

Тем, что эта книга дошла до Вас, мы обязаны в первую очередь библиотекарям, которые долгие годы бережно хранили её. Сотрудники Google оцифровали её в рамках проекта, цель которого – сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Эта книга находится в общественном достоянии. В общих чертах, юридически, книга передаётся в общественное достояние, когда истекает срок действия имущественных авторских прав на неё, а также если правообладатель сам передал её в общественное достояние или не заявил на неё авторских прав. Такие книги – это ключ к прошлому, к сокровищам нашей истории и культуры, и к знаниям, которые зачастую нигде больше не найдёшь.

В этой цифровой копии мы оставили без изменений все рукописные пометки, которые были в оригинальном издании. Пускай они будут напоминанием о всех тех руках, через которые прошла эта книга – автора, издателя, библиотекаря и предыдущих читателей – чтобы наконец попасть в Ваши.

Правила пользования

Мы гордимся нашим сотрудничеством с библиотеками, в рамках которого мы оцифровываем книги в общественном достоянии и делаем их доступными для всех. Эти книги принадлежат всему человечеству, а мы – лишь их хранители. Тем не менее, оцифровка книг и поддержка этого проекта стоят немало, и поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые меры, чтобы предотвратить коммерческое использование этих книг. Одна из них – это технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас:

- **Не использовать файлы в коммерческих целях.** Мы разработали программу Поиска по книгам Google для всех пользователей, поэтому, пожалуйста, используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- **Не отправлять автоматические запросы.** Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого рода. Если Вам требуется доступ к большим объёмам текстов для исследований в области машинного перевода, оптического распознавания текста, или в других похожих целях, свяжитесь с нами. Для этих целей мы настоятельно рекомендуем использовать исключительно материалы в общественном достоянии.
- **Не удалять логотипы и другие атрибуты Google из файлов.** Изображения в каждом файле помечены логотипами Google для того, чтобы рассказать читателям о нашем проекте и помочь им найти дополнительные материалы. Не удаляйте их.
- **Соблюдать законы Вашей и других стран.** В конечном итоге, именно Вы несёте полную ответственность за Ваши действия – поэтому, пожалуйста, убедитесь, что Вы не нарушаете соответствующие законы Вашей или других стран. Имейте в виду, что даже если книга более не находится под защитой авторских прав в США, то это ещё совсем не значит, что её можно распространять в других странах. К сожалению, законодательство в сфере интеллектуальной собственности очень разнообразно, и не существует универсального способа определить, как разрешено использовать книгу в конкретной стране. Не рассчитывайте на то, что если книга появилась в поиске по книгам Google, то её можно использовать где и как угодно. Наказание за нарушение авторских прав может оказаться очень серьёзным.

О программе

Наша миссия – организовать информацию во всём мире и сделать её доступной и полезной для всех. Поиск по книгам Google помогает пользователям найти книги со всего света, а авторам и издателям – новых читателей. Чтобы произвести поиск по этой книге в полнотекстовом режиме, откройте страницу <http://books.google.com>.

WIDENER

HN VASC Z

C
9088
9F(3)

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
(Class of 1862)

908
9F

ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΡΤΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διατάξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ἈΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΥΝ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΥ
1863

C 9088.9F

Trest fund

M H N

M A P T I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας,
τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ
σκιρτήματα, ἐγκρατεία μαράνασα, ἀθλή-
σει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μη-
χανουργίας, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ, ὡς Εὐ-
δοκία θεομακάριστε· διό σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ
διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς ἀύλαξι, σπόρον τὸν θεῖον εἰς-
δέδεξαι, ὡς γῆ πίων θεόπνευστε, καὶ ἐ-
κατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνησας
ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης
σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος,
καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι, ἀλλοιώσαντος χά-
ριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νεκρούς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσ-
φθέγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νεκρώσα-
σα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος
πάθη· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, μετὰ Μαρ-
τύρων, καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλή-
σεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων
τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, Ἥλιου ἄδυτον ὄχημα, ἢ
τὸν Ἥλιον λάμπασα, τὸν ἀπερινόητον·
χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θεαίαις φρυκτωρίαις, ἢ
λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς
τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγ-
καλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,
τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάνα-
γνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον,
λόγγη ἢ πανάμωμος, ἐκλαίει βοῶσα· Τί τοῦτο
Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ'
ῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με,
ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐ-
σπλαγγχε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐκτὸς τῆς Τεσσα-
ρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνά, καὶ ποικίλα τοῦ
βίου, ἢ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ σταυρὸν
ἀραμένη ἐπ' ὤμων, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι
σοι Χριστέ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρῶν ἐβόα·
Μῆ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ ἀσώτης καθά-
ρων· μή μου τὰ δάκρυα παρίδης, τῶν δεινῶν
ὀφλημάτων· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ τὴν πόρνην
ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ
ἀκούσω καὶ γῶ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πο-
ρεύου εἰς εἰρήνην.

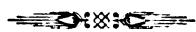
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι ψυχὴ ἀμετανόητε·
τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἢ τομῆ, ἐγγί-
ζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ
Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρήμενον, Χριστέ ἢ σὲ Κυή-
σασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον, ὃ ὀρῶ; μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκεις, σαρ-
κὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οἱ
συνήθεις Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τῆς Εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Γὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότωσίν μοι Μάρτυς
ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτίσιν, Εὐ-
δοκία ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

Ἡγρευσεν ἢ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων
καλλιμάρτυς σε, ἀθανάτου τραπέζης, ἀ-
πολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένεσαν
ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδοκία
ἀξίως κεκλήρωσαι. Θεοτοκίον.

Ελυσεν τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με
πανάμωμε, ὃ ἐκ σοῦ Θεοῦ Λόγος, σαρ-
κωθείς διὰ σπλάγγνα ἐλέους αὐτοῦ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Υπὴν καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον ἔν-
δοξε, κόσμου φθαρτοῦ, ὄλθον Εὐδοκία,
ἀναφαίρετον εἴληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμ-
βολον, ἐν οὐρανοῖς, σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐ-
φωτίσθης βαπτίσματι. Θεοτοκίον.

Οὐπὸν μου τὴν ἔφεσιν, Θεογεννήτρια δέομαι,
πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἴθυνον τεχθέντα, τῶν
παθῶν ῥυομένη με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἐν Σοφίαν.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θείῃ, τὸν τῆς
πλάνης κατέλιπες σκοτασμόν, καὶ βίον

ἀνέλαβες, μετὰ σώματος ἄϋλον· χαρισμάτων
δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς
προσρήσεως, νεκροὺς ἐξανέστησας· ὅθεν ἐπὶ
τέλει, μαρτυρίου στεφάνῳ, ἐνθέως κεκόσμησαι,
καὶ τὸν δόλιον ἤσχυνας, Εὐδοκία ἰσαγγελε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν
μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπο-
λογήσωμαι, τῷ Κριτῇ ὃ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν
σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα πανύμνητε, ἀναφυχὴν
λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων μου· καὶ ἀπεγνω-
σμένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Ἐλέησον,
οἴκτειρον, Παναγία μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως· ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς,
ὃ Υἱός σου ἰλεῶς μοι γένηται· ἐπεὶ περ ἄλλην
ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέκτημαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ
Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως
κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι
φίλτατον τέκνον, Υἱέ ποθεινότατε· οἴμοι πῶς
τοσοῦτον, ὄρα ἢ στέζω θάμα! κόπτομαι τὰ
σπλάγγνα, τὴν καρδίαν πιμπρῶμαι. Ἄλλ' ὦ
ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκπέρανον, καὶ
ἀνάστηθι τάχιον, κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν,
καὶ παισμάτων λύτρωσιν δωρέμενος, τοῖς ἀνυ-
μνοῦσιν ἐν πίστει, τὸ ἄχραντον πάθος σου (*).

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» ἔμυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Καλλονῇ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυ-
χῆς ἐξήνησας, ὠραιότητα κατάλληλον,
πόνους Εὐδοκία ἀπαστρέπτουσα.

Γεραῖς εἰσηγήγεσι, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν
κρίσιν εὐτίλατον, δι' ἐλέους Μάρτυς εἴληφας,
τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Απημαύρωσας ἅπασαν, πλάνης προσβολὴν·
αφωτὸς ἀληθείας γὰρ, ὁδηγὸν ἔσχες Ἀρ-
χάγγελον, θείας σοὶ ἐμφάσεις ἐκκαλύπτοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ πανάμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμά-
των ψυχῆς μου πράϊνον, ἀμαρτίας με τοῦ
κλυδῶνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάττουσα.

(*) Τὸ παρὸν Σταυροθεοτοκίον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ Θεοτοκίον,
ἐλλιπῆ ὄντα πρότερον καὶ χωλαίνοντα εἰς τὸν ρυθμὸν, ἀνεπλη-
ρώθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὄρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκ-
πλυθεῖσα λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος, ἡ-
λίου πλέον ἐξέλαμψας.

Οὐ πλοῦτος, οὐ θωπεῖαι, οὐ μάστιγες, οὐ
ἔξομοί σε, οὐ ξίφος, οὐ θάνατος, Θεοῦ
χωρίσαι δεδύνηται. Θεοτοκίον.

Υλώδους προσπαθείας μου ἄκανθαν, Θεοτό-
κε φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θείαν
γαστέρα σου.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερρῶς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λι-
πάνασα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὐδοκία ἀ-
νεδείχθη σεβάσμιε.

Αγάπης ἐραστῶν τῶν φθαρτικῶν, σεμνὸν
προτιμήσασα, Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὐδο-
κία τῷ ἀφθάρτῳ ἐπανέθου σαυτὴν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἡ κυήσασα Χριστὸν, τὸν αἴτιον Δέ-
σποινα, τὸν ἄγριον κλύδωνα τῶν παθῶν
μου, Παναγία ἡμέρωσον.

Εἴ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν
τοῦ τυχόντος ἡχου.

Συναξάριον.

Μὴν Μάρτιος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ΄.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁ-
σιομάρτυρος Εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχοι.

Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ Εὐδοκία,

Ἄλλ' αἶμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοι φέρει.

Μαρτίη ἀμφὶ πρώτη ἡ Εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ἦν ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λιβανησίας τῆς
Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Τραϊα-
νεῦ, ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα, καὶ πολλοὺς ἐραστάς
τῆ εὐπρεπείᾳ τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν
συναθροίσασα. Ὑστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, Γερμα-
νοῦ τινος Μοναχοῦ, τοὺς περὶ εὐσεβείας καὶ μετάνοιᾳς λό-
γους διεξιόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπισκό-
που Θεοδότου, ἀποκαλύψει θείαις πεισθεῖσα· καὶ γὰρ ἔ-
δοξεν ἐκστᾶσα ἑαυτὴν ὑπὸ Ἀγγέλου χειραγωγουμένην, εἰς
οὐρανούς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους συγκαίρειν αὐτῇ
τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ μέλανά τινα, καὶ τῆ ὕψει δεινόν, βρῆ-
χειν καὶ καταβοᾶν, ὡς ἀδικούμενον, εἰ ταύτην ἀφαιρεθῆν.

Διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδοῦσα πτω-
χοῖς, ἀπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς
ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται Ἀβρηλιανῷ, τῆς βασι-
λείας κρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρώην αὐτῆς ἐραστῶν. Θαυ-
ματουργήσασα δὲ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθνηκό-
τα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάται τὸν
Βασιλέα. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἐξετάζεται παρὰ Διογένους
τοῦ Ἡγεμόνος Ἡλιουπόλεως, καὶ θαυματουργήσασα πάλιν,
ἀφίεται. Ὑπὸ δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεξαμένου τὸν Διο-
γένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δομνίνης,
καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,
Θεῷ προσῆλθεν ἔμπορος πανολθία.

Αὕτη ἔφυ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἐκ βρέφους
δὲ τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει καὶ λοιπὴ κα-
κουχία τοῦ σώματος ἑαυτὴν ἐκδέδωκε. Καλύβην γὰρ πη-
ξαμένην παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κήπῳ, ἐν ἐκείνῃ διημέρευε,
δάκρυσι διηνεκέντι οὐ μόνον τὰς παρειὰς καταβρέχουσα,
ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριχῶν περιδλήματα· τοιοῖς δὲ γὰρ ἐσθή-
μασιν ἐχρῆτο. Περὶ δὲ ἀλεκτρούων ὠδὰς εἰς τὸν θείον
ναὸν εἰσιούσα μετὰ τοῦ πλήθους παντός, τῷ Δεσπότη τῶν
ὄλων προσέφερε τὴν ὑμνωδίαν. Τροφὴν δὲ εἶχε φακκόν,
βρεχόμενον ὕδατι· καὶ τοῦτου ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμενε,
σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθνήτῳ χρωμένη. Ἀκριβῶς δὲ τῷ
περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὔτε τινὸς ἐθεάζατο πρόσωπον, οὔτε
τις τὸ ἑαυτῆς, ἀλλὰ μέχρι τῶν γονάτων κατακαλυπτομέ-
νη, λεπτὰ καὶ ἄσκημα τοῖς προστοχυοῖσι διελέγετο. Ἐν τέ-
τοις διημερευούσα καὶ διανυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἑαυτῆς
ἐραστὴν καὶ νυμφίον Χριστὸν, μετὰ τῶν θαρσύνων αὐ-
τῆς κατορθωμάτων, ἀναφέρεται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἀντωνίνης.

Στίχ. Θάλαμος ἡ θάλασσα νυμφικὸς γίνη,
Ἀντωνίνα κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀν-
τώνιος πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χώνη τις ἡ κάμινος Ἀθληταῖς δύο,
Οἱ χρυσίου λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σίλβεσρος
καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ καρτερῶν, Σίλβεστρε, θρησκεύειν
πλάνην,

Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τε-
λειοῦται.

Στίχ. Εἰς τοῦπίσω τράχηλον ἐξείλκυσμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῆ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-

» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Ὁς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτου ῥυσθεῖσα
τοῦ ψυχοφθόρου σαφῶς, εὐχῆ τῆς τεθνεῶ-
τας, ζωοῦσα Εὐδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνεκραύγα-
ζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναὸς τῆς ἀμαρτίας, προὔπαρξασα Μάρτυς,
σαυτὴν καθῆρας Θεῷ, ναὸν ἡγιασμένον,
ἐνάρετον δεικνῦσα, Καλλιμάρτυς κραυγαίζου-
σα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ασκητικαῖς ἰδρώσι, πιανθεῖσα ἐλαία ὠφθης
κατάκαρπος· ἀθλήσεως δὲ ξίφει, καὶ λύ-
θρῳ Εὐδοκία, τρυγωμένη ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα κακία, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις
καταβριθόμενον, Ἄμνὸν τὴν ἀμαρτίαν, τὸν
αἶροντα τοῦ κόσμου, ἢ κηῖσασα Δέσποινα, ἐ-
πικρατίας αὐτῶν, Παρθένε τήρησόν με.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αὔλον πῦρ σοι ἐνδομυχοῦν, καὶ ἐν κόλποις,
θεῖος ἀνθραξ Πάνσεμνε ὑπάρχων, ἐφλεξε
Τυράννους, ἀλώθητον τηρῶν σε.

Ιδρώτων θεῖων ταῖς ἀμοιβαῖς Εὐδοκία, ἰαμά-
των εἴληφας πλημμύρας, νόσους θανατοῦσα,
καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα. *Θεοτοκίον.*

Νενεκρωμένην ταῖς ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μου,
Θεοτόκε ζώωσον· ζωὴν γάρ, μόνη ἀπει-
ράνδρως, γεγέννηκας Παρθένε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
» σωματίων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ελύθης τῶν προσκαίρων, Μάρτυς Εὐδοκία,
καὶ ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον εἴληφας, πρὸς
τὸν Θεὸν διὰ ξίφους ἐπιδημήσασα.

Σὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, καὶ σὺν ταῖς Ὁ-
σίαις, ὡς Ἀσκητῶν ἀκροθίνον ἔλαμψας,
θανατοουργὸς Εὐδοκία δειχθεῖσα ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁς θεῖαν προστασίαν, καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε,
ἐλπίδα μόνην κατέχω Μητρόθεε, τοῦ λυ-
τρωθῆναι κινδύνων καὶ παραπτώσεων.

Εἶ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, τὸ Φωταγωγικόν.

*Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς ἀνήθες, καὶ Ἀπολύσις.*

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου
τοῦ Συγκλητικοῦ.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ἐν βίῳ περιδοξος, καὶ ἐν Μάρτυσι μέ-
γιστος, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος, ταῖς
οὐρανίαις Δυναμέσι, συνὼν παμμακάριστε, τῷ
τῶν ὅλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι· ὁ-
θεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφη-
μοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὐερ-
γέτην δοξάζοντες.

Βασιλεῖ τῶν Δυναμέων, στρατευθεὶς διὰ πί-
στεως, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἄθεον, πα-
ρανομούντων ἠκύρωσας, Βασιλέως ἐνδοξε, καὶ
προεῖλου τὸ θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἐνθεον· ὅθεν
ἅπαντα, ἢ σεπτὴ Ἐκκλησία ἐορτάζει, τὴν πα-
νέορτόν σου μνήμην, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων.

Ποταμίσις ἐν ρεύμασιν, ἀπερρίφης Ἡσύχιε,
ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον,
ἐναποπνίξας πανόλβις· καὶ νῦν ἀνελήλυθας, εἰς
αὐτοὺς τῆς ἕρανθς, τῆς σεφάνης ληψόμενος· καὶ
παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀθλοφόρε, τῶν
Ἀγγέλων συμπολίτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραῖωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χω-
ρήσασα, φιλανθρώπως ἀνθρωπον χρημα-
τίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προ-
σλαβόμενος, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης
με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτεῖρησον
τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλά-
βης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύ-
ριε, ἢ Ἄμναις καὶ Μητρησὲ ἐξεπλήττετο·
καὶ· Τί τὸ ὄραμα, ἐκράζε, Υἱὲ ποθεινότητε;
ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ
παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύ-

(*) Τα χειρόγραφα ἔχουσι κατὰ τὴν σήμερον ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἢ τὴν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου Κυρηναίου, τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἐξ ἐναντίας, τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου Ἡσυχίου ἐκείτο ἀτάκτως εἰς τὴν δεκάτην τῆ Μαΐου μηνός· διὸ μετετέθη κάκεινο ἐνταῦθα, ὅπου ψάλλεται καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκολουθία.

σας ; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ .

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν .

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα .

Τὸν παμμέγιστον Ἡσυχιον αἰνέσω . Ἰωσήφ .
Ωδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός .

» Ἀσوماί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν .

Ταῖς θείαις λαμπρότησι τοῦ Σωτῆρος, λελαμπρυσμένος Ἀθλητὰ, τὴς πίστει τελῆντας τὴν σὴν ἀγίαν ἀθλησιν, φωτὸς ἐνθέου πληρωσον .

Ὁλος ἀνακείμενος τῷ Σωτῆρι, τὸν δι' αὐτὸν καρτερικῶς θάνατον ὑπέστης, Ἡσυχιε πανόλβιε, καὶ θείας ζωῆς ἔτυχες .

Νόμοις τοῦ Δεσπότη συμπεφραγμένος, τῶν ἀνομῶντων πονηρὰς ἀπόσω θωπείας, Ἡσυχιε πανόλβιε, ἀθλῶν καρτερικώτατα .

Θεοτοκίον .

Παρθένος διέμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τοῦ τόκου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην τεκοῦσα· ὃν αἵτησαι Παναμίωμε, σωθῆναι τοὺς ὑμνῶντάς σε .

Ωδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός .

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου .

Ἄνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Ἀθλοφόρε, τῶν διωκτῶν κατεπαλίσσας, δυναξείαν ὀλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτερικώτατα .

Μόνον τοῦ Χριστοῦ ἐράσιμον, κάλλος ἀγάπησας, κάλλη τοῦ κόσμου παρέδραμες· καὶ ἀθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδήσω Μάκαρ σέφανον .

Μίαν ἐπιγνοῦς Θεότητα, τῆς πολυθεΐας ἀπεβδελύξω τὸ ἄστατον, Ἀθλοφόρε, καὶ μαρτυρίῳ, ἐλαμπρύνθης ἀξιάγαστε .

Θεοτοκίον .

Ἐστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος· τῆς ἀθανασίας γὰρ τὴν πηγὴν ἀπεκίησας, Παναγία, Χριστὸν τὸν μόνον, ὑπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν .

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα .

Ἀκαταγώνιστος, Ἀθλητῆς γέγονας, τοῦ Παντοκράτορος, μάκαρ Ἡσυχιε, ἐν τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος· ὅθεν

θανατούμενος, ποταμίῳ ἐν ὕδασι, τούτοις ἐναπέπνιξας, τὸν πολέμιον δράκοντα· διὸ ἐν εὐφροσύνῃ τὴν θείαν, μνήμην σου Μάρτυς ἐορτάζομεν .

Θεοτοκίον .

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, Θεοχαρίτῳτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἄγνη ὡς Υἱὸν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἡ Σταυροθεοτοκίον .

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἄγνη καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν .

Ωδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός .

» Δὲ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλόνηρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις .

Γενναιότητι πανόλβιε διανοίας, τῷ δυσσεβεῖ Τυράννῳ ἀντετάξω ξοάνοις, θύειν σε προστάσسونτι, Ἡσυχιε ἔνδοξε .

Γερεῖον ὡσπερ ἄμωμον προσηνέχθης, τῷ ὑπὲρ σοῦ τυθέντι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μέγιστε Ἡσυχιε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα .

Στηριγμός σοι καὶ κραταίωμα ὁ Δεσπότης, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀθλῶν, Παναοίδιμε ὦφθη· ὅθεν τὸν ἐπίκηρον, οὐκ ἔπτηξας θάνατον .

Θεοτοκίον .

Τὸν ἀκήρατον βλαστήσασα Κόρη βότρυν, ἀθανασίας γλεῦκος, ἀποσταζόντα πᾶσιν, ὦφθης παναμώμητε, καὶ Μήτηρ ἀλόχευτος .

Ωδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός .

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε .

Ὁ νοῦς σου τῷ φωτὶ, τῷ αὐτῷ λαμπόμενος, διέλυσε τῆς ἀπάτης, τὴν πολύθεον πλάνην, Ἡσυχιε μακάριε .

Νοήσεσι φαιδραῖς, καὶ καλαῖς ἀναβάσει, θεοῦμενός ἀθείας, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τὸ ἄστατον διέφυγες .

Ἡσύχασας λιπῶν, πολυτάραχον ἀγνοίαν, καὶ εἴληφας Ἀθλοφόρε, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, τὴν θείαν ἀγαλλίασιν .

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν οὐράνιον τέτοκας, Πανάμωμε Θεὸν Λόγον· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν καὶ Κύριον.

Ῥοδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Υψώσας σου, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, ἀπερρίψης. ποταμίσις ἐν ρείθροις Ἠσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον Μάρτυρος εὐράμενος.

Χειμάρρῃς σε, τῆς τρυφῆς ἐπαξίως ἐδέξατο, δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος Ἠσύχιε, ποταμοῦ ἐν ρείθροις, ἐν ᾧ στίφος δαιμόνων ἀπέπνιξας.

Ισχύϊτε, καὶ δυνάμει παμμακάκαρ τῷ Πνεύματι, μυριάδας, ἀοράτων ἐχθρῶν κατεπάτησας, καὶ στεφθεῖς ταῖς νίκαις, τῶν Ἀγγέλων χοροῖς συνηρίθμησαι.

Θεοτοκίον.

Οικήσας σου, τὴν ἀγίαν γαστέρα ὁ Κύριος, Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τερπνὰ καταγωγία, ἐκτελεῖ τοὺς πίστει, ἀληθείας σε νῦν μακαρίζοντας.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, λέγεται τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆς Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἠσυχίου τοῦ Συγκλητικῆς.

Στίχοι.

Ποταμὸν Ἠσύχιος ὑδάτων ἔδω,
Ὅπως ποταμὸν τοῦ πυρὸς διεκφύγη.

Δευτερίη προσέβη Ἠσύχιος ἐν πόλει ὄρμοις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῶ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ παλατιοῦ τυγγάνων, καὶ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς. Προσάξαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανῶ, τοὺς ἐν στρατείᾳ Χριστιανούς, λύσαντας τὰς ζώνας, ἰδιωτεύειν· καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεῖα μᾶλλον ἐλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλείᾳ τιμὴν, εἰς ἣν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Ἅγιος Ἠσύχιος. Τοῦτο μαζῶν ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδυθῆναι τὰ ἱμάτια, ἃ περιεβέβλητο, ὄντα πολυτελεῖ, ἐνδυθῆναι δὲ κολεόβιον ἐξ ἑρίου, (μᾶλλον χιτωνίσκου χωρὶς μανίκια, καμιζόλαν,) καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιαίγειν.

Τούτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, εἰ οὐκ αἰσχύνεται, ἐπυθάνετο, ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων τιμῆς εἰς τὴν ἀτιμου ταύτην κατενεχθεῖς ἀγωγῆν· μηδὲ γὰρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανούς ἐπὶ ταῖς πρέτερον μεγίσταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι αὐτόν. Τοῦ δὲ, τὴν παρούσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντος, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ αἰώνιαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεῖξαι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέ-

σον τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου Ὀρόντου, ρίφῃναι, ἐν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Ἄθλων πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων,
Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε Χριστὸς λαμβάνει.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος τῆς Κύπρου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν τῷ Ἡγεμόνι παραστάς, τύπτεται βουνεύροις· εἶτα κρεμάται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἀπλοῦται, καὶ παραδόξως τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀλώθης τρηθεῖς, ἤλαις ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἠναγκάζεται. Βληθεῖς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, παυσαμένου τοῦ διωγμοῦ δόγματι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐνεκακαιδεκάτην τοῦ Ἰαννουαρίου. Ἐτους δὲ διαγενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, δευτέραν ἄγοντος Μαρτίου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοίντου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος γεγέννηται μὲν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ παιδεύεται τὴν εὐσέβειαν. Καταλαβὼν δὲ τὴν Νεολίδα (*) Κώμην, ἔλεον τοῖς δεομένοις παρεῖχε. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Ἀρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἡγεμὼν Ρούφος, παραινῶν αὐτὸν ὕσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπεὶ, ληθεῖς δαίμονι, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου, ἰάθη, ἀφήκεν αὐτόν, δώροις τὴν εὐεργεσίαν ἀμειψάμενος. Αὐθις δὲ κατασχόντες οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐπεὶ, σεισμοῦ γενομένου, ὃ, τε ναὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατέπεσον ξόανα, ἐκφυγόντες, κατέλιπον τὸν Ἅγιον. Μετὰ οὖν τὸν σεισμόν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ Ἄρχων Κλεάρχης τὸν τόπον, δεισιδαιμονῶν, καὶ περὶ τὴν Ἄρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐπτοσημένος, κατεργῆσαι τὰ σκέλη τοῦ Ἁγίου προσέταξεν. Ἄ παραντίκα τῆ δυνάμει Χριστοῦ ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστησαν. Δεκάτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συντριβὴν, ἐν ᾧ περιεῖ, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενος, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Στίχ. Ὁ τράχηλον Νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,
Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει Τριβιμίῳ.

Οὗτοι χώρας μὲν ὑπῆρχον τῶν Κυρηνιωτῶν (**), πόλεως δὲ Πέργης. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς, παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν βουνεύροις ξηροῖς. Εἶτα κρεμασθέντες, ἐξέσθησαν ἄχοι καὶ τῶν σπλάγγων αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην ἀμετάθετον εἶχον, μαχαίρα τέμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλλε, Τρωάδιε, θνήσκειν ἐκ ξίφους,
Μὴ μέλλε· καὶ μέλλησιν οὐχ ἔξει στέφος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ Ἁγία Παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειοῦται.

(*) Ἄλλ. Αἰολίδα.

(**) Ἄλλ. Κυβερναιωτῶν.

Στίχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρης,
Τομὴν ὑπέστη καλλιπάρθενος Κόρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα Ἑλληνίδα αἰμορροοῦσαν, ἣτις καὶ ἰάθη παρὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου. Πιστεύουσα οὖν, ἐβαπτίσθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς συγατρὸς αὐτῆς· ἔχουσα δὲ υἱόν, ὀνόματι Σερμιλιανόν, συνεσχέθη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνεῖσθαι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς παιδίσκης ἐκοπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ διέφυγεν. Τῆς δὲ ἀδελφῆς Εὐθαλίας πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐκείνον ἐνειδιόασθη περὶ τῆς μητρὸς, ἐκείνος φησὶ· Μὴ καὶ σὺ Χριστιανὴ εἶ; Καὶ ἡ Ἁγία· Ναί, φησὶν, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθανοῦμαι. Ὁ δὲ βέβηλος, γυμνώσας αὐτὴν ἐμάστιξε σφοδρῶς, καὶ παρέδωκεν αὐτὴν ἐν τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ᾧ καθυβρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ μὲν προσευξαμένη ἐτύφλωσε τὸν οἰκέτην· ὁ δὲ ἰδὼν τὸ γεγονός, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασία συνθανόντα τῇ πάνυ,

Πεπέισμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄθραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» Ἀκαμίνας φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Νεανικῶς τῷ ἐχθρῷ, περιπλακείς τὴν τού-
τε, ἰσχὺν παμμάκαρ ἐταπείνωσας, κραυ-
γάζων Ἡσύχιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Απὸ περάτων τῆς γῆς, ἕως περάτων Μάρ-
τυς, ἡ σὴ ἀνδρεία καταγγέλλεται, καὶ
τὰ κατορθώματα, καὶ ἡ βεβαία πίστις, Ἡσύ-
χιε θεόφρον.

Ισχυροτάταις νευραῖς, ἀπαγχονήσας Μάρτυς,
τῶν σῶν ἀγῶνων τὸν ἀντίπαλον, ἐπίδοξον
θάνατον, ἐν πνιγμονῇ ὑδάτων, Ἡσύχιε ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ πάντας,
ζωὴν τεκοῦσα ἀνεζώωσας· διό σοι κραυ-
γάζομεν Θεοκυῆτορ Κόρη, αἰεὶ δεδοξασμένη.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτί-
» σις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Ὅσοι καὶ
» ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ· ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπε-
» ρυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εναπεδύσω ἀνδρικῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας,
Χριστόν ἔχων συλλήπτορα Ἐνδοξε, καὶ
κατὰ κράτος νικήσας, ἐδέξω ζέφος ἀφθαρσίας,
καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στήσας τὰ ρεύματα Σοφῆ τῆς ἀθείας, ἱεροῖς
ἀγωνίσμασιν, ἐμβληθεὶς ἐν ποταμῷ, ἐν τῇ
τῷ ἐδέξω τὸ τέλος, ὕμνων τὸν Χριστόν εἰς τῆς
αἰῶνας.

Ὡς βασιλεύσας εὐκλεῶς κατὰ τῆς πλάνης,
βασιλείης κατέλιπες ἔνδοξε διατριβὰς τε,
καὶ μέγα ἀξίωμα, καὶ τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός
προσεκολληθῆς.

Θεοτοκίον.

Γερώτατός σε καλεῖ Προφήτης, πύλην ἀδιό-
δευτον Ἀχραντε, ὁ Κτίστης δι' ἧς διήλθεν,
ὡς μόνος ἐπίσταται, πάλιν κεκλεισμένην, λι-
πῶν ὡς πρὸ τοῦ τόκου.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ὡραῖος τῷ εἶδει τῆς ψυχῆς Ἡσύχιε, ἐγνω-
ρίσθης καὶ τοῦ σώματος· σὺ γὰρ ἀξίωμα
καὶ πλοῦτον, κατέλιπες καὶ δόξαν ἐπίκληρον,
καὶ μόνῳ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, δήμοις Μαρ-
τύρων συναπτόμενος.

Συνέτριψας ξόανα σοφῆ Ἡσύχιε, ἀπωλείας
καὶ ἠγάπησας, μᾶλλον θανεῖν βιαιοτά-
τως, ζωὴν ὅπως κερδήσῃς τὴν μέλλουσαν, σὺν
πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν· ὅθεν σε πίστει
μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν Ἡσύχιε, θεο-
μάκαρ ἐπεδήμησε, πάντων φωτίζουσα
καρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶς εὐφημούντων
σου, τῆς πόνους τὰ γενναῖα παλαιίσματα, καὶ
τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὁ
τῶν ὄλων μόνος Κύριος, καὶ κατελάμπρυνε
τὰς πάντων καρδίας, θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι,
καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμείωσεν· ὅθεν σε πάν-
τες μακαρίζομεν.

**Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.**

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου,
Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στερρόως, ἀνταγωνι-
σάμενοι, τοῖς ὠμοτάτως δικάζουσι, καὶ
πεῖραν ἅπασαν, δριμυτάτων πόνων, πίστει ὑ-
πομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. Διὸ
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐτροπον, Κλεόνικον στερρόν, Βασιλίσκου
ἄσμασι, πνευματικοῖς εὐφημησόμεν· πυ-
ρὶ γὰρ ἔφλεξαν, ἀθείας ὕλην, εὐσεβείας χάριτι
καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θείοις πυρ-
σεύμασι, ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν
πλάην, πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνε-
τρίψατε, ὠραιότατοις πασὶν ὑμῶν, γεν-
ναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἱερεῖα ἔμ-
ψυχα, ναοῦ ἐπουρανίου κειμηλία, Εὐτροπε ἔν-
δοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, τὴν εἰρήνην,
πᾶσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόσουσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου
πάθεισι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν
ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν
τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ
θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἢ Παρθένος
βλέπουσα, ὄδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὑδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τοῦ Τριωδίου, εἶτα τῶν Ἁγίων ὁ πα-
ρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τριῶν Ἀθλητῶν συμφρόνων μελπῶ πόνους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πελαγος, ἀβρό-
χοις ἴχνεσιν, ὃ παλαιὸς πεζεύσας Ἰ-
σραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῆ Ἀμα-
λῆκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῆς Θείας, φωτοχυσίας λάμπεσι καταστρα-
πτόμενοι, καὶ Ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς,
λαμπρυνόμενοι Ἅγιοι, Τριάδος οἱ ἰσάριθμοι, ταύ-
την ἡμῖν ἐξευμενίσασθε.

Ρημάτων, ἐνηχηθέντες Μάρτυρες, πνευματι-
κῶς θεϊκῶν, καὶ συνημμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον, ἐν ἑαυτοῖς κατέ-
χοντες, ἐχθροῦ τὴν πλάην ἐτροπώσασθε.

Ισάριθμοι, τῆς Τριάδος Μάρτυρες, ἀναδειχ-
θέντες τρανώς, ἴσα φρονοῦντες πίστει εἰς
αὐτὴν, ἴσον εὐρατε στέφανον, Εὐτρόπιε Κλεό-
νικε, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικοι.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος, ὃ ἐκ γαστρός σου Δέσποινα, ὑπὲρ
υἱοὺς τῶν βροτῶν, ὃ πρό αἰώνων Λόγος
προελθὼν, σκυθρωπὸν ἐξηφάνισε, τὸ τοῦ θανά-
του ἄχραντε, ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δεδωκώς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου
Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Νευρούμενος ἐν Χριστῷ, φερωνυμῶν τε ἀ-
ψευδῶς Εὐτροπε, τροπαιοφόρος γέγονας,
κατὰ δυσμενῶν Μάρτυς ἔνδοξε.

Αθάνατον ἐναθλῶν, κλέος τῆς νίκης ἐμφα-
νῶς εἴληφας, Μάρτυς σοφὴ Κλεόνικε, τῷ
σταυρῷ γενναίως ἠλούμενος.

Θωρακισθεὶς τῷ Σταυρῷ, βασιλικῶς Ἑλλη-
νικὴν ἔτρεψας, πολυθειᾶν ἔνδοξε, Μάρτυς
Βασιλίσκε αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σε γαληνόν, καὶ ἀδιάσπαστον Πι-
στοὶ ἄγκυραν, Θεογεννητορ ἔχοντες, πλά-
νης τῶν δεινῶν λυτρωθείημεν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, ἢ τριάς τῶν Μαρτύρων;
ἐνώπιον πολλοῦ, ὠμολόγησε δήμη, καὶ δή-
μοις συνηρίθμηται, Ἀσωμάτων ἀθλήσασα. Τού-
της σήμερον, ἀνευφημησόμεν πίσει, ἑορταζόντες,
τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, καὶ κοσμοχαρμόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ελπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔ-
τεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀ-
παύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δῶ-

ναι ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πάσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ωσαύματος καινῆ! ὦ φρικτῆ μυστηρία! ἐβόα ἢ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Μήτηρ, ἐν ξύλῳ ὡς ἐβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ συμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παραινόμεν, σταυρῷ κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• Σταυροῦ τὸν Ἕλιον, τῆς δικαιοσύνης.
• ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς εἰκότως κραυγαΐζουσα·
• Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ηδρασμένοι ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας, ταῖς προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὠφθητε βασάνων, Μάρτυρες πολυάθλοι, τῆς πλάνης ὀχύρωμα, ἅπαν ἐμφανῶς ἐκμοχλεύσαντες.

Τετακότῃς ὄλην ἔφεσιν πρὸς τὸν Κτίστην, δεσμοῖς περιτεινόμενοι, καὶ ξεσμοῖς ἀλγῶντες, ὠφθητε ἀνάλωτοι, Κλεόνικε Εὐτροπε, σὺν τῷ Βασιλίσκῳ ἐν σκάμματι.

Ωραιοτάταις ἀκτίσι διηυγασμένοι, ὡς τὸν Χριστὸν προσβλέποντες, ἐνθεν Ἀθλοφόροι θάττον ὑπεμείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν, τοὺς ὑπεναντίους συμπλέξαντες.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ῥύμην ἔστησας τοῦ θανάτου, ρεῖθρον ζωῆς κηύσασα, Χριστὸν, ὃν δυσώπει, ἀμαρτίας κάμινον, ψυχῆς κατασθέσαι μου, Μήτηρ τοῦ ἐλέους πανάχραντε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
• φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Στερρότητι νοός, φληναφίαν ἐθραύσατε, ὡμότητος αἰκιζόντων, καταπτύσαντες θράσους, Μάρτυρες καρτερώτατοι.

Υπὲρ τὰ γεγρα, οὐρανίων φροντίσαντες, εὐγένειαν ἐπανθοῦσαν, καὶ στρατείαν καὶ πλοῦτον, καὶ δόξαν κατελείψατε.

Μανίαν ἀπηνῆ, τυραννούντων οὐ πτήξαντες, πυρὸς τε καὶ τῶν μαστίγων, καὶ ξεσμῶν καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ σοῦ, Θεοτόκε ὁ πλάσας με, προῆλθε διπλοῦς τῇ φύσει, ἐν μιᾷ ὑποστάσει, ἀφύρτως γνωριζόμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη

• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Ρώσθεισα, ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων ἀυτάδελφος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῷ Σταυρῷ παγεῖσα ἐστέφθη στέφει, ἀκηράτῳ, σὺν Εὐτροπίῳ ὁ Θεῖος Κλεόνικος.

Οδεύσας, Μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον, ἥλιος πειρόμενος ἅμα, Βασιλίσκος πόδας συνέθλασε, τῶν δαιμόνων, ταῖς κεφαλαῖς πατήσας ὁ ἔνδοξος.

Ναόν σε, τὴν καρδίαν λαξεύσας, ἀνέτρεψας, ἄγαλμα πλάνης συμπλέξας, καὶ τὸ στέφος ξίφει Μάρτυς ἐδέξω, ἐκτμηθεῖς σου, κεφαλὴν Βασιλίσκου αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράιμενος, καὶ καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ γαστρὶ σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

Στίχοι.

• Ὁ χρυστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους
• Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

• Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην ἔχει,
• Σταυρῷ κρεμασθεῖς, ὡς ὁ Χριστὸς με πάλαι.

• Εἰρικήν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἰρικής ἔχων,
• Εἰρικῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.

• Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτη προσεπήχθη.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξιμιανῶ, ουστρατιῶται καὶ συγγενεῖς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ἐκ τῆς Καππαδοκῶν ὄντες χώρας. Παρίστανται οὖν Ἀσκληπιόδοτῃ τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τύπτονται σφοδρῶς. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτρόπιος κατὰ τοῦ στόματος λαμβάνει πληγὰς, ὅτι τὸν Ἡγεμόνα ἐξύβρισεν. Ἐνθα οἱ μὲν τύπτοντες ἐξελύθησαν διὰ τὸ σύντονον τῆς βασιλείου· οἱ δὲ Μάρτυρες, ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἐνδέξου Μάρτυρος Θεοδώρου, γεγονάσιν ὑγιεῖς. Ἐπὶ οὖν τῇ παραδοξοποιίᾳ ταύτῃ πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν. Μεταβαλλομένου οὖν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ κολακείαις ἐπιχειροῦντος τὸν Ἅγιον Κλεόνικον μεταθέσθαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ τὰ μὲν ὑπισχνουμένου, τὰ δὲ καὶ δίδόντος, οὐδὲν τι μᾶλλον ὁ Ἅγιος μαλακισθεῖς, ἀλλὰ καὶ παροξυνθεῖς, κατεγέλασε μὲν τῆς ἀνοίας τοῦ Ἡγεμόνος, κατεγλεύασε δὲ τὴν τῶν εἰδώλων ἀσθίνειαν. Ὄθεν, θυσίας αὐτοῖς ἐπιτελουμένης, διὰ προσευχῆς τὸ ξάνον κατέβαλε τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐκκαΐσαν οὖν πίσσαν καὶ ἀσφαλτον, ἐν τρισὶ λέβησι, κατέχευον ἐπ' αὐτούς· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀλώθηται διεφυλάχθησαν, οἱ δὲ ὑπευργοὶ καὶ ὑπηρεταὶ τῶν τοιούτων

κατεφλέθησαν. Εἶτα σταυροῦνται Κλεόνικος καὶ Εὐτρόπιος, καὶ τελειοῦνται· ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίσκος ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, μετὰ χρόνον τινὰ καὶ αὐτὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον

Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωῖλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωῖλῳ

Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,

Τὰς ἀρετὰς ἀπεισιν ἡμφιεσμένη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολῆμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημέ-
» νος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι,
ὥσπερ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητὴς, Ἀθλο-
φόροι ἀναμέλπετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ
τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος
καὶ στέφανον, κάλλος διαμέμον ἄλυτον
χαρμονὴν, κληρωσάμενοι κραυγάζετε· Εὐλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν Βασάνων καρτερή-
σαντες, πλάνης ὑπηρέτας Μάρτυρες ἀκλι-
νεῖς, κατεφλέξατε κραυγάζοντες· Εὐλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, ἀμαρτιῶν μου τὸ χειρόγρα-
φον· σῶσον ἐκ παντοίας βλάβης καὶ
προσβολῆς, τοῦ δολίου ἵνα κραζῶ σοι· Εὐλογη-
μένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαυιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναντιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, παιδρᾶς ἐ-
φέστηκε, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανήγυρις
Ἅγιοι· ἐν ἡ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στε-
φοδότη καὶ Θεῷ ὕμνοις κραυγάζομεν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οραῖοι οἱ μωλωπες ὑμῶν· ὥσπερ χρυσίον
γάρ, καὶ λίθος τίμιος, Θεῷ ἐδείχθητε
Μάρτυρες· οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς,
τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Θεῷ κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδῆς, Χριστῷ ἐνδεδό-
ται, σαφῶς τοῖς Μάρτυσι· καρπογονεῖ
γάρ ἡ ἀνικμος, καὶ ἡ ἀνυδρος ἐκβλύζει κρη-
νοὺς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν,
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος οἰκήσας ἐν τῇ σῆ, κοιλίᾳ Ἄχραν-
τε, σὰρξ ἐχρημάτισε, φύσιν θείας μου
Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ, φιλαν-
θρωπίᾳ· ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διό
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νῦν τρανῶς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφό-
ροι καθορῶντες, σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις
χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων
αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν
θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ολον ἑαυτοῖς τὸν Σωτῆρα, εἰσοικισάμενοι
ἀξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἐδραίου-
μένη θείαις ἐπάλλεσιν, Εὐτρόπιος καὶ Κλεόνι-
κος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ θεόφρονες.

Υπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν πανα-
γίαν ὑμῶν μνήμην, καὶ τοὺς ἱεροὺς εὐ-
φημοῦντων, ἀγῶνας θείους, Μάρτυρες ἐνδοξοί,
τὸν Κτίστην ἱκετεύσατε, ἀμαρτιῶν εὐρεῖν συγ-
χώρησιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὠφθης, καὶ ἡ ἐλπίς καὶ
σωτηρία· σὺ καταφυγὴ μου καὶ τεῖχος,
καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία παράκλησις· διό με
Ἀειπάρθε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

**Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία
ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.**

ΤΗ Δ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου,
τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά,
προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτέρωσας
τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσ-
μικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ
τὸν σταυρόν σου, ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπό-
πτη κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς
ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος,
τοῦ θείου Πνεύματος.

Οσσε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις αἰεὶ, καὶ
σπηλαίαις καὶ ἔρσει, πίστει διαιτώμενος,
τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὔρες, ὡσπερ
ἐπόθησας, ἀνεπιτρόφῳ ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς
ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε, καὶ Μονα-
στῶν, στίφη προσεπήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ,
καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσι, Μοναστῶν
γενόμενος, ἀλείπτῃ διαὶς πίστεως, ἀκτημοσύνη
κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατεῖα ὠραϊζόμενος.
ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος ὅθεν
καλῶν, εὔρες τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προσασίαν
ἡμῶν· συσχεθέντας ἐν θλίψεσι, μὴ παρί-
δη· τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλά
γε σπεῦσον τοῦ ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστῶσης
ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὡς θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἄ-
χραντε· σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκα-
ταμάχητος. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος σέλας ἡμαύρωσε, καὶ ἡ σελήνη τὸ
φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, ζοφερῶς μετέ-
βαλε· γῆ κλονεῖται· καὶ ρήγνυται, φρικτῶς
ναοῦ σου, τὸ καταπέτασμα· καὶ γὼ πῶς Τέκνον
μὴ διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα, πῶς
δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, ἀδίκως σε θνή-
σκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς
Κανῶνας, ὡς συνήθες.

Οἱ Κανῶν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἄκροστιχίς ἐν ταῖς
Θεοτοκίαις: Γεωργίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἔσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγα-
» γες λαόν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκαλυ-
» ψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

Οπλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλ-
λοτρίου κραταιόν, τὴν νηστείαν ἔχοντες,
γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτου μηχανήματα.

Ελλάμψει τοῦ Πνεύματος Θεοφόρε, καταυ-
γασθεῖς τὰ νοητὰ, τῆς ψυχῆς σου ὄμμα-
τα πρὸς φῶς ἐνητένισας, δι' ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τῶν παρόντων Πάτερ δι' ἀκτησίας, τὸ γρη-
ρόν ἀποβαλὼν, ἄχθος ὡς ἀσώματος, Γε-
ράσιμε ἤνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς ἐράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυ-
σεν Ἀγνή, ὁ ἄχραντος τόκος σου, νηστείας
ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν Κυρίῳ Θεῷ με, ἐσερεωθή ἡ καρδιά με.
» διὸ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκ-
τείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ κα-
θαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν αὔλον πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου Πά-
τερ Ὅσσε, αἰεὶ ἐνατενίζων, ὕλης προσκαί-
ρου κατεφρόνησας.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσσῃ, ἔχων αἰεὶ Πά-
τερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διε-
βεβαίου ἐν ταῖς θαύμασι.

Θεοτοκίον.

Εν νηστείαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν
τῆς φύσεως, ῥωννύουσα Παρθένε, κατὰ
παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας,
πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνεληλυθας ὕψος,
καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις
ὑπεδέξω καθαρὰς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐ-
σεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐνισχύ-
σαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου ταῖς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέν-
τα χρηστότητι, προτεινάσα δυσώπησον αὐτόν,
λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε
καὶ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ
βοῶντας· Δόξα τῷ ἐνοικῆσαντι ἐν σοὶ· δόξα
τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχη, τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλαγχνὰ κοπτομένη μητρικῶς· καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπου σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας, Χριστέ ὁ
» Θεός, προμηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευ-
» σιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνά-
» μει σου Κύριε.

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας Χρι-
στὲ ὁ Θεός, δεῖγμα παρέσχου τὸν καιρὸν
τῆς ἐγκρατείας Σωτῆρ, δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώ-
ματα καθαίρεις, καὶ ἀγιάζεις τῶν δούλων σου.

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνύσας Σοφέ, μυ-
στικωτέρας θεωρίας ἠξίωσαι· διὸ καὶ
χάριν εἴληφας, ὄραν καὶ πρὸ καιροῦ τὰ ἐσόμενα.

Ἰδρῶσι τῶν ἀγώνων σου τῶν ἐνθέων, τὴν ἀγο-
νον κατήρδευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρον
ἐδειξας, ἀνθρώπου τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὁς στήριγμα Πιστῶν δεδομένη, Παρθένε ἀ-
γνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος,
δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περιζῶσον, ἡμᾶς τῆς ἐγ-
κρατείας ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν
» ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα
» σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς, προσπαθείας οἰκτίρ-
μον, νηστεία ἀφαρπάσας, πρὸς τὰ ὕψος
ἐλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατρί-
ξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναίως, καὶ
Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τὴν τῶν παθῶν διασχῶν, Θεοφόρε ἀμέγλην,
φωτὶ τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ τῆς καθαρότη-
τος, νοητῶς ἐπλησίασας. Θεοτοκίον.

Ρύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας.
ἐκπλύνασα Παρθένε, καθαρὸς παράστη-
σον, δοξολογεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ**ς Ἰωαννὸν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ
» κήτους Χριστέ ὁ Θεός, καὶ με τοῦ βυθοῦ
» τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με μό-
» νε φιλόνηρωπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αἴγλη, ἐλλαμφθέντας ἡ-
μᾶς καταξίωσον, ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεως Σῶ-
τερ, τῆς σῆς τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν λαμ-
πρότητα.

Ὁς ἑωσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ σκότει τοῦ
βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπου εἰς φῶς πολι-
τείας, Ἀγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγωγῆσας.

Τῇ εὐχῶν βακτηρίᾳ, κεφαλᾶς νοημένων συν-
έθλασας, θηρῶν παναιοῖδιμε Πάτερ, καὶ
θήρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπου διεέσωσας.

Θεοτοκίον.

Γνόντες τὸν πάντων Δεσπότην, διὰ σοῦ Θεο-
τόκε, ἐρρύσθημεν πλάνης τῶν Εἰδῶλων,
καὶ πάθῳ κυρίως σε, Μητέρα Θεοῦ δοξαζόμεν.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Στίχοι.

Ἐπηρετῆς θῆρ τῷ Γερασίμῳ γέρας,
Θῆρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.

Τῇ δὲ τετάρτῃ Γερασίμος βίοτοιο ἀπέπτῃ.

Ὁυτός, ἐκ παιδὸς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειωθείς, καὶ
τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα περιβαλόμενος, τὴν ἐνδοτι-
ραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος κατέλαβεν, ἐπὶ Κωνσταντινίου
Βασιλέως, ἐκγόνου Ἡρακλείου, τοῦ ἐπικεκλημένου Πωγω-
νάτου· καὶ τοσοῦτον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς
Θεὸν οἰκειώσιν ἔσχεν, ὡς καὶ τῶν ἀγρίων κατάρχειν. Λέων
γὰρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν, ἐπιτελῶν μὲν καὶ τὰς ἐνδε-
χόμενας ἄλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρον ὄνον
ἐπὶ νομας διεξάγων τε καὶ εἰσάγων. Οὐπὲρ ποτε παρ' ὀδι-
τῶν ἐμπόρων ὑποσυρέντος, καὶ ταῖς καμηλοῖς προσδεθέν-
τος, ὑπὸ κατεχομένου τοῦ θηρός, ἠγανάκει τὰ πρὸς ἐσπέ-
ραν ὁ τῷ Ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λέοντα
μόνον ἰδὼν τῇ κέλλῃ παραβαλόντα· καὶ δόξας βρωθῆναι
παρ' αὐτοῦ, τῷ Γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ, τὴν ἐκέ-
μου ὑπηρεσίαν ἔκριεν αὐτὸν ὑπελθεῖν. Ἦν καὶ δεξάμενος,
ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐμπόρων χρόνον ὁ ὄνος κατείχετο, αὐτὸς
ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς ὑδρίας ἔφερε, καὶ θέων, ἡ ποδιῶν εἶχεν,
ὑδροφορεῖν ἠναγκάζετο.

Ἄλλ' εἶχε μὲν αὐτῷς ἡ αὐτὴ ὁδὸς τοὺς προλεχθέντας ἐμ-
πόρους καθυποστρέφοντας, τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδρο-
φορήσοντα. Ὅς ἰδὼν, καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμη-
λοῖς ἐπάμενον, ἀρμήματι αἰφνιδίῳ καταπλήξας τοὺς ἐμπό-
ρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κημοῦ ἀραξάμενος εἶλε
τὸν ὄνον, ὃ δὲ ὄνος ἐπ' ἑμῖνας τὰς καμηλοῦς, ἑτέραν τῇ ἑ-
τέρῃ προσδεδεμένης, ὡς ἐκείνοισ ἐθος, ἕως ἠγάγε τὸν ὄνον
καὶ τὰς καμηλοῦς, εἰς τὸ κέλλιν· καὶ τῷ εὐραίῳ πλήτ-
των τὴν θύραν, ὡς κυνηγίσιον ὄνει προσῆγε τῷ Γέροντι.
Ὁ δὲ, μειδίσας, πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα, Μάτην ἄρα ὁ
λέων, φησὶ, παρ' ἡμῶν ὠνειδίξετο. Οὐκοῦν ἀπελυθείς τῆς
δουλείας, τῶν συνήθων ἐχέσθω νομῶν καὶ διατριβῶν. Τότε
κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λέων, καὶ αἰονεῖ συνταξάμενος τῷ
Γέροντι, ὑπέδυ τὰ ὄρος· καὶ τῆς ἐδομαδὸς ἀπαξ ἐξιών,
προσῆρχετο τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν ὡς ἐν ἀχί-
ματι προσκυνήσεως.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Γέροντος, ἦλθε μὲν τὴν συνήθη εὐχὴν ἀποδώσω. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὔρε τὸν Ὅσιον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦντος μοναχοῦ ἔμαθε τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν τάφον ἀπηνέχθη, λεπτοῖς πρότερον καταθρηνησας βρυχήμασιν, ὕστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχηθμῷ ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν, καὶ Σῆρας αὐτοῖς ὑπέκειν παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν ἄσπιλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχ. Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, ἡ δὲ κειμένη Ἰουλιανῆ, σύγγονοι τετμημένοι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Αὐρηλιανῷ τοῦ Βασιλέως ἐν Πτολεμαΐδι· ἐτύγχανον δὲ ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, φύντες εὐγενῶς, καὶ τραφέντες καλῶς εὐσεβεῖα μᾶλλον ἢ γαλακτι. Ὁ δὲ Παῦλος τὰς θεοπνεύστους Γραφὰς διήλθεν ἐμμελῶς· καὶ τὸν αὐτῶν νοῦν ἐκμελετήσας, ἔτι νέος ὢν, προχειρότατα τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπιστόμιζε, καὶ κήρυξ ἔνθεος τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ὑπῆρχεν. Ἐπιδημήσαντα οὖν τῇ πόλει τὸν Βασιλέα, ἰδὼν ὁ Παῦλος αὐτὸν, θάρσει τῇ ἀδελφῇ παρεκελεύσατο, καὶ στήναι προθύμως, ὡς μεγάλου μέλλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ· καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ Σταυροῦ.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔλαθε σφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῶν εἰδώλων διήλεγξε τὴν ματαιότητα. Ὅθεν κρεμασθεὶς, ξέεται· ἐν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφῆ, καταβῆσα τοῦ τυράννου, ὡς ἀδίκως αἰκίζομένου τοῦ ἀδελφοῦ. Συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτῇ, καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ἐν λέβητι, ἔνθα πίσσα καχλάζουσα, ἀμφότεροι βάλλονται. Καὶ ἔτι ἐμμένοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπωρωμένης ἀπλοῦνται, καὶ τοῖς νώτοις ἄνωθεν τύπτονται. Ἐνθα Κεδράτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δῆμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Μὴ διαλωθῆντες δὲ αἱ Ἁγιοί, δεσμοῖς σιδηροῖς βάλλονται ἐν εἰρκτῇ· καὶ Ἀγγέλου ἐπιφανείᾳ λυθέντες, καὶ τροφῆς κορεσθέντες, τῷ Χριστῷ εὐχαρίστησαν. Καὶ αὐθις παρίστανται τῷ Βασιλεῖ, καὶ ὄσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ βουληθέντες, ἀναρτηθέντες τύπτονται.

Στρατιωτικῷ δὲ τινος, ἐνὸς τῶν δημίων, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν κατοικτεῖραντος, καὶ πρὸς τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντος, (ὅτι δὴ αὐτῷ ἡ Ἁγία κροτρίπετο μὴ φεῖδισθαι, ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τῷ Βασιλεῶς πρόσταγμα·) μανεῖς ὁ Τύραννος, αὐτοῦ μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε, τὰς δὲ Ἁγίας ἐκέλευσεν ἰσθόλοις ἐρπετοῖς συναποκλεισθῆναι. Ἐξ ὧν διαμείναντες ἀβλαβεῖς, τὸν μὲν Ἅγιον Παῦλον τύπτεσθαι μολύβδοις τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ, προστάσσει, καὶ ἑκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ῥάβδοις σιδηραῖς πεπωρωμέναις τύπτεσθαι· τὴν δὲ Ἁγίαν Ἰουλιανὴν εἰς πορνεῖον ἀπενεχθῆναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν διαφραθῆναι· οὓς παραγενομένους, Ἄγγελος Κυρίου παραστάς, τῷ κοινορτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου. Ἄλλὰ τούτους μὲν ἡ Ἁγία εὐξαμένη, ὕδωρ αὐτοῖς ἐπιχέουσα, κατέστησεν ὑγιεῖς· αὐτῇ δὲ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Παύλου ἐμβαλεται βόθρῳ πυρός.

Κελεύσαντος δὲ τοῦ Τυράννου ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆναι αὐτούς, ὠφθη ἄνωθεν νεφέλη πεπληρωμένη φλογός, ἣ τις Αὐρηλιανῷ πυρός κατέχευε ὄμβρους. Ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀνῆνεγκε τοῦ βόθρου τοὺς Ἁγίους, καὶ λαμπάσι τὰς ὄψεις αὐτῶν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταφλεχθῆναι προσέταξε, καὶ μετὰ τοῦτο, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Κύπρου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐλαφος ὡσπερ ἐκ βρόχου ῥυσθεὶς βίου, Ἄνεισι Γρηγόριος, ἔνθα ζῶν ὕδωρ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ
» τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας,
» εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δὶ ἐγκρατείας ἀναβάντες πρὸς ὄρος, ἐνθέου πολιτείας καὶ σώφροσύνης, τὸν φωτοδότην Κύριον, νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Εν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας Θεοφόρε, ἄνθη θυμαίων, ἐδρέψω πᾶσιν ἀφθονον, τούτων χάριν δωρούμενος.

Τὴν κατ' εἰκόνα Θεοφόρε ἀξίαν φυλάττων φοβερὸς, ἀνημέροις θηρσὶν ἐδείχθης, ἄδων ἀπαύστως, τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Θεοτοκίον.

Ισχὺν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, νηστεία καὶ ἀγῶσι Θεοκυῆτορ, ἡμᾶς αἰνοῦντας ἀγνή, καὶ ὑμνοῦντάς σε περιζῶσον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ
» αἰχμαλῶτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες
» μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἠδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθὸς διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξιώσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ βρέφους, Θεόφρον δεξάμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων ὠφθης, κατανώγιον τερπνόν, τοῦτον δοξάζων ἐκάστοτε.

Εν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν, Πάτερ Γεράσιμε, μηδαμῶς σε φλεχθέντα, δρόσος ἡ τῶν χαρίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ, ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα, ἐκτενωῶς Θεὸν τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ τῶν σῶν, ἄχραντε Δέσποινα παναγίων αἱμάτων, αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἰκσιαῖς, Θεοτόκε Παρθένε.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε,
» Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις
» ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ο πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν αὐτὸν Ὅσιε, ὑλικῶ ἐν σώματι, ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τὸν δυναμοῦντά σε Κύριον.

Ο λην σου τὴν ἔφεςιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἀφθαρτα ἔχων, κατηξιώσῃς ὧν ἐπόθησας.

Σὺν Ὅσιοις Ὅσιε, Χριστῷ παριστάμενος, αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου. *Θεοτοκίον.*

Υπερθεν ἐκλάμπουσα, ἡ σὴ χάρις Δέσποινα, φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως, Θεομῆτορ μεγαλύνοντας.

*Τὸ Φωταγωγικὸν τῆ ἡμέρας, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.
Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

*Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος,
τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν. Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς, ὁμιλήσας θλίψεσι, καὶ ἀνυποίστοις κολάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέταξας, ποσὶν ὠραιότατοις σου ἔνδοξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων παναοίδιμε φωτὶ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, σκότος ἐμείωσας, πονηρῶν δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφραϊνόμενος· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων ἀξιάγαστε ναὸς, τῆς Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον, ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπέριων ἰαμάτων πανόλβιε· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξαλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δί-

στομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς εἴωρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνηδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδου γλυκύτατε; πῆ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς;

Ο καλλίνικος Μάρτυς ὑμνεῖσθω Κόνων.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν,
» ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραῶ
» πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄ-
» σωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Ο καλλίνικος νῦν, Μάρτυς ὑμνεῖσθω Κόνων, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος, ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, καὶ ἀφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος.

Κεκρυμμένην ζωὴν, καὶ τὴν ἀγήρω δόξαν, ἐπιποθήσας ἀντηλλάξατο, Κόνων ὁ ἔνδοξος Μάρτυς, τῆς ἐπικήρου χλιδῆς· ὃν ὕμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Αφθαρσίας στολὴν, περιβαλόμενος νῦν, ἐνεκεντρίσθης Κόνων ἔνδοξε, ἀγριελαίου ἐκρίζης εἰς καλλιελαιον, Χριστῷ τε τοὺς φύσαντας, ἐκαρποφόρησας.

Αελυμένος ἀρᾶς, τῆς τοῦ Προπάτορος φθορᾶς, τὴν πλάνης ζεύγλην ἀπείσεισάτο, ὁ παναοίδιμος Μάρτυς, καὶ τὴν ὁμόζυγον, ἀγνείας συνόμιλον συναπειργάσάτο. *Θεοτοκίον.*

Αᾠχευε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σου, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννητορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**υναμίει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέω-
» σόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ
» δοξάζειν σου, τὴν ἐκούσιον νῦν σταύρωσιν.

Ατρεύειν ἠρετίσω Θεῷ, τὸ φῶς ποθήσας· ἐβδελύξω δέ, τὴν ζοφεράν Κόνων ἔνδοξε, τῶν εἰδώλων ἀθεότητα.

Ιέρευσας προθύμως Χριστῷ, ψυχὴν καὶ σώμα, καὶ εὐπρόσδεκτος, ὡς μόνος μόνῳ ὠμίλησας, τῷ Δεσπότη Παμμακάριστε.

Νομίμων τῶν πατρῶων σοφῶς, λαοὺς ἀπείρους ἠλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας φερώνυμον, Σριαμβεύων Κόνων ἔνδοξε.

Ικέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν ἔνδοξε, παρασχεθῆναι τοῖς ἐν πίστει, ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ικέτευε ἀπαύστως Ἄγνη, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυθθῆναι πλάινης διαβόλου, τυς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εκ βρέφους τῷ Θεῷ, κολληθεὶς Θεοφόρε, τῷ Πνεύματος σεπτὸν, ἀνεδείχθης δοχεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα, καθυπέταξας πνεύματα· ἐναθλήσας δὲ, ἐμεγαλύθης ἀξίως· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρα με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ σωσόν με δέσμαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν Θεοτόκε, Πιστῶν τὸ κραταίωμα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκα Κύριε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου
» ἔγερσιν, καὶ ἐδόξασά σου τὴν ἀήτητον δύναμιν.

Καθεῖλες Μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήλιον, καὶ ὑπέφηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα.

Ολίθινος φρίζας σου, ψευδῆς Θεὸς τὸ ἐμβρίμημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον, καθωμολόγησεν εἶναι Θεόν.

Συνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξάμενοι, ἐκ λιθίνου χεῖλους, ἀληθεστάτην μεταθέσιν.

Μυστήριον ἄρρητον, τὸ διὰ σοῦ κηρυττάμενον· ἐπιστρέφεις γὰρ Μάρτυς, πεπλανημένους πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξαζόμεν, σὲ Θεοτόκον Ἀνύμφευτε, καὶ τῷ σῷ λιμένι, οἱ Πιστοὶ καταφεύγομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Αχράντου σε δοχεῖον ἡ χάρις, καὶ ἀκηράτου φωτὸς ἀπειργάσατο, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα.

Ρημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρήτων, τὴν θείαν γνῶσιν, καὶ ταύτην ἐμύησας, λαοὺς ἀπείρους Ὑπέριμε.

Τὴν χάριν σου ὁρῶντες οἱ ἄνομοι, τῶν θαιμάτων, ἐβόων· Ὁ Κόνωνος, Θεὸς τὴν πλάην ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
» ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάθρωπον· καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Υπῆρξε τοῖς πιστεύσασιν, ἡ χάρις τῷ πλούτου ἐπαύξησης· τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἡ ἔνστασις ἔλεθρος, ταῖς ἰκεσίαις, σοῦ Κόνων παμμακάριστε.

Σαφῶς σοι ὑποτέτακται, δαιμόνων τὰ στίφη μακάριε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, αὐτεξουσίως, ὧ Μάρτυς Κόνων ἔνδοξε.

Υπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη αἰτεῖσθαι τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐν θείῳ φιλάργυρον, Παμμακάριε ἔργῳ, καὶ λόγῳ διδασκόμενα.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξαζόμεν, Μαρία ἔνδοξε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Στίχοι.

» **Η**κεις πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, Θεὸς θέσει,
» **Ε**ἰς γῆν ἀφείς σου τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ.

» **Π**έμπτη καρτερόφρων ψυχὴν ὁ Κόνων ἀφένκεν.

Ούτος ἦν ἐν τοῖς χρόνις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ Κώμης λεγμένης Βυδανῆς, Νέπορος καὶ Νάδας υἱός· οἱ γυναῖκα ταύτῃ συνῆψαν, ὁ δὲ τῇ παρθενίᾳ μᾶλλον σχολάζειν σὺν αὐτῇ ἠρετίζατο. Λέγεται δὲ τὸν Ἀρχιστρατήγον Μιχαὴλ ἐκδιδάξαι αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν, καὶ εἰς τὸ τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος ἔνομα βαπτίσει, καὶ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων μεταδῆναι, καὶ τῶν παραδόξων θαυμάτων ἐνέργειαν χρη-

γῆσαι. Ὄθεν τὴν τε γυναῖκα Ἄνναν, (τῆτο γὰρ ἦν αὐτῆ ὄνομα·) συμφρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθευεῖν ἐπεισε, βαπτίσας πρότερον καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ μεταστῆσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· εἶτα καὶ τὸν πατέρα Νίστορα ὑπὲρ Χριστοῦ ἔπεισε μαρτυρῆσαι· καὶ τοὺς Εἰδωλολάτρας, δυσταὶν προσάγειν μέλλοντας σκοτεινῷ τινι καὶ ταρταρεῖω Δαίμονι, ἐν τινι ἄνθρωπῳ παραδούς, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐπιγνώσασθαι αὐτὰς ἐποίησεν, αὐτοῦ τοῦ δαίμονος μὴ εἶναι Θεὸν συνομολογήσαντος, καὶ τοὺς ἀπίερούς ὄχλους τὸ, Εἰς Θεὸς, ὁ Κόνωνος, ἐπειπεῖν. Αἱ δὲ τοιαῦται φωναί, παρὰ τοῖς Ἰσαύροις εἰσέτι καὶ νῦν, ἐν τῇ τοῦ Μάρτυρος μνήμῃ, μεγαλοφώνως κηρύττονται. Τοσαύτην δὲ κατὰ δαίμωνων χάριν καὶ ἐξουσίαν ἔλαβεν, ὡς τοὺς μὲν αὐτῶν ἐπὶ γεωργίαν τρέφαι, καὶ τῶν φυομένων καρπῶν καταστῆσαι φύλακας· τοὺς δὲ ἐν κεραμίσις ἐγκλείσαι, καὶ σφραγίδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ γῆν πρὸς τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκαταχῶσαι.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω. Τῆ Ἡγεμόνος Μάγνης μετὰ τῶν βασιλικῶν προσαγματῶν τὸν τόπον καταλαβόντος, καὶ τῆ Ἁγίας κατασχεθέντος, καὶ προσαχθέντος αὐτῷ, ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκῆρξε, τύπτεται σφοδρῶς. Τοῦ δὲ πλήθους συνδραμόντος ἐφ' ᾧ τὸν Ἁγίον ἐξελίσθαι, διαχειρίσασθαι δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα, ὁ μὲν αἰσθόμενος, ἔφυγε· τὸ δὲ πλήθος, λύσαντες τὸν Ἁγίον, καὶ τῶν αἰμάτων ἀποσμήξαντες, ἐν τῷ ἰδίῳ κατέστησαν οἴκῳ. Ἐνθα ἐπὶ δυοῖ χρόνοις βιώσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐκδημίαν, τοῦ οἴκου εἰς ἐκκλησίαν μετασκευαζομένου, εὑρεθῆναι τὰ κεράμια, ἔνθα τὰ πονηρὰ συνέκλεισε πνεύματα. Ὦν ἐνός διανοιχθέντος, λογισαμένων χρυσὸν περιέχειν διὰ τὸ βάρος, ἐξελθεῖν τὰ δαιμόνια ἐν εἶδει πυρός, ὡς τε πάντας μὲν εἰς τὴν γῆν καταπεσεῖν, καταστραφῆναι· δὲ τὸ ἀνοικοδομούμενον, καὶ ὅλως μετὰ δύσιν ἡλίου μὴ τολμᾶν τινα τῷ τόπῳ παραβαλεῖν. Ἀλλὰ ταύτης οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐπιθέσεως ἀπηλλάγησαν, προσευχαῖς καὶ νηστειαῖς καὶ ἀγρυπνίαις σχολάσαντες, τοῦ Ἁγίου δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ.

Στίχ. Ἦλων τύπους φέροντι Κυρίῳ Κόνων,
Ἦλων τύπῃς πρόσσεισιν εἰς πόδας φέρων.

Ὅτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεξίς τοῦ βασιλέως, ἐκ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς πόλιν Μάνδρων τῆς Παμφυλίας· καὶ ἦν ἐν τόπῳ λεγόμενῳ Κάρμηλα, κῆπον τινὰ καλλιεργῶν, καὶ οὕτω τὴν τροφήν ποριζόμενος. Ἦν δὲ τὸν τρόπον τοσοῦτον ἀκέραιος καὶ ἀπλοῦς, ὡς ἐπιστάντας τοὺς συλλαβεῖν ζητῶντας αὐτόν, καὶ ἐν παιδιᾷ ἀσπαζομένους, τῆτος ἐκ ψυχῆς ἀντασπάζεσθαι· καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν παρήσαν, εἰπόντων, ὅτι Ὁ Ἡγεμὼν αὐτὸν Πούπλιος καλεῖ, ἀπεκρίνατο· Ποῖαν γὰρ ἐκεῖνος ἐμὲ χρεῖαν ἔχει, μάλιστα γὰρ ὄντος χριστιανοῦ; Καλεῖτω τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ, καὶ τῆς πίστεως κοινωνούς. Δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ παρ' αὐτοῦ δῦσαι τοῖς εἰδώλοις προτραπείς, βαθὺ στενάξας, καὶ τὸν Τύραννον καθυβρίσας, καὶ ἐμμένειν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἑαυτὸν βεβαιωσάμενος, καὶ ὡς οὐδ' ἂν εἴτι καὶ γένοιτο αὐτῆς τοῦ σαλευθῆναι ἀσφαλισάμενος, ἦλοις σιδηροῖς τοὺς πόδας καθηλωθεὶς, τρέχειν ἐμπροσθεν τοῦ ἄρματος ἀναγκάζεται. Ὄθεν λειποψυχήσας, καὶ ἐπὶ γόνυ κλιθεὶς, προσευξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὅτος, ἐν πᾶσι φιλόπονος γενόμενος, ὁμοῦ τε τῇ μελέτῃ τῶν βιβλίων Γραφῶν ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον

τῆς ἀσκήσεως προῆλθε καὶ ἀρετῆς. Τεκμήριον δὲ ἀμφοτέρων, οἱ τε συγγραφέντες παρ' αὐτοῦ λόγοι, παντοίας παιδεύσεως καὶ ὠφελείας ὄντες μιστοί, καὶ ἡ τῶν θαυμάτων ἐνέργεια, παρὰ τῷ Σωτῆρι Χριστῷ αὐτῷ δοθεῖσα· ὧν ἐν ἀναγκαῖον πάντως εἰπεῖν. Σχολάζοντος γὰρ τοῦ Ὀσίου ποτὲ ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἑαυτῷ προσέχοντος, προσῆλθεν ὕαινα, τυφλὸν τὸν ἑαυτῆς σκῦμνον ἔχουσα, καὶ διὰ ταπεινοῦ τοῦ σχήματός τοῦ Ἁγίου ἐδέετο κατοικτεῖρῆσαι αὐτήν, καὶ τὴν πῆρωσιν τοῦ ἐκγόνου ἰάσασθαι. Ὁ δὲ, προσπτύσας τοῖς λωθηθεῖσιν ὀφθαλμοῖς, καὶ εὐξάμενος, κατέστησεν αὐτοὺς ὕγιεις.

Μεθ' ἡμέρας δὲ, τῆς ὑαίνης κώδιον αὐτῷ μεγάλῃ προσαγαγῆς κριοῦ, τῆς ἰατρείας ἀντιμισθίαν, οὐ προτερου αὐτὸ ὁ Ὀσιος λαβεῖν κατεδέξατο, ἢ τὸ θεοῦ ὑποσχέσθαι μηκέτι προβάτοις πενήτων ἐπιπηδᾶν. Εἰ δὲ περὶ τὴν ἄλογον φύσιν οὕτως ἦν συμπαθῆς, τί ἂν ἦν πρὸς ἀνθρώπους, εὖς ἢ τῆς φύσεως κοινωνία κατοικτεῖρίζεσθαι παρὰ τῶν ὁμογενῶν ἀπαιτεῖ;

Τοσαύτη δὲ ἦν ἡ τοῦ ἀνδρὸς καθαρότης, ὡς τὸν Πρεσβύτερον τῆς Μονῆς διοιμύμενον λέγειν, ὡς οὐδέποτε τῶν βίων Μυσηρίων τῷ μοναχῷ ἐπέδωκε Μάρκῳ· ἀλλ' ἐν τῷ προσίεῖναι αὐτόν, Ἁγγελος αὐτῷ μετεδίδου, οὐ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος τὴν χεῖρα μόνην ἔδλεπε τὴν λαβίδα κατέχουσαν, δι' ἧς ὁ Ὀσιος τῶν ἀγιασμάτων μετεῖχεν. Ἀπετάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φροντίδων καὶ θορύβων ἀπάντων, τεσσαράκοντα χρόνων ὑπάρχων· καὶ διαγαγὼν ἐν τῇ ἀσκήσει ἔτη ἑξήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν βραχύς, φιλὸς τὸν πώγωνα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνδοθεν ἔχων ἐπιλάμπουσαν τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλόγιου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις.

Κτίσῃ χάριν σὲ τὴν κάραν τετμημένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Στίχ. Τραχηλὸν Εὐλάμπιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Τραχηλιῶσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀρχέλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὸς πρῶτος Ἀρχέλαος αὐχένα ξίφει,
Ἄρχει τομῆς σοι, λαὲ θεῖε Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς ὑμολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς Ἀθλητὰ, ἠγωνισμένος ἀνεβόας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενικηκῶς τὸν ἐχθρόν, σὺ ἀνεδείχθης Ἀθλοφόρος, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βωῶν.

Επὶ τῆς γῆς νικητῆς, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης, ἀνηγορεύθης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀήττητε.

Γερμερήσας Θεῶ, τὴν τῶν ἐν πλάνῃ σωτηρίαν,
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βοᾶς.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἦν Θεοτόκον ἀ-
πειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
» **Υ**ἰὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
» χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς,
» Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Σεσυλημένον ὀρώντες, τὸν τοῦ σκότους κο-
σμοκράτορα, τὴν δεσιδαίμονα πλάνην, τῆ
Ἀγίου ταῖς ἐντεύξεσιν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοι Παμμάρκαρ, τῶν κακούργων
τὰ συστήματα, δι' ὀλεθρίων πνευμάτων,
τιμωρούμενα ἐκράυγαζον· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως μητρικαῖς ἀγκαλαῖς, ἀσινὲς τὸ βρέφος
ἔσωσας, τῇ ἐνεργεῖ σου προσταίξει, ἐν
ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρός, Ἱερεῖς ὑμνεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βῶν ἀπαύσως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόνως, Ἀθλητὰ τῷ τρισ-
κλίῳ φωτί· τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
ἀναμέλπων γὰρ ἐκράυγαζες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης ὑπερέν-
δοξε, Θεογεννητορ Μαρία· ἐν γαστρί σου
γὰρ ἐσκήνωσεν, ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δο-
ξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, μητέρα
» Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀ-
» φράστως κηύσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως
» μεγαλύνομεν.

Ολος τοῦ αὔλου πόθου γενόμενος, τοῦ Χρι-
στοῦ ἐπεπόθησας, πιεῖν τὸ ποτήριον· διὸ
πάντες σε Μάρκαρ μακαρίζομεν.

Νόμῳ θείῳ θραυρῶς ἐπόμενος, οὐ θω-
πέλαις Μακάριε, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτή-
ριον, ὀλοψόχως ὠφθης ἀρυσάμενος.

Ωφθης τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε καλλονή, τοῖς
Χριστοῦ καλλυνόμενος, σεπτωτάτοις στίγ-
μασι· διὰ τοῦτό σε ἅπαντες γεραιρομεν.

Νῦν ἐν οὐρανίῳ λήξει γενόμενος, τῶν τοῦ
βίου με λύτρωσαι, δεινῶν περιστάσεων,
Ἀθλητὰ Κυρίου Κόνων ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον· χαῖρε τὸ κεφάλαιον,
τῆς σεπτῆς παρθενίας· χαῖρε Δέσποινα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

*Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ
τὸ Μαρτυρικόν.*

*Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον
Αἰ μετάνοιαι, ὡς σύνθηες, ἢ α'. Ὡρα,
καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

*Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύ-
ρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Θεοδώρῳ, Κωνσταν-
τίνῳ, Καλλίστῳ, Θεοφίλῳ, Βασσῳῳ, καὶ
τῆς συνόδου αὐτῶν.*

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν, Στιχηρὰ
προσόμοια.*

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες, καλ-
λίκοι Μάρτυρες, ἀστέρες ἄδυτοι, ἐν τῷ
σεπτῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἄθλων
λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον,
καὶ διελύσατε, πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι,
καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον μετεβιβά-
σθητε· ὅθεν ἐν πίστει τὴν φωσφόρον τε, καὶ
ἱεραὶν ὑμῶν ἄθλησιν, ἐκτελοῦμεν προστατάς,
ἀγαθοὺς ὑμῶν πλουτήσαντες.

Απαγωγῇ Χριστομάρτυρες βιαία, δέσμοι
γεγόνατε καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπι-
μήκιστον, ἅπαντες χρόνον, θείῳ τῆς πίστεως
ὄντως φύλακες· ἐντεῦθεν μαινόμενος, θῆρ ὁ
δυσσώνυμος, ξίφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βουλη-
θέντας, εἴξει τοῖς τούτῃ δεινοῖς προσταγμάσι·
καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐκληρώσασθε, χαρμονικῶς τεσ-
σαράκοντα, πρὸς δυσὶ πεφυκότες, παναοίδιμοι
βασιλεια.

Σὺν Κωνσταντίνῳ Βασσῳῳ καὶ Καλλίστῳ,
Θεοφίλῳ ἅπαντες καὶ τὸν Θεόδωρον, καὶ
τὸν λοιπὸν θείον ὄμιλον, τῶν Ἀθλοφόρων, με-
γαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν· θανεῖν γὰρ προ-
εἶλοντο ὑπὲρ τῆς πάντων ζωῆς, σφαγιασθέντες
γηθόμενοι· καὶ νῦν ἐν πόλει, Θεοῦ τοῦ ζῶντος
ἐπαναπαύονται, καὶ ἐξαιτοῦνται τοῦ εὐρεῖν
ἡμᾶς, ἀμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δίκης, καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ῥαθυμίας ὁ δειλαιος, καὶ ἀπορία, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἰλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεσάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δειχθεῖν εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορώσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἀδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ ἐξῆς

Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'. Μεθοδίου.

Η Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀθλοφόρων· τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψάμενη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ νικηταὶς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδείξας, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγῃσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θελῶν σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Εἶτα,

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Φάλαγγα θεοστεφῆ ἀρτιφανῶν Μαρτύρων, σφάγιον ἄμωμον, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν· καὶ τὴν πανίερρον μνήμην πνευματικῶς τε-

λέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτοὺς· Θραύσατε θράσος Ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων, καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα, εὐχαῖς ὑμῶν, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἀγνή, Παρθένη Μήτηρ μόνη Θεοῦ, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεθόα μητρικῶς Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκυτάτον μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονειδιστον;

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Α"θλους ἐπαινῶ καλλινίκων Μαρτύρων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὡ**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-

» θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

» **Α**ναφανέντες τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Ἐνδοξοί, ὡς ἀστέρες φαεινοί, τῶν Πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

» **Θ**αρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμπλακέντες Μάρτυρες, κατεβάλετε αὐτὸν· καὶ θανόντες εὔρατε ζωὴν, ἀτελεύτητον ὁμοῦ μακαριώτατοι.

» **Α**ελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει τῆς φωταυγοῦς, καὶ στερρῶς ἀθλήσεως, προσηνέχθητε Χριστῷ, τῷ τυθέντι Μάρτυρες σαρκί, καὶ χοροῖς μαρτυρικῶς συνηριθμήθητε.

» **Ο**ἱ τεσσαράκοντα δύο πανευκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, μυριόλεκτον πληθύν, ἀνομούντων τρέψαντες πολλῶν, ἀγαθῶν ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθητε.

Θεοτοκίον.

» **Υ**περαγία Παρθένη τῶν Ἀθλητῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα ἢ κυήσασα Χριστὸν, τὸν ὠραῖον κάλλεσιν αὐτὸν, καλλιῶσαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἱκέτευε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ**ὕκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν

» σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέ-
» τρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Σταδίου μέσον παραστάς, τὸν σωτήριον Λό-
γον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρᾳ τῇ
φωνῇ, ἐκήρυξας ἀνδρικῶς, καρτερόφρον, μέγι-
στε Θεοδωρε.

Εμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπηρνῆσω τὸ
σῶμα, καὶ τομῇ τῇ τοῦ ξίφους, ὑποκλι-
νας σεαυτὸν, ἐτύθης ὡσπερ ἀμνός, Κωνσταν-
τίνε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Πιστόν σε φίλον τοῦ Θεοῦ, ὁ καιρὸς τῶν ἀ-
γῶνων, ἐφάνερωσε πᾶσι, τῆς πρὸς σάρκα
βλαβεράς, φιλίας τὸν λογισμὸν, ἀποσπῶντα,
κράτιστε Θεόφιλε.

Θεοτοκίον.

Αγίων δῆμος ἐναθλῶν, τεσσαράκοντα δύο,
σέ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, Μητέρα παναλη-
θῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς, δυναμοῦσαν, τούτους
μεσιτεΐαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρικῶς πρὸς ἀνόμους, συν-
τεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανο-
πλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· πίστιν μὲν ὡς
μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαβόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπί-
δα δέ, τεθεικότες ἐπ' ὤμων, καὶ τῆς ἀγάπης θῶ-
ρακα σαφῶς, ἐνδεδυμένοι, ἐχθρὸς ἐτροπώσασθε.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Απαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθροῦ, καὶ φρε-
ρᾶ συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς, τῇ πί-
στει φρουρούμενοι, ἀσινεῖς διεμείνατε· καὶ τῷ
ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος Ἅγιοι, τῷ ἐν-
θέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε· ὅθεν ὡς φω-
στῆρες, διελάμψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φω-
τίζοντες, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, Ἄθλοφόροι
μακάριοι· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζου-
σι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλα-
βοῦσα ἀφράστως Μητέρα Θεοῦ τῷ κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγ-
καλαῖς φέρεις, τὸν πάντα κατέχοντα, τὸν τρο-
φοδότῃ πάντων, καὶ Πλάσῃ τῆς κτίσεως· ὅθεν
δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς
κρίσεως, ὅταν μελλῶ παρίστασθαι, πρὸ προσώ-
που τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν
σὴν, προστασίαν Δέσποινα πανάχραντε· σέ
γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ
ἀμνὰς θρωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε

δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέης. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσ-
σος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγχίσθητι
καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς
δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεία
παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἢ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζουσα.

Ισχυῖ Μάρτυρες, τοῦ θείου Πνεύματος, κατε-
βάλετε πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνί-
σχυρον, θανατωθέντες καὶ ζωνῆν, κληρωσάμενοι
αἰώνιον.

Νευρώσας κάλλιστα, ψυχὴν ὁ Κάλλιστος,
ταῖς ἐνθέαις μελέταις νεανικῶς, χαίρων
προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν,
τὰ οὐράνια κληρούμενος.

Ὠραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως, τοῦ
νοός σε Βασσῶν τὰς νοητὰς, βάσεις καὶ
ἐσκέλισας, καταδιώξας ἀνδρικῶς, τοὺς ἐχθρὸς
σου παμμακάριστε.

Κενοῦντες αἵματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα,
παρεδώκατε ἅμα τῷ δι' ἡμᾶς, πλούτῳ
ἀγαθότητος, αἷμα τὸ ἴδιον Σταυρῷ, Παναοῖδι-
μοι κενώσαντι.

Θεοτοκίον.

Αγνὴν Μητέρα σε, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐπι-
στάμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοὶ, δόξαν
κλειζόμενοι, τὰς ἀθανάτους δωρεάς, ἐν ὑψίσοις
ἐκκληρώσαντο.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ θεῷ φέγγει σε Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέο-
» μαι, σέ εἰδέναί Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ
» ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Λαμπάδες ὠφθητε μυστικαί, φέγγει εὐσε-
βείας τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν σελαγι-
ζουσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι,
Κυρίου Ἄθλοφόροι μακαριώτατοι.

Λεόντων χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες Κυ-
ρίου ἀβλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνα-
τε, βρῶμα τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων ἡδιστον,
τρυφῆς ἀδιαρρέυστου καταξιούμενοι.

Ικετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες προσάξατε
Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ὅπως λυ-

τρωθῶμεν πάσης κολάσεως, καὶ τῶν ἐπερχομένων ἀπειρῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Νοός μου ἴθυνον δυσωπῶ, Ἀχραντε κινήσεις πρὸς Θεόν, ὁδὸν ζωῆς χρηματίζοντα, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἐξομαλίσαντα, ταῖς τρίβις ταῖς φερούσας πρὸς τὰ οὐράνια.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σὺ προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε·

Ιστίῳ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ οἱ Ἀθληταί, παρανομίας θάλασσαν, ὑπέπλευσαν ἀβρόχως καὶ γαληνῆς, λιμένας κατέλαβον, εὐσεβῶν κυβερνῆται χρηματίζοντες.

Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, Κωνσταντῖνον εὐσεβῶς, καὶ τὸν κλεινὸν Θεόδωρον, Καλλιστὸν τε Βασσῶν καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν Θεόφιλον, καὶ τοὺς τούτων συναθλοῦς εὐφημήσωμεν.

Ως ἀνθη ἠδύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν Ἀθλητῶν ἀνθήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπασαν νοητῆς, ὁσμῆς ἐπληρώσατε, τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Θεοτοκίον.

Νομίμων σε ἀνευθεν, τῶν τῆς φύσεως Χριστέ, ὑπερφυῶς ἐκύησεν, ἡ Θεοτόκος Κόρη ὡς ἀληθῶς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας, ἐναθλήσαντας πίστει στεφανώσαντα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον· εἶδ' οὐ, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς νεοφανεῖς, ὀπλίτας τῆς πίστεως, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ, προθύμως ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων στέμμασιν, ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ὡς πύργους καὶ φύλακας τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀμήχανον κάλλος, καὶ τὴν ἀφραστον δόξαν, ἣν Ἀγγέλων χοροὶ ἐπιθυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παρρησίᾳ ὑμεῖς ὀρῶντες, μετὰ πάντων Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος, οἱ τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο Ἀθληταί, ταῖς ἀγίαις ὑμῶν πρεσβείαις, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας φωτίσατε, ἀμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες, καὶ υἱοὺς φωτὸς ἐργαζόμενοι. Ὡς πύργοι καὶ φύλακες τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλησάντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

**Ἐπταπλαριθμῶς συντεθειμένον φέρει
Τὸν ἕξ ἀριθμὸν ἢ τετμημένη φαλαγξ.**

**Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτη ἐ-
τμήθη.**

Οὔτοι τῆς πόλεως Ἀμορίου πρῶτοι ὑπῆρχον· ἐπὶ δὲ Θεοφίλου ἀλεύσεως ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, αἰχμάλωτοι ἀπάγονται, στρατηγοὶ καὶ ταξίαρχαι ὄντες, καὶ τοῦ πρώτου παρὰ Ῥωμαίοις μετέχοντες γένους. Οὔτε δειλία δὲ, οὔτε φιλοψυχία, οὔτε μαλακία, οὔτε πολυχρονίῳ ταλαιπωρίᾳ τὴν πρὸς Χριστὸν προῦδωκαν πίστιν· οὐ γὰρ τῆ τοῦ σώματος κακώσει, καὶ οἰοῦνται ταριχεῖα τὰς ψυχὰς ἐλελῶθητο, ἀλλ' ἀνδρείῳ φρονήματι καὶ ψυχῆς γενναιοῦσιν παραταξάμενοι πάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπομόσασθαι μὴ καταδεξάμενοι, χαίροντες τὰς κεφαλὰς ἐπετμήθησαν.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
ἡμῶν Ἀρκαδίου.**

Στίχ. Ὁσφὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,

Εὐζῶνος, Ἀρκαδῖε, πρὸς πόλον τρέχεις.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἡσυχίου
τοῦ Θαυματουργοῦ.**

Στίχ. Δοὺς Ἡσύχιε, σαυτὸν ἠσύχω βίῳ,

Τέλους φθάσαντος, ἠσυχάζεις ἐκ βίου.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Μάξιμος λιθοβολη-
θεὶς τελειοῦται.**

Στίχ. Ὁλῶ βλέπων νῶ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,

Ἡρὸς ταῖς βολαῖς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος, ὕδωρ
καχλαζὸν ποτισθεὶς, τελειοῦται.**

Στίχ. Ζέον πεπωκῶς φιάλη κοίλη πόμα,

Ὁ Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφράνθη μάλα.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τι-
μίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἐλένης.**

Στίχ. Δίδωσιν ἡμῖν Ἐλένη ταύτην χάριν,

Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τι-
μίων ἡλων.**

Στίχ. Φανέντες ἦλοι, Βασιλεῖ, τοῦ μὲν κράνους

Ἄγαλμα κείνται, τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτος.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Ἰουλιανὸς καὶ Εὐ-
βουλος ξίφει τελειοῦνται.**

Στίχ. Δεῦρο ξίφει θάνωμεν, Εὐβούλω λέγει

Ἰουλιανὸς, εἰσφέρων εὐβουλίαν.

**Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
 • Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
 • δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
 • τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
 • ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ χρόνιον εἰρκτὴν οἱ τεσσαράκοντα, καὶ
 δύο Χριστοῦ Μάρτυρες, τῆς τοῦ σώματος
 φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλάξαντες νόμους
 ἀληθεῖς, φυλακες ὠφθησαν ἡμῶν, οἰκῆντες τῆς
 οὐρανοῦς.

Αἰχμαλώτους Δείους Παῖδας ἐμιμήσασθε,
 τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, ὡς αἰχμά-
 λωτοι ἀπαχθέντες, χώραν εἰς μακρὰν, καλλι-
 νικοὶ Μάρτυρες, ἐν ἧ, τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν
 ἠγμάλωτεύσατε.

Ρεῖθροις αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος, χει-
 μάρρῃς ἐξηράνατε· ποταμίους δὲ ἐμβληθέν-
 τες ρεύμασι Σοφῶν, πρὸς ὕδωρ μετέβητε ζωῆς,
 ἐποχετεύοντες ἡμῖν ἀθανασίας κρουνοῦς.

Θεοτοκίον.

Τόμος Ἄχραντε καινότετος ὑπάρχουσα, τὸν
 Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας,
 τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ, ἐγγράψαντα
 Δείους Ἀθλητὰς, ταῖς γεγραμμένας ἐμμελῶς ἀ-
 ποπληρώσαντας.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας,
 • καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
 • παντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βύλεσθαι.
 • Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπελθόντες Μαρτύρων τὸ Δεῖον στάδιον,
 σταθερῶς τῆς ἀγῶνας προσεπεδείξασθε,
 τρέποντες ἐχθρὸν, ταῖς ἀτρέπτοις ἐνστάσεσιν·
 ὄθεν εὐφημοῦμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ ὀπλίται.

Ρωμαλέως ἀντέστης τοῖς ματαιόφροσιν, Ἀ-
 θλητὰ Κωνσταντῖνε τοῖς ἀναγκάζουσι,
 σὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπᾶν ἀγαπήσεως,
 καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις ἠριθμηθῆς.

Ωσπερ ἄκακοι ἄρνες ὁμοῦ θυσόμενοι, πρὸς
 δυσὶν Ἀθλοφόροι οἱ τεσσαράκοντα, πάθος
 τὰ σεπτὸν, τοῦ τυθέντος ὡς πρόβατον, χαίρον-
 τες μιμοῦνται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος φανεῖς σοὶ Δεῖος Ἀρχάγγελος,
 χαῖρε πύρινε θρόνε Θεοῦ ἐβόα σοι, ἄ-
 χραντε Ἄγνη, Ἀθλοφόρων κραταίωμα, ὁμολο-
 γησάντων, Θεὸν σαρκὶ φανέντα.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
 • τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-

• τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
 • γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
 • οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ιδεῖν τὸν Κύριον ἠξιώθητε, στέφος ὑμῖν δωρή-
 μενον τῆς δόξης τὸ ἀφθαρτον· Κωνσταντῖ-
 νε, Βασσῶη, Θεόδωρε, Καλλιγε γενναϊόφρον, μά-
 καρ Θεόφιλε, ἅμα τοῖς λοιποῖς, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ
 πρεσβεύσατε.

Ως φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, τῶν
 Ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀναλάμψασα σήμερον,
 τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνε· ταύτην
 ἐπιτελοῦντες, τούτους αἰνέσωμεν, μέλεσιν αὐ-
 τῶν, τὸν Λύτρωτην Χριστὸν δοξάσαντας.

Στρατὸς Μαρτύρων Δεῖος κατάλογος, ἀθλη-
 τικὸς δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι,
 μυριάσιν Ἀγγέλων ἠριθμηται, λύσιν ἡμῖν πται-
 σμάτων, νῦν ἐξαιτούμενος, μέτρῳ τῆς νηστείας,
 ἡμερῶν τῶν τεσσαράκοντα.

Η γῆ τὸ αἶμα ὑμῶν ἐδέξατο, καὶ ποταμὸς
 τὰ σώματα ριφθέντα συνήνωσε, κεφαλαῖς
 ταῖς τμηθείσαις Πανόλβιοι, ὑπερθεν φερομένης,
 Δείας λαμπρότητος, καὶ προηγουμένης, ἐμφα-
 νῶς δυνάμει κρείττονι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτῳτε, φωτιστικαῖς
 αὐγαῖς σου τὴν καρδίαν μου φώτισον,
 ῥαθυμίας τὰ νέφη διώκουσα, καὶ τὸ τῆς ἀ-
 μαρτίας, σκότος ἐξαίρουσα, ἢ τὸν ἀναμάρτη-
 τον Θεὸν ἀποκνήσασα.

*Εἰς τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλά-
 ριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικὸν
 τοῦ τυχόντος ἤχου.*

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τετραδεκάριθμος χορὸς, σὺν δυσὶν ὁμοψύ-
 χοις, ἐνήθησε στερόροτατα, μέχρι τέλους
 καὶ πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχ-
 θροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις·
 τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐκομίσασατο φαιδρὸν,
 ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, καὶ τὸ ἔλεος μέ-
 γα, ἐπίβλεψον πανύμνητε, Θεοτόκε Παρ-
 δένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ παθῶν τὸν
 θόρυβον, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, δια-
 σκέδασον Κόρη, καὶ πυρὸς τῆς γενένης, ῥῦσαι
 με σαῖς πρεσβείαις.

*Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, ψάλλομεν τὸ ἐν τῷ
 Τριωδίῳ Ἰδιομέλον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ λοιπὰ.*

*Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἢ αἰ. Ὡρα, ὡς ἡ συνήθεια,
 καὶ Ἀπόλυσις.*

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, καὶ Ἐλπίδιου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, στύλοι ἀπερίτρεπτοι, θείας Ἐκκλησίας, καὶ βάσις δογματῶν, καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες οὐρανόφρονες, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Εφραὶμ ὁ αἰοίδιμος, καὶ Βασιλεὺς ὁ θεόσφοτος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, θεῖος Ἀγαθόδωρος, σὺν τῷ Ἐλπίδιῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ, λόγοις ἐνθέοις μακαρίζέσθωσαν· ὁσίως γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐναθλήσαντες, βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανοῦ οἰκήτορες.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασι, Βασιλεὺς ὁ αἰοίδιμος, νεκροὺς ἐξανέστησεν, ἐπικλήσει θεῖα. Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἐσὼς γηθόμενος, ὠράθη ἀκατάφλεκτος. Αὐτῶν πρεσβείαις Φιλάνθρωπε, ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον· χαίρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγαζούσα γῆς τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκάλῃς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέψασα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ πλευραὶν ὀρυττόμενον, λόγῃ ἢ πανάμωμος, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου, τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνδρῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τὸν ἐπτάριθμον Ποιμένων χορὸν σέβω. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχθεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλῆ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις Μάρτυρες, περιχέομενοι, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, ἐορτὴν ὑμῶν πάντοτε, τοὺς εὐσεβῶς γεραιρόντας, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθε.

Ο Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σαρκούμενος, ὑμᾶς ἀνέδειξε, πανευκλεεῖς Ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγεῖλαι Θεότητα, τοῖς πλανωμένοις Ὅσιοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Ναμάτων, ζωποιοῦν τοῦ Πνεύματος, ἀποπληρούμενοι, τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι, δεινῆς ἀθείας ἠρδεύσατε, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ Ἐνδοξοῦ, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ελύθη, τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον, τῇ ὑπὲρ νοῦν κησεί σου Ἀγνή, καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαβον, τῆ Παραδείσῃ εἰσοδῶν, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σε Χριστὸς· ἐστὲ κρᾶζουσα· Σύ με ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βασιλεὺ πάνσοφε, οἷα Ποιμὴν ἄριστος, ὕλην ἀθείας ἐνέπρησας.

Τοῦ Πνεύματος τῷ φωτὶ, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν Ἐνδοξοῦ, πρὸς φωτισμὸν εἰλκυσάτε, τοῦ ἱερωτάτου Βαπτίσματος.

Αἰ τρίβοι σου πρὸς Θεὸν, κατευθυνθεῖσαι Βασιλεὺ ἅπαντας, πλάνης ὁδοῦ χάριτι, πρὸς Θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν. Θεοτοκίον.

Ρούμενον τοὺς βροτοὺς, τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθροῦ πάναγνε, τὸν δυνατὸν Κύριον, ἀχραντε Παρθένε ἐκύησας.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Μύρω τῆς χρίσεως ἱερατεύσαντες, ποιμένες ὠφθητε λαοῦ θεόφρονος, καὶ ὡς ἀρνία καθαρά, τυθέντες προσηνέχθητε, Λόγω Ἀρχιποίμενι, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, Μάρτυρες

πάνευφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι διὸ πανηγυρίζομεν πάντες, πόθῳ τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυον ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ἦν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐπιτρώσκετο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, μόνε ὑπεράγαθε, καὶ φιλόνηρωπε Κύριε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνεῖσθω, ἱερωσύνης χάριτι καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαϊζόμενος, καὶ μέλπων γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοφόροι κυβερνῆται τῆς ἐκκλησίας, Ἐφραὶμ καὶ Ἀγαθόδωρος, Βασιλεὺς, Καπίτων, Εὐγένιος, Ἐλπίδιος, καὶ θεῖος Αἰθέριος, Πνεύματι Ἁγίῳ ἐδείχθησαν.

Μεμνημένοι τὰ θεῖα θεῖοι Πατέρες, λαοὺς ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ὄντως ἐποιμάνατε, καὶ τέλος μακάριον, διὰ μαρτυρίου ἐδέξασθε.

Οὐ θανόντες ἀπιστία τοῦ τεθνηκότος, τῇ ἀνεγέρσει ἔτυχον ζωῆς αἰωνίου, διὰ σοῦ πιστεύσαντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Μάρτυς Βασιλεῦ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἐζώσας τοὺς ἀνθρώπους, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα Παρθένε, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἄνθρωπον δι' οἶκτον γενόμενον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ποτήριον σεπτοῦ, μαρτυρίου ἐπίετε, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θεοφόροι Πατέρες, πιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Ομόνος τοῖς νεκροῖς, ἐπιπνέων ἀνάστασιν, ἐντεύξει σου τὸν θανόντα, Βασιλεῦ ἐξεγείρει, λαμπρύνων σου τὸ κήρυγμα.

Ισότημον Πατρί, τὸν Υἱὸν καταγγέλλοντες, πολυθεὸν τυραννίδα, τῆς εἰδωλομανίας, Πατέρες ἐμειώσατε.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστίν, ὁ λαὸς ὁ γινώσκων σε, Πανάμωμε τοῦ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων Μητέρα, καὶ πόθῳ μακαρίζων σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Επαίνοις, Ἀγαθόδωρόν τε καὶ Εὐγένιον, καὶ Βασιλέα τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἐλπίδιον στέψωμεν, Ἱεράρχας, καὶ γενναίους ὑπάρχοντας Μάρτυρας.

Νομίμοις, τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, τοῖς ἀνομοῦσι τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις παρατιθέντες, εὐσεβείας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοῦς ἐφειλύσατε.

Ωφθητε, διαφόρων ἐκ πόλεων θρέμματα, ἐνὸς Ποιμένες λαοῦ δέ, καὶ τῆς θείας πόλεως κληρονόμοι, ἦν οἰκοῦσιν, οἱ Θεὸν θεραπεύοντες Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε, αἰσικαὶ Προφητῶν τε αἰνίγματα, προδιετύπουν Παρθένε, τὴν ἀρήρητῳ λόγῳ κυοφορίαν, ἐσχηκυῖαν, διασώζουσαν κόσμον πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπιδίου, Καπίτωνος, καὶ Αἰθερίου.

Στίχοι.

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάμμασι κλίνων,
Εφραὶμ ἀγάλλη τῇ τομῇ ταύτην κλίνων.

Συρεῖς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων,
Χεῖρας διασπᾶ δεισιδαίμονος πλάνης.

Τριάς σύναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον,
« **Ε**ἰς μάστιγας δέδωκα τὸν νῶτον » λέγει.

Επῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν Καπίτων,
Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.

Εκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελουμένον.

Ἑβδομάτῃ πατέρας μόρος ἤρπασεν ἑπτά ἀριθμῷ.

Τῷ ἐκκαδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας, Ἐρμωνος, τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν διαφοροῖς ἔθνεσιν Ἐπισκόπους ἐξαποστείλαντος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλειν, ἀπιστάλησαν παρ' αὐτοῦ καὶ οἱ θεοφόροι οὗτοι Πατέρες ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν Ταυροσκυθῶν χώραν. Ἐφραὶμ μὲν εἰς Σκυθίαν, Βασιλεὺς δὲ εἰς Χερσῶνα. Καὶ δὴ τὴν πόλιν καταλαβὼν (ὁ Βασιλεὺς), καὶ βίου διόρθωσιν καὶ μεταβολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων, ὡς καινῆς τινὸς πολιτείας καταγγελεύς, καὶ τῶν πατρῶων ἔθων ἅμα καὶ πίστεως διαφθορεὺς νομισθεὶς, τύπτεται, καὶ τῆς πόλεως ἀπελευθεύεται· καὶ ἦν οἰκῶν ἐντινὶ σπηλαίῳ, Παρθενῶνι λεγόμενῳ, χαίρων μὲν καὶ ἠδόμενος, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀτιμασθεὶς, ἀλύων δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ πωρῶσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων,

Οὕτως οὖν ἔχων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος, πρὸς αὐτῶν ἐκείνων ἐκλήθη. Ἀποθανόντος γάρ τοῦ παιδὸς τοῦ κατάρχοντος αὐτῶν, καὶ πρώτου τῆς πόλεως, τούτου οἱ προσήκουτες, ταφῇ παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ προσμένοντες, ἔδοξαν ὄναρ ἐπιστάντα τούτοις εἰπεῖν· Εἰ θελήτῳ ὑμῖν ἐστὶν ἀναδιῶναί με, τὸν ἀτιμασθέντα καλέσατε ξένου, καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐξαῖται δυσωπήσατε. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ἁγίου, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, τῷ τοῦ Βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδὸς πρὸς ζωὴν ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς Χριστὸν ἐδέξαντο πίστιν οἱ τούτου γεννητορες, καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκείων τῷ λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος προσέδραμον. Οἱ δὲ ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ὄργην κινήθεντες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν Ἅγιον ἔσυρον· καὶ ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἐφραὶμ, κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ εὕρισκετο τόπῳ, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ πεισθεὶς τοῖς εἰδωλοῖς δῶσαι, ἀπειτήθη τὴν κεφαλὴν.

Εἶτα αὖθις Εὐγενίου, καὶ Ἀγαθεδώρου, καὶ Ἐλπιδίου, μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου Βασιλέως τελευτήν, ἐν Χερσῶνι περαιωθέντων, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς ἐμοίως ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ἀποσταλῆναι κήρυκας τῶν ἐθνῶν, καταγγέλλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν ἀσεβείᾳ κατ' αὐτῶν, καὶ συνδήσαντες αὐτοὺς, ἀντιλεῶς καὶ ὠμοτάτως τύπτοντες, ἀπέκτειναν, διαγενομένου τοῦ χρόνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ, καὶ Βασιλέως, τῇ ἕκτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός.

Χρόνους δὲ ὕστερον αὖθις Αἰθέρους ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπεστάλη Ἐπίσκοπος· ὅς, τὸ ἀγριαῖνον τοῦ λαοῦ καὶ δυσπειθῆς κατιδὼν, ἀπήγε πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ Βασιλεῖ κατ' αὐτῶν ἐντευξόμενος. Ἦδη γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἦν ἰθύνων τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. Τῆς δὲ ἐντευξέως κατὰ νοῦν αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς ἀπελαθέντων μὲν τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντισηχθέντων δὲ τῶν συνοικισθέντων ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ τοῦ μακαρίου Αἰθέρου μετ' εὐχαριστίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐπανιόντος, καὶ ἐν τῷ ἐπανιέναι εἰς Χερσῶνα ἀπορρίφθεντος αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἀπίστων κατὰ τὸν Δάναβιν ποταμὸν, κῆκεῖ μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσαντος, τῇ ἕκτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός, προσεβίαν οἱ τῆς πόλεως Χερσῶνος πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον σελλέμενοι, Καπίτωνα τὸν μακάριον Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Ἐπὶ τούτῳ οὖν τῶν μὲν εὐσεβῶς ἠδόμενων, τῶν δὲ ἀπίστων δυσχεραίνοντων, καὶ σημείον πίστεως αἰτούντων, ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῖς καιμένων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀπαθῆ ἐξελεῖν καὶ ἀφλεκτον, τὴν ἱεράν ἐσθῆτά περιβαλόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸ ὠμοφύριον ἑαυτῷ περιθεῖς, καὶ

σφραγισάμενος, καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθὼν, καὶ ἐφ' ὧραν ἱκανὴν διαμείνας, ἐξῆλθεν ἀφλεκτος, μεστὸν ἔχων τὸ φερόνιον ἀνθρώπων πυρός· καὶ πάντα σχεδὸν ἐπὶ τῷ θαύματι καταπλήξας, καὶ βαπτίσας, ἦδη πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετέλλαξε, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρκαῖδιος, Ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τῆς Τριμυθοῦντος Ποιμένες καλοὶ δύο

Ἐν τῇ καλῇ σιριτῶσι τῆς Ἐδέμ πῶα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ.

Στίχ. Γῆθεν μετασᾶς πρὸς Θεὸν Παῦλος Δόγον,

Τῆς ἀπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λάβη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος, ὁ καὶ Ἀπλῶς προσαγορευθεὶς, γεωργὸς ἦν, καὶ ἀγροικὸς καθ' ὑπερβολὴν, ἀκακὸς δὲ καὶ ἀπλαστός τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς. Εἶχε δὲ σύμβιον δύστροπον καὶ μοιχαλίδα, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλάμβανε, τὸν δίκαιον. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφνης, παρὰ τὸν διατεταγμένον καιρὸν, εἶα εἶκὸς συμβαίνειν, εὖρε τὴν ὁμόζυγον μοιχευομένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ σεμνὸν γελάσας, λέγει πρὸς αὐτοὺς· Καλὸν, καλὸν, οὐ μέλει μοι, μὰ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ γυν οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἴδω· ἀλλ' ἔχε αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, κῆγὼ ἀπέρχομαι μοναχός.

Καὶ εὐθὺς τὰ πάντα ἔασας, καὶ καλῶς οἰκονομήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον Ἀντώνιον· καὶ κρούσαντος τὴν θύραν, ἐξῆλθεν ὁ μακάριος Ἀντώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· Τίς εἰ ἀδελφε; καὶ τί ἐνταῦτα ζητεῖς; Ὁ δὲ· Ἐἷνος εἰμί, καὶ ἦλθον πρὸς σὲ γενέσθαι μοναχός. Ὁ δὲ Ἅγιος, Ἐξήκοντα, φησὶν, ἐτῶν γέρον ὢν, μοναχός γενέσθαι σὺ δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις ὑπομείναι, καὶ τὴν στένωσιν τοῦ θρους. Μᾶλλον δὲ ἀπελθεῖς ἐν Κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωματικά ἀφθονα εὖρης, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκίπως διατρίψῃς. Ἀντίχονται γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου. Ἐπεὶ ἐγὼ μόνος κᾶθημαι, καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν ἐσθίω, καὶ ταῦτο λιμώττων. Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχето ἀκούσαι τοῦ γέροντος, ἀλλ' ἔσπευδε σὺν αὐτῷ εἶναι. Μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ Ἅγιος ἀπώσασθαι αὐτόν, κλείσας τὴν θύραν τοῦ κελλίου, εἶσεν αὐτόν ἐξω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθῶν δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔμενε νηστis, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. Τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, χρείας κατεπειγούσης, ἀνοίξας ὁ Ἅγιος τὸ κελλίον, καὶ εὐρῶν τὸν Παῦλον, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀπελθε, γέρον, τῶν ᾧδε, μὴ ἀναγκάζῃς, οὐ δύνασαι εἶναι σὺν ἐμοί. Ὁ δὲ Παῦλος, Ἀμήχανόν ἐστι, φησὶν, ἀλλαχοῦ με ἀπελθεῖν.

Τότε κατανοήσας αὐτόν ὁ Ἅγιος μήτε πήραν ἔχοντα, μήτε ἄρτον, οὐχ ὕδωρ, μήτε ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐὰν ἔχῃς ὑπακοήν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ, ἀκόπως καὶ ἀγογγύστως ποιῆς, δύνασαι καὶ ᾧδε σωθῆναι· εἰδὲ ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾶς, καὶ οὐχ ὑποστρέφεις ὄθεν ἐλήλυθας; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Παῦλος λέγει· Ὅσα ἂν εἴπῃς μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. Καὶ ὁ Ἅγιος· Στῆθι λοιπὸν καὶ πρόσευξαι, ἕως οὐ εἰσέλθω καὶ κομίσω σε ἔργον. Εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ σπήλαιον ὁ μακάριος, προσεῖχεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θυρίδος, καὶ ἴστατο ἀκίνητος εἰς τὴν προσευχὴν μίαν ἑβδομάδα, φρυγανωθεὶς ὑπὸ ταῦ καύματος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελθὼν ὁ Ἅγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν φοινίκων, λέγει αὐτῷ· Δέξαι, καὶ πλέξον σειρᾶν, ὡς ἐμὲ βλέπεις πλέκοντα. Ἐπλέξεν ὁ γέρον, ἕως ὧρας ἐννῆτας, ὀργυρίας δεκαπέντε, μόχθῳ πολλῷ. Καὶ λέγει ὁ Ἅγιος,

Κακῶς ἐπλεξας· ἀνάλυσον αὐτήν, καὶ ἄνωθεν πλέξεν. Ἦν δὲ νῆστις ἡμέρας ἑπτά. Ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ Ἅγιος, ἵνα δυσφορήσας ὁ Παῦλος ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σπουδῆς ἀποπλέξας τὴν σειράν, καὶ πάλιν ἀγογγύσως καὶ ἀνερυθρίασως μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξῆπληξε τὸν Ἅγιον· διὸ κατανουγείς, ἡλὶς δύναντος, λέγει πρὸς αὐτόν· Παππία, θείεις φάγωμεν ἄρτι κλάσματος; ὁ δὲ Παῦλος· Ὡς δοκεῖ σοι Πάτερ. Τούτο δὲ πάλιν ἔκαμψε τὸν γέροντα, καὶ θείεις τράπεζαν, τίθεικεν ἄρτι κλάσματα τέσσαρα, ἀνά οὐγγίας ἕξ, ἰαυτῶ βρέξας ἐν, τῷ δὲ γέροντι τρεῖς. Καὶ ἀρξάμενος ὁ Ἀντώνιος ψαλμοῦ, ἵνα καὶ ἐν τῷ δοκιμάσῃ τὸν Παῦλον, ἔψαλλε, δις τὸν αὐτὸν ἐπιξιὼν ψαλμόν. Ὁ δὲ Παῦλος προθυμότερον σὺν τῷ Ἁγίῳ προσήχετο· καὶ λέγει ὁ γέρον τῷ Παύλῳ· Καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ, πρόσσεχε, καὶ μὴ ἄψῃ τῶν παρακειμένων. Τύτου δὲ τὸ προσταχθεὶν ποιήσαντος, λέγει ὁ Ἅγιος· Ἀναστάς πρόσσευξαι καὶ ὑπνωσον. Ὁ δὲ, μὴδ' ὅπως ἄψάμενος τροφῆς, ἐποίησεν ἔτω. Περὶ δὲ τὸ μεσουύκτιον ἀναστάς ὁ Ἀντώνιος εἰς προσευχήν, ἤγειρε καὶ τὸν Παῦλον, καὶ μέχρις ὥρας ἐννάτης ἡμερινῆς παρέτεινε τὰς εὐχάς.

Ἐσπέρας δὲ βαθείας, παραθείς ὁ Ἀντώνιος τὸν ἕνα ἄρτον, ἑτέρου οὐχ ἤφατο. Ὁ δὲ Παῦλος σχολαιότερον ἐσθίων, εἶχεν ἔτι ἐξ οὗ ἤσθιεν ἄρτου· καὶ τῶς πληρώσαντος τὸν ὄλον ἄρτον, λέγει ὁ Ἀντώνιος· Παππία, φάγε καὶ ἕτερον ἄρτον· καὶ λέγει ὁ Παῦλος· Ἐὰν φάγῃς καὶ αὐτός, ἐσθίω καὶ γῶ. Καὶ ὁ Ἀντώνιος· Ἐμοὶ ἀρκετὸν ἐστίν, ὅτι μοναχός εἰμι· καὶ ὁ Παῦλος· Οὐκοῦν, ἐπεὶ καὶ αὐτός μοναχός μέλλω γενέσθαι, ἀρκεῖ καί μοι. Καὶ ἀναστάντες ἔψαλλον· καὶ μικρὸν ὑπνώσαντες, πάλιν ἀναστάντες, ψάλλειν ἤρξαντο. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρτημον περιάγειν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ὑποστρέψαι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν ἐληλυθότων πρὸς τὸν Γέροντα, προσῆχεν ὁ Παῦλος, τί ὀφείλει ποιῆσαι. Καὶ ὁ Ἅγιος φησὶ πρὸς αὐτόν· Διακόνει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηρῶς, μὴ τινος γευσαίμενος, ἕως ἂν ἀποχωρήσωσι· καὶ τρίτη ἡμέρα λοιπὸν ἐπληρώθη, μὴ γευσαίμενος ὁ Παῦλος. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠρώτων αὐτόν· Τίνος ἕνεκεν σιωπῆς; αὐτοῦ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, φησὶν ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἤρξατο ὀμιλεῖν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκῶν τις τῷ μακαρίῳ στάμμον μέλιτος, ἐν τῇ γῇ ἐξέχει· τούτου δὲ γενομένου, λέγει ὁ γέρον τῷ Παύλῳ· Συναξὸν μεϊράκιον τὸ μέλι, καὶ ὄρα ἵνα μῆτι ἐξ αὐτοῦ γένηται ἄχρηστον· καὶ τούτου γενομένου, ἐδόλωσ ἑταράχθη, ἢ ἡλλοιώθη. Ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν καιρῷ ἀντλεῖν ὕδωρ προσετάγη, καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἀνωφελῶς αὐτὸ ἐκχείειν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παραλύσας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς βᾶπτειν.

Ὡς δὲ εἶδεν αὐτόν ὁ Ἅγιος ἀδιστακτως, ἀγογγύσως, καὶ ἀνεμποδίστως πᾶν τὸ διατεταγμένον ποιῶντα, φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἴδε, Ἀδελφέ· ἐὰν δύνασαι κατ' ἡμέραν οὕτω ποιεῖν, μένε σὺν ἐμοί· εἰ δὲ μήγε, πορεύου ὅθεν ἤλθες. Ὁ δὲ Παῦλος φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐὰν τι ποτὲ πλεῖον ἔχῃς δεῖξαι μοι, οὐκ οἶδα· ἐπεὶ ἂ εἶδον ἕως ἄρτι, εὐχερῶς πάντα ποιῶ.

Τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοήν καὶ ταπεινώσιν ἐκτίσατο ὁ μακάριος, ὥστε κατὰ τῶν δαιμόνων χάριν λαβεῖν, ἀπελαύνειν αὐτός· καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας Ἀντώνιος, εἶχεν αὐτόν μετ' ἑαυτοῦ μέχρι τινός. Εἶτα, κίλλαν κατασκευάσας, ἐκάθισεν αὐτὸν ἐκεῖ, ἵνα καὶ τὰς ἐκείνων πανουργίας μάθῃ, καὶ αὐτοῖς ἀντιπολεμῇ. Ἐνα δὲ χρόνον γεγονώς κατ' ἑαυτόν, καὶ θαυματουργῶς ἀποφανείς, καὶ τὸν Θεὸν ἀξίως θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς οὐρανίους Μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Χαίρων ὑπῆλθες, Πάτερ Καπίτων πρὸς τὴν κάμινον· μένεις οὐ φλεχθεὶς δὲ, Παῖδες ὥσπερ οἱ τρεῖς, τοὺς ἀπίστους ἐξαιρούμενος, πυρὸς τοῦ μέλλοντος, πιστωθέντας τοῖς θείοις σου θαύμασιν.

Ὁ δειλιάσας, οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα, Πάτερ ἱερέ Καπίτων, τὴν ἱεράν, ἀμπεχόνην περιβέβλησαι, ταύτη τοὺς ἀνθρώκας, τοῦ πυρὸς ἐπιφέρων μακάριε.

Ρύμην ἐπέσχες, τῆς ἀγνωσίας θείοις λόγοις σου, γνῶσιν εὐσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθείς, ταῖς εἰς βάθη ὀλισθήσασι, τῆς ματαιότητος, ἱερουργέ Καπίτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, χειρὶ τὴν Εὐαν Λόγος Θεοῦ, Κόρη, ἀναπλάσαι ἅπαντας βουληθεὶς, ἐκ γαστροῦ σου διαπλάττεται, ἀρχὴν δεχόμενος, ὁ τῷ Πατρὶ καὶ πνεύματι σύνθρονος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρούμενοι πόνοις τῆς σαρκός, ζωὴν ἀθάνατον, προεξενήσατε, Πατέρες Ὅσοι ἄπασι, τοῖς νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι, οἱ καὶ σωθέντες σὺν ὑμῖν, αἰεὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Συμφώνως Εὐγένιον Πιστοὶ, καὶ Ἀγαθόδωρον, Ἐφραῖμ, Ἐλπίδιον, σὺν Λίθερίωνι μέψωμεν. Βασιλέα καὶ Καπίτωνα, ὡς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ Ἱεράρχας Χριστοῦ· ὧ βρωμέν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφράνας λαοὺς Πάτερ σοφέ, τοῖς σοῖς διδάγμασι, νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔλλαμψιν, εὐφροσύνην πρὸς αἶδιον, τῶν σῶν καμάτων ἀμοιβὰς ὑποδεχόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Βότρυες ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Μακαριώτατοι, νῦν χρηματίζοντες, οἶνον ἐκβλύζετε πάντοτε, ἰαμάτων καὶ εὐφραίνετε, πάντων καρδίας τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων ὑμᾶς, καὶ βρωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωράθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ, ἀποτικτόμενος ὁ ὑπερούσιος, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν Ἀ΄χραντε, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν, οἷς ὡμοιώθη βουληθεῖς, ἐμφανιζόμενος ὧ βρωῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθας ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη Χριστός, συνάψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Περομαρτύρων Ἀγίων, τὴν ἱεράν τελούντες μνήμην, ὕμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες μεγαλοφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας, τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ ἡμῶν.

Ωφθητε ὡς τίμιοι λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ ἀθέων, Μάρτυρες συρόμενοι θεῖοι, καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὀχυρώματα, σθένει Θεοῦ συντρίβοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον ἡ πόλις Χερσῶνος, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει· ταύτης γὰρ ἐδείχθητε πύργοι, καὶ θεῖοι στῦλοι καὶ ὀχυρώματα, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Ηδὴ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χορὸς Πατέρων ἠριθμήθη, Εὐγένιος, Ἐφραὶμ καὶ Καπίτων, Ἐλπίδιός τε καὶ ὁ Αἰθέριος, καὶ Βασιλεὺς ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀγαθόδωρος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ τὸν φέροντα τὰ πάντα, ἡ θεοχαρίτωτος Κόρη, ἐκπληττομένη ἐβόα λέγῃσα· Πῶς καὶ Υἱὸν γνωρίζω σε, καὶ Ποιητὴν μου ἀκατάληπτε!

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν ἐπομένων αὐτῷ.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ α'. ᾠδρα, ὡς ἡ συνήθεια, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ἡ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεοφυλάκτε Θεοῦ, φυλακαῖς φρουρήμενος, διεφυλάχθης ἀλώθητος, καὶ πύργος ἀσειστος, Ἐκκλησίας ὡφθης, πειρασμοῖς

ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἰρετικῶν μηχανήμασι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλάκτε τῆς γῆς, μεταστάς ἀνεδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια οἰκεῖν σκηνώματα, ἠξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἐνεκεν, ἦν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλάκτε Θεόν, νῦν ὄρων μακάριε, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Ἰσράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

ᾠδρα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθεισι πονηροτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κηύσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοϊαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὧ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς παλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον, λεγόμενον εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή.

Ἦχος πλ. β'. Ἀθῶν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον.

Αθῶν ἐβίωσας Παναοίδιμε· ἀλλ' ὁ Χριστὸς σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα φθηγόμενον, λυχνίαν ἐπιθείς τὴν νοσητὴν· καὶ πλάκας ἐνεχείρισε, δογμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, δι' ὧν καταύγασον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Θεῖον Θεοφυλάκτον ἐν ὧδαῖς εὐφημήσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· ὅτι ὁ μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Θρόνω τῷ τοῦ Δεσπότου, Πάτερ Θεοφόρε Θεοφύλακτε, παριστάμενος πίστει, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου φύλαττε.

Εἴχρισέ σε ἀξίως, χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος Πανόλβιε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ τῶν τρόπων σου χάριν χρηστότητος.

Ἰνα τῶν οὐρανίων, Μάικαρ ἐπιτύχης τὰ ἐπίγεια, κατεπάτησας πάντα, καὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠκολούθησας. **Θεοτοκίον.**

Οἴλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρὸς σου Θεο-νύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε καὶ φῶς Ἀγνὴ ἄδυτον.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Νόμοις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ Δεσπότου σου ἔνδοξε, Ἀρχιερεῦ, νόμων παρανόμων, βασιλείων ἠλόγησας.

Θεῖον ἐξεϊκόνισμα, Χριστοῦ καὶ ἄχραντον ἔσεβες, τιμητικῶς, ταῖς τῶν ἀσεβούντων, ἀσεβείας ἀρνούμενος.

Ετλης τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρό-τερον, ἀσκητικῶς· καὶ νῦν τῶν Μαρτύρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν,

Εξασκήσας ὁσίως Πάτερ σοφέ, Ἱεράρχης ἐχρίσθης ἱεουργεῖν, τὰ θεῖα μυστηρία, εἰς ψυχῶν περιποίησιν· τὴν Χριστοῦ δὲ εἰκόνα, τιμῆσας ὑπήνεγκας, ἐξορίας θλίψεις, καὶ χρόνιον κάθειρξεν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλύζων ἰάσεις, ἰᾶσαι τοὺς καίμοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς ψάλλοντας· Ἱεράρχα Θεοφύλακτε, πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἰγλή, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μὴ πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους· Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σε, τοῖς ἀνυμνεσὶ σε πίσει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν παμμακάαρ θεόπνευστε, οὐκ ἐχαύνωσε τὸν τόνον σε, τῆς ψυχῆς τὸ λείον, Θεοφύλακτε·

Φυλακὴν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς καὶ χεῖλεσιν Ὅσιε· ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευτος, ἀσεβῶν συστάντων ἐναντίον σου.

Υπομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτραν πόδας σου στήσαντα, καὶ προσέσχε σοι ὁ Ὑψίστος, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντι.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἀμαρτίας χρέους πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρβρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Αἰ χεῖρές σου ὁσίως θεόπνευστε, πρὸς τὸν Θεὸν, Πάτερ ἐπαιρόμεναι, τοὺς δυσσεβεῖς ἐτροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρὸς σου ὁ Κύριος, τῆς δεξιᾶς, Πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν Θεοφύλακτε, διαπερῶν, πρὸς πλάτος κατήντησας, τοῦ Παραδείσου θεόπνευστε. **Θεοτοκίον.**

Οὐ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομητορ, φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σῆ πάναγνε. **Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.**

» **Χ**ιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Νεκρώσας ταῖς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν ἐβασίλευσας, καὶ νῦν Θεοφύλακτε, ἀπαθείας ἐντροφᾶς ταῖς λαμπρότησιν.

Εικόνα τοῦ Σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πάντας ἐδίδαξας, ἔργοις καὶ δόγμασι, διαπρέψας ἐμφανῶς Θεοφύλακτε.

Νεφέλην σε τὸν ὄμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς ἀνέδειξε, Πάτερ πηγάζουσαν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Θεοφύλακτε.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος παρὰ πάντας τοὺς βροτοὺς, ὁ Υἱὸς σου Πάναγνε, κάλλει Θεότητος, εἰ καὶ σάρκα δι' ἡμᾶς ἀνελάβετο.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆς Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

**Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος,
Θεῖος Θεοφύλακτος, οὗ Θεὸς φύλαξ.**

Ἦλυθεν ὀγδοάτῃ Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ὄρμητο· καὶ παιδιόθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξαγων, θεῖα τινὶ προνοίᾳ ἐκείθεν ἀπάρας, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐντυχῶν τῶν ἐν ταῖς Βασιλικαῖς Σάκραις ὑπηρετουμένων, (ἀσηκρήτας αὐτοὺς καλοῦσιν Ἰατίνων φωνῇ) εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτοῦ δίδωσι. Ταράσιος οὗτος ἦν, τὸ μέγα τῆς ἁρθοδοξίας ἀγλαΐσμα. Ἐπεὶ οὖν οὗτος θεῖα ψήφῳ προεκρίθη εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυρίου ἑαυτοῦ ἐκὼν ἐξώσαντος τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ αὐτίκα ὁ θεῖος Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δευμάμενος, πρὸς τῆ εἰσοδῆ τοῦ εὐξείνου πόντου, τὸν πανόσιον Θεοφύλακτον καὶ Μιχαὴλ, τὴν Σύνοδον ἔργοις καὶ λόγῳ κοσμήσαντας, Μοναστῆς ἀντὶ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μαθὼν τῆν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προσηλυτικὴν μεταστελλάμενος αὐτοὺς εὐθύς, τῷ κατ' αὐτὸν εὐκτηρίῳ αὐτοὺς καθιαιτᾷ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Μιχαὴλ μὲν εἰς Σύναδα, τὸν δὲ τίμιον Θεοφύλακτον ἐν Νικομηδείᾳ προχειρίζεται Ἐπισκόπος.

Ὅποσα ἐν ταῖς τούτοις κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῖ τὰ πράγματα, οἷ τε δομηθέντες παρ' αὐτοῦ θεῖοι Οἴκαι, καὶ τὰ Νοσοκομεία, καὶ ἡ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστασία, καὶ ἡ ἄμετρος ἐλεημοσύνη. Τασούταν δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μιμητῆς, ὅτι πληρῶν τὴν φιάλην εὐκράτους θερμῆς, ταῦς ἀναπήρους καὶ χολοὺς καὶ τὰ μέλη λελωδημένους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἐμψυχε καὶ ἀπερρύπη.

Τοῦ τοίνυν μεγάλου Ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐννεα καὶ δεκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ παυσόφου τούτου διαδεξαμένου, ἐλεινὸν συμπέπτει πρᾶγμα. Λέαντος γὰρ τοῦ μισοχρίστου δραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, πάραυτα ὁ δειλαῖος πρὸς τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων καθάραισιν χωρεῖ. Τούτου δὲ καταδήλου γενομένου, ταῦς λογάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστελλάμενος, τὸν τε Αἰμιλιανὸν Κυζίκου, καὶ Εὐθύμιον τῶν Σάρδεων, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Εὐδόξιον Ἀμορίου, Μιχαὴλ Συναδῶν, αὐν πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸν μακάριον

Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται Βασιλεῖα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν θεῶν Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ὁ δὲ, ὡς περ ἀσπίς, τὰ ὅλα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ἤσθετο. Πάντα δὲ εἰς οὐδὲν θέμενος, τῶν προτέρων εἶχετο. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχον τὸ ἀπὸ τοῦ δε, μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη· Οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀλλ' ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξάπινα δεινὸς ἔλεθρος, καὶ ἡ καταστροφὴ ὁμοία καταγίδη, καὶ οὐχ εὐρήσει τὸν ρυόμενον.

Ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πληθεῖς, ἅπαντας ὑπερορία καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν θεῖον Νικηφόρον ἐν Θάσῳ τῇ νήσῳ· τὸν δὲ αἰοίδιμον Μιχαὴλ Συναδῶν εἰς Εὐδοκιάδα, καὶ ἄλλον ἀλλαχῶ. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον εἰς Στρέβηλον (φρούριον δὲ τοῦτο ἐστὶ ὑπὸ τὸ θεῖμα τῶν Κυβερρῶν, παράλιον κείμενον). Ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητῆς Θεοφύλακτος χρόνους διαρκείας τριάκοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτριᾶς κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δὲ τινὰς χρόνους, παυσάμενης τῆς Αἰρέσεως, καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀναλαμφάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης Αυγουστής, καὶ Μεθοδίου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδείᾳ, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῷ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιαδος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

**Στίχ. Σάλπιγγε σιωπᾷ Παῦλος ὁ Πλουσιαδος,
Σάλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.**

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μαινομένους, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας θεομῶν ἀκρίθειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, θεῖαις ῥήμασι ὡς βέλεσι κατηκοντισε, διωγμοὺς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος αἰρετισάμενος· ὅθεν καλῶς ἀνδρῖσάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἐρμού, οὗ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

**Στίχ. Ἐρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἐρμῶν ἔμπνον ἐκ λόγων διαγλύφω.**

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Δίων μαχαίρα τελειοῦται.

**Στίχ. Κᾶν δεξιά σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάνου,
Ἡ δεξιά στέφει σε Δεσπότη Δίων.**

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ὁσῖος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

**Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος
Δι' ἐκβιβαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.**

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
- » τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
- » τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δρόμον τὸν θεῖον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίσιν σου τηρήσας μέχρι τέλους, τῶν σῶν πόνων σοφέ, τὸν στέφανον ἐκτίσω, ἀναβοῶν μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αῤῥματι θεῶν ἀρετῶν σου, ἐποχούμενος πρὸς ὕψος ἀνηνέχθης· τῷ Θεῷ δὲ ταυῦν, παρέστηκας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιδὲν ὁ πλάσας κατὰ μόνας, τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων θεοφόρε, τῆς καρδίας τῆς σῆς, τὸ ἔνθεον καὶ θρόνοις, διδασκαλίας ἵδρυσε, θεοφύλακτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ νῦν προσφεύγω θεοτόκε, καὶ τῇ σκέπῃ σου καὶ θεῖα προστασίᾳ, λυτρωθῆναι δευνῶν, δεόμενος πταισμάτων, εὐλογημένη πάναγνε, ἢ θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τὸν δημιουργόν, καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραينوμένων ἔνθα νῦν, κατοικία κατώκησας, ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρόμαχε· καὶ φῶς σοι ἀνέτειλεν, οἷα δικαίῳ πάνσοφε, καὶ τοὺς τῶν μαρτύρων ἠθληκότι ἀγῶνας, μεθ' ὧν νῦν ἀνακραζέεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονῆς τὸν στέφανον, ἐκομίσω θεόληπτε· τὰς ὑπερορίας γὰρ πικρῶς κατώκησας, μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἀθλῶν σου, καὶ τῆς ἀγαθῆς ἐδιεψεύσθης ἐλπίδος, Χριστῷ ἀνακραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, θεοφόρε τελεῖται νῦν, τῆς ὁμολογίας φωτισμῷ πυρσεύουσα· ἀγίαν εἰκόνα γὰρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας, καὶ τῆς θεοτόκου, τῶν ἁγίων τε πάντων, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηθεομήτωρ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλαὶς ἐξάλειψον, θεὸν ἢ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμῃ νηδύος· ἐν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διασοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἀγνή, σὺν ἁσσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Μεγάλων χαρισμάτων, ὄντως ἠξιώθης, ὑπὲρ Χριστοῦ κινδυνεύσας φρονήματι, καρτερικῶ θεοφόρε θεομακάριστε.

Ημᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, μάκαρ ἐοπτεύοις, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρούμενος, καὶ τῶν αἱρέσεων θραύων τὰ μηχανήματα.

Σωφρόνως καὶ δικαίως, ὡς ἱεροφάντωρ, πολυτευσάμενος μάρτυς ἐγένου λαμπρὸς, τὴν σὴν πορφύραν ὑφάνας ἐκ τῶν αἱμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Ως ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον ἔχουσα, ἐν ταῖς ἀγκαλίαις παρθένε Χριστὸν ἀνέτειλας.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀἰνῶν, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον καὶ τὰ ἐπόμενα τούτῳ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Α'. Ἐὰν τύχη ἐν ἡμέρᾳ νηστήμῳ.

Εσπέρας ἐν τῇ Παραμονῇ, εἰ μὲν ἐστὶ τετάρτη, καὶ ἢν τελεῖται λειτουργία τῶν προηγιασμένων, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὸ μαρτυρικόν, τὰ γ'. προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν μαρτύρων στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τῶν μαρτύρων, Ἦχος πλ. β'. Ἐν ᾧ δ' αἶς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἴσοδος, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεῖα λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

§. α'. εἰ δὲ ἐστὶν ἐν τῇ Παραμονῇ ἄλλη ἡμέρα, ἐν ἣ λειτουργία οὐ γίνεται, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τῶν μαρτύρων Ἰδιόμελα γ'. Δόξα, τὸ α'. φέροντες τὰ παρόντα γενναίως. Καὶ νῦν, θεοτοκίον, κτλ. — εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, τῶν μαρτύρων, Ἐν ᾧ δ' αἶς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ἀπολυτικίον τῶν μαρτύρων, εἶτα τὸ, θεοτόκε παρθένε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σχολιάζουσι δὲ αἱ μετάνοιαι, πλὴν τῶν τριῶν Μεγάλων. εἰς τὸν Ὄρθρον, ψάλλεται ἡ τῶν μαρτύρων Ἀκολουθία.

καθώς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη. Οἱ Κανόνες χῦμα. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Β'. Ἐὰν τύχη τῆ Α'. Παρασκευῆ τῶν Νηστειῶν.

Τῆ μὲν Παραμονῇ Ἑσπέρας, καὶ τῆ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς διατάχθη ἀνωτέρω (§. α').

§. β'. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις· εἶτα, Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Φέροντες τὰ παρόντα, κτλ. δευτέρου τὸ α'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾧδαῖς ἁσματων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τῆ Ἦγου. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τῆ Τριωδίας, τὸ Κατευθυνθῆτω, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς ἡ Σεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν, εἰς μνημόσυνον.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῷ Α'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῆ μὲν Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διατάχθη ἀνωτέρω (§. β').

Τῆ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Μαρτύρων· ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἀναβαθμοί, Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Μαρτύρων. Κανόνες, τοῦ Ἁγ. Θεοδ. καὶ τῶν Μαρτύρων. εἰς τοὺς Αἶνους, τοῦ Ἁγίου Θεοδ. γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίου. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχη ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συμπάλλονται καὶ αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι ὁμοῦ: ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Καὶ Ἀπόστολος μὲν λέγεται τῶν Μαρτύρων, Εὐαγγέλιον δὲ τῆς Κυριακῆς.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῷ Β'. Γ'. ἢ Δ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῆ μὲν Παρασκευῇ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς οὕτως: Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἦγου, καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾧδαῖς ἁσματων. Καὶ νῦν, τὰ α'. τοῦ Ἦγου κτλ.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῶτῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων ἑορταστικώτερον. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Μαρτύρων. κτλ.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῆ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τῆς Ἀκαθίστου Προσόμοια δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾧδαῖς ἁσματων. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου, τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Εἰσοδος, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Ἀκαθίστος Ὕμνος, ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ψάλλεται ἀφ' ἑσπέρας, κεχωρισμένος ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου, περὶ

τὴν ἡ ὠραν τῆς Παρασκευῆς. Ἀφ' ἑσπέρας ψάλλεται ὡσαύτως, εἰ καὶ βραδύτερον, καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις πόλεων Ἐκκλησίαις. Καὶ αὗται μὲν ποιήτωσαν, κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν. Οἱ δὲ ψάλλοντες τὸν Ἀκαθίστου τοῦτον Ὕμνον, κατὰ τὴν παλαιὰν διατύπωσιν, τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, συνημμένον μετὰ τοῦ Ὁρθρου, ψάλλέτωσαν αὐτὸν οὕτως:

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ψάλλομεν Τροπάριον τῆς Ἀκαθίστου, τὸ προσταχθὲν μυσικῶς. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἀκαθίστου. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου, καὶ μετ' αὐτὸ ἐξ Οἴκους. Ὁσαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, καθὼς διατίθεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἀκαθίστου εἰς σ'. καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, μετὰ τὴν γ'. ἐξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μαρτύρων· εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Ὁ μέγας στρατηγός. Ἀφ' ἑκτῆς, μετὰ τὴν τελευταίαν ἐξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐν τῇ δ'. Ὤδῃ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων, καὶ τῆς Ἀκαθίστου. εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀκαθίστου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν, Ἦχος πλ. α'. Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Δοξολογία Μεγάλη.

εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικᾶ, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀπόστολος τῶν Μαρτύρων. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικόν τῆς Θεοτόκου, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἡ περισκέπτως σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 155, ὅτι. Ἐὰν τύχη ἡ Ἑορτὴ τῶν μ'. Μαρτύρων τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται, κτλ. πρᾶγμα, ἕπερ οὐ δύναται συμβῆναι, εἰμὴ ἐὰν τὸ Πάσχα ὀψιμίση ἕως Μαΐου 5.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. εἶτα τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· εἴθ' οὕτω τῶν Ἁγίων τὰ Ἰδιόμελα, δευτέρου τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπίζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἰμάτιον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδει-

σος· ἀλγεινή ἢ πῆξις, ἀλλ' ἠδεΐα ἢ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὡς συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ρίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παραδείσων, ὃν ἀπώλεσαμεν, ἰμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα· δι' ὅφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στέφανους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. *Τοῦ αὐτοῦ.*

Βλέποντες ὡς τρυφαῖς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλασσαν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. Μὴ ὑποπτῆξωμεν ὡραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβερὰν γέενναν τοῦ πυρός φύγωμεν· καυθῆτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ῥυεῖτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εργοῖς, σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὄλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, σολισμὸν κατακρίσεων, καὶ σκότους· διὸ σε, δέομαι Πανάμωμε· Τῇ δυναθείᾳ σου, ῥῆξον τῶν παθῶν με τὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἐνδυσσον γυμνῶντόντα καὶ σῶσόν με.

Κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν, Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων. Ὅρα εἰς τὸν Στίχον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Ἐἴσοδος, κτλ. καὶ καθέξις ἢ θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δὲ Λειτουργίας,

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. β'.

Εν ὧδαῖς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκβησώμεν, λέγοντες· Χαίrete Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε Μελίτων, Ἡράκλειε Σμάραγδε καὶ Δόμνε, Εὐνοῖκὲ Οὐάλη καὶ Βιβιανέ, Κλαύδιε καὶ Πρίσκε. Χαίrete Θεόδωλε Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη, Ἐαυθία Ἠλιανέ Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγιά, Ἀέτιε

καὶ Φλαβίε. Χαίrete Ἀνάκιε Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε Ἀλέξανδρε, Ἠλία καὶ Γοργόνιε, Θεόφιλε Δομετιανέ, καὶ Δεῖε Γαῖε καὶ Γοργόνιε. Χαίrete Εὐτυχές καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶν, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον, Σεβηριανέ, Χουδίων καὶ Ἀγλαῖε. Ὡς ἔχοντες παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες παναιοῖδιμοι, αὐτὸν ἐκτενωῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπέλος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σε ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ.

Αἱ γ'· μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἰεὶ, καὶ τοὺς Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες θεοῦ, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπη πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύεσσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρός καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κλῆρον κομισάμενοι ἑβραίων βασιλείαν· ἐν ἧ ποιῆσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενωῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σε, κράζουσι καὶ λέγουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὐτῆ καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν

Τεσσαράκοντα πληθὺς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν·
διὰ κρυμῆ γὰρ καὶ πυρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σο-
φοί, ἐδείχθησαν σρατιῶται, Χριστῆ τῆ παμβασι-
λέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν,
καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου·
καὶ τὰ κύματα Ἀγνῆ καταπράϊνον, τῶν μα-
ταίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν,
ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε,
ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ. Ἦχος.

Προκείμενον.

Διήλομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες
ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Στίχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρῆται τὸ ἀργύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κύριος... Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀν-
δρώπων. (ὄρα εἰς τὸν Ὅρθρον τοῦ Ἀγίου
Γεωργίου, Ἀπριλίου-23).

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Προφητικῶς ἀνεθόα.

Ζήτει εἰς τὴν ἐπαύριον, μετὰ τοὺς Αἴνους (*).

**Οἱ Κανόνες, τῶν Ἀγίων εἰς 5. καὶ τὰ Τριῶ-
δια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.**

**Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, 8 ἢ Ἀκροστιχίς: "Ανευ
τῶν Εἰρμῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων.**

Θεοστεφῆ φαλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῶ τῶ
» **Θεῶ, τῶ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδη-
» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυ-
» πτίων· ὅτι δεδόξασται.**

Θεοστεφῆ, φαλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χρι-
στῆ, ἐν θεοπνεύσοις ἄσμασι, τῶν Τεσσα-
ράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυ-
ρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Επί τῆς γῆς, ἀπάσαν ἀπαρνησάμενοι, προ-
σηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν
Χριστῶνυμον κλήσιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίσοις, νῦν
πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῶ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαν-
τες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξε-

δύσασθε, τῆ προσκαίρω ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφ-
θαρσίας περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Τὶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν
ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας,
ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα
πάντων ἡμῶν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
» **κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον**
» **σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν**
» **ὑμνούντων σε.**

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὠραιότητος, σωμα-
των καὶ ὄλβου ἠλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ
Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκλη-
ρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προ-
στάξει βαλλόμενοι τοῦ Τυράννου, τὰς βο-
λαῖς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσαπτόν-
των ἀπεκρούσαντο.

Ελάλει κατὰ σοῦ Τυράννων χεῖλεσιν, ὁ ὄφρις
τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ
τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων
λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Τῆ ἀνθρακος χρυσῆν θυμιατήριον, τοῦ θεοῦ
ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρ-
διάς μου, εὐωδιάσον μόνη Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῶ Χριστῶ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν
ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐ-
πληρώσατε, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ
πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀνα-
ψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ
στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευ-
φραίνεσθε, Ἀσωμάτων, μακάριοι. Ἀθλοφόροι
πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῶ τῶ Θεῶ,
τῶν πταισμάτων, ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέ-
τασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀ-
πόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ
πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν
βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκῶληκα.
Οἶμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ
βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται,
καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βοή-
θειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ
γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

(*) Τὰ ἀνωτέρω Κάθισματα, καὶ τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς, μετεγρά-
φησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα εὐρίσκωνται πρόχειρα,
ὅταν τυπικῆ διατάξιν ἀπαιτήσῃ αὐτά. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὰ
χειρογράφα ἔχουσι καὶ Ἀναγνώσματα εἰς τοὺς Μάρτυρας τού-
τους, καὶ ἕτερον Κανόνα, Θεοφάνους ποίημα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς
» **Ο**ἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Φρονοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρό-
ξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες ἀ-
δεώτατοι.

Η'κονημένα ξίφη καὶ θήρας καὶ πῦρ, σταυ-
ρόν τε τοῖς Ἀγίοις, οἱ Χριστοῦ διώκται
ἐπανετείνοντο.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ
τὸ τῆς γεέννης· τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδου-
λον, οὐ πτοοῦμεθα.

Α'παστράπτοντες Ἐνδοξοὶ, τῇ νοερᾷ Χρι-
στοῦ φωταγωγία, πρὸς ἀκτίνα θείαν με
ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀ-
σπύρως συλλαβοῦσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν
ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» **Π**οιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγματίων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σε γὰρ
» ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Λύσση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ
αἰθριοὶ, ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν κατα-
δικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ χαριστήριον.

Α'γαλλιώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντά Χριστοῦ
Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆ-
ξιν, ἐν λίμνῃ ἐστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στε-
φαίνων νευρούμενοι.

Ιέλως προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χρι-
στοῦ Μάρτυσιν, ἀποπνιγεῖς ὁ πρὶν ἐμφω-
λεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφει· τὴν ὀλεθροτόκον, ἰσχύν
γὰρ ἀφήρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖρε
ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσα-
σα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» μὲ ἀνάγαγε.

Γεγηθῶς ὁ ἀρχέκακος ἤρπασεν, ὡς τῆς δω-
δεκάδος Ἰουδᾶν τὸν δειλαιον, καὶ τῆς Ἐ-
δεμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακονταδὸς τὸν
ἐκπτωτον.

Α'ναιδῆς ὢν εἰκαίως φρουάττεται· οἷα γὰρ
Ληστὴ καὶ Μαθθαῖ τὸ πρότερον, οὕτω
καὶ νῦν ὁ Τύραννος τοῦ φρουροῦντος τῇ κλή-
σει σπαράττεται.

Ματαιόφρων καὶ Ἰρήνων ἐπάξιος, ὅς τις τῶν
ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ
λέλυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρος Παρθένε ἐκήησας, καὶ διαιω-
νίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς
Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες,
τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολληθήητε,
Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς
γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως
ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφά-
νων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχοιμένῳ, τῷ ἐκ-
τείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρον, τῷ
τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συναΐξαντι τὰ ὕδατα
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ πάντα ἐκ μὴ
ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορη-
γοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν
Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων δο-
ξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ,
Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάσῃ καὶ Θεῷ
ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου
τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐ-
σεβῶς ὑμῆσαι καὶ γὰρ τοὺς Ἁγίους, ὅς αὐτὸς
ἔδειξας νικηταῖς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ
τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφαίνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων με-
γάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σε-
βαστεία τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Βληροῦμεν ὑστέρημα σου Σῶτερ πάθους
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

Ἄμφ' ἐνάτη ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαρά-
κοντα.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφορῶν πατρίδων ὄντες, ἐφ' ἐνὶ
τάγματι ἐστρατεύοντο. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογίαν κατασχεθέντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ
πεισθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λίθοις τὰς ὄψεις καὶ τὸ
στόμα πρότερον βάλλονται· αἱ δὲ βολαὶ, οἱ μᾶλλον τοῦ-
τους, ἢ τοὺς βάλλοντας ἀντιστροφόμενοι ἐπληττον. Ἐ-
πειτα, ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ, γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδι-
κάσθησαν μέσον τῆς λίμνης, τῆς πρὸ τῆς πόλεως. Ἐνθα
ἐνὸς αὐτῶν φιλοψυχίαστος, καὶ πρὸς τὸ πλησίον βεβα-

νεῖον προσδραμόντος, καὶ ἅμα τῇ προσβολῇ τῆς Σέρμας διαλυθέντος, ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς δῆμιος καὶ φυλάττων, εὐθὺς μετὰ τῶν Ἀγίων, ἀντὶ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν ἑαυτὸν, φῶς ἐν νυκτὶ περὶ τοὺς Μάρτυρας ἰδὼν, καὶ στεφάνους ἐφ' ἕκαστον αὐτῶν κατιόντας.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανείσης, ὡς λειποψυχοῦντες ἦσαν μὲν οἱ Ἅγιοι, ἐτι δὲ ἐμπνέοντες ὤφθησαν, τὰ σκέλη θλασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Οὕτω δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαστός καὶ καθ' ἴδουνην ὁ θάνατος ἐγνωρίζετο, ὡς καταλειφθέντα τινα παρὰ τοῦ τυράννου, δι' ἡλικίαν καὶ ῥώμην σώματος ἐτι ἐμπνέοντα, νομίσαντος αὐτὸν ἴσως μεταβουλεύσεισθαι. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ παρέμενε αὐτοῖς πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέπουσα· καὶ γὰρ ἦν οὗτος ὑπὲρ πάντας τὴν ἡλικίαν νεώτερος, καὶ ἰδαδοῖκει, μὴ ποτε δειλίαν αὐτῷ ἐμποιήσῃ τὸ νεκρὸν, καὶ φιλόζωον, καὶ ἀνάξιον τῆς τῶν συστρατιωτῶν τάξεως τε καὶ τιμῆς εὐρεθῆ.

Ἰστατο οὖν ἀτενὲς ὁρῶσα σχήματι τε καὶ βλέμματι, ὅπως εἶχε, θάρσος αὐτῷ ἐμβαλλουσα, χεῖρας τῶς εἰς αὐτὸν ἐκτεινούσα, καὶ, τέκνον ἐμοὶ γλυκύτατον, λέγουσα, τέκνον ἦδη πατρός οὐρανοῦ, μικρὸν ὑπόμεινον, ἵνα τέλειος καταστῆς· μὴ φοβηθῆς τὰς βασάνους· ἰδοὺ γὰρ παρίσταται σοι βοήθῃς Χριστὸς ὁ Θεός· οὐδὲν τὸ λοιπὸν ἀηδὲς, οὐδὲν ἐπίπουνον ἀπαντᾷσει· πάντα ἐκεῖνα παρῆλθον, πάντα ταῦτα τῇ σῇ νενίκηκας γενναϊότητι· χαρὰ τὸ μετὰ ταῦτα, ἴδουνη, ἀνεις, εὐφροσύνη, ὧν μεθεξείς συμβασιλεύων Χριστῷ, καὶ πρέσβυς ἐμοὶ τῇ τεκούσῃ τὰ πρὸς αὐτὸν γινόμενος.

Οἱ οὖν Ἅγιοι, συντριβέντες τὰ σκέλη, τῷ Θεῷ παρέδοντο τὰς ψυχὰς· οἱ δὲ στρατιῶται, ἀμάξας ἐνεγκόντες, καὶ ταύταις τὰ ἱερὰ σώματα ἐπιθέντες, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ἐκ γειτόνων ποταμοῦ ἄγρουσι. Τὸν μὲν τοι νεόν ἐκείνου, φ' Μελίτων ὄνομα, ἐμπνέοντα ἐτι κατιδόντες, καταλείπουσιν· ὃν ἡ μήτηρ μόνου ὑπολειφθέντα θρασυμένη τῷ μάλλον θάνατον αὐτῆς καὶ τοῦ παιδὸς εἶναι λογισαμένη, ὑπεριδοῦσα γυναικὸς ἀσθένειαν, καὶ σπλάγγων μητρικῶν ἐπιλαθόμενη, τὸν υἱὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ταῖς ἀμάξαις, ἠκλόυθει μεγαλοψύχως, τότε ζῆσειν οἰομένη, ἔταν νεκρὸν μάλλον καὶ ἐκλειοπέτα θρασυαίτο.

Ἐπεὶ οὖν οὕτω φερόμενος ὑπ' αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τότε δὴ τῶν φροντίδων ἡ μήτηρ ἑαυτὴν λύσασα, μέγα τε καὶ υπερήδιστον ἐπὶ τῷ τίλει τοῦ υἱοῦ σκιρτήσασα, μέχρι τοῦ τόπου, οὗ τὰ σώματα τῶν Ἀγίων ἦν, ἀπενέγκασα τὸν τοῦ φιλάτου νεκρὸν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι, καὶ τοῖς ἄλλοις συναριθμεῖ, ἵνα μηδὲ τὸ σῶμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῆ, οὗ τὴν ψυχὴν ἐσπευδε ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων συναριθμεῖσθαι. Μέγα δὲ πῦρ ἀνάφαντες οἱ τῷ ἀντικειμένῳ ὑπηρετούμενοι, τὰ τῶν Ἀγίων σώματα κατακαίουσιν· εἴτα τῶν λειψάνων Χριστιανοῖς φθουοῦντες, εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ ἀφίασιν. Ἀλλ' ἐκεῖ, θεία πάντως οἰκονομία, ἐχόμενα κρηνοῦ συνήχθη τινός· καὶ Χριστιανῶν ταῦτα χεῖρες ἰλομεναι, πλοῦτον ἡμῖν ἄσυλον ἐδώρησαντο. Τελείται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῷ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Στίχ. Ὁ κλωβὸς ἄρμα πυρός· αἱ δ' αὖ λαμπάδες, Οὐρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Ἄρτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδυσάμενος, τὴν περίκειον Νικομηδείας κατετυράννει, διάπυρος ἐκδικος τῶν εἰδῶλων γενόμενος. Τούτου ποτὲ τὸν θυμὸν, ὡς φλόγα μεγάλην, ἀνῆψαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν οἱ τοῦτου σύμφρονες καὶ συμπόται. Τότε σχεδὸν πάντα τοὺς

ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ Συγκλητικὸς ἐκκλησιάσας ἅμα καὶ τοὺς ἄρχοντας, κατεβρόντησεν· εἴτις ὑμῶν περιέπεσεν εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν, καὶ οὐ θείλει μετὰ μελὸς πρὸς τοὺς εὐμενεῖς θεοὺς γενέσθαι, λυσάτω τὴν ζῶντην αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων, καὶ υποχωρεῖτω τοῦ τε παλατίου καὶ τῆς πόλεως ἡμῶν· ἡ γὰρ πόλις αὕτη θεοῦς μεμάρθηκε λατρεύειν ἐκ προγόνων, καὶ οὐ Θεὸν ἕνα, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Τότε δὴ τότε φρίκη περιέσχεν ἅπαντας τοὺς εἰς Χριστὸν πεπιστευκότας, καὶ ἦν ἰδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς Χριστὸν γυμναζομένην ὄντως εὐσείδειαν· οἱ μὲν γὰρ ὑπεκρύπτοντο, οἱ δὲ ταῖς βασάνοις ὑπέκυπτον. Ὅσοι δὲ τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπην ἀκίβδηλον ἔφερον, ἀφειδήσαντες τῶν βασάνων, καὶ καταγελῶντες τοῦ τυράννου, τὰς αὐτῶν ζώνας ἀπορρίπτοντες, ἀπέτρεχον ἐξ αὐτοῦ. Τότε καὶ ὁ μεγαλόφρων καὶ ἀδαμαντινὸς τὴν ψυχὴν Οὐρπασιανός, εἰς ὧν καὶ αὐτὸς τῆς Συγκλήτου, ἐξέριψε τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα καὶ ζῶντην, εἰπὼν μεγαλοφῶνως πρὸς τὸν Βασιλεῖα· Ἐπειδὴ, Βασιλεῦ, ἐγὼ σήμερον στρατεύομαι τῷ οὐρανίῳ Βασιλεῖ, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, λάβε σου τὴν ζῶντην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν· πρόσκαιρος γάρ ἐστι καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσα.

Ταῦτα ἀπροσδοκῆτως τοῦ Οὐρπασιανοῦ ὁ Βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, ἠλλοιώθη τὰς φρένας, καὶ ἐπὶ πολλῶν ὥραν ἐμεινεν ἄφωνος· εἰδ' οὕτω τὴν ὄψιν τρίψας, καὶ λεξῶς προσβλεψάμενος πρὸς τὸν Μάρτυρα, ἐξεβρόντησεν ὡς ἀνήμερος θεῶν, προσειπὼν· Τὸν αἰτήριον τοῦτου κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις καταξάνετε. Τούτου δὲ γενομένου μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῖς βουνεύροις ἀνηλιῶς συγκοπτομένου, τὸ ὄμμα ἔχοντος εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ προσευχομένου, καὶ μηδ' ἔπωσθον στυγνάζοντος, καταγαγὼν αὐτὸν ὁ Τύραννος ἀπὸ τοῦ μαγγάνου, φησὶ πρὸς τὰς παρεστῶτας· Ἐν φρουρᾷ ἀφεγγεῖ καὶ ἀσφαλεστάτῃ ἀνεπιμέλητον τοῦτον ταριχεύσατε, ἕως ἂν σκεψῶμαι πῶς θανάτῳ ἀναλώσω αὐτόν.

Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος χαίροντος καὶ εὐφραϊνομένου ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ἡμέρας τινάς, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ Κυρίῳ ἀποδιδόντος, κατεσκευάσεν ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς ἔργανον τιμωρητικόν· τὸ δὲ ἦν κλωβὸς σιδηροῦς· καὶ ἐξαγαγὼν τὸ Ἅγιον τῆς εἰρκτῆς, προσέταξε βληθῆναι ἐν αὐτῷ, καὶ κρεμασθῆναι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἐνδεδυμένου τὸν σιδηροῦν κλωβὸν ἐκεῖνον δι' ὅλου τοῦ σώματος, ἐκέλευσεν ὁ δύστηνος λαμπάδας ἀναφθῆναι, καὶ γύροθεν αὐτοῦ ἀντλεῶς κατακαίεσθαι.

Τότε ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐνδον τοῦ ὀργάνου ἐκείνου ὧν κρεμάμενος καὶ προσευχόμενος, τοσοῦτον κατεκαύθη, ἕως οὗ πᾶσαι αἱ σάρκες αὐτοῦ κατέβρυσαν, ὡς περ κηρὸς, συγχωσθεῖσαι καὶ ἀναμιγεῖσαι τῇ γῆ, καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ γεγόνασιν ὡς χουὸς ἀπὸ ἄλωνος. Καὶ οὕτως ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, προσευχόμενος καὶ ἀναλυόμενος, τὸν αἶρα γεμίσας μυρεψικῆς εὐωδίας, ἀνῆλθεν, ὡς ἀστὴρ φαινός, πρὸς Κύριον, καθὼς τινὲς τῶν Πιστῶν ἰδεῖν ἠξιώθησαν. Ὁ δὲ δύστηνος καὶ θεομισθὴς Βασιλεὺς, ἐτι τῇ μανίᾳ ἐμμένων, τὴν χεῖν τῆς γῆς, ἐν φ' αἱ σάρκες τοῦ Ἁγίου κατέβρυσαν, καὶ τὴν χεῖν τῶν ὀστέων ἐπιμελῶς συλλέξας, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνώπιον αὐτοῦ σκορπισθῆναι πεποίηκε. Ταῦτα γεγόνασιν ἐν πόλει Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Καισαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
Στίχ. Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου, Γλώττης χαλινοῦ τῆς ἐμῆς λόγους, λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος Μάιμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενές γένος,

Ἡ παππόμαμος πατρομητροτεκνία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾶ λατρευο-
 » μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
 » σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
 » πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
 » Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστη ὄρων, τοὺς στεφάνους ὁ φρουρὸς τῶν
 Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φι-
 λόζωνον, ἀνεπτέρωθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης
 σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν·
 Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λουτρῷ προσδραμῶν, ψυχοφθόρῳ θανατῶ-
 νται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἄρπαξ
 ἄριστος, τῶν θραυθέντων γενόμενος, ὡσπερ ἐν
 λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν·
 Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσ-
 σαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο,
 τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὡς πέρ τις κηρὸς τη-
 κομένη, σοὶ δὲ Χριστέ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητὸς
 εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως λίαν φαιδρὰ, εὐπρεπῆς τε τοῦ Σταυροῦ
 Χριστέ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων σέφη πλέκθη-
 σα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν ὕδωρ γὰρ
 καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζουσιν·
 Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σέ βάιτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυρ-
 πολυμένην, Ἀγνὴ προεθεώρει τὴν ἐνέγκα-
 σαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς
 ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς
 μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἀγίων Ὑποστάσεων.

Ῥδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
 » τοῖς Παισὶ συγκαταβαίνοντα, καὶ τὴν φλό-
 » γαεῖς δρόμον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
 » ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
 » τας τοὺς αἰῶνας.

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνει ὁ ἐχ-
 θρὸς ἅπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ἰσχύος
 θῆ· οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ, ἀπαύστως Ὑμνεῖτε
 κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

Ανηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑ-
 μῶν μέλη θλασθέντες, ὀλοκαύτωμα θεῖον
 προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς συναγαλ-
 λεσθε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὤμων
 ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας
 καρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν
 ἱερουργίαν, Ἀβραάμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν, εὐθυδρόμῳ ὦ
 τῆς, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος μή-
 τηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐβόα· οὐ φέρω σε
 δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.

Τὴν ὡς ἡλίους ἐν τρισὶν, ἐνιαίαν εὐσεβῶς φύ-
 σιν νοοῦντες (*), ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ
 τρισυπόστασον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύ-
 ριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀ-
 γαθὴ Θεοκυῆτορ, καὶ δεινῶν ταῖς ἐφοδοῖς,
 καὶ πειρασμῶν προσβολαῖς, ταχέως κατάπαυ-
 στον Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

Ῥδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
 » σοφίᾳ, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
 » δάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
 » ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
 » ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
 » λύνομεν.

Υπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις
 βληθέντες, ἀέρος ὑπεμένατε κρυμὸν, ὕδα-
 τος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογι-
 σθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥοῖ, τηλαυγεῖς
 ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ράβδον δυνάμεως θείας, τὸν Σταυρὸν κεκ-
 τημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ
 τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιέ-
 χῳ, τῇ σῇ στεφανωθείμην χειρὶ· ἵνα πάντες
 σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

(*) Ἀντὶ τοῦ, φύσιν νοοῦντες, ἐγράφετο πρότερον εἰς μίαν λέξιν, κατανοοῦντες, ἀνευ-οὐσιαστικοῦ δηλαδὴ. Ἔστι δὲ τὸ Τροπάριον τοῦτο ἠρανισμένον ἐκ τοῦ θεολογικοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οὕτω λέγοντος περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος: « Ἀ- » μέριστος γὰρ ἐν μεμερισμένοις (εἰ δὲ συντόμως εἰπεῖν) ἡ » Θεότης, καὶ οἷον ἐν ἡλίους τρισὶν, ἐχομένοις ἀλλή- » λων, καὶ ἀδιαστάτοις οὐσί, μία τοῦ φωτός σύγκρασις τε » καὶ συναΐφεια ». (Βιβλ. Α'. Κεφ. η.) Ἄλλ' ἐπειδὴ οὕτε ἐν τῇ Ἀκροστιχίδι ἐμπεριέχεται, οὕτε ἐν τοῖς χειρογράφοις εὐρίσκα- » ται, δύναται τις ἐκ τούτου εἰκάσαι πιθανῶς, ὅτι τὸ Τριαδι- » κὸν τοῦτο Τροπάριον οὐκ ἔστιν ἀρχαῖον καὶ γνήσιον ποίημα τοῦ » θεοῦ Πατρὸς, ἀλλὰ τινος μεταγενεστέρως χειρὸς προσθήκη.

Ως ἀλγεινὴ μὲν ἢ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπως, δριμύς ὄν ὑπεμείνατε κρυμὸν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραάμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θαλάπουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰώνιοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ, Τριάδι παρεστῶτες Ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τερπνὴ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δαυιδ· χαῖρε Μήτηρ Παρθένε· χαῖρε ἢ πάντων Ἄνασσα.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτυῖ, πυρὸς αἴερος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετραδος, ἄσμασι θείοις ὑμνεῖσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν αἰπάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάραις λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδάμ ἀνάκλησις· χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἐλπίς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου· χαῖρε σεμνὴ μητρόθεε· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε ἢ κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε κέφη νεφέλη· χαῖρε τῆς Εὐας ἢ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. Εἰ βούλει δέ, ψάλλε τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων, καὶ ποιήσον Στίχους ἕξ.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φαλαγγα, τῷ κρύει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναϊότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμὸν τε, ἀρράγη καὶ ἀνίκητον· τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλης καὶ φύλακας· Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον· τῆς ἐκκλησίας τῆς πρέσβεις, τῆς δυνατῶς ἰκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ ἱερά καὶ τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὀπλίται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι· χορὸς Ἅγιος, καὶ Θεόλεκτον σύστημα· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι

τὴν ἀθλήσιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἢ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραάμ νῦν θαλάπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον, Ἦχος α'.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος, στρατὸς ὅλος θεοσυλλεκτος, συνεξέλαμψε τῇ νηστεία ἄθλοις σεπτοῖς, ἀγιαζῶν καὶ φωτίζων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐτερον, Ἦχος β'.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν Μαρτύρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον θαρσαλέως· καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι, τὴν ὠδὴν ἀνέμελλον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν φιλόνηρωπε· ἐλάφρυνον τὸ βᾶρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ αἴερος· τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι, ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ πόδες· καὶ εἰσήγαγες ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ταῖς αἰωνίους σε σκηναῖς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θαλάψῃ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Ἐτερον, ὁ αὐτός.

Αληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πῆξει, τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν· τετραριθμῶ γὰρ ἄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι, εἰς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσνηχθήσαν Χριστῷ· καὶ θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐπ' ὧμων ἀραμμένη ἔλεγε· Δεῦρο Ἀθλητὰ, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίοις.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αθλοφόροι Χριστῷ, τὴν πάνσεπτον Νησεῖαν φαειροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἀγιαζετε, τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρησίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ κατανηῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν

πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἡ πρώτη Ὥρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφεξῆς, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ποιῶντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας.

Ἐὰν δὲ μὴ ψάλληται Δοξολογία, εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Τὴν λίμνην ὡς Παραδείσον, καὶ τὸ κρῦος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστέ ὁ Θεός· οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν Τυράννων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βασιάνων τὰς προσβολαῖς, ἔπλον θείον κηκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτῆ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, αἱ γ' μεγάλα μετάνοια, καὶ ἡ α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Ἦχος β'.

Φροντες τὰ παρόντα γενναίως.

Ζῆτει αὐτὰ τῇ χθῆς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· καὶ τὰ ἕτερα β'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Διήλομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσῆλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μὲ, εἰς σὲ ἀνατίθηναι· Μητέρα τῷ Θεῷ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τὸ, **Κ**ατευθυνθήτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Αδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'.

Διήλομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην: Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.

Τέλος. Πολλοὶ γὰρ εἰσικλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν: εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον

εἰ δὲ ἐν τῇ Α'. Ἑβδομαδί τύχη, οἶνον μόνον.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κοδράτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας· τῆς τῶν ρεόντων γὰρ, προτιμήσας ὕλης, τὴν αὐλὸν ὑπαρξίν, τὴν ἀληκτον ἐκτίσω ἀπόλαυσιν· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυφήν, καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Κοδράτε θεόληπτε ὁδόν, Μαρτυρίου ἔδραμες, ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι· τὰ διαθήματα, ἐπλατύνθη γὰρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἵχνη σου, οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἠσθένησαν· ἐν οἷς γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συναθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω, Μητρόπολιν ἔφθασας.

Κοδράτε καλλίνικε στρατόν, εἰς Θεοῦ παράταξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον, συνεπαγόμενος, τῶν σῶν συμμαρτύρων, στρατηγὸς ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρίστευσας· καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφῶς ἐν μυριάσι Χριστῷ, στεφηφόρος, σὺν αὐτοῖς παρέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία υπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πάσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνη με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα κατὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Οἱ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιοὺς, ὃ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ἄσω μελωδήμα.

Μαρτύρων ἱερωῶν, ἱερωῶς ἀθλησάντων, ἱερά καὶ θαυμασῆ, ἐπέστη Ἑορτὴ, φωταυγεία τοῦ Πνεύματος, ἅπαντας φωταγωγοῦσα· συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέος αὐτῆς μακαρίσωμεν.

Ὁς ἥλιος φαιδρὸς, ἀρετῶν δαδευχία, ἀνατέταλκας ἡμῖν, Κοδράτε σθλητὰ, φεγγοβόλοις σε λάμψεσι, σκότος τῆς πολυθείας, ἐκδιώκων μακάριε, καὶ φωτίζων Πιστῶν τὰ συστήματα.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, καταγγέλλοντες Θεόν, ἠθλήσατε στερόνως· καὶ πηγὴν ἀγιασματος, πέτραν ὑποδεξαμένην, τῶν αἱμάτων τὰ ρεύματα, φωταυγῆ ἀπειργάσαθε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ιλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἄχραντε Θεοκυῆτορ, ταῖς

ψυχαῖς τῶν ὑμνούντων σου, τὸν ἀνέκφραστον τόκον παιάμωμε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὅ**τι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε
» Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὅι στερόροι ἀδάμαντες τυμπανιζόμενοι ξίφει, καὶ ἀλγεινῶν ιδέαις, προσομιλοῦντες καρτερῶς, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκραύαζον· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῇ σοφίᾳ Κοδράτος τῇ θεοδότῳ κατήργει, Ἑλληνικῆς σοφίας ἐρεσχηλίας ἐναθλῶν, καὶ τοῖς οἰκείοις αἵμασιν, ἐν Πνεύματι θείῳ καλλυνόμενος.

Σὺν Κοδράτῳ Ἄνεκτον, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ Κρήσκεντα, Κυπριανὸν τὸν θείον, καὶ Διονύσιον ὁμοῦ, εὐσεβοφρόνως μέλψωμεν τοῖς ἄσμασι, πίστει ἐναθλήσαντας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεῦσαι Κόρη δύναται· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνή συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Καθίσμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν ὑπερήφανον ἐχθρὸν Ἀθλοφόρε, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας ἅμα τοῖς συνάθλοις σε, τοῖς πανσόφοις Κοδράτε· ὅθεν ἐορτάζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ἀναβοῶντες, Μνήσθητε ἡμῶν, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀήττητοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ὅ ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότατε Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦ ὁ
» ὑπέρθεος τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ δίσωψε,

» τούς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους κατήσχυνας· καὶ τῇ παραινέσει, τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου, Μάρτυς Κοδράτε ζωγήσας θεῖον ἄνεκτον, τῷ Δεσπότη σου, καρτερικὸν φέρεις Μάρτυρα.

Εκ σπαργάνων ὤκειώθης, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι· ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα ἀνδρὸς ἐπιδεδείξαι· καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας ὅλος γέγονας, καθαρῶτατον, Μάρτυς Χριστοῦ ἐνδιαίτημα.

Η ἐξάφωτος λυχνία, τῶν Μαρτύρων σου Κύριε, μυστικῶ εἰλαίῳ, ἐπαρδευομένη ἐμείωσε, πολυθειῆας τὴν νύκτα καὶ κατηύγασε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Η ἁγία Θεοτόκος, ἦν οἰκῆσαι νυδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁμοῖσιος, οὐ κατεφλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φωτισμὸν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀγλῦος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων λύσον ἀγαθὲ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανὸν δωρούμενος.

Τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν, ἀποδιώκων Κυρίῳ προσάγεις, δῆμον Ἀθλητῶν σοφὲ Κοδράτε, σὺν αὐτοῖς στεφαινόμενος.

Ασκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν παθῶν, ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον, εἶλες κράτος δυσσεβῶν, Κοδράτε Μάρτυς, ἐναθλήσας στερρότατα.

Αναστομοῦται ἀνικμος, ἡ πέτρα προχοαῖς, σεπτῶν αἱμάτων, καὶ ρεῖθρον διαυγές, δίδωσι Πιστοὺς καθαγιαζόν, θεῖκαῖς ἐπινεύσει.

Θεοτοκίον.

Ο πλαστουργήσας ἄχραντε, τὴν Εὐαν ἐκ πλευρᾶς, σοῦ ἐκ νηδύος Ἁγνῆ πλαστουργεῖται, σῶσαι τὸν Ἀδάμ δι' εὐσπλαγγνίαν, βουλευθεῖς ὡς φιλόανθρωπος.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρίῃμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Εξάριθμος, Ἀθλοφόρων χορὸς ἡμῖν ἔλαμψεν, ὡς ἀστέρων, Ἐκκλησίας σεπτῶ στε-

ρώματι, τοὺς Πιστοὺς φωτίζων, καὶ τῆς πλάνης σκεδάζων σκοτόμαιναν.

Τὸ πέλαιος τῶν βασάνων δηλήθετε Μάρτυρες, ἀκυμάντως, καὶ τῆς ἄνω γαλήνης ἐτύχετε, τῶν Πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ πρέσβεις θερμοτάτοι.

Αίνεσωμεν, σὺν Ἀνέκτῳ Κοδράτον τὸν ἔνδοξον, καὶ σὺν Παύλῳ, Κυπριανὸν Διονύσιον Κρήσκεντα, τῆς Χριστοῦ ἁμπέλου, τὰ καλὰ καὶ κατὰκαρπα κλήματα.

Θεοτοκίον.

Ουράνωσας, γεωθειῆσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐθεούργησας· διὰ τοῦτο πάντες, ἀσιγήτοις φωναῖς σὲ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ, καὶ Κρήσκεντος.

Στίχοι.

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας,
Τμηθεῖς Κοδράτε σῶν ἀφ' αἱμάτων πλύνη.

Γνωστοῖς ἄνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφει,
Οἷς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.

Ὅρων καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι.

Ἄμφηκες δεκάτη Κοδράτον ξίφος ἐγκατέπεφνε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Κορίνθου, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ, Ἰάσωνος τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονεύοντος. Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος, κομιδῆ νήπιος καταλειφθεῖς, τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτησάσης, παραδόξως ἐτρέφετο, νέφους ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένου, καὶ χορηγοῦντος τὴν τροφήν. Ἡ δὲ καὶ ἐν νεανισκοῖς τελῶν, συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρημίνοι γεγονάσιν Ἅγιοι, ἄλλος ἀλλαχέθεν ὀρμώμενος· μεθ' ὧν συνελήφθη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ τυφθεῖς σφοδρῶς, εἶτα σὺν αὐτοῖς ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Εν ταῖς ἡμέραις Ἰουστιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γέγονε τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τοῦνομα Ἀναστασία, εὐλαθουμένη τὸν Θεόν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσιῶν γενεῶν. Αὕτη, Πατρικία οὐσα τοῦ Βασιλέως πρώτη, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Εἶχε δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν, καὶ πολλὴν πραότητα, ὡς τε παντασ ἐπιτέρπεσθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ αἰεὶ ὁ τῶν ζιζανίων σπορευὺς τὸ καλὸν εἶθε φθνεῖν καὶ διαβάλλειν, καὶ μὴ συγ-

χωρεῖν ἀναπαύεσθαι, ἐφθονήθη καὶ αὕτη παρὰ τῆς Βασι-
λίσεως· καὶ γνοῦσα τὸν φθόνον παρὰ τινος, ἢ ὄντως πε-
πικνωμένη κατὰ Θεὸν λέγει πρὸς ἑαυτήν· Ἀναστασία, εὐ-
καίρου ὑποθέσεως γενομένης, σώζουσα σῶσον τὴν σεαυτῆς
ψυχὴν, καὶ τὴν Βασιλίσεω ἀπαλλάξεις τοῦ ἀλόγου φθό-
νου, καὶ σεαυτῇ δὲ προξενήσεις τὴν οὐρόνιον βασιλείαν.
Καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτήν ἐσελεύσατο, μισθωσαμένη πλοῖον,
καὶ συνάξασα ἐκ τοῦ πλοῦτου αὐτῆς μέρος τι, τὰ λοιπὰ
πάντα καταλιποῦσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε· καὶ κτί-
σασα ἐν τῷ Πέμπτῳ (τόπῳ οὕτω καλουμένῳ) μοναστή-
ριον, ἐξέφαινε θεῖους μίτους, ἐκεῖσε καθεζομένη καὶ τῷ
Θεῷ ἀρίσται σπουδάζουσα· ἐν ᾧ καὶ μέχρι τῆς σήμερον
σώζεται ἡ ταύτης Μονή, τὸ Πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα.

Μετὰ δὲ χρόνον τινα, παρελθούσης τῆς Βασιλίσεως τὸν
τῆ δε βίον, ἀναμνησθεὶς ὁ Βασιλεὺς τῆς Πατρικίας, ἐξε-
πιμψε πανταχοῦ, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν
αὐτήν. Τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἡ ἀμνάς τοῦ Θεοῦ, νυκτὸς
εἰσάσα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν τῇ σκίτῃ πρὸς
τῶν Ἀβδῶν Δανιὴλ· καὶ προσαναβείσαν τῷ μακαριωτάτῳ
Γέροντι τὰ κατ' αὐτήν, ἐνέδυσεν αὐτὴν ἀνδρώαν στολὴν,
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἀναστάσιον εὐνοῦχον· καὶ εἰσαγαγὼν
αὐτήν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν ὄντι τῆς λαύρας αὐτοῦ, κα-
θεῖρξεν αὐτήν, δούς αὐτῇ καὶ κανόνα, καὶ προσέταξε μη-
δέποτε ἐξέρχεσθαι τοῦ κελλίου, μήτε τινα ἔρχεσθαι πρὸς
αὐτήν τὸ παράπαν· τυπώσας ἕνα τῶν Ἀδελφῶν αὐτῇ κο-
μίξιν ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος κεράμιον ὕδατος, καὶ τιθεῖναι
ἔξω τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχὴν καὶ ὑπαναχωρεῖν.

Ἐκεῖσε οὖν ἡ ἀδαμάντινος αὕτη καὶ ἀνδρεία ψυχὴ, ἀ-
πρόϊτος ἐκτελέσασα χρόνους ὀκτώ πρὸς τοῖς εἰκοσιν, ἐφύ-
λαττε τὸν κανόνα τοῦ Γέροντος ἀπαράτρωτον. Ποῖος οὖν
νοῦς, ἢ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτῶ χρόνων τὰς κατὰ Θεοῦ
ἀρετὰς αὐτῆς ἰνυήσει, ἢ διηγήσασθαι, ἢ γραφῇ παρα-
δοῦναι δυνησεται, ἃς αὐτῇ μόνη καθ' ἑαυτήν τῷ Θεῷ κα-
θ' ἑκάστην προσῆγε; τὸ δάκρυον, τοὺς στεναγμούς, τοὺς
ἰδυρμούς, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχὴν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν
στάσιν, τὴν γουγκλισίαν, τὴν νηστείαν; πρὸ πάντων δὲ
καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκάς καὶ ἐ-
παναστάσεις, τὰς τῆς σαρκὸς ἰδενάς, καὶ πονηράς ἐνθυ-
μήσεις, καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα; Τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν
παντάπασι ἀπρόϊτον, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσοῦτων
ἐνικυτῶν, γυναῖκα Συγκλητικὴν, καὶ εἰς τὰ Βασιλεία αἰεὶ
ἐκ συνηθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀνα-
στρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. Ἐν τέ-
τοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέγονε σκεῦος τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος.

Προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς Κύριον μετάθεσιν, ἔγρα-
ψεν ὄστρακον πρὸς τὸν Γέροντα, λέγουσα· Πάτερ τίμιε,
λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζοντά μοι μα-
ρτυρῆν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφήν, καὶ ἔλθε
ἵνα κηδεύσης Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. Ταῦτα ὡς ἔγρα-
ψεν, ἐναπέθετο ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου. Ὁ δὲ Γέ-
ρων, διὰ νυκτερινῆς ὀπτασίας μνηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς
τὸν μαθητὴν· Σπεῦσον, ἀδελφέ, πρὸς τὸ σπηλαίον, ἐν ᾧ
ἐστὶν ὁ ἀδελφός, Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος, καὶ προσχῶν ἔ-
ξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου, εὐρήσεις ὄστρακον γεγραμ-
μένον· τοῦτο λαβὼν, σπουδῇ πολλῇ ὑπέστρεψεν πρὸς ἡμᾶς.
Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ ἀνενεγκόντος αὐτό, ἀναγνοὺς ὁ
Γέρων ἐδάκρυσε· καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν ἀδελφόν, καὶ
τὰ πρὸς ταφήν ἐπιτήδεια, ἐπορεύθη· καὶ ἀνείξαντες τὸ
σπηλαίον, εὗρον τὸν εὐνοῦχον πυρετῷ συνεχόμενον· καὶ
προσπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ ὁ Γέρων ἔκλαυσε λέγων·
Μακάριος εἶ, ἀδελφέ Ἀναστάσιε· ὅτι τῆς ὥρας ταύτης
αἰεὶ φροντίζων, κατεφρόνησας Βασιλείας ἐπιγείου.

Εὐξαι οὖν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον. Ἡ δὲ· Ἐγὼ
μᾶλλον, Πάτερ, φησὶ, χρεῖαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ

ὥρα ταύτῃ. Καὶ λέγει ὁ Γέρων· Εἰ προέλαβον ἐγὼ, εἶ-
χον αὖ παρακαλέσαι τὸν Θεόν. Καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τῷ
ψιαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ Γέροντος κατεφίλησε προσευξα-
μένη. Καὶ λαβὼν ὁ γέρον τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔρριψε πα-
ρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, λέγων· Εὐλόγησον τὸν μαθητὴν
μου, τὸ τέκνον σου. Ἡ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
μου, ὁ παρεστηκώς μοι ἐν τῇ ὥρα ταύτῃ τοῦ χωρεῖν με
ἐκ τοῦ σώματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τού-
τῳ διασθήματά μου, διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ τὴν ἐμὴν ἀ-
σθένειαν καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάπαυσον τὸ πνεῦμα τῶν πα-
τέρων ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεπαύσατο τὸ πνεῦμα Ἡλιοῦ ἐπὶ τὸν
Ἐλισσαίε. Καὶ ἐπιστραφεὶς ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν Γέρον-
τα λέγει· Διὰ τὸν Κύριον, Πάτερ, μὴ ἀποδύσητε ἃ πε-
ριβέβλημαι, καὶ μηθεὶς γινῶ τὰ περὶ ἐμοῦ· καὶ μεταλα-
βοῦσα τῶν Θεῶν Μυστηρίων, λέγει· Δότε μοι τὴν ἐν
Χριστῷ σφραγίδα, καὶ εὐξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ἀναβλέ-
ψασα κατὰ Ἀνατολὰς, ἔλαμψε, ὡσπερ πυρρὸν δεξαμένη
ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ ποιήσασα τὸ
σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χεῖράς σου
παρὰθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοῦτο εἰπούσα, παρίδω-
κε τὸ πνεῦμα.

Ὁρῦγματος δὲ γενομένου ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀπο-
δυσάμενος ὁ Γέρων ὁ ἐφόρει ἱμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ·
Ἐνδύσον τὸν ἀδελφόν, τέκνον, ἄνωθεν ὧν περιβέβληται·
ἐνδύοντος δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφανησαν μὲν
τούτῳ οἱ ταύτης μαθηταί, ὡς φύλλα κατεξηραμένα, οὐδὲν
δὲ περὶ τούτου τῷ Γέροντι ἐσαφῆσε. Μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτι-
σθῆναι τὴν κηδεῖαν, κατερχομένων αὐτῶν, λέγει ὁ μαθη-
τής· Ἐγὼς, Πάτερ, ὅτι ὁ εὐνοῦχος γυνὴ ἦν; Ὁ δὲ
Γέρον ἀπεκρίνατο· Οἶδα καὶ γὰρ, τέκνον, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ
ἐξηγηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρῶν στολὴν ἐνε-
δυσάμην αὐτήν, καὶ Ἀναστάσιον εὐνοῦχον ὠνόμασα αὐ-
τήν, διὰ τὸ ἀνύποπτον· πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ
τοῦ Βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν, καὶ μά-
λιστα ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις· ἀλλ' ἰδοὺ χάριτι Θεοῦ ἐφυ-
λάχθη παρ' ἡμῶν· καὶ τότε διηγήσατο ὁ Γέρον τῷ Μα-
ρτυρῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαρκιανός, ξύλοις
θλασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐθαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα ξύλοις,
Ἄμην· λέγω σοι, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνε-
» λῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπε-
» ρύμνητε Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
» γητός εἶ.

Εν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἄνωθεν δεχόμε-
νοι ὄροσον, ὑπομονῆς σὺν τοῖς Παισίν, οἱ
γενναῖοι ἐκραύγαζον Μάρτυρες· Ὑπερῦμνητε
Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τῇ ἐπομβρίᾳ τῆς σεπτοῦ, αἵματος ὑμῶν Ἀ-
θλοφόροι, πέτρα ἡ ἀνικμος τὸ πρὶν, ἀνε-
στόμωται ρεῖθρα προχέουσα, ἰαμάτων τοῖς
μέλπουσιν· Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
γητός εἶ.

Ως μυροθήκη νοστή, μύρα ἰαμάτων Κοδρά-
τε, ἢ τῶν λειψάνων σου σορός, ἀναβλύζει
παθῶν ἀπελαύνουσα, τὸ δυσῶδες καὶ φλέγου-
σα, τῶν δαιμόνων παρατάξεις θεία προνοία.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γα-
στρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυ-
νάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσά-
μενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
- **ἐν** μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκα-
- **ταβὰς** ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
- **τα** τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι,
στεφηφόρος Κυρίῳ παρίστασαι, σὺν τοῖς
συναθλοῖς ἔνδοξε, ἀναμελῶν Κοδράτε· Πάντα
τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αρετῶν τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, ἐπὶ τέλει
Μαρτύρων λαμπρότητα, κατεκληρώσω
πάνσοφε, ἀναμελῶν Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προτειχίσματα Κόρινθος κέκτηται, τῶν Ἀ-
γίων τὰ τίμια λείψανα, καὶ ἰατρεῖον ἄ-
μισθον, τὸν ναόν· ἔνθα πίστει, πᾶς ὁ προστρέ-
χων, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ
τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέ-
σποινα, εὐλογεῖσέ με πίστει, καὶ μελωδοῦμεν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
- **κατάραν** εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
- **Θεοτόκε**, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
- **κόσμῳ** τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
- **τες** μεγαλύνομεν.

Ιχῶρες ἡμῖν μαρτυρικοὶ ἐκπέμπουσιν, εὐ-
δίαν πλήρη χάριτος· αἵματα τούτων ἰαμά-
των, προχέουσι κρουνοὺς θείῳ Πνεύματι, καὶ
πάθη τῶν ψυχῶν θεραπεύουσιν· οὓς ἐπαξίως
μακαρίζωμεν.

Ωραῖος σιγμάτων καλλοναῖς γενόμενος, τοῖς
Ἀγγέλοις ἐξωμοίωσαι· αἵματι δὲ τῷ ἐκ-
χυθέντι, Κοδράτε ἐπιβάς ὡς ἐν ἄρματι, ἀνέ-
πτῃς πρὸς τὰ ἄνω βασιλεια, γέρα τῶν πόνων
κομισόμενος.

Σταλαζῶν τὸν θείον γλυκασμὸν ἐκ στόμα-
τος, Ἀθλοφόρων δῆμον ἔπεισας, Μάρτυς
Κοδράτε συναθλεῖν σοι, τὸν Ἄνεκτον καὶ Παύ-

λον καὶ Κρήσκεντα, Κυπριανόν τε καὶ σοφὸν
Διονύσιον, οἷς συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ημέραν ἑόρτιον ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, Ἀθλο-
φόροι πάντες ἄγομεν· ταύτη γὰρ στέφος
ἀφθαρσίας, ἀράμενοι υἱοὶ χρηματίζετε, φωτός
τε καὶ ἡμέρας χορεύοντες, περὶ τὸν θρόνον τοῦ
Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τοῦ πάντων Ποιητοῦ λοχεύτρια, ὑ-
πὲρ πάντα νοῦν πανάμωμε, τῶν οὐρανῶν
ὑψηλοτέρα, ἐδείχθης καὶ τῶν ὄλων δεσπόζουσα,
Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

*Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν
τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεο-
τοκίον. Αἱ μετάνοιαι, ἢ αἰ. Ὡρα, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπολύσις.*

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

*Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου,
Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.*

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώ-
σεως, προκληθεὶς Σωφρόνιος, σῶφρων γέ-
γονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρεῖος
καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενικῶς
στεφανούμενος, καὶ διένειμας, προσφυῶς ἐκα-
τέρῳ τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι καθάπερ,
δαιτητῆς ἀκριβέστατος.

Θεολόγου ἐκ στόματος, θεολόγους ἐβρόντη-
σας, διδαχαῖς Σωφρόνιε, παμμακάριστε,
θεολογήσας τρανότατα, Πατέρα τὸν ἀναρχον,
καὶ συνἀναρχον Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁ-
γιον, συναΐδιον, ἐν Μονάδι Τριάδα καὶ Μονά-
δα, ἐν Τριάδι Θεὸν ἕνα, τῇ οὐσιῳδῇ ταυτότητι.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄ-
σαρκιον, καὶ Πατρὶ συνἀναρχον Λόγον
πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς
ἐδογματίσας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλή-
λως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς
θεωρεῖται εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι,
τοῦτο καὶ κείνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμ-
φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν

μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου, καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς κατεῖδέ σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήτετο, καὶ τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σωφροσύνης μέλπω τὸν ἐπώνυμον, αἴσιμα ρέζων. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Σωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ πέλαγος, ταῖς αὔραις τῆ Πνεύματος, οἰακίζόμενος, καὶ συνήθροισας, πολλὴν περισίαν, σοφίας χάρισματι, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ὡς Ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἐνθεός, τῆ θείᾳ Μνήματος, τοῦ πλουτήσαντος, πηγὴν ἀθανασίας, Χριστὸν τὸν ἐγείραντα, πτώσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Φαιδρότητι λόγων σε, καὶ διανοίας ὀξύτητι, τὸν κόσμον ἐφαιδρυνας, θεολογήσας τρανῶς, τρισυπόστατον, Θεότητος οὐσίαν, μονάδα τρισάριθμον, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν δογματῶν ἡ εὐσημος, κιθάρα διεδραμε, τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκονομίας, τοῦ Λόγου διδάσκουσα, Πάτερ θεολήπτε.

Θεοτοκίον.

Ὁὦν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐδεις, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώ-

νιος, ἐκ σῆ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Στηριζομένη, βακτηρία τῶν λόγων σου Ὅσιε, ταῖς ὁρμαῖς τῶν δυσσεβῶν, καὶ θεομάχων αἱρέσεων, ἐλαύνει διώκῃσα, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ.

Υπερμαχήσας τοῦ σεπτοῦ θεοφόρου κηρύγματος, ἀνεδείχθης νικητῆς, τῇ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, σοφῶς δυναμούμενος, Πάτερ Σωφρόνιε.

Νεκρώσας πᾶσαν, φθειρομένης σαρκὸς ἡδυπάθειαν, τὴν ἀκήρατον ψυχὴν, δι' εὐσεβείας ἐζώωσας, καὶ ταύτην ἀνεδείξας, ἐνθεὸν ὄργανον.

Ἡ θεολόγος, καὶ τερπνὴ καὶ μελίρρυτος γλωσσά σου, τοὺς τοῦ λόγου ποταμούς, ἀναπηγάζει θεολήπτε, τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι προχέουσα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν Θεόν, Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ Γεννήματι τῷ σῶ, προσηγορίαν ἀρμόζοντες, καὶ κλησὶν κατάλληλον, πάντα γνε Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκαταλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτήρησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σωφρόνιε Ὅσιε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας διδασμάτων, ἀπαστραύπτουσα πᾶσι, τοῖς πίστει ἑορτάζουσι, Πάτερ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψέμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὐσπλαγγνος.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ

» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνά-
» μει σου.

Μίαν ἀναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσε-
σιν, ἰδικαῖς τελείαις, Πάτερ σὺ σοφῶς
ἔδογματίσας, διαιρουμένην ἀτμήτως ἐνουμένην
τε, ἀσυγχύτως, βουλήσει μᾶ καὶ θεότητι.

Εχῶν σῶφρονας ταῖς φρένας, καὶ τὸν νοῦν
σωφρονέστερον, οὐ φυρμὸν ἐφρόνεις, Πά-
τερ οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν, τῶν ἠνωμένων
ἀτρέπτως δύο φύσεων, ἐν ἐνὶ Χριστῷ, μονογε-
νεῖ παμμακάριστε.

Λαμπρυνόμενος ἐνθέως, φωτισμῷ τῷ τοῦ
Πνεύματος, τὴν δεινὴν μανίαν τὴν τοῦ
Ἰστορίου διέλυσας, ταυτοβουλία καὶ γνώμη
τοῦ τὴν ἐνωσιν, δογματίσαντος, ἐπὶ Χριστοῦ
δύο φύσεων.

Πύρρον ἐφλεξας θεόφρον, τῷ πυρὶ τῶν δογ-
μάτων σου, ἀθετοῦντα δύο, εἶναι τοῦ
Χριστοῦ τὰ θελήματα, ταῖς διαφοροῖς οὐσίαις
τὰ κατάλληλα, ἐνεργείας τε, ἅμα διπλᾶς Πά-
τερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέ-
πειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη Ποιητὴν
τε καὶ Κύριον; ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων, σω-
ματούμενον, τὸν ρυόμενον, πάντας αὐτὸν τοὺς
δοξάζοντας.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται, τὴν δόξαν σου Χρι-
» στέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε μονογενές, πατρικῆς
» ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτός ὄρ-
» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλόνηρωπε.

Τὴν σεπτὴν ἀνάσασιν, καὶ τάφον τῆς Ζωῆς
ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν, θεωρίας ἠντλησας
κρυφιομύστους, καὶ Πιστοῖς μετέδωκας, Ἰεράρ-
χα τῆς ἐλλάμψεως.

Ολικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον Ἀγαθόν, πυρ-
σωθεῖς φέγγει νσητῷ, καὶ πηγὴν ἠγάπη-
σας τῆς ἀφθαρσίας, θεωρίας Πάνσοφς, πρὸς
αὐτὴν ἀνατεινόμενος.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ,
νεκρωθεῖς πᾶσι τοῖς ἐν γῆ, τὴν τοῦ λόγου
τράπεζαν εὐθνηουμένην, κεκτημένος Ὅσιε, καὶ
λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Εν δυσὶ νοούμενον, ὑστάις τὸν Χριστόν, τὸν
Υἱὸν τὸν μονογενῆ, τῷ Θεοῦ τὸν ἀναρχον,
σάρκα γενόμενον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, Θεομη-
τορ ἀπεφύγαμε.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρες
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Πλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος,
τοῦ παναγίου Θεόφρον, ἐν τοῖς χεῖλεσί
σου· ὅθεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν λόγων, τοῦ πο-
ταμοῦ μιμεῖται τὰ ρεύματα.

Ως φοινίξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐξήνθησας, τῇ
εὐκαρπία τοῦ λόγου, καθαρῶ τε βίῳ κα-
ταγλυκαίνων, τὰς καρδίας, Ἰεράρχα τῶν πί-
στει τιμώντων σε.

Νεκροῦται, τῇ ζωτικῇ ρομφαίᾳ τῆς γλώτ-
της σου, τὸ τῶν αἰρέσεων στίφος, καὶ
Ἰρασεῖα φαλαγξ τῶν θεομάχων, σφαττομένη,
θανатоῦται δογματῶν σου ξίφεσιν.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖμεν, Θεοτόκε τὸν ἄχραντον τόκον σου,
δὶ οὐ σωζόμεθα πάντες, καὶ θανάτῃ βρό-
χων καὶ δεινοτάτης, ἀμαρτίας, καὶ τῶν μυχῶν
τοῦ Ἄδου λυτρούμεθα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἰησοῦ.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱερο-
σολύμων.

Στίχοι.

Ἔσπευδε τηρεῖν καὶ κεραίαν τοῦ νόμου,
Ὁ Σωφρόνιος, οὐ παρ' οὐρανοῖς κέρας.

Ἐνδεκάτη σαόφρων ἔδου Σωφρόνιος παρα-
τύμβον.

Οὗτος ὁ μέγιστος τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ χώρας μὲν
ἐν Φοινίκῃ Λιβανοστεφάνου, πόλεως δὲ Δαμασκοῦ,
εὐσεβῶν καὶ σωφρόνων γονέων τέκνον, πατὴρ μὲν καλου-
μένου Πλιυθᾶ, μητὴρ δὲ Μυρούς· ἐντεῦθεν εὐφυῖα φύ-
σεως τὴν ἐπιμέλειαν κερασάμενος, ὑπερφυῶς ἐπιστημῶν
ἀπασῶν τὸ κράτος ἀνεδήσατο. Ἐτι δὲ τὴν Δαμασκὸν
οἰκῶν, πᾶσαν ἀρετὴν, τὴν ἐν ταῖς ἐρήμοις πραττομένην,
μετήρητο. Ἐπειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου
καταλαμβάνει· ἐν ἣ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐν ἡσυχίᾳ
συγγινόμενος, τῇ τῶν Σείων Γραφῶν μελέτῃ τὰν καρδίαν
καὶ τὸν νοῦν κατογύρωσε, πᾶν νόημα αἰχμαλωτίσας εἰς
τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειτα περισσοτέρας γλιγό-
μενος παιδείας καὶ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου με-
γαλόπολιν ἀποπλεῖ· καὶ Ἰωάννη, ἀξιολόγῳ τινὶ περιτε-
χῶν ἀνδρὶ, πάσης σοφίας καὶ συνέσεως πεπληρωμένῳ,
τούτῳ γίνεται σύσκηνος καὶ ὁμορόφιός, ὁμοδίαιτος καὶ
ὁμογνώμων, τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων, καὶ μεταδίδους
τὰ σφέτερα. Ἐνθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπίχυσιν παθῶν, ὑπὸ
τῶν Ἁγίων Κύρου καὶ Ἰωάννου θεραπεύεται, καὶ τῆς
ιατρείας ἀπαιτεῖται μισθόν, τὰ καθ' ἑκάστην παρ' αὐτῶν

τελούμενα θάυματα γραφή παραδοῦναι. Καὶ μὲν τοὶ καὶ παρέδωκεν.

Ἐπειτα Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, διὰ τὸ ὑπεραυστηκὸς τοῦ βίου καθίσταται· καὶ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱεροσολήμῃ ὑπὸ τῶν ἀλιτηρίων Περσῶν ἀλούσης, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα παραγίνεται, τνηκαῦτα τὸν Ἀποστολικὸν ἐκεῖνον θρόνον ἰθύοντα· οὐ πρὸς τὴν μακαρίαν λῆξιν ἀπάραντος, τὸν ἀπειρον αὐτοῦ τῆς Ἐλεημοσύνης θησαυρὸν, καὶ τοῦ βίου τὸ ὑψηλόν, διὰ τοῦ ἐγκωμιστικῆς λόγου ἀνεδίδαξε, πολλά καὶ αὐτὸς τὸν μακάριον ἐκεῖνον θρηνησας.

Ἐπεὶ δὲ αὐθις πρὸς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεψεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μεθ' ὅσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχούσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἐποίμανεν· οὐδαμῶς γὰρ δέδωκεν ὕπνου τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις νυσταγμὸν· οὐδὲ γὰρ κατὰ δαιμόνων ἦν αὐτοῦ ἡ πάλη μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἰρετιζόντων, οὓς Γραφικαῖς ἀποδείξεις, καὶ Πατρικαῖς παραδόσεσιν ἀνατρέπων, καὶ μέντοι καὶ οἰκείαις διδασκαλίαις, φρονδούς ἀπετέλει. Καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα, λόγου καὶ μνήμης ἄξια συγγράμματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλείπει, βιοῦν ὀρθῶς ἐκδιδάσκοντα, καὶ κατὰ τὸ Θεῷ δοκῶν πολιτεύεσθαι· ὧν ἔστι τὸ ὑπερβαύμαστον διήγημα τῆς ἐν γυναιξὶν ἰσαγγέλου Μαρίας τῆς Αἴγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικὸς ἀγωνισαμένης ἀγῶνας. Οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς αὐτὸς βιώσας, καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ στόμα Χριστοῦ χρηματίσας, καὶ ὁσίως τὸ δεθὲν αὐτῷ ποιμνιον ἰθύνας ἐν χρόνοις τρισίν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάτρου Πιονίου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπτημένος,

Καυθεὶς προσήχθη Πιόνιος Κυρίῳ.

Οὗτος ἦν τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου τοῦ Βασιλέως· συνελήφθη δὲ μετὰ καὶ ἑτέρων. Καὶ πρῶτον μὲν ἄγεται παρὰ Πολέμονα τὸν Νεωκόρον, πρὸς ἃν διηνήχθη περὶ τῆς θρησκείας, Γραφικαῖς ἀποδείξεις καὶ ἱστορικαῖς, ὅτι πιστοῦται παρὰ τῶν ἡδὴ γεγονότων τὰ ἐσόμμενα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μέλλει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα· καὶ παρατίθῃσιν εἰς πίστιν τὰς πυρίνους σταγόνας, αἷς τὴν Σοδόμων γῆν ἀπετέφρωσε, καὶ τὰς πολλαχοῦ τοῦ πυρὸς ἀναβλύσεις. Εἶτα παρ' Ἐλπίδιον τὸν Ἀρχοντα, συνεδρεύσαντα τῷ Νεωκόρῳ, ὁ Ἅγιος ἄγεται· ὕστερον δὲ παρὰ Κυντιλιανῷ τῷ Ἀνθυπάτῳ γενόμενος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ Λιθοστρώτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, τοῦ Θεοφόρου καὶ Θαυματουργῆ, τοῦ ἐν τῷ Διίππειῳ λεγομένου, τοῦ Νεοφانوῦς.

Στίχ. Ἐκ γειτόνων εἶ, Γεώργιε, κἀνθάδε,

Κἀκεῖθεν, οἶμαι, Χριστομύστη Παρθένῳ.

Οὗτος, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ συγγενεῖς, τὴν στενὴν ὁδὸν εἴλετο· καὶ ὑπελθὼν τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, διήρχετο πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτὴν τὴν ἐρημικὴν, ὕστερούμενος, θλιβόμενος, κακούχόμενος. Ὄθεν, γνωσθεῖσης αὐτῷ Θεοῦ τῆς ἀναλύσεως, κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν· καὶ ἔλθων ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ Διίππειῳ, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἑπτὰ ἡμέρας διαρκείας αὐτόθι. Ἐκεῖ δὲ παρήσαθ' οἱ ἐνταφιάζειν αὐτὸν μέλλοντες, καὶ τὸν

περικείμενον αὐτοῦ τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον ἔντα εἶδον, καὶ ἅπαν τὸ σῶμα προσηλωμένου αὐτῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Διὸ καὶ τῇ ἐκ μαρμάρου κατασκευασθείσῃ θήκῃ τῷ εἰρημένῳ Ναῷ κατατίθεται, πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις προχέον τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις· ὧν ἔνιοι τῶν ἀπολειλαυκότων τῆς αὐτοῦ ἐπικουρίας, ἔτι καὶ νῦν πᾶσι διαμαρτύρονται τὰς εἰς αὐτοὺς γενομένας θαυματοποιίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικείᾳ μαρτυρησάντων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἡγεμονεύοντος Ἀσκληπιοῦ ἐν Λαοδικείᾳ, διωγμὸς γέγονε κατὰ τῶν Χριστιανῶν· καὶ κρατηθέντες οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Τρόφιμος καὶ Θαλλὸς διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐλιθοβολήθησαν ἐπὶ ὥρας ἰκανάς· τοῦ δὲ Θεοῦ περιφρουροῦντος αὐτοὺς, ἔμειναν ἀσπλαγεῖς. Τοῦτο θαυμάσιμος ὁ Ἄρχων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδεσθέντες, εἶασαν αὐτοὺς πρὸς μικρὸν διάγειν ἀτιμωρήτους· καὶ πάλιν διαβληθέντες, παρέστησαν τῷ Κριτηρίῳ καὶ τὸν Χριστὸν μετὰ παρρησίας Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν ἐνώπιον πάντων ὁμολογήσαντες, τὰ δὲ εἶδωλα κωμωδήσαντες, καὶ τὰς Τυράννους ἐλέγξαντες, εἰς ὄργην αὐτοὺς ἐκίνησαν. Διὸ καὶ γυμνοὺς ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτῶν εὐτόμως κατέξεσαν· οἱ δὲ Ἅγιοι προσευχόμενοι, καὶ τοὺς Ἑλληνας μνηστίζοντες, ἐξέμνησαν αὐτὸν τὸν Ἄρχοντα. Διὸ καὶ ψηφισάμενος κατ' αὐτῶν, ἐν σταυρῷ κρεμασθῆναι αὐτοὺς προσέταξεν.

Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκείμενον τόπον, πολὺ πλῆθος λαοῦ ἠκολούθησεν αὐτοῖς· καὶ σταυρωθέντες προσηύχοντο, καὶ ὠμίλουν τῷ λαῷ τὰ εἰς ψυχὴν συντείνοντα. Οἱ δὲ λαοὶ ἔσπευδον προσπαῦσαι τοῖς ἱεροῖς τῶν Ἁγίων σώμασιν, οἱ μὲν σταγόνας αἱμάτων, οἱ δὲ σουδάρια, ἄλλοι δακτυλίους, καὶ ἕτερα δῆτινα εἶδη ἐλάμβανον, εὐλογίας χάριν, καὶ εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τότε οἱ Ἅγιοι, εὐλογήσαντες καὶ προπέμφαντες πάντας, τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τινὲς δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λαβόντες λείψανα, μύροις ἀλείψαντες, καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, κατέθεντο ἐν τῷ Ναῷ· καὶ προσελθούσα τοῦ Ἀρχοντος Ἀσκληπιοῦ ἡ γυνὴ, καὶ μυρίσασα τὴν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων θήκην, ὀθόνην πολλοῦ ἀξίαν ἀνωθεν τῆς θήκης ἐφήπλωσεν. Ὑστερον δὲ τις Ζώσιμος, καὶ Ἀρτίμιος, ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ πιστοί, τῶν Ἁγίων συμπολίται ὄντες, τὴν τῶν λειψάνων θήκην ἀναλαβόντες, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν Πόλιν κομισάμενοι, Στρατονίκην καλουμένην, πρὸ μελίου ἐνός ἐν τοῖς Λατομίαις κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου Ἐπιμάχου.

Στίχ. Κομίζεται σοι ὄλθος, ὄλβια Πόλις.

Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
 » **Ο**σθ Παῖδας, καὶ τῆς Καλδαίης ἀνελών,
 » οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερῦμνητε
 » Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ τῆς ἀνωθεν ῥοπῆς, ταῖς αἰρέτικαῖς γλωσσαλγίαις, ἀντιταττόμενος Σοφὲ, νικηφόρος γενόμενος ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ολος ἀνάθημα Θεῷ, ταῖς τῶν Ἀσκητῶν φουτεργίας, περιϊπτάμενος Σοφὲ, τὸν λειμῶνα τὸν σὸν κατεφύτευσας, ἀρετῶν ἐμμελέτημα, τῷ Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις καθιερώσας.

Νόμῳ πειθόμενος Χριστοῦ, τῆς σῆς ἐπιστήμης τὸν πλοῦτον, τοῖς δεομένοις εὐσεβῶς, ἀναμέλπων Θεόφρον μετέδωκας· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα τὴν ψυχὴν, καὶ προκαθαρθεῖσα τὸ σῶμα, τῇ ἐπελεύσει ἐπὶ σέ, τοῦ Ἁγίου Πανάμωμε Πνεύματος, τοῦ Ὑψίστου τὴν δύναμιν, ἐν γαστρὶ σου συλλαβῆσα τίκτεις ἀσπύρως.

Ὦδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιεραρχικῆς ἱερουργίας, τῷ μύρῳ καθηγιασθῆς τῷ τῆς χάριτος, ἐνθα πεφανέρωται, κόσμου ἡ σωτήριος, Ἱεραρχία πάνσοφε, Πάτερ Σωφρόνιε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφίαν τιμῶν διαφερόντως, στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων ἐστεφάνωσαι, δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλῆτον ἀναφαίρετον, τὸ τῆς σοφίας Ἐνδοξε δῶρον· δεξάμενος, καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ιεροπρεπῶς Ἱερομύστα, τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος, ἴθυνας πανόλβιε, Πάτερ γενναιότατα, τὸ τοῦ Δεσπότη τοῦ ποιμνίου λόγους καὶ πράξεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, ὁ Λόγος ὁ τῷ Πατρὶ Πάτερ συνάναρχος, λόγον σοὶ δεδώρηται, λόγους διατρέχοντα, καὶ γλωσσαλγίας λύνοντα τὰς τῶν αἰρέσεων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιοπρεπῆς ναὸς ἐδείχθης, τοῦ Λόγου τοῦ ἁπᾶσαν κτίσιν ἀγιάσαντος, ὄρος πῖον ἁγίον, ὄρος ἐμφανέστατον, εὐλογημένη Δέσποινα

μόνη πανύμνητε. Διὸ σε Θεομήτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ίθος ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ρῆσις ἐκ χειλέων σου θείων, προερχομένη Θεορρήμον, ταῖς τῶν εὐσεβῶν διανοίας, καταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος, ὡς περ κηρίον στάζουσα, τῶν νοημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

Ενδον οὐρανίων ἀδύτων, περιπολεύεις Θεηγόρε. περὶ τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, καὶ Βασιλέα, ἐνθα χορεύουσιν, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ στρατεύματα.

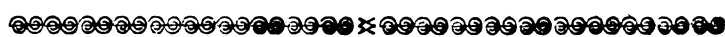
Ζωὴν μετερχόμενος Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν Ἀγγέλων, τῆς ἀγγελικῆς ἐν οὐρανοῖς, κατηξιώθης μακαριότητος· ἐνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ως τῶν ἀρωμάτων φιάλαι, αἱ σιαγόνες σου Θεόφρον· νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, σοφίας γέμον ὠφθῆς ἀλάβαστρον, Σῶμα Χριστοῦ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε κούφην Παρθένε, ἡ Ἡσαΐας ἐθωρεῖ· ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ἐλθὼν, καθεῖλε πάντα τὰ χειροποίητα, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγνωσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν ἐφανέρωσε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Θεοφάνους τῆς Συγκριανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, Θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἔχνησι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι, κἀλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσει ταῖς πρὸς αὐτὸν, ἄριστα θεούμενος, καὶ τελειώτατα.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας πικραῖς, ἀσθενῶς διακείμενος, καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σε

πτῶν εἰκόνων πανεύφημε, Συμῶ Λεόντων ἐξοριζόμενος· ὧν κατορχούμενος, τὰς βουλαῖς ἐμώρανας, καὶ λογισμῆς, ὄντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Οὕτως ἀμοιβαῖς τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτῆρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα. παρεσχηκῶς Τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καὶ ἀξιώσας σε τῆς ἀφράστου χαρᾶς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχῆ μου στεναζούσα, καὶ τῶν δακρύων πηγᾶς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῆ Θεῆ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβερᾶς με ρύσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μητήρ σου, Τέκνον, ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγᾶς ἀδίκων πῶς φέρεις ὁ ἰατρός, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθενίαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ρύσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Οἱ Κανῶν τοῦ Ἀγίου, οὓς ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων·

Θεοφάνης μέλπει σε τὸν Θεοφάνην.

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Θεοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἔχνεσιν, ἔπηκω λούθησας, τῇ εὐσεβείᾳ Πάτερ πυρωθεῖς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλησίαν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Εθέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ Δεσπότη σου, καταφρονήσας πόθου κοσμικοῦ· συγκραθεῖς δὲ τῇ θείᾳ στοργῇ, βιωτικὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἠγήσω Παμμακάριστε.

Ορμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε, Λέων ὁ τύραννος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορᾶν,

σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ· μεθ' ὧν καὶ σὲ Θεόφανες, ὑπερορίᾳ κατεδίκασεν.

Θεοτοκίον.

Ασπύρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σου ἀπάτορα.

Ῥοδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• **Ο**καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
• ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν Ἄγιος πλήν σου φιλόνηρωπε.

Φωτὸς τῆ θείης, πεπλησμένος ὠράθης Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεῖς, τῷ ποθουμένῳ μακάριε· διό σε τὴν ἐνδοξον, μνήμην γεραίρομεν.

Απαγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τῆ Λέοντος δόγματα, τοὺς δεσμοὺς πανευσεβῶς, Ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε τοῖς θαύμασι, Χριστὸς ἐδόξασε.

Νευρωμένη δι' ἐλπίδος καὶ πίστεως Ὅσιε, σοῦ σαρκὸς τὸ ἀσθενές, ψυχὴ στερρότητι ρώννυσι, Θεῷ οἰκειώσασα, σῶμα ὁμοδουλον.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με σερέωσον· οὐ γὰρ ἔχω Ἀχραντε, πλήν σου βοήθειαν.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἐνθεον προσκεκτημένος, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω, καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος, καὶ εὐσεβῶς παμμακάκαρ τελειούμενος. Πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρό τοῦ τόκου φυλάξας Παμμακάκαρ, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος Ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαψήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱμοὶ τέκνον μη! πῶς πάσχεις; θείων ρύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ῥοδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• **Ε**σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-

» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η οὐράνιος ἠτοίμασται βασιλεία, ὡς Ἀθλη-
τῇ σοι Ἐνδοξε· τῆς γὰρ ἐπιγείου, χαίρων
μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ Δεσπότη σου· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης· τὸ γὰρ
σεπτὸν εἰκόνισμα, Χριστοῦ Θεοφόρε, μά-
καρ ἐκ ἠρνήσω τιμᾶν· διὸ καὶ ἀνέκραζες· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγμασι τοῦ Τυράνου,
τοῦ δυσσεβοῦς ὁ Ὄσιος, σαρκὸς ἀσθε-
νείας, ὅλως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῷ Κτί-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εμεγαλύνθη τοῖς θαύμασι Θεοφόρε· ὁ γὰρ
Χριστὸς ἠμείψατο σέ τῆς καρτερίας· ὅθεν
καὶ ἰάματα, πηγάζεις τοῖς χηρῶν, ὡσπερ
ἐκ πηγῆς ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ, Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Λόγῳ πανευσεβεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν, ὁ
Ὄσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα,
τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῆ, Θεοφρόνως διένειμας,
προστάγματι τοῦ Δεσπότη, τοῖς πενία
συζῶσιν, ἐπόμενος Πανεύφημε.

Εχῶν σου τὴν ψυχὴν, κατ' εἰκόνα τοῦ Κτί-
σαντος, τὴν ἄχραντον τῆ Δεσπότη, προσ-
εκύνεις Εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα, σέ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Ιθυνον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου Ὄσιε, τὴν
τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς σου Πά-
τερ ἐξομαλίζων· ἦν συντόνως, εὐθυπορεῖν με
μάκαρ ἀξίωσον.

Σωφρόνως, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας Ὄσιε· με-
τὰ φρονήσεως ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ τὴν

δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφά-
νης κοσμοῦμενος.

Εὐκλείας, μαρτυρικῆς ἐπέθης Θεόφανες, τῆς
Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων Πάτερ
τῆς χαρακτῆρας, ὡς τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις
ἀντιταξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλα-
βοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκαλύψιν, ἐξ-
ἤλθες σπουδῆ ἐκ μέσου τῶν θορύβων,
καὶ μονάσας Ὄσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἴλη-
φας, καὶ προφητείας χάρισμα, συμβίου καὶ
πλούτου στερούμενος.

Ὁ Οἶκος.

Επὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἠκολέθησας
χαίρων τῷ καλοῦντί σε Χριστῷ· καὶ τὸν ζυ-
γὸν αὐτῆ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν προθύ-
μως, καὶ ἀνάπαυσιν εὔρες τῇ ψυχῇ σου· ἦν περ
καί μοι τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ κατάπεμψον τῷ
λέγοντι, καὶ μηδὸλως ἐκτελέντι, ἀλλ' ἔτι σχολά-
ζοντι, ἐν τοῖς τοῦ βίῃ πράγμασι, καὶ θαυμάζον-
τι, πῶς πάντα ἐφυγες, συμβίου καὶ πλούτου γε-
ρούμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὄσιου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Θεοφάνους τῆς
Σιγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Στίχοι.

Θεόφανες φάνηθι πιστοῖς προστάτης,

Τιμῶσι πιστῶς σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.

Δωδεκάτη φθινύθοντος ἀπῆρε βίῃ Θεοφάνης
ὁὗτος πατὴρ μὲν ἔφυ Ἰσαὰκ, μητὴρ δὲ Θεοδότης·
τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπο-
μένη τῶν Αἰγαίοπελαγιτῶν ἀρχῇ, ἦν παρὰ τῇ μητρὶ ἀ-
ναγόμενος, καὶ τρεφόμενος. Γενόμενος δὲ δωδεκαετής, ἀρ-
μόζεται γυναικὶ, καὶ αὐτῇ συνδιαγῶν ἦν χρόνους ὀκτώ,
πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς· συμβούλῳ δὲ τιμὴν χρη-
σάμενος ἰδίῳ οἰκέτῃ, πόθον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν Μονα-
στῶν ὑπελθεῖν βίον. Τῆς δὲ μητρός τὸν βίον ἀπολιπού-
σης, καὶ πλοῦτον ἀπειρον αὐτῷ καταλειοπιύας, ὁ κηδε-
στῆς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τούτου
ἐξεβιάζετο. Καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης,
καὶ παστάς ἐπήγγυτο, καὶ ὑμέναιος ἤθετο, καὶ τὰ λοι-
πὰ ἐτελεῖτο. Ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακάριον καὶ
τῇ συνεύῳ κατὰ μόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογι-
σμῶν αὐτοῦ κρύφια ἐφάνερον τῇ νεανιδί, ἥτις καὶ συγ-
κατέθετο, καὶ εἴτι δ' αὖ καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν καὶ
αὐτῇ τούτο μετὰ προθυμίας διεβεβαιούτο ποιεῖν· ὅπερ ἀκού-
σας νῦν χαρίσθησε τῷ Θεῷ. Ἐκτοτε οὖν ἐποίουν ἀμφοτέροις
τάς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς εὐχάς.

Ταῦτα μαθὼν Λέων ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς, καὶ ὁ τοῦ του κηδεστῆς, διεκώλυον τοὺς νέους τοῦ σκεποῦ· ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου Κάστρου συγχειρίσοντα· ἤδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελθὼν ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. Τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὃ, τε Σηριώνυμος Βασιλεὺς, καὶ ὁ πενθερός αὐτοῦ, καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἑλευθερίᾳ, οὐ μόνον ὁ νεός, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδεξαμένης.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα γέγονε, τοῖς ἐνδείσει καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσκόρπισε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερία τετίμηκε· τῇ δὲ τιμῇ αὐτοῦ συζύγῳ χρήματα, πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγγιπος Μονῆ ἀπέκειρεν, Εἰρήνην αὐτήν, ἀντὶ Μεγαλοῦς, ονομάσας· αὐτὸς δὲ τῷ Κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων, ἱερούργει ἐν τῇ τῶν Σιγριανικῶν ὄρει κειμένη Μονῇ, Πολυχρονίῳ λεγομένη. Μοναχὸς δὲ γενόμενος, οὐδόλως τὸ ἄρχειν κατεδέξατο, ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφήν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν, ἐξαετῇ χρόνον διηनुκῶς ἐν αὐτῇ. Μετὰ ταῦτα ἀναχωρήσας ἐκείθεν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ καλουμένῃ Νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν ἣ καὶ Μονὴν ἀνεστήσατο, καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγριανῆς ὄρει. Τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενείᾳ τινὶ παραδίδεται, ἥτις ἦν λιθίασις κύστεως, καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος ἔμεινε διαπαντός τοῦ βίου κληνῆρης καὶ ἀκίνητος.

Μετὰ ταῦτα ἐδίεξο τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος· ἀλλ' οἷα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Τίως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον· Ἐλθέ, λέγων, εὐχαὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ Βαρβάρων ἀπέρχομαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἀμάξης μετετίθη ἐὶς πλοῖον, καὶ ἦχθη πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε, πλὴν μνηύσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτὸν· Εἰ κατανεύσεις, λέγων, τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ Μονῇ σου ἀγαθὰ παρέξω· εἰδὲ μήγε, ξύλῳ ἀγχόνῃς σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προθήσω. Ὁ δὲ Ὀμολογητῆς· Τῶν δωρεῶν σου, ἔφη, μὴ κειώσης τοὺς Σησαυροὺς, τὸ δὲ ἀγχόνῃς ξύλον, ἢ καὶ τὸ πῦρ, εὐτρέπισσον σήμερον· τοῦτο γὰρ ἐφίεμαι, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην.

Ταῦτα ὁ ἀναιδὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν τῷ τότε πατριαρχεῦντι, Ἰωάννῃ τῷ Μάντει, περὶ λόγους αὐχούντι, καὶ τοῦ μύσους τῶν Εἰκονομάχων ἰμπεπλησμένῳ, στροβλότῃ ἀντεπεκκλίνει αὐτὸν ἠγούμενος· ὅς παραληρηθεὶς ἐν τῇ Ὀρμισδι Μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου, τῇ παρακειμένη τῷ Παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἀμιλλαν τῷ Μάντει συνελθὼν, καὶ τούτο ἠτήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβροντήσας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τούτου ἠσχυμένον εἰς τὸν μανιώδη τυράννον ἀπέπεμψεν, ἀγροίκου μᾶλλον ἢ ῥήτορος δόξαν τὸν δέλαιον ἀπενεγκάμενον· ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτὸν, Κρεῖσσον, ἔφη, Βασιλεῦ, κηρῷ μαλάξαι σίδηρον, ἢ πείσαι τὸν ἄνδρα, μεταθεῖναι πρὸς τὸ σοὶ ἐφετόν.

Τούτων ἐπακούσας ὁ τυράννος, μεταγεί τούτου εἰς τὰ Ἐλευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτὸν ἐν τινὶ οἰκίῃ ματι σκοτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουρούς, ὡς μηδὲ διακουεῖσθαι αὐτὸν παράτινος. Οὕτω διετῆ χρόνου τελέσας, ἄλψεσι καὶ στενοχωρίαις πιεζόμενος, καθήσχυε καὶ τούτῳ τὸν τυράννον· Ἐπεὶ δὲ καθ' ἑκάστην ὑποκῦψαι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκάζετο, μὴ εἶξας, ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης Νήσῳ· ἢ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγῇ ταχέαν ἔσχε τὴν ἀπὸ ταῦ σώματος ἐξαγωγῆν· ἡμέραις

γὰρ τρεῖσι πρὸς ταῖς εἰκοσι τὴν ἐν τῇ Νήσῳ ζῶν διανύσας, ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν Κυρίῳ ὀσίως καὶ εἰρηνικῶς. Τί δὲ χρὴ λέγειν ὀπόσης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησε, καὶ ὀπόσων δὲ ἰατρῶν ὁ χώρος ἐκείνος εὐπόρησε;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου,

Ἐκ τῷ μέσῳ δὲ τῆ χοροῦ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτον μὲν Μοναχὸς καὶ ἠγούμενος γεγωνὸς τῆς Μονῆς, τῆς οὕτω καλουμένης Κλεισοκάβρης· ἔπειτα δὲ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἐγχειρίζεται, οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀποκλήρωσιν τὴν ἄλογον, ἀλλὰ θεῖα ψήφῳ τὴν Ἀρχιερωσύνην λαθῶν, ὡς προῖων ὁ λόγος δηλώσει. Ἐπι γὰρ αὐτοῦ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ οὗτος, καὶ κατὰ τὸ ἴδιον κελλίον, καλὰ μὲν καὶ μέλανι πρὸς γραφήν τὴν χεῖρα κινουόντος, ἐπέστη τις αὐτῷ ἐκ ναυαγίου, κατατραγωδῶν, καὶ τὸν Ὁσίον εἰς οἶκτον ἐπικαλούμενος, καὶ ἐπαρκέσαι αὐτοῦ τῇ συμφορᾷ δεόμενος· ἦν δὲ ἄρα οὐ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνδεὴς ὁ αἰτῶν· οὐδὲ γὰρ ἄνθρωπος ἦν, ἀνάγκην ἔχων ὡς γυμνὸς ἐκ ναυαγίου ἐπανελθὼν τι λαβεῖν, ἀλλ' ἐν προσχήματι δεομένου, τὴν προσοῦσαν αὐτῷ συμπάθειαν ἐξεκάλυπτεν Ἀγγελος· ὃς ἄπαξ καὶ δις καὶ τρίς προσελθὼν, οὐκ ἀπέμψθη κενός, ὡς μηδενὸς χρυσοῦ νομίσματος τῷ Ἀγίῳ καταλειφθέντος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Μονῆς ἐκομίσαστο τρυβλίον ἀργυροῦν, τοῦτο τοῦ Ὁσίου προθύμως ἐπιδόντος αὐτῷ. Τοσοῦτον ἦν ἄρα πρὸς τοὺς δεομένους ἀνεξίκακος ἄμα καὶ συμπαθῆς· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ, καὶ διὰ τὴν σπάνην τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἰτοῦντος φορτικόν, ὅτι δις καὶ τρίς λαθῶν προσέκειτο ὀκληρῶς, ὑπειδόμενον νεμεσησῆαι καὶ ἀποπέμψασθαι· ἀλλὰ μᾶλλον εἴλετο τῶν ἀνεκποιήτων τῆς Μονῆς ἄψασθαι, ἢ τὸν ἄνθρωπον παριδεῖν, ὧν ἐδεῖτο μὴ τυχόντα ἐπανελθεῖν ἄπρακτον.

Τοιαροῦν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἀρχιερωσύνης γεγωνὸς, καὶ τῇ συνήθει· πρὸς τοὺς πένητας φιλοφροσύνη χρώμενος, καὶ συγκατακλιθῆναι κειύσας αὐτῷ δώδεκα, ὡς αὐτῷ μόνῳ καὶ τρισκαιδέκατος διεφαίνετο, τῶν ἄλλων μὴ δυναμένων αὐτὸν καθεραῖν, καὶ τῇ τοῦ προσώπου μορφῇ, καὶ τοῖς ἔνδοθεν κινήμασιν ἐδόκει τῷ Ὁσίῳ ἀλλοσιότερον τῶν δώδεκα διακεῖσθαι, κατασχὼν αὐτὸν, τὸ αὐτοῦ ἐπυθάνετο ὄνομα, καὶ τίς ὦν παραγένοιτο· τὸν δὲ, ὄνομα μὲν αὐτοῦ, φάναι, μὴ θεμιτὸν ἀκούσαι τινά, εἶναι γὰρ αὐτὸ θαυμαστόν· ὅτι δὲ Ἀγγελος εἶη μόνον προσερεῖν, καὶ πρότερον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσοῦ αἰτήσῃ πεμφθεὶς, καὶ συναῖναι αὐτῷ ἔκτοτε, καὶ φροσρεῖν αὐτὸν προσταγθεὶς.

Γενόμενος δὲ ὁ Ὁσίος Γρηγόριος πάσης σοφίας καὶ γραφῆς ἔμπειρος, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ κατέλιπεν, ἃ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα διαλεκτὸν ὑστερον μετηνήχθησαν, οὐ δὲ ἀνθρωπίνων μόνον συλλογισμῶν, καὶ τῆς ἐν λόγοις σοφίας συντεθέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ Πνεύματος Ἁγίου, ὡς μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν· καὶ ἀνάλυσιν, Πέτρος ὁ Ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ ἐξηγήσατο, ἰδεῖν λέγων περιστερὰν λευκὴν, ἐν τῷ γράφειν αὐτὸν, τῷ αὐτοῦ προσεγγίζουσαν στόματι, καὶ οἶον ἐξηγουμένην καὶ συνεξορμῶσαν πρὸς τὰ γραφόμενα. Γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ Δύσιν τέποις, διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων διετέλει τὸ τῶν Σάξων γένος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· οἱ καὶ ταῖς δι' ἔτους αὐτὸν τιμαῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καταλαβόντες, ἔνθα τὸ ἱερόν αὐτοῦ κατάκειται σῶμα, γεραίρουσι. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐπιτελεῖσθαι Λειτουργίαν παρὰ Ῥωμαίοις ἐν ταῖς νηστίμοις ἡμέραις οὗτός ἐστιν ὁ νομοθετήσας, ὅπερ κρατεῖται μέχρι τῆς σήμερον παρ' αὐταῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεὲς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔστη Φινεὲς, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας,
Ἡμῖν ἱλασμῶ ψυχικὴν θραῦσιν λύων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τὸ κατ' εἰκόνα, σὺ κεκτημένος καὶ ὁμοίωσιν,
βίῳ λαμπροτάτῳ Πάτερ προσειληφώς, δι'
ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ
Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ομολογίας, σὺ τῷ στεφάνῳ Πάτερ διέπρε-
ψας, ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν δυσσε-
βῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας, Εὐλογημέ-
νος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νοῦ στερρότατη, ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώ-
ματος, Πάτερ, ἀληθόνας ἠνεγκας καρ-
τερῶς, εὐχαρίστως τῷ Δεσπότη σου, Εὐλογη-
μένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώ-
μα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,
Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ,
ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
» Κύριον.

Θεώμενος μακάρι τὸ στερρόν, τῆς σῆς ἐν-
στάσεως, Λέων ὁ τύραννος, ὑπερορία σε
ἔκρινε, πικροτάτη ὁ παμπόνηρος· ἐν εὐφροσύ-
νῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπήνεγκας, Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Επί τὸ πρωτότυπον εἰδώς, τὴν τῆς εἰκόνας
τιμὴν διαβιθάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔ-
δραμες, Ἀθλητῆς ὡς ἐννομώτατος, καὶ νικητῆς
ἀναδειχθεὶς, στέφανον εἴληψας, ἀναμέλπων·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ουράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῆ, σκητὴν σοι δέδω-
κεν, ὁ πάντων Κύριος· ἀντὶ στενωπέως
εὐρες δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν Παρα-
δείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθη νοητῶ, τοῦ θεοῦ Πνεύ-
ματος, μακάρι Θεόφανες· ὄθεν ἰάματα
βρῦεις νῦν, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι,
καὶ τὴν ἀγίαν σε σορὸν, πόθῳ γεραίρουσι, καὶ
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραν-
τε, Μητὴρ ἐδείχθης Θεῷ· σὺ τῆς Θεότητος
γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα
τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὄθεν πάντες,
σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συναΐψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Απαντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεομέ-
νοις Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σου σαφῶς,
ἀντικομίζη σοὶ ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν
δρεπόμενος, τὰ δι' αἰῶνος διαμένοντα.

Νόσους θεραπεύειν Παμμάκαρ, τοῦ Παρα-
κλήτου τῇ δυνάμει, δαίμονας σαφῶς ἀ-
πελαύνεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβιε· διὸ
πιστοὶ θεώμενοι, σὲ θεοφόρε μακαρίζομεν.

Ησὴ φωτοφόρος θεόφρον, τῆς μεταστά-
σεως ἡμέρα, πάντας προσκαλεῖται τοὺς
πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἀγιάσματος· ἦν
περ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐ-
παίνων σου τοὺς λόγους, πλέξαντι θεόφρον
προθύμως, ὁμότροπὸν σοι ὡσπερ ὁμώνυμον, τῆ-
τον δεικνὺς πρεσβείαις σου, ταῖς εὐπροσδέκτοις
ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τῆ Λαῶ σε, πρὸς τὸν Υἱόν
σου Θεοτόκε, ἰλεωσαμένη εὐμενῶς, ἡμᾶς
κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυθῆναι τῆς ὑμῶν-
τάς σε· σὺ γὰρ προστατίς τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν·
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι, καὶ ἡ ἀ΄. ᾠδρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγω τὰ πάθη Πανόλβιε, καθυποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, καὶ δογματῶν ὀρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλῆτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέχουσι· λύχνος πολύφωτος, γεγονώς τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς, ὡφθης ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος, δικαιοσύνης λαμπρῶ, νῦν στεφάνῳ κεκόσμησαι, Νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγνείας διδάσκαλε· τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, καὶ Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἅπασαν αἰρετικῶν, φάλαγγα κατέσρεψας, θεόφρον Ὅσιε.

Εἴδον τῶν ἀρρήτων πέφνηας, εἰς οὐρανοῦς ἀναβαίς, ἀρετῶν ἐποχοῦμενος, Θεορρήμον ἄρματι, διφρηλάτης αἰθέριος ὡς ὁ Θεσβίτης νῦν ἀνυψούμενος, οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἅπαντας, τοὺς ἱερεῖς, ἄριστα κατέσφαξας, μακαριώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου ναε· χαῖρε ὄρος κατάσκιον· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσῆ· χαῖρε τὸ κλέος, τῶν ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παραδείσει· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε στάμνη πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡλιος ἰδὼν σε ἐφρίξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοιγόντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἅπερ ὡς ἐβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν σεναγμοῖς, Οἴμοι ἀνεκραύγαζε! τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰγνατίου. Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
• Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδη-
• γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἴγυ-
• πτίων· ὅτι δεδόξασται.

Αμαρτιῶν, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με, τῇ ἀθανάτῳ νεύσει σου, καὶ τῇ εὐσπλαγγνῷ σου, ἀναστήσας παλαίμη, ζώωσον ὡς οἰκτιρμῶν, καὶ πολυέλκων.

Τὰς γενικαῖς, τῶν ἀρετῶν τελειότητας, τετραμερῶς κητῶμενος, καὶ ὡς ἐν ἄρματι, ἐπιβαίς Θεοφόρε, εἰς νύσσαν θεωρίας, ἤρθης ἐκ πράξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηραίου δεξάμενος, ἐκ τῆς κρατῆρος Ὅσιε, τὸ θεῖον ἔπιες, καὶ νηφάλιον πόμα· διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Απελαθεῖς, θρόνου καὶ δόξης καὶ ποιμνῆς σου, χειρὶ βιαία Ὅσιε, τῶν τῆς αἰρέσεως, θυμοφθόρων θηρίων, νυνὶ πρὸς τὴν οἰκίαν, μάνδραν εἰσήλασας.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας, καὶ μετὰ κύησιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, παρθένοσ ὡς πρὸ τόκου, πάλιν διέμεινας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
• κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος, τὸ θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος, περιγράφων προσεκύνεις εὐσεβῶς, πατρικοῖς, ἐφεπόμενος θεσπίσμασιν.

Ἡ ποιμνὴ τὸν ποιμένα σε ποθίσασα, τὸν ταύτην κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, καὶ τῆς λύκῆς ἐκδιώκοντα, τῇ τῆς πίστεως ράβδῳ, σοὶ προστρέχει σοφέ.

Ὡς πάλαι Ἰωσήφ τοῦ θείου σώφρονος, τὸ σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκομίζει, οὕτω νῦν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν σορὸν τῶν Λειψάνων σου σεβάζεται.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ ἱερὸν κατοικητήριον, τοῦ Λόγου ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν πταισμάτων ἱλαστήριον, Παναγία γενοῦ μοι θεονύμφευτε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νίκαις ἔστεψας τὴν Ἐκκλησίαν, πλάην ἔτρεψας κακοδοξίας Νικηφόρος φερωνίμως γενόμενος· καὶ ἀγιάζεις τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, συγκομιδῇ τοῦ Ἁγίου Λειψάνου σου· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχώρισθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος· Αὐτὸν ἐκτενώς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτηρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοῆν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλόανθρωπε.

Κιβωτὸς ἀγιάσματος, ἐξ ἧς πηγὴν ἰάσεων ἀντλήμεν, ἡ σορὸς σε γέγονε τοῖς τιμῶσί σε.

Τὰς αἱρέσεις ἐδίωξας, καὶ τὴν τῆς ποιμνῆς μαινδραν ἠσφαλίσω, διδασκαίᾳ ἐνθέοις περιφραζάμενος.

Κατὰ χρέος τιμῶμέν σου, τὴν τῶν Λειψάνων Μάκαρ μυροθήκη, ὡς ζωῆς πηγαΐσαν εὐωδίαν πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Νοητόν σε Παράδεισον, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον δεξαμένην, ἐν γαστρὶ Παρθένε Χριστὸν δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**' τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰῶνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ε'χθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἰρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν ὀρῶντες Θεόφρον, πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ Βασιλέως, καὶ πάσης τῆς ποιμνῆς σου.

Η' ἱερά σου σορὸς, τὰ τῶν δαιμόνων πονηρὰ πνεύματα, ὡς φοβερά, μάλιστα ἐκδιώκει, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν, Νικηφόρε δόξης, θεόθεν νομίζεται.

Τοῦ συνειδότης ἐν σοὶ τὸ χωνευτήριον πυρὶ Πνεύματος, ἀνάφλεχθεν, ὡς χρυσὸν τῇ

πίστει, σὲ ἔδειξε λαμπρὸν, τῶν αἰρετιζόντων, ἐλέγχον τὸ κίβδηλον.

Θεοτοκίον.

Ω' ραιωθεῖσα Σεμνή, τῇ ἐπελεύσει τοῦ σεπτοῦ Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλαΐζει καὶ τοῦτον, συνέχεις ἀγκάλαις, τὸν πᾶσαν τὴν κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
» ἀνάγαγε.

Υπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας· ὑπὲρ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερορίας ἠνεγκας, δι' ὧν δόξαν ἐκτήσω ὑπέρτιμον.

Η' ἐδραία σου πίστις καὶ ἔνστασις, τὰς τῶν τυραννούντων ἀνοίας διέσεισε· στύλος πυρὸς δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριε.

Ω'ς παιδρὸς μαργαρίτας καὶ λίθους Σοφῆ, ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόνιν σου, ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, ὀρθοτόμῳ στεφάνῳ καλλύνεται.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σε, γλωσσαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραίρουσι, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὑπερτέραν σε πάντων δοξάζουσαι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις Νικηφόρε,

Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου νικηφόρου.

Χοῦς τρισκαιδεκάτῃ Νικηφόρε ἄστῳ ἐσήχθη.

Θεοφίλου τοῦ Θεομισσοῦ Βασιλέως τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοδώρας καὶ Μιχαὴλ τῶν εὐσεβεστάτων τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ἰθυόντων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀριστεύμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ θεῖον διέγνωσαν· μηδὲ γὰρ ἄν ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι ἐπενόησαν. Ταῦτα σκοπήσαντες, μεταστέλλονται τοὺς ἐν μονάζουσι προὔχοντας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσεως ἐποιῶντο ζήτησιν· καὶ πάντες συμφρονούντες αὐτοῖς, τὸν παραβάτην καὶ ἀνίερον Ἰωάννην τοῦ θρόνου ἀπήλασαν· καὶ θεῖα ψήφῳ καὶ κοινῇ γνώμῃ τὸν μέγαν Μεθόδιον Ἀρχιερέα κατεστήσαντο· ὃς βίῳ καὶ λόγῳ εἰς ἄγαν ἐξησκημένος, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος ὑπηνέγκατο, καὶ πληγαῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρκέσας, τὴν πίστιν οὐ προὔδωκε. Καὶ αὐτίκα ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν οἰκείαν εὐπρέπειαν ἀπέλαβε, καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων τῷ κάλλει κεκόσμηται· καὶ οἱ ἀναξίως ταύτην διέποντες ἀτίμως ἀπλάθησαν, καὶ αὐτ' αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγματος σπεύδοντας κατέστησαν.

Χρόνου δὲ τετραετοῦς ἐκ τούτου παρῖπυσαντος, Δεῖω κινήθεις Ζήλω ὁ πανέρος Μεθόδιος, τῇ τιμῇ Βασιλίδι ἔφη, καὶ Μιχαὴλ. Οὐ δίκαιόν ἐστι τὸν αἰδέσιμον καὶ πανόσιον ἐν Πατριάρχαις Νικηφόρον, ὑπὲρ τῆς ἀμωμῆτου Πίστεις τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Ξρόνου ἐξωσθέντα, καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπεράναντα, μὴ τὸ τίμιον αὐτῆ καὶ ἱερὸν Λεῖψανον ἔνδον Κωνσταντινουπόλεως γενέσθαι. Τέτω ἐτοίμως οἱ βασιλεύοντες πειθαρχήσαντες, τοὺς αὐτὸ μετακομίσοντας ἀποστέλλουσι τάχιον. Σὺν αὐταῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν Ἱερῦσι καὶ Μοναχαῖς, καὶ πλήθει Λαῶ, τὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου σεμνῖον, ἐν ᾧ ἦν κατακεῖμενον τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λεῖψανου, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος, παννύχοις τε στάσει λιτανεύσας, καὶ ὑμνωδίας τετελεκῶς, ἀπογυμνοῖ τῆς σοροῦ τὸ πάντιμον ἐκεῖνο καὶ ἀθλοφορικὸν σῶμα. Εὗρε δὲ αὐτὸ ὄλον διόλου ἀκραιφνὲς καὶ ὀλόκληρον, ἐν ὅλοις ἔτεσι δέκα καὶ ἐννέα συντηρηθὲν· ὅπερ λαβὼν καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταθείς, χερσὶν ἱερίων καὶ πρεσβυτῶν, ἅμα δὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φῶτων καὶ ὕμνων εἰς τὴν βασιλικὴν τριήρη εἰσήνεγκαν. Ἡνίκα δὲ καὶ ἐπεραιούτο τὸν πορθμὸν τῆς ἀκροπόλεως, ὁ, τε Βασιλεὺς καὶ ἡ Σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσυπνύτων καὶ κατησπαζόντο, καὶ ἐπ' ὤμων φέροντες, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀπέθεντο Ἐκκλησίᾳ· κἀκεῖσε διανυκτερεύσαντες, ἔωθεν ὁμοίως ἀναλαβόμενοι τὸν Ἅγιον ἐκεῖθεν, ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων κατατιθέασι, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Μαρτίου Μηνός, ἐν ἧ καὶ πρὸς τὴν ἑξορίαν ἀπηνέχθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ Τερεντίου, ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρεῖῳ.

Στίχ. Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ξίφους τέλος, Ἴσα γεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρή στέφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀβιβος ἐξ Ἐρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Βληθείς Ἀβιβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,

Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετώδῃ τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξ τὸ τύπτον· σὰρξ τὸ πάσχον, Χριστίνης.

Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοὺς αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειραῖ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προσταγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ Δεῖα ῥοπῇ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐν-
τάφια, καὶ τὰ ὄστα δὲ Δεῖω νεύματι, τὴν
ἁρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀκαθάρτων πνευ-
μάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν. Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρέχει Ποιμὴν, Βασιλεὺς τε εὐσεβῆς καὶ
τῶν ἐν τέλει πληθὺς, καὶ ὑποθέντες τῇ
ἐνδόξῳ σου, σορῶ αὐχένας Θεόληπτε, ὡσπερ
κιβωτῷ παναγία, δορυφοροῦσι καὶ ψάλλουσιν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Θεὸς σηκός, τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν
ὑποδεχέσθω σεμνῶς, τῶν Ἀποστόλων
τὸν συνόμελον, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκη-
νον, τῶν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπίδα, καὶ τὸν Ὁ-
σίῳν ὁμότροπον. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ῥῶν Μωϋσῆς, βάτον ἄφλεκτον πυρὶ ἀνα-
πτομένην, ἐν τῷ Σιναίῳ Μῆτερ πάναγνε,
προδιετύπου τὴν μήτραν σου· πῦρ γὰρ συλλα-
βοῦσα τὸ Δεῖον, οὐ κετεφλέχθης, ἀλλ' ἔτεκες,
τὸν τοῦ φωτὸς δημιουργόν, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάιντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Εν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυ-
μιῶν ἔφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος
αὔρα, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλόν, ἀβρόχῳ ποδί
σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκεῖσε
γαλήνης.

Τάφον ὀρῶντες οἱ πιστοὶ, εἰς καινὸν Θυσια-
στήριον ληφθέντα, ἐν ᾧ Δεῖαι τελοῦνται
ὀλοκαυτώσεις πιστῶς, καὶ ἔνδον νεκρὸν ἱερώτα-
τον, τὸν Σαυματηγόν, τὸν Θεὸν ὑπερυψῆμεν.

Χαίρει τὸ ποίμνιον φαιδρῶς, ἑορτάζει Μονα-
στῶν λαμπρὰ χορεία, καὶ πιστῶν Βασιλέων
ἡ εὐσεβῆς πορφυρίς, καὶ πᾶσα δυναστῶν ὀμήγυ-
ρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κομιδῇ τῶν σῶν λειψάνων.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα
συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ἀ-
σπόρως Θεοκυῆτορ Ἁγνή, Παρθένε ὑπὲρ λόγον
τέτοκας· ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει· φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράξως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Επὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς ἐπαίνοις σε
Πάτερ, Ἀγγέλων συγχορευούσα πληθὺς,
τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως δοξάζει, καὶ

τὴν εἰρήνην ἀνωθεν ἡμῖν, ἐξαιτεῖται τοῖς πίσει, τιμῶσί σου τὸ λείψανον.

Η' τῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἰατρεῖον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν· καὶ ἡ πρεσβεία Πανεύφημε, ἰλαστήριον πᾶσι, καὶ πρὸς Θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶσί σε μακάριε.

Νικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς θωρακίσας, Παντάναξ τῇ χειρί σου Βασιλεῖς, κατὰ Βαρβάρων ἐνίσχυσον, καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλῆ κρηπίδα τῶν πιστῶν, τοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, ὀρθοτομοῦσαν φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Ω'ς κραταιὰν προστασίαν, ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ ἄγκυραν καὶ σκέπη ἀσφαλῆ, καὶ ἀπροσμάχητον ἔρεισμα, καὶ ἀχείμασον ὄρμον καὶ μόνον καταφύγιον ἀγνή, κεκτημένοι σε πάντες, σωζόμεθα Πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Τῆ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πίστει, καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὅσιε, χαίρων ἠκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων πλουσίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Κόσμος, γεγονὼς τῶν Μοναστῶν, ἠθροίσας ἀνείκαστον πλῆθος, ὑμνεῖν τὸν Κύριον, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντας τρίβον ὠδήγησας, καλῶς ἐπομένους, θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ· οὗς καὶ πάλιν ἅμα συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

Πάλαι, ὡς Ἡλίας ὑετοῦς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θεία κατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον ἄγγος ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξάνεθης, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν Ὅσιε, πάντως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος· ὅθεν σε τὴν ἔνθεον μνήμην, πόθῳ ἐορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στῆσον, τοῦ νοός μου ἐκτροπαῖς, καὶ ταῖς τῶν αἰσθήσεων πλάναις, καὶ τὰ ἰνδαλματα, τέλεον ἐξάλειψον τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον Κόρη, ἵνα μεγαλύνω σε τὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ τῆς ζωῆς μου ἀπάσης, κέκτημαι προσταίτην Παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου βοήθειαν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις, ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρῦσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ρῆξαι καὶ θανάτου λυτρώσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου φιλόνητο.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆ Ἀγίας, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τοῦ Ἀγίου ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υμνον προσάξω τῷ σοφῷ Βενεδίκτῳ. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
- » τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι τὸν λαόν, ὃν ἀνῆκε δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Υμνολογεῖν, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην σου, προαιρουμένῳ Ὅσιε, χάριν δοθῆναί μοι, Βενέδικτε δυσώπει, καὶ πάντων ἐπταισμένων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀράμενος, σταυρὸν κατηκολούθησας τῷ Παντοκράτορι, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώθης Μακαριώτατε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεὶς Παμμακάριστε, τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα ἐναπεμάρανας, ἐγκρατείας ἰδρῶσι, καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐπὶ σοῦ, τὴν ἀφθαρσίαν πλουτήσαντες, Θεοκυῆτορ πάναγνε, Χαῖρε βοῶμένη σοι, ἡ κεχαριτωμένη, Ὁσίων καὶ Δικαίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Σ**τερῶσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σέ.

Ναμάτων ζωτικῶν τοῦ Δείου Πνεύματος,
πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ ψυχὴ σου, ποτα-
μὸς θαυμαμάτων ἔβλυσε, νοσημάτων ξηραίνοντας
ἐπήρειαν.

Πρὸς πλάτος Παραδείσου κατεσκήνωσας,
Παμμακάκαρ ὀδεύσας στενὴν τὴν τρίβον,
καὶ δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ πορείας ἀ-
τάκτους ἀπεστένωσας.

Ροαῖς σὺ τῶν δακρύων ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον
Βενέδικτε καρποφόρον, εὐκαρπίαν Δεῖαν
ἤνεγκας, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων Δεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος, ὑπέ-
δου Παναμώμητε γαστέρα, καὶ βροτὸς ὠρά-
ση τέλειος ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσας θαυμάσια, ἐναρέτως ἐβίωσας,
καὶ χάριν ἰαμάτων, ἐκομίσω Βενέδικτε,
θαυμάσια τελέσας φοβερά. Μονὴν δὲ συγκρο-
τήσας ἱεράν, προσεπήνοχας Κυρίῳ, τῶν σωζο-
μένων πληθὺν παναοίδιμε. Δόξα τῷ σέ λαμ-
πρύναντι Θεῷ· δόξα τῷ σέ σεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς Δείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκω-
θέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον
αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ
παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς
σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σῆ· δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρα-
νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγῃ, τὴν
πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πι-
κρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ
τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο
βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ·
δόξα τῇ σὴ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανά-
τῳ σου βροτὸς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑμῶ σε ἀκοῆ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμέ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· Διὸ τὴν πολλὴν σου
» ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμέ δοξάζω Παντοδύναμε.

Σταυρώσας, σεαυτὸν τρεῖς πάθει, καὶ τῷ
κόσμῳ θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ

τείναντα, ἐθελουσίως τὰς παλάμας Χριστόν,
ἐθεράπευσας Βενέδικτε ὃν ἐκδυσώπει σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγῶσιν, ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς νε-
κρώσας τὰ μέλη, νεκροὺς εὐχῇ ἠγειρας,
καὶ παρειμένοις εὐδρομίαν, πιστῶς θαυμαζό-
μενος ἀπένειμας, καὶ πᾶσαν νόσον Πάτερ ἐθε-
ράπευσας.

Εηράς τε, καὶ ἀνίκιμους Ὅσιε, ἀπειργάσω
ψυχὰς γονίμους, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου,
καὶ τῶν θαυμάτων ἐπιδείξει, Ποιμὴν θεοπρό-
βλητος γενόμενος, καὶ Μοναζόντων κόσμος ὠ-
ραιότατος.

Θεοτοκίον.

Ως ὄμβρος, ἐπὶ πόκον Ἄχραντε, τῇ σεπτῇ σὺ
γαστρὶ ὁ Λόγος, κατῆλθε σαρκούμενος, καὶ
ἔπαυσε πολυθείας, σαφῶς τὰ ὀμβρήματα Πανά-
μωμε, καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα διεσκεδάσε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τὸν ἐν ἐλέει Θεὸν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ σοφῆ
ἔπλησας, ὡς Ἡλιοῦ καμψάκην ἐλαίου, τὸ
ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὀρώντων πιστῶς θαυ-
μαζόμενος.

Ως καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐκστάσει γε-
γονὼς ἔβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς ὑπὸ
ἀκτῖνα λαμπομένην μίαν, Θεοῦ σε τιμῶντος,
παμμακάκαρ Βενέδικτε.

Σημιουργῶν ἐν Χριστῷ, ὕδωρ πηγαῖσαι δι' εὐ-
χῆς Ὅσιε, ἐκδυσωπεῖς τὸν ἀγαθοδότην ὅπερ
διαμένει, ἐπανακηρύττον, τὸ θαῦμα Βενέδικτε.

Θεοτοκίον.

Ο κατοικῶν οὐρανοῦς, τὴν σὴν πανάμωμον
νηδὺν ὠκῆσεν, ὅπως ἡμᾶς, οἴκους τῆς
Τριάδος ἐναποτελέση, τοὺς σέ Θεοτόκον, κη-
ρύττοντας Ἄχραντε.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος, σκότος
πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἐμείωσας, θαυμα-
τουργε Βενέδικτε, Μοναζόντων φωστὴρ διαυγέσατε.

Ως περιδοξος Μακάκρ ὁ βίος σὺ, ὡς περιφα-
νῆς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου, δι' ἧς ἀγέλας
εἰλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γνῶσιν σωτήριον.

Βασιλείας οικήτωρ γενόμενος, τῆς ἐπουρα-
νίου Δεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυχεῖν ἰ-
κέτευε, τοὺς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Εκ γαστρὸς σου ἀγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιο-
σύνης ἀνέσπερος Ἥλιος, καὶ τοὺς πιστοὺς
ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἥχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βενέδικτου.

Στίχοι.

Ἀγξας λογισμοῖς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος,
Ζωῆς χαλινούς Βενέδικτος ἐκπτύει.

Οὕλυμπον Βενέδικτος ἔβη δεκάτηγε τετάρτη.
ὅτος τῆ Ἑλλάδι γλώττη Εὐλόγημένος ἑρμηνεύ-
ται· ἦν δὲ ἐκ τῆς Ῥωμαίων γῆς, ἐκ χώρας λεγομέ-
νης Νουρίας, γονίων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Καταλείψας
δὲ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς γεννύτορας, καὶ τὴν πα-
τρικὴν περιουσίαν, ἐν πᾶν μικρᾷ τῆ ἡλικίᾳ καὶ ἀτελεῖ,
ἐρημόν τινα τόπον μετὰ τῆς τροφῆς καταλαμβάνει· ἐνθα
δὲ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως προσοικειώσας ἑαυτὸν τῷ Θεῷ,
θαυμάτων παρ' αὐτοῦ δύναμιν ἐπλούτησε καὶ ἰάσεων. Καί
τὰς μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιῶν διεξοδικώτερον ἢ κα-
τ' αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ, δι' ὧν παντοῖα κατειργάσατο θαύ-
ματα, καὶ νεκροὺς ἀνιστῶν, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων,
καὶ περὶ τῶν ἀπόντων ὡς παρόντων διαλεγόμενος. Ἐκεῖνο
δὲ χρῆ προσεῖπεν ὡς ἀναγκαῖον· ὅτι μέλλοντες αὐτοῦ
πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, προλαβὼν εἶπε τοῖς τότε συνοῦσιν
αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς ἐκ μήκους οὖσιν ἐμήνυσε, ὅτι
καὶ σημεῖόν τι γενήσεται, δι' οὗ γνώσονται πάντες, ὅτι αὐ-
τὸς χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος.

Πρὸ οὖν ἐξ ἡμερῶν τῆς ὁσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀνοι-
γῆναι τὸ ἑαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε· καὶ εὐθέως λαυροτά-
τω πυρετῷ κατεσχέθη, ὑφ' οὗ ἐπὶ ἐξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐ-
τοῦ κατεφύσαστο. Ἐν δὲ τῇ ἕκτη ἡμέρᾳ ἐκέλευσε τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς ἄραι αὐτόν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὐκτῆ-
ριον. Ἀπενεχθεὶς οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀρχάντων μεταλαβὼν
Μυστηρίων, ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν ἑστῶς, καὶ διαδαστα-
ζόμενός τε καὶ στηριζόμενος, ὕψωσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρα-
νόν, καὶ οὕτως ἄνω ἀπειρίζων καὶ προσευχόμενος, τὴν ἡ-
γιασμένην ἀφῆκε ψυχήν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, δυσὶν Ἀ-
δελφοῖς, τῷ ἐνὶ ἰουχαζόντι ἐν τῷ ἑαυτοῦ κελίῳ, τῷ δὲ
ἐτέρῳ μήκοθεν οἰκοῦντι, ὄρασις ἐμοῖα ἐφάνη. Εἶδον τοίνυν
ἑκάτεροι, καὶ ἰδοὺ ὁδὸς τις θαυμαστή ἀπὸ τοῦ κελίου τῆ
Ὁσίου μέχρι τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνετεινέτο, ἐκ
λαμπρῶν τιμίων ἱματίων σπηρικῶν ἐστρωμένη ὅλη· ἐν αὐτῇ
δὲ καὶ τινες ἄνδρες ἐξαισίοι, λαμπάδας κατέχοντες καὶ ἐν-
ορδίνως βαστάζοντες ἀνῆρχοντο. Ἀνὴρ δὲ τις ἕτερος, λευ-
χείμων καὶ αὐτὸς, φωτεινὸς καὶ πλησίον αὐτῶν ἐστηκώς,
ἠρώτα τούτους· Εἰ τὴν ὁδὸν ταύτην, ἣν κατανοοῦσι θαυ-
μαζόντες, ἐπίστανται, τίνος ἐστί. Τῶν δὲ ἀγνωστῶν εἰπόν-
των, ἔφη ὁ φανείς· Αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδός, δι' ἧς ὁ Θεοῦ ἀ-
γαπητὸς Βενέδικτος εἰς οὐρανοὺς ἀνέρχεται. Ἐν ἑαυτοῖς
οὖν γενόμενοι τῶν ὁρῶντων ἑκάτερος, συνῆκαν τὴν τοῦ
Ἀγίου Ἀνδρὸς τελείωσιν, καθάπερ ὄντες καὶ ὁρῶντες αὐ-
τὸν τελειούμενον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Πίδνῃ.

Στίχ. Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φέρων,

Φέρει κεφαλῆς Ἀλεξάνδρος ζημίαν.

Οὗτος ἦν ἐν σκοτομήνῃ τῆς πλάνης· ἀναλάμψας δὲ οἱά-
τις πολύφωτος ἀστὴρ, καὶ τὴν μανίαν τῶν δυσσεβῶν
διήλεγξε, καὶ τὸν κατεκαιρόμενον ἀντίπαλον, ὡς βέλσει,
τοῖς ῥήμασι κατίτρωσε, καὶ πᾶσαν πλάνην κατέβαλε, παρρη-
σίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Ὅθεν οἱ τῆ πλάνῃ, προσετηκότες
τὴν παρρησίαν αὐτῆ καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεγκόντες, ποικίλαις
μαγανείαις ἐπειρῶντο τὸ εὐτονον αὐτῆ καταβαλεῖν· καὶ μὴ
ἰσχύσαντες, ἀποτέμνουσι ξίφει τὴν αὐτῆ κεφαλὴν. Ὁ δὲ Θεὸς
χαρίσμασιν αὐτὸν ἰαμάτων ἀνταμείβεται· ἅπασαν γὰρ νό-
σον πενήραν ἀπελαύνει ἀπὸ τῶν πίστει προσιόντων αὐτῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσχήμονος, Ἐπισκόπου
Λαμφάκου.

Στίχ. Πρὸ τῆ θανεῖν Εὐσχημος, εἶπεν ἄν Παῦλος,
Εὐσχημόνως ὠδευεν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

*Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.*

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**ήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώ-
» **Ρ**τατοι ποτέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γὰρ,
» **Θ**εολογούντες χεῖλεσιν ἔμελλον· Ὁ ὑπέρθεος
» **τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.**

Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῆ
» **ἀποχῆ· ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν, κατηξιώ-
» **θης παμμακάρε Βενέδικτε, θαυμαζόμενος ὑπὸ
» πάντων τῶν πιστῶν, ὡς Ἥλιου ὁ μέγας.****

Εἰργάσω τοῖς ὁσίοις σου πόνοις, μάνδραν
» **ἀπείρων Μοναστῶν, ἧτις αἰεὶ διαμένει,
» **τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου, ἀξιάγαστε
» **πειθομένη, τοῖς καλῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσι.******

Δόξαντες θανατῶσαι ἀφρόνως, Μάκαρ φαρ-
» **μάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρουρούμενον
» **θεῖα τοῦ Πανουργοῦ παλάμη, οἱ ἄφρονες κα-
» **τησχύνθησαν, φωραθέντες τῇ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύ-
» **ματος προγνώσει.********

Θεοτοκίον.

Ι"ασαι τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τῆς ἀπαθείας
» **τὴν πηγὴν. ἢ συλλαβοῦσα Παρθένε· καὶ
» **κατανύξεως ὄμβρους παράσχου μοι, προξενούν-
» **τάς μοι τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἀγία Θεοτόκε.******

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» **τοῖς Παισὶ συγκαταθάβοντα, καὶ τὴν φλό-
» **γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
» **τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» **τας τοὺς αἰῶνας.********

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν
» **Χριστῷ Δεόφρον Πάτερ, Οὐρανῶν Βασι-**

λείαν, κατηξιώθης οίκεϊν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεὸν ἠγαπηκόσι.

Ταῖς σαῖς ἀγίας προσευχαῖς, προσδεχόμενος Θεὸς τοῖς ἐνδεέσι, διὰ σοῦ ἐχορήγει, ταῖς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμαῖς, μεγαλῶς ἐπὶ γῆς δοξάζων σε, ταῖς θαυματουργαῖς, Βενέδικτε τρισμάκαρ.

Ωραιωθεῖς ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, πρὸς τοὺς ὠραίους, μετετέθης νυμφῶνας, Πάτερ συνεῖναι Θεῶ, καὶ τούτου θείας ὠραιότητος, εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ γεγέννηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ὡς βοᾷ Ἀγγη παιδίον, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, καὶ σὸς ὁράται Υἱὸς, Παρθένε, υἱοὺς ἐργαζόμενος, τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ωφθης ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων τὴν κτίσιν, σημείοις Θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ ἀρετῶν ἀναλάμψεσι· διὰ τοῦτο τελοῦμεν, τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ, φωτιζόμενοι Πάτερ καρδίας αἰσθητήρια.

Σὲ Μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖσαι, ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτός, μέσον τὸ σῶμά σου ἔχοντες, ἀναβλύζον πλυσίως, θαυμάτων ποταμούς, Πάτερ σοφέ, καὶ φωτίζον τὰ τούτων, ἀπαύστως διαθήματα.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ὑπερήστραψας Πάτερ, τελέσας τοῦ Θεοῦ ταῖς ἐντολαῖς, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, μετετέθης πρεσβεύων, δοθῆναι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, τοῖς πιζῶς σε τιμῶσιν, αἰοίδιμε Βενέδικτε.

Θεοτοκίον.

Φωτοκυῆτορ Παρθένε, τῆς ψυχῆς μετὰ νέφη, ἀπέλασον καὶ δίδου καθαρῶς, προσενοπτρίζεσθαι Δέσποινα τὸ σωτήριον κάλλος, τοῦ λάμψαντος ἀρρήτως, ἐκ τῆς σῆς, παναγίας νηδύος, εἰς φῶς Ἐθνῶν πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λαιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάριθμοι, τῶν διωκτῶν ταῖς ὁρμαῖς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, εἰς οὐδὲν ἠγήσασθε, ἀλλ' ἐτοιμῶς ἐσπεύσατε, ἀνδρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαισμάτα· καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενοι, συνηριθμήθητε, τοῖς δικαίοις ἅπασιν, μετ' ὧν ἡμᾶς, πάντοτε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγάπιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἐσπεύσας, τοῦ πιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα. Ω τῆς ἀνδρείας σου! ὦ τῆς καρτερίας σου! δι' ἧς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότητος, σαφῶς ἠξίωσαι.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, ἐθελουσίῳ σφαγῆ, ἑαυτῆς ἐξεδώκατε, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, τοῖς ὑμῶν ἠγιασάτε, καὶ τὸν αἴθερα κατελαμπρύνατε, τῇ διαβάσει· καὶ νῦν οἰκίζεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε θεόμενοι, θεοειδέστατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς θείον ὄχημα· χαῖρε Κυρίε ναε, καὶ σκηνὴ ἀγιάσματος· φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας, ἐξ ἀχραντῆ νηδύος σου, καταφωτίζον κόσμῳ τὰ πέρατα, καὶ ἀγιάζον ἡμᾶς χρηστότητι· χαῖρε κεφάλαιον, σωτηρίας Ἀχραντε· χαῖρε φρικτὸν, ἄκουσμα καὶ λαλήμα, τῶν πεποιθότων εἰς σέ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος Τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται· καὶ ρήγνυται, φρικτῶς Ναῦ σου τὸ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς Τέκνον μὴ διαρρήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα; πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου;

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἐπτά προσάξω Μάρτυσιν μελωδίαν. Ἰωσήφ

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Μάρτυρες ὑπάρχοντες
σκηνώμασι, τοὺς ἡμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπὶ
γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

Ἱεργοὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὠφθητε τὰ τεῖχη
καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας, Ἀ-
δελφοὶ Χριστοῦ γενναιότατοι.

Τέτρωςαι τῇ ἀγάπῃ, Μάρτυς ἀξιάγαστε Ἀ-
γάπια, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, καὶ θαν-
εῖν δι' αὐτὸν προτεθύμησαι. **Θεοτοκίον.**

Ἀἴγλη φαινοτάτη, τοῦ ἐκ σοῦ Παρθένε ἀ-
νατείλαντος, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας,
φωταγωγήσον ὅπως δοξάζω σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ
» οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν
» ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν
» σου Κύριε.

Ἰπὲρ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χρι-
στοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, Μάρτυς
Ἀγάπια, τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμά-
των σου· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ῥομφαῖαι ὠράθητε, διακόπτουσαι τομῶς,
μυριαδας μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι·
καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν, ἠνώθητε χαίροντες, τῶν
νοερῶν Δυναμέων.

Ὅδόν διανύοντες, Μαρτυρίου ἀνδρικῶς, ἀπο-
θέσει τοῦ πνεύματος, τὴν ἀνω ἐφθάσατε
Βασιλείαν, ἐν ἧπερ ἐκέκτησθε, Μάρτυρες θείῳ
τὸ πολίτευμα. **Θεοτοκίον.**

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανισθέντα ἐκ τῆς σῆς,
φωτοφόρου νηδύος, τὸν Κτίστην ἐπέγνωμεν,
διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἡμῖν τοῖς ὑμνεῖσί σε, Μῆ-
τερ ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Ἐπτάριθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνεῖσθω,
αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκουσι βλάβην,
ὡς φύλακες τῆς Πίστews, Ἐκκλησίας προπύρ-
για· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων,
καὶ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην,
εἰρήνην βραβεύοντες **Θεοτοκίον.**

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν,
οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν,
σὲ κειτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν
μόνην πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα,
κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσῃ, θρη-
νοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. Πῶς ἐ-
νέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατά-
βασιν, καὶ τὰ ἐκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἐξ ὄρους κατασκίου Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου μέλλοντος σαρκῆ-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν τρόμῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Ἄγαν τὸν Χριστὸν Ἀγάπια ποθήσας, πάθη
τὰ αὐτῆ ἀνδρείως ἐμιμήσω, σφραγισθεῖς
ὡς ἀρνίον ἐβελησίως, Μεγαλομάρτυς ἀξιάγασε.

Εἶπει ἑαυτῆς ἐνδόντες ὀλοψύχως, Μάρτυρες
σοφοὶ ῥάνισι τῶν αἱμάτων, ἐπορφυρώσα-
τε χλαῖναν, ἣν στολισθέντες, τοὺς οὐρανοὺς πε-
ριπολεύετε.

Ὡς τῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης! δι'
ἧς ἑαυτῆς ἠρνήσασθε τελείως, καὶ βιαιό-
τατον θάνατον ὑποσάντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Μύρον ἐν γαστρὶ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, ἀ-
χραντε Ἀγνή τὸν κόσμον δυσωδίας, ἀ-
ποκαθαίροντα πάσης τῶν ἐπταισμένων· ὅθεν
πιστῶς σε μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωστὰ φαιδρῦ-
» νας τὰ σύμπαντα, φώτισόν με πρὸς ὄρ-
» θρον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Ἀγαπητὸς τῇ πράξει, ὡς καὶ τῇ κλήσει γε-
νόμενος Ἐνδοξε, ἠθλησας δι' ἀγάπην, τοῦ
παμβασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

Ῥῆμα δεινὸ Τυράννου, ἐξεφαυλίσαστε Ἅγιοι
Μάρτυρες, καὶ Χριστῷ στρατευθέντες,
φάλαγγας δαιμόνων ὠλέσατε.

Τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων τὸ
φρύαγμα, στέφος ἀθανασίας, Μάρτυρες
Χριστοῦ ἀνεδήσασθε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις θείαις, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ
μακαρίζομεν, Χαῖρε λέγοντες πύλη, μό-
νος ἦν διώδευσε Κύριος.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Σὺν Ἀλεξάνδροις δυσὶ, Διονυσίοις τε μέλψω-
μεν, Ἀγάπιον τὸν κλεινὸν Τιμόλαον Ῥώ-

μυλον, στερόως ἐναθλήσαντας, καὶ τὰς μυριάδας, τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας.

Πάσεων ποταμούς, ἀναπηγάζοντες Μάρτυρες, τὰ πάθη τῶν γηγενῶν, ἐνθέως καθαίρετε· διὰ τοῦτο χαίροντες, τὰ ὑμῶν ἐν πίστει, εὐφημοῦμεν προτερήματα.

Νομίμως τὸν ἱερόν, ἀγῶνα διατελέσαντες, νομίμως παντουργικῆ, παλάμη ἐστέφητε, ἐπτάριθμοι Μάρτυρες, οὐρανοπολιταί, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι. **Θεοτοκίον.**

Μαράνασα τὰ φυτὰ, τῆς ἀθείας Πανάμωμε, τῷ σῷ Ἁγίῳ βλαστῷ, τὴν ἀναβλαστάνουσαν, ἐν ἐμοὶ ἐκάστοτε, τοῦ ἐχθροῦ κακίαν, ἀπομείωσον Θεόνυμφε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Πλησίου, Ρωμύλου, Τιμολάου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Στίχοι.

Ἐσπευδεν Ἀγάπιος εἰς μαρτυρίαν·
Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέβαλπεν ἀγάπη.

Μετὰ τριῶν Πλήσιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἴσταται νῦν πλησίον.

Ὡς Ἀλεξάνδροις κλησίς, ἐκτομῆ, στέφος.

Καὶ Διονυσίοις τε κοινὰ ἦν τάδε.

Πέμπτη καὶ δεκάτη τμήθη Ἀγάπιος, ἐταῖροι. Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ· ὁ μὲν Ἀγάπιος ἀπὸ τῆς Πέλειος Γάζης· Τιμόλαος δὲ, ἐκ τοῦ Πόντου· οἱ δὲ δύο Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς ἐν Φοινίκῃ· ὁ δὲ Ρωμύλος, Ὑποδιάκονος ἦν τῆς ἐν Διοσκόλει Ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πλήσιος, καὶ οἱ δύο Ἀλέξανδροι, ἐξ Αἰγύπτου ἐτύγχανον. Οὗτοι, πρῶτον μὲν τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν πόνῳ συνδήσαντες, ἔπειτα δὲ τὰς χεῖρας ὑποβαλόντες κλοιοῖς, οὐρβανῷ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι προσήλθον, Χριστιανούς ἐαυτοὺς προσαγγέλλοντες. Ὁ δὲ, μήτε ἀπειλαῖς, μήτε κολακείαις χαυνῶσαι αὐτοὺς δυνηθεὶς, ἢ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστῆσαι, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσέταξε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου, Ἐπισκόπου Βρεττανίας, ἀδελφοῦ Βάρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν· ἠκολούθησε δὲ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διακονῶν αὐτῷ, ὑφ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος εἰς τὴν τῶν Βρεττανῶν χώραν, ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ὠμοτάτων. Παρ' ὧν ποτὲ μὲν τυπτόμενος, ποτὲ δὲ καὶ κατὰ τῆς ἀγορᾶς συρόμενος, πολλοὺς ἐπεισε τῷ Χριστῷ προσελθεῖν· ὅθεν καὶ Ἐκκλησίας συστήσαμενος, καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐτελειώθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικάνδρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχ. Νικάνδρον ἐκδαίρουσιν, ὥσπερ ἀρνίον, χεῖρας βαλόντες οἱ μάγειροι τῆς πλάνης.

Καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῆς Βασιλείας ἦν Διοκλητιανοῦ· τῆ εὐσεβείᾳ δὲ συντεθραμμένος, καὶ τῆ τῶν Μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεδεμένος, ἔργον εἶχε τὰ τούτων λείψανα κρυφίως αἶρειν, καὶ σεβασμίως καὶ ἐντίμως καταστέλλειν. Καί ποτε, ἰδὼν τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα ἐβρίμμενα οὕτω, καὶ ἀνεπιμέλητα, νυκτὸς ἔλθων καὶ ἀνελόμενος ταῦτα, κατέβητο ἐν τινὶ τόπῳ ὁσίως τε καὶ κοσμίως. Θεαθεὶς δὲ ὑπότινος τῶν Εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ Ἀρχοντι· καὶ κρατηθεὶς, καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθινόν, τὴν δορὰν ἀφαιρεθεὶς, τὸν τοῦ Μαρτύριου στέφανου ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρσθεΐαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὅ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῆ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εαυτοὺς ἐκουσίως, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀρνία παραδεδώκατε, μὴ πτήξαντες βασάνους, πανεύφημοι Ὀπλίται, ἀλλ' εὐθύμως κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αμπρυνθεὶς τῆ ἀγάπῃ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότη, Μάρτυς Ἀγάπιε, ὑπέκλινας ἀχένα, τῷ ξίφει καὶ Μαρτύρων, ἠριβμήτης στρατεύμασιν· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως λυχνία ὄρασθε, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Μάρτυρες ἐνδοξοὶ, ἐπτάφωτος τῷ κόσμῳ, φωτίζουσα βοῶντας, τοὺς ὑμῖν καταφεύγοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ (*).

Θεοτοκίον.

Δεδεμένον σειραῖς με, ἀμυθήτων πταισμάτων λῦσον Πανάμωμε, παρέχουσα μοι ὄμβρης, δακρύων μελωδοῦντι, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατεῖλαντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βᾶτι τῷ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου τῷ Μωυσεῖ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατῆρες ποικίλων νοσημάτων, χειρουργία τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε, ὅπως εὐφημῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν οὕτω, καὶ ἴσως ὀρθότερον... ἐπτάκαυλος τὸν κόσμον, φωτίζουσα βοῶντας, θρυαλλίδι τῆς χάριτος. Ὁ τῶν Πατ....

Αγάπησας Θεόν, πρὸς τήτου Μάρτυς, ἠγάπηθης· διό σε τὸν ἀγῶνα, τὸν θείον ἐκτελέσαντα προσήκατο, σὺν τοῖς ὁμοζήλοις, ἐν ἑπουρανίοις, Ἀγάπιε θαλάμοις.

Νευρωθέντες τῇ πίστει τοῦ Δεσπότου, δυναστείαν καθείλετε τοῦ πλάνου, καὶ εὐκλεῶς ταῖς νίκαις κλειζόμενοι, εἰς ἑπθρανίους, Μάρτυρες Κυρίου, οἰκεῖτε καταπαύσεις.

Θεοτοκίον.

Γασαί μου τὰ πάθη τῆς καρδίας, ἀπαθείας πηγὴν ἢ τετοκυῖα, καὶ πρὸς ζωὴν με θείαν καθοδήγησον, ἵνα σε δοξάζω, Μῆτερ τῆ Σωτήρος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Οραῖοι γεγονότες, θείαις εὐμορφίαις, τῆς μαρτυρίας Κυρίῳ παρέστητε, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθλοφόροι αἰεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ὑμᾶς Ἀγγέλων, ἐπανακομίζει, διαζευχθέντας τοῦ σώματος Μάρτυρες, πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον.

Ημῶν τῶν ἐκτελούντων, σήμερον τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν ὑμῶν Μάρτυρες ἔνδοξοι, πρὸς τὸν Θεὸν μνημονεύειν μὴ διαλίπητε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον, τῇ ἀμελείᾳ Πανάμωμε λάμπρυνον, ὅπως ὑμῶν καὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖά σου.

Τὸ Φωταγωγικόν τὸ Ἰδιόμελον εἰς τὸν Στίχον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς ἡσυχίας, ἰσχὺν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον, κατὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, νοουμένων ὡς εὐσπλαγχνος, ἀπαθείᾳ ψυχῆς τειχίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔλεος.

Κύριε, σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐκ σκοτούς, πρὸς φῶς τῆς θείας σκηνώσεως, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας, καὶ κραταιὸν κατ' ἐχθρῶν, ἀνεδειξας ὀπλίτην σου· διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλάνθρωπε.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, φυλάξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ, τῶν νοουμένων πτερύγων σου, καὶ καθαρῶς καὶ ἀγνῶς, ἀξιώσον θεάσασθαι, τὴν τριήμερόν σου Λόγε, ἐξανάστασιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, δέξαι σῆς Μητρὸς ἰκεσίας, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπικαίμθητι· σῶσον ἅπαν γένος ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου, καὶ ἐκλύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πλάνης τῆ ἀλάστορος, καὶ ἐλέησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτῳ δίδου ἄφεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης, ταῖς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκοτὸς μετεβάλετο· ἡ δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τάξιν, ὡς σύνθητες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἢ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίαις, Γεωργίου ().*

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τὸ ὄμμα καθάραντες τῆς ψυχῆς, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ δακρύων καταρροαῖς, νοητῶς τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐξαναστάντα θεασώμεθα.

Εν ὑψεί τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, σοφῇ διανοίᾳ, Ἀθλοφόρε ἀναδραμῶν, τῆ ψεύδους κατέλιπες τὴν πλάνην, καὶ οὐρανίου δόξης ἔτυχες.

Χρυσορόσας Μάρτυς ἄλλος Χριστοῦ, ἐν γῇ Αἰγυπτίων, καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς, πλημμυρήσας αἵμασι Σαβίνε, θεογνωσίᾳ ἀνδρώπους κατήρδευσας.

(* Τα χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, οὗ ἢ ἀκροστιχίς. Ἀθλητικῶς, Σαβίνον αἰνέσω πάθῳ. Θεοφάνους.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης Πανάχραντε ὁ ἐκ σοῦ, τεχθεὶς ὑπὲρ λόγον, ταῖς πρεσβείαις σου ἐκπληροῖ, τὸν παρόντα χρόνον καὶ ἰθύνει, τοὺς σὲ δοξάζοντας πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, διὰ νηστείας σοι Κύριε, εὐαρεστεῖν, καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ σεπτά σου θελήματα.

Κράτος ἀπροσμάχητον, θωρακισάμενος Ἐνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ, πίστιν καὶ ἀγάπην, κατ' ἐχθρῶν σὺ ἠρίστευσας.

Πλάνης τὰ θεμέλια, τῆ καρτερίᾳ σου ἔσεισας, καὶ εἰς βυθόν, βωμούς τῶν Εἰδώλων, Σαβῖνε καταβέβληκας.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ δυναμούμενοι, καὶ κραταιούμενοι Ἄχραντε, ἐν τῷ καιρῷ τῷ τῆς ἐγκρατείας, παθῶν νικῶμεν τὸν πόλεμον.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Αθλοφόρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὀπλίτα, Χριστομάρτυς ἔνδοξε, Κήρυξ τῆς θείας Τριάδος, αἴτησαι τοῖς σὲ τιμῶσιν ἐξ ὕψους χάριν δώρησαι ταῖς σαῖς πρεσβείαις πᾶσιν εἰρήνην, τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, τὴν θείαν μνῆμν τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προσρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπησα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμειως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἴσο· ἠκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, νηστεία καὶ πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστῷ ὀψόμεθα, καὶ ἀγνώως τὰ πάθη τὰ σωτήρια.

Ὡσπερ μᾶστιγι ἐπληξας, ῥήμασι Σαβῖνε ὁμολογίας σε, τῆς ἐνθέου τοὺς διώκοντας, καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαρατίρωτος.

Τοὺς τῆ κτίσει λατρεύοντας, ἔπεισας Σαβῖνε καὶ καθωδήγησας, εἰς λατρείαν τοῦ τῶν ὄλων Θεοῦ, ὁδηγὸν σε Μάρτυς καταγγέλλοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγκύρας δραξάμενοι, τῆς σῆς προστασίας μόνη Πανύμνητε, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα θείον ἀναγόμεθα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σε τῷ ὑψηλῷ, τὴν
» σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Λάμπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ ἀξιώσον ἀγνώως κατιδεῖν σε, τῆς δόξης καὶ Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Εχῶν ἐν ψυχῇ, ὡσπερ λύχνον φαεινότατον, τὴν Χριστοῦ θείαν ἀγάπησιν, πρὸς τοῦτον Μάρτυς ὠδηγήθης δι' ἀθλήσεως.

Εκτεινας Σοφὲ, Αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα, ἐν τῇ ράβδῳ τῆς σοφίας σου, τὸν τῶν ἀπάντων ποιητὴν δοξάζων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας Ἀγνή, κατὰ παλέμων, καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτῆρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπαίκουσό μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Απόλαυσιν ἀγαθῶν, καὶ μέθεξιν ἀκηράτου τρυφῆς, ἡ νηστεία προξενεῖ, τοῖς ταύτης μετέχουσι, καὶ Χριστὸν δοξάζουσι, καθαρὰ καρδιά, σωτηρίας μόνον πρόξενον.

Εὐπρέπειαν ὄρατὴν, καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν, ἐβδελύξω εὐσεβῶς, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, καὶ πλούτου τοῦ μένοντος, ἐραστῆς εἰδείχθης, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε.

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, Σαβῖνε βίου κατέλιπες· εἰς ὄρμον δὲ τῆς Χριστοῦ, κατήνησας πίστεως· δι' ἧς τῆς ἀθλήσεως, τὸν πλοῦτον εἰς θεία, ταμειῖα ἐναπέθηκας.

Θεοτοκίον.

Γευσάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῆ οἱ Πρωτόπλαστοι, ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν Ἄχραντε· ἡμεῖς δὲ μετέχοντες, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκηράτῳ ζωῇ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Ρεῖθρον Σκαμάνδρου, ὡς ἐλέγξεως ὕδωρ, **Ε**υάνδρίας ἐλεγχος ἦν τῆς Σαβίνου.

Τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβίνος.

Ὁ ὅτος ἦν ἐξ Ἐρμουπόλεως τῆς κατ' Αἴγυπτον, κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, κρυπτόμενος ἔξω τῆς Πόλεως μετὰ καὶ ἑτέρων εὐσεβῶν ἐν δωματίῳ μικρῷ καὶ ζητούμενος παρὰ τῶν Εἰδωλοτρῶν, διὰ τὸ πολὺν εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ παρὰ Χριστιανοῖς, γένους τε πρώτου μετέχοντος, καὶ τῷ τῆς εὐσεβείας ζήλῳ τῶν ἄλλων προείχοντος, ὕστερον πεφάραται. Ἀχθεῖς τοίνυν πρὸς Ἀρριανόν τινα, τῆς Πόλεως Ἡγεμόνα, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, ἀναρτηθεῖς, ξίεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καταρρέυσαι τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. Εἶτα λαμπάσι πυρὸς καταπλέγεται, καὶ πρὸς τούτοις λίθῳ προσδεθεῖς, κατὰ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου ἀφίεται, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχ. Δεσμῇ πέδαις εἰς δένδρον, ᾧ προσβαῖς πάπα.

Ζακχαῖος οἶα Χριστὸν ἐκπνεύσας βλέπεις,

Ὁ ὅτος, ναυαγοῦσαν ὄρων τὴν οἰκουμένην, παραστάς τῷ Ἄρχοντι, καὶ τούτου κατασχύνας τῇ πολλῇ πρὸς Χριστὸν παρρησίᾳ, ῥιφθεῖς πρὸς γῆν, τύπτεται ῥάβδοις τὰς σάρκας, εἶτα τὸ πρόσωπον. Μετεωρισθεῖς δὲ πρὸς ὕψος, σπαράττεται σιδηροῖς ὄνυξι· καὶ κρηπίσι καθηλωθεῖς τοὺς πόδας, τόπους ἐλαύνεται μακρούς· καὶ αὐθις δένδρῳ ἀκάρπῳ προσδεθεῖς, καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τελειοῦται· καὶ ἡ Λυκαόνων δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἔχουσα, γάννυται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Ὁ ὅτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβείων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων ἐπαρχίας, υἱὸς βουλευτοῦ τινος Ἑλλήνος, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς· παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέδειαν μεμαθηκώς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν Σειῶν Γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας Μαρκανῶ προσήχθη τῷ Ἡγεμόνι. Καὶ μὴ καταδεξάμενος ὕσαι τοῖς Εἰδωλοῖς, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος τύπτεται· εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεῖς, καὶ τῇ μητρὶ συμβούλῳ χρυσάμενος, εἶτα ἐρωτηθεῖς, καὶ Ἐμμένειν, εἰπὼν, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ πίστει τῇ εἰς Χριστὸν, ἐν σάκκῳ βληθεῖς, μεσῶ ψάμμου καὶ ἑρπετῶν ἐσθλῶν, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐν Ρουφίαναις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῶμεν, Ἰωάννην, σὴν ἐκδημίαν,
Ἐνδημίαν δὲ πρὸς Θεὸν μᾶλλον φαίναί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥωμανός, ὁ ἐν τῷ Παρίῳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸ πρὸς σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει,
Ὁ Ῥωμανός σου, Σῶτερ, ὁρμῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες, οἱ ἐν Φοινίκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χορὸν δέκανδρον Μαρτύρων διὰ ξίφους,
Ἀνδροκτόνοι κτείνουσι Μαρτυροκτόνοι,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥώμης παλαιᾶς Ἀλεξανδρίων Πάπας,

Ἐδὲμ κατοικεῖ τὴν παλαιὰν Πατριδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνίνα τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Σορῶ καλυφθεῖς Θαυματουργός Ἀνίνας,
Ὡς συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν Θαυμάτων.

Ὁ ὅτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἀνευ μαθήσεως τινός, τὴν πραότητα καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀγαπήσας, ἡσυχάζων ἦν καθ' ἑαυτόν. Πεντεκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, ἀπορφανισθεῖς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καταλιπὼν πάντα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ εὐρῶν Μοναχόν τινα, Μαῖουμᾶν οὕτω καλούμενον, ἀκτημοσύνην ὑπερβάλλουσαν ἔχοντα, παρ' αὐτῷ ἦν ἀγρυπνῶν καὶ προσευχόμενος. Τοσαύτη δὲ ἦν ἐγκράτεια παρ' αὐτοῖς, ὥστε πολλάκις, δι' ἐνδειαν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἡσθιον, καὶ τοσαύτη στενώσει ὑπάρχοντες, ὡς ἐπὶ βασιλικῆς τραπέζης ἐσθιοντες, τοσοῦτον ἠδύνοντο. Καὶ μετὰ χρόνον τινα ὁ τούτου Διδάσκαλος ἠθέλησεν ἀναχωρῆσαι ἐκεῖθεν· ὁ καὶ πεποίηκεν. Οὗτος δὲ ὁ Μακάριος πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, Συγχώρησόν μοι, Πάτερ τίμιε, ὅτι οὐκ ἔστι μοι καταθύμιον ὑπαναχωρῆσαι, ἐντεῦθεν, ἔμεινεν ἐκεῖσε. Ἐξήρχετο δὲ πολλάκις καὶ πρὸς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον ἐπὶ εἴκοσι ἢ καὶ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. Καὶ ὑποτάξας τὰ πάθη τῆς σαρκός, ἐδέξατο, ὡς εἰκεν, τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων ὑποταγήν· ὅθεν καὶ δύο λέοντες ἠκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ· καὶ ἀκάνθης τραχείας ἐμπαγίσσης ποδὶ τῶν λεόντων ἑνός, ὁ Μακάριος ταύτην ἐκβαλὼν, καὶ τὸν πέδα ἀσφαλῶς κατὰθήσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο.

Τῆς φήμης δὲ πανταχοῦ διαδραμούσης, προσήρχοντο πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀσθενεῖς· καὶ ὅς, τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ Σείᾳ χάριτι, καὶ μόνῃ προσευχῇ, ἴατο πάντας, οἰωδῆτινι κατεχομένους νοσήματι. Ἐάσας οὖν τὸ ἔρχεσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἦν προσμένων· ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν προσεχῆς ἀλλ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου διακομιζέτο, ἀπὸ τεσσαρῶν, ἢ πέντε σχεδὸν μιλίων· καὶ πρώην μὲν σπανίως διακομιζέτο, ὅτι καὶ μὴ χρῆσις τούτου ἦν. Ὀπηνίκα δὲ τὸ τῶν προσερχομένων πλήθος, δι' ὄχλου τῷ Ἁγίῳ γεγονός, ἀναγκαίαν εἶναι καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρῆσιν εἰς πόσιν ἐπέτρεπε, τότε καὶ μικρὸν τι δοχεῖον πρὸς ὑποδοχὴν ὀμβριμαίου ὕδατος κατεσκευάσεν.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ τοιοῦτου δοχείου, ποτὲ πλήθους ὄντος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐξαντληθέντος, προσρυστός δὲ καὶ ἑτέρου πλήθους, καὶ τοῦ διακονητοῦ ἐπιταγέντος ἀντλήσαι ὕδωρ, ὡς ἤκουσε μηδὲ τὴν κύλικα δυνατόν γεμισθῆναι, διὰ τὸ ἐκφορηθῆναι ἅπαν τὸ ὕδωρ, τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας, καὶ στενάξας βαθύ, ἐν ἰλαρῷ τῷ προσώπῳ λέγει· Ἀπελθε, Τέκνον, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω· καὶ ἀντλήσας διακόνησον. Πεισθεῖς οὖν, ὦ τοῦ Θαύματος! καὶ ἀπελθὼν, εὔρε τὸν λάκκον πεπληρωμένον ὕδατος, καὶ Πάντες ἴδετε, ἀνεβόησε, πρᾶγμα ἐξαισίον. Εἰσπηδήσαντες οὖν, καὶ ψυχροῦ καὶ διειδιστατοῦ ἐμφορηθέντες νάματος, ἐξέστησαν, καὶ τῷ Θεῷ τὴν εὐχαριστίαν ἀνέπεμπον, τῷ δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τούτου οὖν τοῦ Θαύματος δέλων ὁ Ἅγιος συσπιάσαι τὸν θρίαμβον, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ κομίζειν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐβουλεύσατο, καθὼς καὶ πρώην ἦν ποίων· καὶ πάσας μὲν τὰς νύκτας ἔργον ἦν αὐτῷ ἀπαραιτήτων ἢ τοῦ ὕδατος μετακομιδῆ. Καὶ ποτε πάλιν λαοῦ προσρυστός, καὶ πᾶν τὸ ὕδωρ ἐξαντλήσαντος, ὁ Γέρον,

κεράμιον λαβών, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρεχε· καὶ μῆπω λίθου βολὴν ἀπιῶν, ὑπέστρεφε. Νομίσαντες οὖν οἱ ἐκεῖσε τότε παρευρεθέντες, δι' ἀσθένειαν ὑποστρέφειν τὸν Γέροντα, ἔδραμον εἰς ὑπαντήν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν εἰς τὸ κεράμιον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πρὸς μετακομιδὴν ὕδατος, καὶ ἰδὼν αὐτὸ πλήρες, ἀνεβόησε, λέγων μεγάλη τῇ φωνῇ· Δότε πάντες δέξαν τῷ Θεῷ, ὅτι οἱ βραχίονες τοῦ Γέροντος ὕδωρ ζῶν ἀναβλύζουσι. Δραμόντες οὖν ἅπαντες εἰς τὸ κεράμιον, καὶ ἰδόντες πεπληρωμένον ὕδατος ψυχροῦ, ἐξεπλάγησαν· καὶ ἤρξαντο κυλιόμενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, δυσωποῦντες ἀποσχέσθαι τοῦ τοιοῦτου ἔργου, καὶ μὴ δι' αὐτοὺς τοσοῦτου κόπου ὑφίστασθαι· εἰμὴ γὰρ τὸ θαῦμα γέγονεν, ἔλεγον, πάντως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου τὴν τοῦ ὕδατος μετακομιδὴν ποιήσασθαι ἐμελλες. Ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, γῆν καὶ σπεδὸν καὶ σκώληκα καὶ παντὸς ἐξουθένημα ἑαυτὸν ἀπεκάλει, καὶ οὕτω μόλις κατέπαυσεν αὐτούς.

Τότε Πατρικίος, ὁ Καισαρίας Ἐπίσκοπος, ἀκηκῶς, ὅτι ὁ Ἅγιος δι' ἑαυτοῦ τὸ ὕδωρ κομίζει, ζῶν ἀχθοφόρον εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ Γέροντος δέδωκε. Πένης δέ τις ὀχλούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ, τῷ Γέροντι προσελθὼν, τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδίδασκε συμφορὰν· ὁ δὲ, μῆτε ἕτερον ἔχων, μῆτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέφαι βουλόμενος, τὸν ὄνον δούς· Πώλησον, εἶπε, τέκνον, καὶ δούς τὸ χρέος ἀπαλλάγηθι. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος, ἕτερον αὐθις δέδωκεν, εἰπὼν· Τοῦτο οὐ κατὰ χάριν σοι δίδωμι, ἀλλ' ἵνα κομίζῃ τὸ ὕδωρ· καὶ ὅταν μοι χρεῖα γίνηται, ἀναλήψομαι τοῦτον. Ἐτερος δὲ πάλιν μετ' οὐ πολὺ προσαίτης ἐλθὼν, ἐξ ἀπορίας τοῦ Ἁγίου, τὸν ὄνον ἔλαβε. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἐπίσκοπος, δοχεῖον μέγα κατεσκεύασε, μέχρι τοῦ νῦν σωζόμενον, ὅπερ καὶ δι' ἀποστολῆς ἀχθοφόρων ζῶν πληρῶν ὕδατος, ὑποστρέφειν πρὸς ἑαυτὸν πάλιν τοῖς ὑπηρέταις ἐπέταττε.

Στυλιτῆς δέ τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ περιβόητος· καὶ ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνέβη μαχησάσθαι αὐτὸν μετὰ τινος, ὡς καὶ λίθου ἀπορρίφῃναι κατ' αὐτοῦ, κακὸν τούτου πληγῆναι. Εἰς ἐκδίκησιν οὖν τοῦ τολμήματος ὀρμήσας βουληθέντος, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦ στύλου καταλθεῖν, καὶ τοὺς ἀτακτήσαντας ἀμύνασθαι, ὁ τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπος οὗτος Ἀνίνας, τοῦτο προγνοὺς διὰ Πνεύματος Ἁγίου, γράψας ἀπέστειλε τὸν χάρτην διὰ Σηρός λίοντος· ὃν ἰδὼν ὁ Στυλιτῆς, ἔμφοθος γενόμενος, ἐξεπλάγη. Ὁ γοῦν Μαθητῆς λαβὼν τὴν ἐπιστολήν, τῷ Στυλιτῇ δέδωκεν· ὃς καὶ ἀναγνοὺς κατενύγη, καὶ ἀναβείς τὴν ἐκδίκησιν τῷ Θεῷ ἀντέγραψε τῷ μακαρίῳ διὰ τοῦ λίοντος, πολλὰ τῷ Θεῷ καὶ τῷ αὐτοῦ Σεράποντι ἐπευχαριστῶν.

Γυνὴ δέ τις, ἔχουσα νόσημα χυλεπὸν, ἀνήρχετο πρὸς τὸν Ἅγιον· συναντήσας δὲ αὐτῇ Βαρβαρος, καὶ βιάσασθαι αὐτὴν ὀρμήσας, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ τῆς βοήθειας τοῦ Ἁγίου ἡμερωθεὶς μετεβλήθη· καὶ ἀπλώσας τὴν χεῖρα λαβεῖν ὅπερ ἔφθασε προσπῆξαι ὄπλον τῇ γῇ, πρὸ τοῦ τῆς βίας ἀπάρεσθαι, εὗρεν ἐρρίζωμένον· καὶ ὑπερθαυμάσας τοῦτο τὸ παράδοξον, ἔδραμε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη, καὶ μονάσας παρὰ τῷ Ἁγίῳ, γέγονε δοκιμώτατος· λαβοῦσα δὲ τὴν ἴασιν ἡ γυνὴ, χαίρουσα ὑπέστρεψε. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τὰ διὰ τοῦ Ἁγίου ὑπερφυῆ καὶ ἐξαισία· ἀλλ' ἵνα μὴ προσκορῆς νομισθεῖνμεν, παρεδράμομεν ταῦτα, καὶ μὴ βουλόμεναι.

Ἐτη δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἐννενηκοντα διαβίους ἐν τῷ Ἀσκητηρίῳ, μὴδ' ὅπως ἐκείθεν μεταβάς, ὡς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς εἰς χρόνους δέκα πρὸς τοῖς ἑκατὸν περιῆστασθαι, προοράσεις διαφορῶν προαγγείλας, εἰς ἕκβασιν προαχθείσας, καὶ ἀδελφότητα ἰκανὴν συλλεξάμενος, καὶ πάντας προσκαλεσάμενος τοὺς τῆς ἀδελφότητος, καὶ εἰς ἀρετὴν ἑαῖ ἐπιλεξάμενος τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ· Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀντ' ἐμοῦ προσεφράγισε Ποιμένα ἡμῶν, προσειπὼν, καὶ τῇ χειρὶ ὑποδείξας τὸν

Ἀδελφόν, καὶ κατασπασάμενος, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπιζήσας ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον κατὰ τὴν ἐκκαιδεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **Δ**ες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» **Τ**ριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπατή-
» **σαν** ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» **εὐλογητὸς** εἶ.

Τὴν ἀχλὺν τῶν ὀμμάτων, τῆς ψυχῆς ἀφελόν-
τες διὰ νηστείας τὸ φῶς, τὸ ἔνθεον τῇ
πίστει, δεξώμεθα ἐν φόβῳ, καὶ ἀγνείᾳ κραυ-
γάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, τῷ τῆ σώματος Μάρ-
τυς κάλλει ἐνέφηνας· φαιδρὸς γὰρ θεω-
ρίαις, ἠδύς τε ἐν τοῖς λόγοις, ἀνεδείχθης καὶ ἔ-
ψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Γενναϊότητι Μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρεία
Δράσος ἀντίπαλον, Τυράνων ἀνομήντων,
διήλεγξας Σαβῖνε, καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γδεῖν Θεοκυῆτορ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὴν
θεῖαν ἔγερσιν, νηστεία καθαρθέντας, ἀξιώ-
σον τῆς πίστει, εὐλογῶντας καὶ λέγοντας· Ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὕμνοῦσι,
» **στ**ρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε, καὶ
» **ὑ**περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν κοσμηθέντες, τὰς
ψυχὰς νηστεία καὶ δεήσει, πίστει ἀδιστά-
κτω, δεξώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλητοῦ ταῖς νηπταῖς Ἀθλοφόρε,
ἀρδευθεὶς ῥοαῖς, καρποὺς προσῆξας, τοὺς
τοῦ Μαρτυρίου, Σαβῖνε τῷ Κυρίῳ.

Οἱ τῶν αἱμάτων σου ποταμοὶ πλημμυροῦν-
τες, ἐπὶ γῆς Σαβῖνε ἰαμάτων, νάματα
τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀνθρώποις.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, τύχοι-
μεν τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ σου, ταῖς σοῖς
ἰκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
» **σου** σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
» **σωμάτων** χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Τὰ πάθη χαλνοῦντες, διὰ ἐγκρατείας, καθυποτάξωμεν νοῖ καθαροῦ, ἵνα τῷ πάντων Δεσπότη συμβασιλεύσωμεν.

Κρατήσας Ἀθλοφόρε, νοητῶν πολέμων, καὶ ὑποτάξας Τυράννους γενναίᾳ ψυχῇ, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων συμβασιλεύεις Χριστῷ.

Απάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς Σαβίνε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέσβευε, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων καὶ στεφοδότη σου.

Θεοτοκίον.

Υπάρχεις Θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δούλων, καὶ παρρησία καὶ σθένος καὶ καύχημα, καὶ ἀσφαλὴς ἀπαρτία τῆς προσδοκίας μου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, ἢ ἁ. Ὡρα, καὶ Ἀπολυσις.

.....

Τῆ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος ἁ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ανθρώπον σε ἐγνωμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι· ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας, πτωχείαν ἄμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς κτησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοῦς πιστωσάμενος· διὸ ἰκέτευσέ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ερωτι δροσιζοντι σαρκός, ἔρωτας φλογίζοντας, ἐναποσθέσας Ἀλέξιε, θαλάμου θαλαμον, εὐσεβῶς ἠλλάξω, ἠδονῆς τε σώματος, τὴν θείαν τῶν Ἀγγέλων ὁμοίωσιν· μεθ' ὧν ἰκέτευσέ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέμεις ἀγνοούμενος Σοφὲ, πρὸ πυλῶν θλιβόμενος, τῶν εὐγενῶν γεννητόρων σε, ἐμπαροινούντων σοι, τῶν οἰκείων παιδῶν, ἐπὶ χρόνον μήκιστον· θανῶν δὲ φανεροῦσαι τοῖς θαύμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, θεραπέων τὰ νοσήματα, καὶ διώκων ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἀκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε

ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας ἡμᾶς ἀνεκάλεσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἢ Παρθένοσ βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν Θεοῦ Ἄνθρωπον αἰνέσω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ ἁ. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν πάμμοχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Στενωτάτην ὠδεύσας ὁδὸν, ἄμεμπτον καὶ ὀσιον, βίον Σοφὲ μετελθὼν ἐκ νεότητος· διό μου τὴν στένωσιν, καταπλάτυνον, τοῦ νοὸς εὐφημησαί σε, τὸν πρὸς Παραδείσου, πλάτος αὐλιζόμενον Ἀλέξιε.

Εαυτὸν διόλου τῷ Θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος, ἔξω σαρκὸς καὶ κόσμου ἐχρηματίσθης, πλοῦτου διαρρέοντος, τὸν οὐράνιον προτιμήσας καὶ μένοντα, καὶ ἐνεγκαμένης, πόλιν τὴν Σιών τὴν αἰωνίζουσαν (*).

Τῆς νηδύος σὺ τῆς μητρικῆς, στείρωσιν διέλυσας, ἀποτεχθεὶς ὡς Σαμὴλ πανόλβιε· ἐν γαστρὶ καρδίας δέ, τὸν ἀγνότατον, συλλαβῶν φόβον ἔτεκες, πνεῦμα σωτηρίας, θείαις ἀρεταῖς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ συνἀναρχος Υἱός, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ὁμοιώσεως, μόνην ὑπὲρ ἅπασαν, κτίσιν ἄχραντε καθαρὰν σε εὐράμενος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πᾶσαι γενεαὶ καὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εξήνηθησεν ἡ ἐρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἢ τῶν Ἐθνῶν στείρευούσα, Ἐκκλησία

(*) Ἡ ἀρχὴ τοῦ Τροπαρίου τούτου, Ἐαυτὸν, ἀντὶ τοῦ καταλλήλου εἰς τὴν σύνταξιν, Σεαυτὸν, ὡς τοῦτο διορθοῦσίντις, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα, ἀλλ' ἐτέθη ἐπίτηδες ὑπὸ τοῦ Ἱεροφάντου, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἣτις ἀπαιτεῖ ἐν ταῦτα Ε, καὶ οὐχὶ Σ.

» τῆ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρ-
» διὰ μου.

Νυττόμενος τῷ ἔρωτι, τῆς ἀγνείας θάλαμον,
τῆ ἐπὶ γῆς ἐράνιον, ἀντηλλάξω καὶ γυναι-
κὸς ἡδονῆς, τὴν ἡδίστην Ἀγγέλων ἐξομοίωσιν.

Θορύβους τοὺς ἐν βίῳ, καὶ ὄγκον πλούτου
ἔλιπες, καὶ μετανάστης γέγονας, τῆς πα-
τριδος Πατέρ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτω-
χείαν ἐκμιμούμενος.

Εν δάκρυσιν καὶ πόνοις, καὶ ἐγκρατεία Πάν-
σοφε, τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, πότε ἤξει φῶς
ἐπιγνώσεως, τὴν ἀπάθειαν νέμον τῆ καρδίᾳ σε.

Θεοτοκίον.

Ο ἄνω ἀθεώρητος τοῖς Ἀγγέλοις Ἀχραντε,
κάτω ἐκ σῆ γενόμενος, καθοραῖται τέλειος
ἄνθρωπος, ἀπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος.

Καθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἦν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τοὺς ἰδρωῖτας, καὶ πόνους τοὺς σου σοφῆ,
νοερῶς θεωροῦντες πάντες πιστοὶ, πάσης
κατανύξεως, τὰς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα· καὶ πρὸς
θεῖους ὕμνης, καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ Δεσ-
πότου τῶν ὄλων, παμμακάρι Ἀλέξιε, πόθῳ ἐγ-
καρδίῳ, ἑαυτοὺς συγκινοῦμεν, ὡδαῖς σε γεραί-
ροντες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι, ὡς Κυρίου
ἐράποντι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
νσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Ἦν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα ὁσίως ἔλιπες, ἀνταλ-
λαξάμενος πλούτου τοῦ ῥέοντος, τὸν ἀ-
διάρρηστον σαφῶς, καὶ μένοντα Ἀλέξιε· ὅθεν
μετὰ πάντων σε, τῶν Ἀγίων δοξάζομεν, καὶ πα-
νηγυρίζομεν, ἱερῶς ἐν τῇ μνήμη σου, αἰτούμενοι
εὐρεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ακατανόητον καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει
Δέσποινα Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμέ-
νον ἐπὶ σοί, φρικτὸν μέγα μυστήριον· τὸν γὰρ
ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα πε-
ριθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάν-
τοτε Ἀγνή ἐκδυσώπει, ὡς Υἱόν σου, τοῦ σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η σὲ κῆσασα, Χριστὲ εἰσθλέψασα, Σταυ-
ρῷ ὑψούμενον, ὡσπερ κατάκριτον, θρη-
νολογοῦσα γοερῶς, τοιαῦτα ἀπεφθέγγετο· Οἴ-
μοι! πῶς σε ἄνομος, δῆμος ὅλως οὐκ ὤκτειρε,
τοῦτον οἰκτειρήσαντα, διὰ πλῆθος ἐλέους σου;
Μή με ἐγκαταλίπῃς ἐν Κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος
ἀναμάρτητος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκω-
» μένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
» κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπέμεινας, τὴν πτωχείαν προσαίτης γενό-
μενος, πτωχὸς ὡσπερ Λάζαρος· ἔρως
γὰρ θεῖος ἠρέθιζε, μάκαρ τὴν καρδίαν σου,
ἐπιποθοῦσαν τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον.

Απέριττον, καὶ ἀπράγμονα βίον ἐπόθησας,
ἄπαξ σιτιζόμενος, τῆς ἐβδομάδος Ἀλέξιε,
πόθῳ τῆς μενούσης σε, ἀδιάρρηστου παμμα-
κάρι ἀπολαύσεως.

Ναὸν Θεοῦ, τὴν καρδίαν ζητῶν ἀπεργάσα-
σθαι, ἐν οἴκῳ ἠγάπησας, τῆς Θεομήτορος
Ἐνδοξε, πάντοτε καθέζεσθαι, καὶ τὰ οὐράνια
κάλλη ἐνοπτρίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θηλάσασα, τὸν Δοτῆρα Παρθένη τοῦ γά-
λακτος, πεινώσαν καὶ στένουσαν, νῦν τὴν
καρδίαν μου κόρεσον, πάσης ἐπιγνώσεως, καὶ
κατανύξεως θείας ἱκετεύω σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσπο-
» τα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ροαῖς ἱερῶν, καταρδεύων πάντοτε δακρῦν
σου, ψυχὴν ἐγεώργησας, στάχυν ἀληθῶς
ἐκατοστεύοντα, γεωργῷ ἀθανάτῳ, καλῶς δια-
τηρούμενον.

Οράθης ἐν γῆ, πολιτείαν ἄσαρκον μιμού-
μενος, τῇ ὑπερβαλλούσῃ σου, Πάτερ ἐγ-
κρατεία ἀξιάγαστε, καὶ εὐχῆς προσεδρεία, δι
ἧς φῶς ἐχρημάτισας.

Πυρὶ προσευχῶν, ἀμαρτίας ἐφλεξας τὴν ὑ-
πὸν Σοφῆ· ἀγρύπνοις δὲ στάσεσι, πάσαν
ἡδυπάθειαν ἐκοίμισας· κοιμηθεὶς δὲ πρὸς φέγ-
γος, μετέβης τὸ ἀνέσπερον. *Θεοτοκίον.*

Οφῶς κατοικῶν, τὴν ἀγίαν ὤκησε νηδύν
σου Ἀγνή, κόσμου ἀπολλύμενον, σκότει
ἀγνωσίας ἀνακτώμενος· ὃν ἱκέτευε πάντας,
φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Ναὸν ζῶντα Θεοῦ σε γενόμενον, τοῦ Χριστοῦ
τὸ σκηνῶμα, ἢ Ἀπειρόγαμος, προσφανῆ

ροῖ κρυπτόμενον, καὶ δοξάζει λανθάνειν σπουδαίοντα.

Αὶ εὐχαὶ σοι Θεῶ ὡς θυμίαμα, Μαίκαρ προσεδέχθησαν· ἐνθεν τῷ βίῳ σοι, τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐωδίασας Πνεύματος χάριτι.

Γερᾶ πολιτεία κοσμούμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλόμενον Ἐνδοξε, σὲ τῇ πατρίδι δίδωσιν, ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν πρόσκαιρον.

Θεοτοκίον.

Νόμος φύσεως ἄχραντε Δέσποινα, ὁ δημιουργὸς καινουργήσας τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀρρήτως τίκτεται, καὶ θεοὶ με δι' ἄμετρον ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αλεξίου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις Ὀσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Ὁ Οἶκος.

Τὶς τὰς σεπτὰς σου ἀρετὰς ἀξίως εὐφημήσει, καὶ ἱκανῶς ὑμνήσει, Ἀλέξιε θεόφρον; τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονὴν, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτειαν, τὸν ἀκατάπαυστον ἔμνον, τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν, καὶ ἄμετρον ταπεινώσιν, δι' ὧν Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος γενόμενος, πρεσβεύεις αἰεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός· διὸ ἀκούεις Ὅσιε, νῦν παρὰ πάντων πιστῶν· Χαίροις Ὀσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι.

Ἄνθρωπος ἐν γῇ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος,

Ἔξεις τι καινὸν καὶ πῶλῳ, Πάτερ, μόνος.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀλέξιε, πότμον ἀνέλθης.

Οὗτος ἦν ἐκ Ῥώμης, πατρὸς Εὐφημιανοῦ Πατρικίου, καὶ μητρὸς Ἀγλαΐδος, πλουσίων καὶ πάνυ εὐγενῶν, μοργανῆς ὑπάρχων αὐτοῖς. Παστάδος δὲ γαμικῆς πλακείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν εἶδε τῇ νύμφῃ συγκαθευδῆσαι, δούς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ἐπιυξάμενος, λαθὼν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, καὶ τὴν Ἐδεσσαὺν καταλαμβάνει. Προσέμεινε δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐν πενιχροῖς καὶ ῥακώδεσιν ἱματίοις, ἐλέῳ καὶ φιλανθρωπία τῶν προσιόντων τρεφόμενος.

Ἀπάρας δὲ ἐκείθεν, (οὐ γὰρ ἦν λαθεῖν, καὶ διὰ παντός τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρύπτεσθαι, ἥδη προσφοιτῶντων αὐτῷ πλειόνων καὶ ἐνοχλούντων) καὶ μέλλων εἰς Ἰαρεσσὸν τῆς Κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ταύτης μὲν τῆς ἐπίσεως οὐκ ἔτυχε, τῆς νηὸς πνεύμασιν ἐναντίας ἐλκυσθεῖσης ἐτέρωθι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου Πατρὸς· καὶ ἀγνοηθεὶς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς τῷ πυλῶνι αὐτοῦ διήνυσεν, ἐμπαροινούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκιστῶν, καὶ ἐμπαίζόμενος· καὶ τσαῦτα πάσχων, ὅσα εἰκὸς ἀνθρώπου

ξένου, καὶ μηδεμιᾶς μετίχοντα παρρησίας, ὑπὸ τρυφῶντων ἀνθρώπων καὶ ἀτακτούντων. Ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτήσας χάρτην, καὶ ὅστις εἶη, καὶ ὅστις ἔφω γράψας, τοῦτον κατέιχεν, ἕως οὗ ὁ Βασιλεὺς Ὀνώριος, θεθεὺν ἀποκαλυφθεὶς, παρεγένετο· καὶ δεηθεὶς αὐτοῦ, ἥδη τεθνηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε· καὶ ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπίσκοπον πάντων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτὸν· καὶ πάντων ἐκπλαγέντων, τὸ Ἁγίου οὗτοῦ Λείψανον ταφῆς ἐντίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἔτυχεν ἐν τῷ ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, μύρα εὐδῆ, καὶ λάματα τοῖς προσιοῦσιν ἀευνάως προχέειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεραῆς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος· γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ζήλος διεξέκαυσε Παῦλον Εἰκόνων,

Ἐφλόξ δι' αὐτὰς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Θεοστήρικτος, ὁ Ὀμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Στήριγμα πιστοῖς καὶ μετασταῖς ἐκ βίου,

Τὰς σὰς Θεοστήρικτε πρεσβείας δίδου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἀ**ντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, » δρέσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὃ ὦν, εὐλογημένος, » καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐπέμενες Ὅσιε τῶν γεννητόρων, πυλῶσι καθήμενος, καὶ ὄλως ἀγνοούμενος, παίδων παροινίαν τε ὑποδεχόμενος, καὶ καταπαιζόμενος δεινῶς, καὶ ἐν πτωχείᾳ πολλῇ θλιβόμενος.

Σαρκὸς σου τὸ φρόνημα ἀπονεκρώσας, ὀρῶν τοὺς γεννήτορας, καὶ τούτοις ἀγνοούμενος, τῆς φύσεως ἔστεγες τὴν βίαν Ὅσιε, καὶ τὴν ἐξουθέντησιν τῶν σῶν, ἀπείρων παιδῶν ἐπιθλιβόντων σε.

Ὁ σαῦμα! πῶς ἔμεινας αἰεὶ πτωχεύων, ἐν πλούτῳ Ἀλέξιε, ἀπείρου ταπεινώσεως! πῶς ἤνεγκας παιζεσθαι καὶ ὄνειδιζεσθαι, ὑπὸ παιδῶν παῖσοφε τῶν σῶν, ἀγνοησάντων τὴν πολιτείαν σου!

Θεοτοκίον.

Μεγάλου δαίκονος σὺ Μυστηρίου, ἐγένου Πανάρωμε· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπολυτρούμενον, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας ἀγνή, εὐλογημένη Θεοχαρίτῳτε,

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άρινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐ-
» **Κ**νεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» **Κ**ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» **Κ**δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» **Κ**τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Αἴγνωστος τὸ πρὶν, γεννήτορσιν ὑπάρχων,
ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδημίας σου, τούτοις
τὸ μυστήριον ἐκκαλύπτεις φανερούμενος, εἰς
δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἐνδοξε τῆ μεγάλως σε,
καὶ ἀξίως δοξάσαντος.

Κύριος φωνῆ, μεγάλη φανεροῖ σε, πάσῃ τῇ
ΚῚώμῃ τὸν κρυπτόμενον, θησαυρὸν Παν-
ὄλθιε, ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον, καὶ δω-
ρεαῖς ἰάσεων, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, σοὶ
προσιόντας πλουτίζοντα.

Αρχοντες λαῶν, καὶ Βασιλεῖς συνῆλθον, καὶ
Αἱερεῖς μάκαρ κηδεῦσαι σε, Θεοῦ ἐπινεύ-
σεσι· καὶ κατεῖδον μέγα θάμα, θαμβούμενοι
θαύμασιν, Ὅσπερ οἷς ἐτέλεις, θεία δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ρεύσαντας ἡμᾶς, τῇ πάλαι παραβάσει, ἀ-
Ρνακαινίζων ὁ φιλόανθρωπος, ἀρρέυστως
σεσάρκωται, ἐξ ἀφθόρου σου Πανάμωμε, νη-
δύος καὶ ἐρρύσατο, ἅπαντας ἀμαρτίας, κα-
ταφθορᾶς παναμώμητε.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» **Α**ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» **Α**πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» **Α**γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» **Α**θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν κατηξιώσαι, θεῖ τὴν δόξαν Ὅσπερ, τοῦ
Ιλαμπρῶς σε ἐν τέλει μάκαρ δοξάσαντος·
φῶς γὰρ οἱ μὴ βλέποντες εἶδον, καὶ τὸ λα-
λεῖν ἔλαβον οἱ πρῶν, τυγχάνοντες ἄλλοι,
παναοίδιμε Ἀλέξει.

Οράθης προκείμενος, καὶ πρὸς ταφὴν ἀγό-
Ομενος, ὡσπερ ἥλιος Πάτερ, πέμπων ἰά-
σεων, τὰς μαρμαρυγαῖς παραδόξως, καὶ σκο-
τεινὰ πάθη φυγαδεύων, καὶ φλέγων τοὺς δαι-
μονας, καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας.

Συνῆλθε κηδεῦσαι σε, Πατριαρχῶν ὁ πρόκρι-
Στος, Βασιλεὺς τε ὁ λίαν φιλοχριστότατος,
Σἄρχοντες πρεσβύται καὶ νέοι, καὶ μοναστῶν
χοροὶ θεία νεύσει, καθαγιαζόμενοι, τῇ προσ-
φάσει σου Μακάριε.

Ηρπάγης ἐν ἄρματι, τῶν ἀρετῶν ὀχοούμενος,
Ηκαὶ κατέπαυσας ἐνθα Ὅσπερ τὰ γάματα,
καὶ τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, Πατριαρχῶν,

καὶ πάντων Δικαίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο,
τῶν τιμώντων σε Ἀλέξει.

Θεοτοκίον.

Φωνῆ σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
Φμενοι, χαῖρε λέγοντες χώρα ἡ ἀγεώργητος·
χαῖρε τῆς κατόρας ἡ λύσις· χαῖρε πηγῆ, ὕδα-
τος τοῦ ζῶντος, Ὅσπερ τὸ καύχημα, Θεοτόκε
ἀειπαίρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ωσαύμα! πῶς ἐν πυλῶσι, τῶν γεννητόρων
Ωχρονίως, ὡς τις ἀδάμας ὑπέστης, φύσεως
βία μὴ καμφθεῖς, Γονέων τε καὶ Συζύγου, Ἀ-
λέξει πικροῖς θρήνοις.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, ἡ α΄. Ὁρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου,
Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ος ἀστὴρ ἀνατέταλκας, καὶ πιστοὺς κατε-
Οφώτισας, ἱεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμα-
των σου, καὶ τὰς αἱρέσεις ἐσκοτάσας, καὶ τέ-
λεον ἔτρεψας, καὶ ὡς δοῦλος τὸ δοθὲν, πλεονά-
σας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότη
θεόφρον· οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦ-
μα, τὸ ἱερώτατον Κύριλλε.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τὸ φέγγει τοῦ
Τβίβ σθ, ὡς ἀστὴρ πολὺφωτος Ἀξιάγαστε,
μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄβειον,
Μακεδόνιον νευραῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος,
εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα θείον
Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προ-
φανῶς ἀνομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ἡσχυνας, τοῦ παράφρονος
ΝΜάνεντος, στηλιτεύσας κάλλιστα καὶ
σοφώτατα, τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς του-
του σκαιοτήτος, Διδασκάλων ἀρχηγέ, Ἱερέων
εὐπρέπεια, θεῖε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας· δια τοῦτο, τὴν ἀγίαν γεγηθότες, ἐπιτε-
λοῦμέν σου κοιμήσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότη ὑπάρ-
Φχουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη Θεοχαρίτωτε,

τοῦ νοητοῦ ἀνατείλαντος, τῷ κόσμῳ πανάμωμε, φωταγωγήσον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τῆ δολίῃ, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμόν ἡμῶν στήριζον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως εώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπεδῶκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συνανιστῶν τὴν Προπάτορα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ σινηθῆς Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Κύριλλον ὕμνῳ τὸν πρόεδρον Αἰλίας.

Θεοφάνους.

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» **Τ**θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ἄσω μελωδῆμα.

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, χαρισμάτων δεκτικὴν, τοῦ Πνεύματος αὐτῆν, τοῦ Ἁγίου τετέλεκας· ὅθεν ἄβυσσον σοφίας, ἐξηρεύξω Αἰρέσεων, τὰ πελάγη ξηραίνουσαν Κύριλλε.

Υπέρτερον τὸν νῆν, τῶν ἐνύλων εἰργάσω, τῶν αὐλῶν λειτουργῶν, συνόμιλος δειχθεὶς· τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σου, πᾶσαν ἔφλεξας τὴν ὕλην, τῶν αἰρέσεων Κύριλλε, Ἐκκλησίας πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος.

Ρημάτων σου ὀδμαῖς, ἠδυπνόοις μανίας, τὸν ἐπώνυμον Σοφὲ, αἰρέσεων πασῶν, τὸν ἀνύποιστον βόρβορον, ἤλασας μακρὰν ποιήσας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὡς Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ιλῆος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας, σου πανάμωμε Δέσποινα, τὸν ἀνέκφραστον τόκον Πανάχραντε.

Ῥοδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλη-
» **Ο**σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε

» Συναγωγὴν, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι πνευματικῆς τῆς σοφίας, τὸ τριφεγγὲς τῆς Θείας Τριάδος, Πάτερ τηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτραίνωσας, δι' ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Λύρα ὠφθης Πνεύματος τοῦ παναγίου Θεόφρον, ἀναφωνοῦσα μέλος ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐν δυσι ταῖς φύσεσιν ἐκήρυξας, θέλγων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἶκος ἀγιάσματος σου ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη, ἐν ᾧ Πατὴρ Υἱὸς τε καὶ Πνεῦμα τὸ ζωαρχικόν, ὑπερφυῶς κατώκησεν, ᾧ ψάλλομεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σε λοχεῖάν, διερμηνεῖ Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἁγνὴ συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου πεπλουτηκῶς, ἐξηρεύξω δογμάτων ρεῖθρα ζωῆς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας εὐσεβήτων διάνοιαν· καὶ βακτηρία θεία, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, ἐπὶ χλόην θείας, ἐξέθρεψας γνώσεως· ὅθεν ὡς Ποιμένα, καὶ Διδάσκαλον μέγαν, καὶ Πίστεως πρόμαχον, εὐφημοῦμέν σε Κύριλλε, Ἱεράρχα κραυγάζοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η γλῶσσά σου Σοφὲ, θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις, ἐφώτισε λαοὺς, μίαν σέβειν Τριάδα, τῇ φύσει ἀμέριστον, μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ· ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβευτὴν σε, αἰεὶ προβαλλόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ραθυμίας πταισμάτων, τοῦ δοξάζειν σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μὴ συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε,
καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χριστέ·
διὸ ἀπαύστως κρᾶζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπερκοσμίῳ τῆς σοφίας ρεῖθρον Ὅσιε, σοῦ
ἡ καρδία δεξαμένη, ἐξηρεύξατο Διδασκαλίας
ἄβυσσον, νόας ἀσεβούντων βυθίζουσαν.

Μίαν ἰσχὺν μίαν οὐσίαν καὶ βούλησιν, τρισυποστάτου
Θεότητος ἐκήρυξας, καὶ πολυθέου Κύριλλε,
πλάνης τὸν χειμάρρην διέλυσας.

Νοῦν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ Μάκκεντος,
ὡς νηνεχῆς καὶ Θεοδιδασκτος Μακάριε,
ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου, φλέξας ἐμφανῶς
ἐστηλίτευσας. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων Ἀγνή,
τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες, καὶ
ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν ἀναπλάττοντα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριε με φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας,
τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῇ ράβδῳ τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας σου,
ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξου λατρείας,
τὴν ποιμένην σου μακάριε.

Ὁ λόγος σου φωτὶ, θεῖκῳ ἀστραπτόμενος,
ὦ Κύριλλε φωτισθέντων, ἐν Ἱεροσολύμοις,
ἀχλὺν ἀγνοίας ἔλυσε. Θεοτοκίον.

Νύξ Πάναγνε παθῶν, καὶ κακῶν ἀμαυρότητες,
καλύπτουσι τὴν ψυχὴν μου· φωτοδότην
τεκούσα, καταύγασόν με δέομαι.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον,
ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δέομενος·
Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων.

Ποταμὸς σὺ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδεμ ἐκπεπόμενοι,
ζωηρόντων, πεπλησμένοι ναμάτων τοῦ
Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα
μεθύσκεις ταῖς αὐλακας.

Ρημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ κλύδωνος,
ἀσεβείας, διασωζεῖς λαὸν Ἱερῶτατε,
γαληνὸν πρὸς ὄρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκκαλούμενος.
Θεοτοκίον.

Ὁ ὑράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε,
τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας·
διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσιγήτοις φωναῖς σε
γεραίρομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Ἡ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Εἰ ἴσελθε, κέρδος ἐκ ταλάντων προσφέρων,
εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

Ὁ γδοατῆ δεκάτῃ θάνατος μέλας εἶλε Κύριλλον.

Ὁ ὅστος ἐφυ γονεῶν μὲν εὐσεβῶν, καὶ τὴν ὀρθὴν πρεσβεύοντων
Πίστιν· ἐφ' ὁμοίοις δὲ παιδεύμασι καὶ αὐτὸς ἐνετέθραπτο
ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου. Ἐπεὶ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων ὁ
Ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἀγίῳ ζωὴν μετέστη, ὁ μακάριος οὗτος
Κύριλλος τῆς Ἐπισκοπικῆς χάριτος ἠξιώθη, τῶν Ἀποστολικῶν
δογμάτων προθύμως ὑπερμαχῶν. Ἀκακίου δὲ τὸν ἐν
Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης θρόνον ἐπέχοντος, ὑπὸ
δὲ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου ἀποκηρυχθέντος, διὰ τὸ
μὴ ἀνέχεσθαι τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον λέγειν,
καὶ τὴν ἐξενεχθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς καθαιρετικὴν ψῆφον
μὴ καταδεξαμένου, ἀλλ' ἔτι τὸν θρόνον τυραννοῦντος,
ἐπεὶ γνώριμος τῷ Βασιλεῖ ἦν, ἐκείθεν ἔλκων τὴν ἐξουσίαν,
τὸν μακάριον τοῦ θρόνου καθεῖλε Κύριλλον, καὶ τῶν Ἱεροσολύμων
ἐξέωσεν.

Ὁ δὲ Κύριλλος, εἰς Ταρσὸν ἀφικόμενος, τῷ θαυμασίῳ
συνῆν Σιλευανῷ· καὶ δὴ εἰς Σελεύκειαν συγκροτηθεὶς
Συνόδου, δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο, Ἀκάκιος ἀπεσικίτησε,
καὶ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐξέδραμε, καὶ οἷς εἶπε,
τὸν τοῦ Βασιλέως ἀνῆψε θυμὸν κατὰ Κυρίλλου, καὶ
ὑπερορία τοῦτου καταδικάζει. Τοῦ οὖν Κωνσταντίου τὸν
βίον ἀπολιπόντος, καὶ Ἰουλιανοῦ τὴν Βασιλείαν
διαδεξαμένου, εἰς εὐνοίαν ἀπαντας οὗτος ἐφελκόμενος,
τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντας
Ἐπισκόπους, εἰς ταῖς οἰκείας Ἐκκλησίας ἐπανελθεῖν
ἐκέλευσε· μετὰ πάντων οὖν καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον
θρόνον ἀπέληψε. Καλῶς δὲ καὶ Θεοφιλῶς τὸ
πιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον ποιμάνας, καὶ ταῖς ἐμφορομίνας
αὐτῷ κατηγήσεις μνημόσυνον τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλειπῶς,
ὀλίγον χρόνον μετὰ τῶν ἐπάνοδον βιούς, ἐπανεπαύσατο
μακαρίως.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος,
ὠχρὸς, κομήτης, ὑπόσιμος, τετράγωνος τὸ πρόσωπον,
ταῖς ὀφρῦς εὐθύτητι περιφέρων ἐπισουμένας, γενεῖν
ταῖς σιαγόνας λευκῷ δασυνόμενος, διχῆ κατὰ τὸν
πώγωνα διηρημένῳ, ἀγροίκῳ τὸ πᾶν ἦθος
προσεοικῶς.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι μύριοι Μάρτυρες, τῆς
αὐχένας τηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἦ μνηθέντες ἄνδρες μύριοι τοὺς αὐχένας,
Ἄπληθον ἔνθα μυριόματοι Νόες.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τοῦ διωγμοῦ τῶν Χριστιανῶν ἐν Νικημηδίᾳ παλάζοντος,
πάντας τοὺς Χριστιανούς οἱ συλλαμβάνοντες ἐν ταῖς
φυλακαῖς κατέειχον· εἰς οὗτως, ἐπανακρίναντες μετὰ
πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τιμωριῶν τοὺς ἐμμένοντας
τῇ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ζῆν ἀπῆλλατον.
Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, οὗτοι οἱ Μάρτυρες, Τρόφιμος
καὶ Εὐ-

καρπίων, δυνατοί τε ὄντες καὶ τολμηροί, καὶ στρατευόμενοι, διώκται καὶ τέλειοι ἐχθροὶ ἐτύγχανον, συλλέγοντες τὰς Χριστιανούς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἐξουσίαν λαβόντες κατ' αὐτῶν· οὐς γὰρ ἤθελον ἐτιμῶρουν, τινὰς δὲ καὶ περιποιοῦντο.

Ποτὲ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ κατασχεῖν τινὰς, εἶδον πυρκαϊάν μεγάλην, ροιζήδον κατερχομένην ἐκ τῆ ἑρρανοῦ πρὸς αὐτούς· καὶ φωνῆς ἐκείθεν ἤκουσαν λέγσης· Ἰνα τί σπεύδετε τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειλούμενοι δούλοις; μὴ πλανᾶσθε, οὐδὲ γὰρ δυνήσεται τις κατακυριεύσαι τῶν εἰς ἐμὲ πεπιστευκότων, μᾶλλον δὲ προσκολληθήτε τούτοις, καὶ κερδανεῖτε τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλείαν. Ταύτης τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ πρῶτον ὠμοὶ καὶ θρασεῖς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ δούλων ἀλαζονεύομενοι, ἔπεσον χαμαί, μῆτε τὴν θείαν ὑποφέροντες, μῆτε τὴν βροντῶσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπενεγκόντες· τούτο δὲ μόνον οἱ καίμενοι ἔλεγον· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεός, ὁ φανεῖς ἡμῖν σήμερον! καὶ μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, εἰάν αὐτοῦ γενώμεθα δούλοι. Καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου ἔλεγον, σχισθεῖσα ἡ πυρίνη νεφέλη, ἔστη ἔυθεν καὶ ἔυθεν· καὶ αὖθις ἑτέρα φωνὴ ἦλθε λέγσα ἐξ αὐτῆς· Ἀνάστητε, καὶ μεταμεληθεῖσιν ὑμῖν ἀφείωνται αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἀναστάντες, εἶδον μέσον τῆς νεφέλης καθήμενον τινὰ λευχειμονοῦντα καὶ πανευεῖδῃ, καὶ πλήθος περιεστώτων αὐτῷ πολὺ, καὶ ἐπὶ τῇ θείᾳ καταπλεγέντες· Δέξαι καὶ ἡμᾶς, ὡς ἐξ ἐνὸς ἀνεβόησαν στόματος, ὅτι πολλὰ ἡμῖν τὰ ἐσφαλμένα καὶ ἄμετρα· καὶ γὰρ εἰς σὲ τὸν ἀληθινὸν μόνον Θεόν, καὶ τὰς σὲ δούλους καὶ πεπαρωνήκαμεν. Ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐθέως ἡ νεφέλη, εἰς ἓν γενομένη, ἀνῆλθεν εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτοι δὲ πολλὰ κλαύσαντες, ὑπέστρεψαν· καὶ ὄσους εἶχον ἐγκεκλεισμένους, πάντα φόβου καὶ δειλίαν ἀποθέμενοι, ὡς ἀδελφοὺς ἠσπάζοντο καταπροσκυνοῦντες, καὶ παρεκελεύοντο οἵκαδε πορεύεσθαι.

Ταῦτα μεμαθηκώς ὁ Ἄρχων, οὐ μικρῶς ἐχαλέπαινε κατ' αὐτῶν· καὶ παραστήσας αὐτούς, ἐπυθάνετο τὴν αἰτίαν. Ὡς δὲ πᾶσαν τὴν ὄπασίαν οὗτοι λεπτομερῶς ἐξηγήσαντο, προσέταξεν ὁ Ἄρχων ἀναρτηθῆναι αὐτούς ξύλῳ· καὶ τότε γενομένου, τὰς πλευράς αὐτῶν ταῖς χειράγραις κατέξαινον· εἰς οὗτω τριχῶν ὑφάσμασι κελυεὶ κατατρίβεσθαι τὰς πληγὰς. Οἱ δὲ Ἅγιοι, γενναίως ἐγκαρτεροῦντες, προσηύχοντο εὐφραϊνόμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες· ὅθεν καὶ τὸν Ἄρχοντα εἰς μεγάλην ὀργὴν ἐκ τούτου κινήσαντες, κάμινον ἐκκαῆναι μέσον τῆς πόλεως προστάττει, καὶ ἐν αὐτῇ τοὺς Ἅγίους ἀπορρίψῃναι. Καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἅγιοι τῆς καμίνου ἐπιδηκότες, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐν αὐτῇ ἀνεδήσαντο.

Τε αἷς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν
» μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
» ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἴχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ὕλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σθέσας Μακάρι τὸν πυρσόν, ἐτήρησας ἄσβεστον, σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρεῖθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ, θεόφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποταμὸς διδαγμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἄρδοντας, εὐσεβῶς σε γεραίρουν· **Θεοτοκίον.**

Ολὴν σε καθαγιαζει, Ἅγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς, σαρκὸς δομησάμενος, σάρκα ἐαυτῷ Θεότοκε, ὁ ἐν Ἁγίοις Κύριος, κατοικῶν καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ πάντος Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατάβας ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νυσταγμὸν ἀμελείας Μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπωσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρόποντα, νῦν κεκοίμησαι ὕπνον, καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέθηκας.

Αστραπαῖς σου τῶν λόγων κατέφλεξας, ἀφρυγανῶδεις αἱρέσεις Ἀοιδίμε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, μίαν σέβειν Τριάδα, τοῖς χαρακτηῖσιν, ἐν μοναδί ὑπάρχουσαν φύσεως.

Ιερεύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, τὸν νεκρὸν διὰ σὲ χρηματίσαντα, σὺ ἀναιμάκτως τέθυκας Ἱεράρχης ὡς Θεῖος, ὡς Μυστηρίων, ἀπορρήτων διάκονος Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρχῆς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμεν Παρθένε δεδοξασμένη, τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένη Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν ἐφιεμένος Χριστοῦ τὴν ἀρρήτον, Ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ κρείττονος· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Αστέρα πολύφωτον Χριστὸς ὁ ἥλιος, Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε, ἔθετο Κύριλλε ἀκτίσι, δογμάτων ἱερῶν καταυγάζοντα, καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου, τὴν φωτοφόρον μνήμην Ὅσιε.

Συνόμιλος καὶ συλλειτουργὸς γεγένησαι, τῶν Ἁγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος, Πάτερ ἐν γῆ ἐπολιτεύσω· Ὅσιων ἀνεδείχθης συμμετοχος, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος· οἷς συγχορευῶν ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν πανάχραντε, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δείξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ στείρας ἢ τεχθεῖσα βουλήματι, τὰ πάντα τοῦ ποιούντος τῷ νεύματι, ἵνα ὑμῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Τὸ φωταγωγικόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις

.....

Τῆ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦγος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα, σοφὴ τῆς καρδίας σου, καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως, καὶ ὠμολόγησας Χριστὸν, σάρκα λαβόντα τὸν πάντων Κύριον· ἐντεῦθεν δυναμούμενος, δυνάμει Πνεύματος Χρυσάνθε, τῶν βασάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε.

Εχθροῦ δελεάσματα, καὶ ἡδονῆς ὑπεκκαύματα, ὡς ἀράχνην λελόγισαι· ζοφώδη δὲ κἀθειρξιν, ὑποσταῖς ἐνθέῳ, φέγγει κατηνυγιάσθης, καὶ εὐωδίας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἰστάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς νυμφοστόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμωμον, τὴν μωμῆσαι σε σπεύσασαν.

Ετρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ κτίσαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλειον ἐξέκλινας, καὶ νυμφῶνος θείου, ἐχώρησας ἐνδον, νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρεία μεγαλῶνυμε, θείον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ Παρθένων ἀγλαΐσμα.

Ἄόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν κλίνῃ κατάνειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε, καὶ ραθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν με ψυχὴν, ὁ ὄφεις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τῆς τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγ-

χνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμαζούσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες· Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων· ἢ ἡ Ἀκοσινίς· Σὲ τὸ χρυσαυγὲς Μαρτύρων ἄνθος σέβω.

Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦγος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῆ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στεφάνῳ ὑπὲρ χρυσὸν ἐκλαμποντι, Μάρτυς κοσμούμενος, καὶ μαρτυρίου λάμπων καλλοναῖς, τῷ Δεσπότη παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν σὲ τιμώντων ἀξιάγαστε.

Ετρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Μάρτυς τοῦ Κτίσαντος, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου παριδῶν, τὴν ῥοπήν ὅλην δέδωκας, τῆς σῆς καρδίας Χρυσάνθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμότητα.

Τῇ Πίστει θωρακισθεὶς κατέβαλες, τὸν πολυμήχανον, σοὶ προσβαλόντα Μάρτυς γυναικὸς, ἡδονῆς δελεάσματι, καὶ τῆς ἀγνείας τίμιον, Χρυσάνθε σκεῦος ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Οφύσει τῇ Θεϊκῇ ἀπρόσιτος, προσιτὸς ὦφθη μοι, ἐκ σοῦ Παρθένε σάρκα προσλαβὼν· ὃν Δαρεία ποθήσασα, καρτερικῶς ἐνήδλησε, καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσήνεκται.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου· Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχυὸς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Χρυσίον δοκιμασθὲν, τῇ τῶν κολάσεων πυρρᾷ πέφνησας, Βασιλικῶν Χρυσάνθε, φέρων παθημάτων ἐκσφράγισμα.

Ρῆτόρων καταλιπὼν, ἀδολεσχίαν ταῖς πλοκαῖς ἠγρευσαι, τῶν μαθητῶν Χρυσάνθε, τοῦ περιφανῶς σε σοφίσαντος.

Υπέεικας τῷ ἐραστῇ, νυμφαγωγῆντί σε Χριστῷ Πάνσοφε, διὰ σεπτῆς πίψεως, ἔρωτα σαρκὸς καταλείψασα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ τεχθεὶς ἐκ γαστροῦ, σοῦ τῆς Παρθένου Ἰησοῦς Ἀχραντε, Νύμφην ἀγνήν Μάρτυρα, ἑαυτῷ Δαρείαν μνηστεύεται.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ὠραιότατον κάλλος ἐπόθησας, καὶ τὰ ὀρώμενα κάλλη παρέδραμες, καὶ προσηγάγω τῷ Χριστῷ, χρυσεῖς Μάρτυς λόγοις σου, Χρυσανθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἔνδοξον, ἄθλης διανύσασαν, καὶ Τυράννης αἰσχύνασαν· μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν. **Θεοτοκίον.**

Ως ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυον ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκῆσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐτιτρώσκετο, Οἱ μοι τέκνον! λέγῃσα, τί τὸ ξένον μυθήριον; Ἦς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τέττη ἀμαρτίαν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» **Σ**ταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἰ τοῦ Πνεύματος ἀστράψασαι λαμπηδόνες, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου ὅλον φωταυγῆ σε, Μάρτυς ἀπειργάσαντο, προθύμως κραυγάζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υφαντόν σε θείας χάριτος ἐκ τῶν ἄνω, ὁ Ποιητὴς ἐνέδυσεν ἄφθαρτον χιτῶνα, ἀμωμον τηρήσαντα, τὸ σῶμα Μακάριε, καὶ ὡς νικητὴν ἐστεφάνωσε.

Γενναϊότητι καρδίας ἀπετινάξω, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος, κάλλει ἀσυγκρίτῳ, θείῳ ἐνηδόμενος, καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου στάδιον.

Εθεώθης κατὰ μέθεξιν Ἀθλοφόρε, Θεοποιῆ ἐνώσεως καὶ πρὸς οὐρανίους, εἰσωκίσθης χαίρουσα, θαλάμους ὡς ἄμωμος, Νύμφη τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως. **Θεοτοκίον.**

Συντηρήσας σε Παρθένον ὡς πρὸ τέ τοκέ, μετὰ τὸν τόκον Ἀχραντε, ἐκ σῆ ἑσαρκώθη, ὁ ἀπερινόητος, Δαρείαν τὴν Μάρτυρα, Νύμφην ἑαυτῷ ἐπαγόμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος, δεσμούμενος τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ Ἀθλοφόρε, διέλυσας μακάριε.

Αγνείας ἐραστῆς, γεγονῶς Ἱερώτατε, μετήνεγκας τῆς παρθένου, τὸ διάπυρον φίλτρον, εἰς Κύριον πανεύφημε.

Ρήγνυμενον ὀρῶν, καὶ ποσὶ συμπατούμενον, τὸν Τύραννον γεγηθῶτι, λογισμῷ τὸν Δεσπότην, Παμμακάρε ἐμεγαλυνες.

Θεοτοκίον.

Τὶς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὦ Πάναγνε; Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, διπλοῦν τῇ φύσει τέτοκας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Υμνοῦντα, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων αἰοδιμε, φῶς οὐρανόθεν δι' ὅλου, σὲ περικυκλῶσαν καταφωτίζει, καθειργμένον, ζοφωτάτῳ οἰκήματι Χρυσανθε.

Ρώμη σε, μαρτυρίῳ σεπτῷ κλειζόμενον, χρυσοειδῆ ὡς ἀστέρα, κεκτημένη Μάρτυς σολίζεται, τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς θείοις σου Χρυσανθε θαύμασι.

Ωραία, περικαλλῆς τε καὶ περιδέξιος, Μάρτυς Δαρεία Παρθένε, δεδειγμένη Λόγῳ ὠραιοτάτῳ, ἐνυμφεύθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νέον σε, ὡς παιδίον Παρθένος ἐκύησε, τὸν προαιώνιον Λόγον· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ταύτης ὀπίσω, σοὶ τῷ πάντων, Βασιλεῖ νυμφικῶς ἀπηνέχθησαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Στίχοι.

Ζῶσι Χρυσάνθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ,
Κὰν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Χῶσαν συζυγίην δεκάτη ἐνάτη ὁμόλεκτρον. ὅσοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νουμεριανοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ μὲν Χρυσάνθος, πατὴρ Συγκλητικῆς, ὀνόματι Πολέμωνος Ἀλεξανδρέως, ἡ δὲ Δαρεία ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Χρυσάνθος παρά τινος Χριστιανοῦ ἐμυήθη τὰ θεία, καὶ βαπτισθεὶς, παρήρθη τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε, παρά τοῦ πατρὸς καθειργνυται. Ὡς δὲ οὐκ ἐνεδίδου, ἀλλ' ἄτρεπτος ἦν

καὶ ἀσάλευτος, ἀρμύζει αὐτῷ ὁ πατήρ κόρην εὐπρόσωπον καὶ ὠραίαν, ἐξ Ἀθηνῶν μεταπεμφάμενος, Δαρείαν ἑνόματι· ὡς τε τῷ πρὸς αὐτὴν ἔρωτι μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς τῶν Χριστιανῶν Πίστεως· ἡ δὲ, ἀντὶ τοῦ πείσαι, μᾶλλον ἐπέισθη· καὶ τὴν ἀσέβειαν ἐξομοσαμένη, τὸ Ἅγιον δέχεται Βάπτισμα, καὶ διεφυλάχθη ἀμφοτέρων ἡ παρθενία ἄτρωτος.

Ὅθεν διαβληθέντες πρὸς Κελλερῖνον Ἐπαρχον, εἰς ἐξίτασιν δίδονται Κλαυδίῳ τῷ Ἐπάρχῳ καὶ Τριβούνῳ· ὁ δὲ, πολλαῖς βασάνων ἰδέαις τιμωρησάμενος τούτους, ἐπεὶ περιγενομένους αὐτούς, καὶ τῶν αἰκισμῶν ἀνωτέρους ἐώρα, μεταδαλόμενος, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ἅμα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰλαρίᾳ, καὶ τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτῶν Ἰάσωνι καὶ Μαύρῳ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν στρατιώταις, οἱ καὶ ὕστερον τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο στέφανον, κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός. Καὶ ὁ μὲν Κλαύδιος, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἀπορρίφεις τῷ βυθῷ, τελειοῦται· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρατιώταις τὰς κεφαλὰς ἀπειτή-
 Σησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος Χρῦσανθος καὶ ἡ Δαρεία ἐβλήθησαν εἰς βέθρον· καὶ ἀνωθεν γῆς ἐπιχειθείσης αὐτοῖς κατεχώ-
 Σησαν, ἐνθα καὶ τὸ τοῦ Μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ὁ Τριβῦνος, ἐν θαλάσῃ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Φύγων θάλασσαν Κλαύδιος τὴν τῆς πλάνης,
 Ἐνδον θαλάσσης βαλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἰλαρία, ἡ τούτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰλαρία τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
 Θεοῦ πρόσωπον ἰλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἰάσων καὶ Μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν ἀδελφῷ τέμνεται Μαύρῳ κάραν,
 Ἄξελφά τούτῳ συμφωνήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Στίχ. Ὁ Παγχαρίου πάσαν ἦν πλουτῶν χάριν,
 Ὁν πρὸς τομὴν ἤλειψεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Βασιλεύοντες Δικκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ρώμῃ, πᾶσα μὲν Εἰδωλικῆς ἐπιπλήρωτο πλάνης ἡ οἰκουμένη, πᾶς δὲ ὁ Χριστὸν ὁμολογῶν, οὐ μόνον ἀφηρησάτο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἐκ διαφορῶν κολάσεων ἀφηρεῖτο. Τότε τοίνυν ἦν τις, Παγχαρίου τούνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν Οὐσάνων, ἐκ Πόλεως Βιλλαπάτης, ἐκ προγόνων Χριστιανῶν, ἀνὴρ εὐμεγέθης καὶ ὠραῖος· οὗτος, καταλαβὼν τὴν Ρώμην, ὠκειώθη τῷ βασιλεῖ· καὶ πρῶτος γινόμενος τῶν ὑπ' αὐτῷ, ἠγαπάτο ὑπ' αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. Διὰ ταῦτα σὺν, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, οὗτος μὲν ἐξωμόσατο τὴν πρὸς Χριστὸν Πίστιν, ἐκεῖνος δὲ σιτηρέσια καὶ προσόδους παντοίας, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δεσποτικῶς αὐτὸν διωρίσατο λαμβάνειν, καὶ κεκτῆσθαι εἰς ἀπόλαυσιν Στραπειᾶς καὶ ἀνάπνου· τοίνυν καὶ γέγονεν ἐμόφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ.

Ταῦτα μαθοῦσα ἡ μακαρία αὐτοῦ Μήτηρ καὶ ἡ Ἀδελφή, δι' ἐπιστολιμαίου λόγου ἐν πρώτοις τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν ἐν ἑαυτῷ συνεβούλευον· εἰδ' οὕτω τὴν φοβεράν ἐκείνην κρίσιν, δι' ἧς οἱ μὲν ἐπιγνόντες αὐτὸν, καὶ παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Ἀρχόντων, εἴαν τὴν ἐπαγγελίαν ἔλαβον, καὶ γινώσκειν διεβεβαιούντο· ὥσπερ καλὴν, εἰ τὴν Θεότητα τούτου ἀθετή-

σαντες, ὅποιαν τὴν καταδίκην, μὴ ἀγνοεῖν. Πρὸς τούτοις, καὶ τὰ· Κἂν τὸν κόσμον ἅπαντα κερδήση τις, τὴν δὲ ἑαυτοῦ ψυχὴν ζημιωθῆ, οὐχ εὐρήσει τὸ κέρδος ἰσοστάσιον τῆς ψυχῆς. Τοιαύτην παρὰ τῆς Μητρὸς γραφὴν δεξάμενος ὁ Παγχαρίου, καὶ ἀναγνούς, εἰς ἑαυτὸν ἔλθων, Σημεῖν ἠξήσατο· καὶ τῇ γῆ ἑαυτὸν καταβαλὼν· Ἐλέησον Κύριε παντοκράτορ, ἰδέα, καὶ μὴ καταισχύνης τὸν δούλόν σου ἐνώπιον Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φείσασαί μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς οὖν τινεὶ τῶν τοῦ Παλατίου εἶδον αὐτὸν Σημεῖντα, καὶ τοιαῦτα λέγοντα, προσήγγειλαν τῷ βασιλεῖ· καὶ παραστάντος αὐτοῦ, Λέγε μοι, προσφιλέστατε Παγχαρίου, ἔφη ὁ βασιλεὺς· μὴ Ναζωραῖος εἶ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναζωραῖος εἰμὶ, καὶ Χριστιανός, ὦ βασιλεῦ. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἄρνησαι τὴν προσηγορίαν ταύτην, διὰ τὴν πρὸς σέμου ἀγάπην· ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι, ὡς οὐκ ἀποφαίνομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰμὴ πρότερον πολλαῖς καὶ διαφοροῖς καταναλώσω κολάσει. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐγὼ μὲν, ὦ βασιλεῦ, ὑπὲρ τῆ γενέσθαι με ἐμόφρονά σοι μέχρι τε παρόντος, φρίττω καὶ δέδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἔλθῃ ἐξ οὐρανόσ κατακαύσῃ με· μὴ γένοιτο δέ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν μου, κἂν σήμερον, κἂν μετὰ πολλοὺς χρόνους, πολυειδῶς μου τὸ σῶμα, ὡς σὺ φῆς, καταναλώσης.

Τότε ἀποδυθείς ὁ Ἅγιος, γυμνὸς τοῖς βουνούροις ἐτύπτετο καὶ τῆς Συγκλήτου πάσης παραστάσης, φησὶν ὁ βασιλεὺς· Ἐγνώστε, ὅτι Παγχαρίου, ὁ Σακελλάριος καὶ Σκηρηνιάριος τῆς βασιλείας, τῇ τῶν Γαλιλαίων περιπέσει Σημεῖντα; εἰπατε δούλοι, τί ποιήσω; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Κελεύσον, ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ τοῦ Σιάτρου αὐτὸν γυμνωθῆντα μαστίζεσθαι, εἰδ' οὕτω παραπέμψα· τῷ Ἀρχοντι ἐν Νικομηδείᾳ, πρὸς τὸ ἐκείσε αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου τιμωρηθῆναι, ἵνα μήπω τῆ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς γενώμεθα κοινωνοί, ἀγαπητοῦ σου τυγχάνοντες. Ἦρесеν ἡ βουλή τῷ βασιλεῖ, ὅτι πάνυ αὐτὸν ἠγάπα, καὶ οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτῆ· καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸ Σιάτρον, ἐτυψαν σφοδρῶς. Τότε ὁ βασιλεὺς, τοῖς στρατιώταις ἐκδούς τὸν Ἅγιον, καὶ πρόσταγμα πρὸς τὸν ἐν Νικομηδείᾳ Ἀρχοντα ἐκτεθῆναι παρακελεύσατο, πολυειδῆ θάνατον τοῦ Ἁγίου παρεγγυώμενον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τὴν Νικομηδείαν καταλαβόντος, καὶ τῷ Ἀρχοντι παραστάντος, ἐπεὶ πρὸς ἀπεκρίσεις οὗτος κατηπέμπετο· Ἰδοῦ, ἐκ τοῦ βασιλικῆς προστάγματος ἐπέγνωσ, ἔς τις εἰμὶ, καὶ τὰ δοκούντά σοι λοιπὸν ἐπιμελῶς καὶ ἀναιδῶς ποίει, φησὶ. Καὶ ὁ Ἀρχων εἶπε· Τί σου τὸ ὄνομα; Καὶ ὁ Μάρτυς, Παγχαρίου μὲν τούνομα, Χριστιανός δὲ ἤμην ἐκ προγόνων· καὶ συναπαχθεῖς τῇ τοῦ βασιλέως ἀπάτη, γέγονα ἐμόφρων αὐτοῦ, κακῶς τοῦτο βουλευσάμενος· δεσθωθεῖς δὲ σὺν Θεῷ ὑπὸ τῆς Μητρὸς καὶ τῆς Ἀδελφῆς, προσῆλθεν τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου· καὶ νῦν σπεύδω ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν ἀρνησιν, ἣν κακῶς ἐποίησαμην, ἀπαλείψω.

Ὁ Ἀρχων εἶπεν· Ἄφες ἂ λέμεις, καὶ ποιήσου τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, καὶ μὴ Σηλήσης, τοιοῦτος ὢν εὐειδῆς καὶ ὠραῖος, ἀπολίσει τὸ μνημόσυνόν σε ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἡ ἀπόλεια αὐτῆ, ἣν λέμεις, πρόσκαιρός ἐστιν, ἀλλὰ πρόξενος ζωῆς αἰωνίου τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἀπόλειαν ταύτην αἰρετισαμένοις. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἀρχων τὸ ἀμεταθέτον αὐτοῦ, δέδωκεν ἀπόφασιν· καὶ προσευξάμενος, ἀπειτήθη τὴν κεφαλὴν ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Παγχαρίου, κατὰ τὴν ἐννέα καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου μηνός, ἐν Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι, Διοδώρος Πρεσβύτερος, καὶ Μαριανὸς Διάκονος, σπηλαιῶ ἐγκλεισθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον· ἔνδον γὰρ φέρει,
 Θύτην τε Χρισθ, καὶ σὺν αὐτῷ Λευίτην.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 στον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
 • Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
 • φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημέ-
 • νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ανθος μαρτύρων, χρυσοειδὲς σὺ γεγένησαι·
 ἔημον ἀθλητῶν προσῆξας γὰρ τῷ Χριστῷ,
 θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, Μάρτυς θεό-
 ληπτε· μεθ' ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν.

Νομῇ βορβόρου, συγκλεισθέντα γυμνόν σε Παν-
 ἔνδοξε, θείας εὐωδίας δόξη φωτοειδεῖ, Ἰη-
 σῆς καταφαιδρύνει σε· ὃν καθαρότητι, διανοίας
 πανσόφως ἠγάπησας.

Θῆρα φρουρόν σοι, Παρθενίας Χριστὸς ἐξα-
 πέστειλε, λύμην ἀσεβῶν ἀπειρῶντα προ-
 φανῶς, μελωδοῦντί σοι Πανεύφημε· Εὐλογημέ-
 νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο' κατ' ἑσῖαν, τὴν Θεϊκὴν ὧν ἀπερίγραπτος,
 κόλποις σου Παρθένε γέγονε καθ' ἡμᾶς,
 τῇ σαρκί περιγραφόμενος. Εὐλογημένη σὺ ἐν
 γυναιξί πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανηλ, λεόντων χά-
 • σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ
 • δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
 • εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
 • Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στερρότητι μάκαρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος
 τῷ ματαιόφρονι, ξεσμούς τοῦ σώματος
 ἠνεγκας· καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, οὐ κατε-
 φλέχθης, τοῖς Παισὶ συμφάλλων Χρῦσανθε·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφία κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμώρανας,
 ἀσόφων φρύαγμα, καὶ νοῦν ἀλάστορα ἠ-
 σχυνας, τῆ τὴν Εὐᾶν ἀπατήσαντος, αἰχμαλωτί-
 στας εὐσεβῶς, τὴ τὸ ὄπλον Σοφεί, καὶ προσάξας,
 Νύμφην Θεῷ ἐκλεκτὴν διὰ Πίστειως.

Ενώσει ψυχῆς τὴν τῆς σαρκός, φυγόντες
 ἔνωσιν, ἀγνά κειμήλια, τοῦ Παντοκράτο-
 ρος ὠφθητε, καὶ Ναῶ προσανετέθητε, ἐπουρα-
 νίῳ Ἀθληταί, ἀναβοῶντες Χριστῷ· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βουλῆσει Θεοῦ τῶν τῆς σαρκός, παθῶν κρα-
 τήσαντες, πῦρ ἀπετέφρωσαν, τὸ τῶν κολά-
 σεων Χρῦσανθος, καὶ Δαρεία δρόσῳ Πνεύματος,

καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς ἔτυχον μέλποντες.
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ω' ρόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου πάν-
 αγνε, Θεὸς εὐράμενος, σὲ τὴν ἀμώμητον
 ὠκῆσε, τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον, καὶ
 εὐωδίας μυστικῆς κόσμον ἐπλήρωσεν, ἐκβοῶν-
 τα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου
 • σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτέθη,
 • Χριστὸς συναΐφας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ
 • ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιερολογοῦντι τὰ θεῖα, θεῖος στρατός σοι προσ-
 ετέθη, πλάνης ἀνιέρου λυτρωθεῖς, καὶ διὰ ξί-
 φους ἄμωμα θύματα, τῷ δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον,
 Μάρτυς τυθέντι προσηνέχθησαν.

Ωφθητε θηρίων ἐν μέσῳ, οἳ ἀπερ ἄρνες Ἀ-
 θλοφόροι, σάρκωσιν κηρύττοντες θεῖαν
 τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἵματος· καὶ διὰ
 πόνων ἄπονον, λῆξιν ἐνθέως ἐκκληρώσασθε.

Σήμερον φαιδρῶς ἑορτάζειν, ἅπασαν Πόλιν
 τε καὶ Χώραν, Ῥώμη συγκαλεῖται ἡ Πό-
 λις, τοὺς θεῖους ἄθλους καὶ τὰ παλαιίσματα,
 ὡς πανδαισίαν ἄῦλον, προβαλλομένην ἡμῶν Ἅγιοι.

Ηρῆθητε πρὸς ἄπειρον δόξαν, Χρῦσανθε Μάρ-
 τυς καὶ Δαρεία, καὶ τῷ Παντοκράτορι
 Λόγῳ, στεφανηφόροι ἅμα παρίστασθε, ὑπὲρ ἡ-
 μῶν πρεσβεύοντες, μακαρίζόντων ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει λογισμὸς καὶ καρδία, κατανοοῦντα
 σὴν λοχείαν, τὴν ἀκατανόητον Κόρη· Θεὸν
 γὰρ Λόγον ἐκυφόρησας, τὸν διὰ σοῦ ρυόμενον,
 πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἐὶς τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.**

Τῆς Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

**Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ
 Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.**

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Εφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλικῶς ἀγαπήσαν-
 τες, τὰ τοῦ βίου Ὅσιοι ὡσπερ σκύβαλα,
 τερπνὰ ἠγήσασθε ἅπαντα· καὶ μόνα τὰ μένον-
 τα, ἀγρυπνία καὶ εὐχῆ, νιφετῷ τε καὶ καύσωνι,

ἐποθήσατε, σπηλοδίατοι ἅμα γεγονότες, συμπολιταὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Καὶ ῥοπαίοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπη συνδούμενοι, καὶ σοργῇ ἀδελφικῇ· ἀλλ' ὑφ' ἐν θανατούμενοι, καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν Ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ Θεῖα, ὡς ἱερεῖα ἀμώμητα.

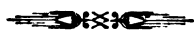
Καὶ πνιγμῷ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε, ὡς ἀμώμητα, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ θύματα, χειρὶ τοῦ Παντάνακτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων Δυνάμεων αἰωνίζουσας, κληρωσαίμενοι δόξαν, ἧς μεθέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἢ Θεὸν κηύσασα τὸν σωτήρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόπον, καὶ Θεῖας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμνὸς ἢ κηύσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείω ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἐνδύσον, γυμνωθέντα τῆς Θεῖας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν Θεῖας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνητες. Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ῥήματα γεραίρω Μάρτυρας μονοτρόπους.

Στεφάνου Σαββαΐτου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Α**ῖσμα ἀναπέμφωμεν λαοὶ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ὧδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη. »

Ῥήματα τὴν θεόπνευστον πληθύν, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων σου, ποθοῦντι εὐφημησαί, Χριστέ μοι οὐρανόθεν, παραίσχου φῶς γνώσεως, τῶν ταῖς ἰκεσίαις, ἵνα μέλψω θεόφθεγκτον ἄσμα.

Νόμῳ τῷ τοῦ Πνεύματος σοφοί, τὰ μέλη κυβερνήσαντες, ὑμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις,

ναοὶ ἡγιασμένοι, Θεοῦ ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες θεοφόροι· ἐν ὑμῖν γὰρ Χριστὸς ἐνηυλίσθη.

Ο ἅγιον τὸν φθειρόμενον ἐν γῇ, καταλιπόντες ἅγιοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ὡς ὄναρ παριδόντες, Χριστοῦ ἠρετίσασθε τὴν μὴ σαλευομένην, Βασιλείαν, ἧς νῦν ἐμφορεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης μυστικῆ, ἦν Ἰακώβ τεθάεται, ὁ ἐκλεκτὸς τῆ Θεοῦ· ἐξ ἧς ἀρρήτων λόγων προῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως ὑπάρξας, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ ζήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἰερεύσαντες ὅλον, τὸν ἑαυτῶν ἅγιοι, βίον ἀκηλίδωτον ὅλως τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, προσενηνέχατε, ὀλοκαυτώματα θεῖα, ἑαυτοὺς καὶ τέλειον, στέφανον ἤρασθε.

Σάββα τοῦ θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γνήσιοι, τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθήσαντες ἀναχώρησιν, ἀνεπιστρόφως ὁδόν, τὴν τεθλιμμένην πατῆντες, πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε τὴν ἀτελεύτητον.

Γεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν ὄσιοι, ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, καὶ τῶν δακρύων ῥοαῖς, ἄγαν ἀρδεύοντες, ἐκατοστεύοντα στάχυν, τῷ Θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, Ἀσκηταὶ θεόληπτοι, ἐπόμενοι κατ' ἴχνος, τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ Θεῷ, καθάπερ δεκτὴ θυσία καὶ ἱερά, προσηνέχθητε σφάγια, διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι, καὶ βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἀνω δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίον ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῶ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Σταυρῶ Παρθένη, περιφρουρούμενοι αἰεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς τροπούμεθα, καὶ τὰς μεθοδείας κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαὶ, μακαρίζομεν Ἀχραντε, ὡς προεφήτευσας· διὸ, πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σου
» **Κ**ύριε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν,
» καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς
» πιζῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ερῆμῳ ἀνίκημῳ, ἐγκαρτεροῦντας ὄρων ὁ ἐχθρός, ἀρεταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέποντας, τοὺς ἀηττήτης Μάρτυρας, ἐπυρπολεῖτο δεινῶς, τῷ φθόνῳ βεβλημένος, καὶ πρὸς παρατάξεις ἐτρέπετο.

Ρίζωσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, πρὸς ἀλληλοφωνίαν ἠρέθισε, τὰ τῶν Βαρβάρων φύλα ὁ Δράκων ὁ δόλιος, δι' ὧν καὶ τῆς ἐρήμου, ἐξῴσαι τοὺς Ὁσίους ἠπείγετο.

Αγρίως τὰ κύκλω, περιλαβὼν ὡς ἐπόθησε, φυγαδεῦσαι μὲν τούτους, οὐκ ἴσχυσε τοὺς ἀηττήτης, ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος· νικηθεὶς δ' ἀοράτως, ὀφθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσε.

Ιοῦ καὶ μανίας, ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε, σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέκακος· θηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφήλατο, καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις, αἵματος λιθαῖδας ἐξέχεε.

Ρεύσης ἀπήτουν, ὕλης χρυσίου φθαρτοῦ θησαυρούς, οἱ τῇ γῇ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες· οἱ δὲ γενναῖοι ἐν οὐρανοῖς ἀναθέμενοι, τὰς ἐλπίδας ἐβόων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ω'ς θῆρες ῥοπάλοις, ἀνήλεῶς καὶ τοῖς ξίφεσι, τῆς Ὁσίης καὶ λίθοις ἠκίζοντο, τῆς σφῶν προκρίτης καταμηνύειν κελεύοντες· ἀλλ' ἀνένευον πάντες, νόμῳ τῆς ἀγάπης νευρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένη καὶ Μήτηρ, σὺ Ἀποστόλων κἀλωπίσμα, καὶ Μαρτύρων Ἀγίων κραταῖωμα, καὶ τῶν Ὁσίων καύχημά τε καὶ διάσωμμα, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Μυθέντες ἀγάπης, Σῶτερ τὸν θῆσον τῆς τελείας οἱ Ὁσίοι, καὶ πεπαιδευμένοι, ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετίθεσαν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων, φίλων, τὸ σὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐθελούσιον θῦμα μιμούμενοι.

Αγαν ὑπὲρ τὴν φύσιν τὴν ἐκ θελμάτων σαρκὸς γεννηθεῖσαν Χριστέ, τὸ διάταγμα σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον· τῷ γὰρ σὺ στοιχοῦντες, Νόμῳ θανεῖν ὑπὲρ τῶν φίλων, εὐκλεῶς οἱ Θεόφρονες εἶλοντο.

Ρᾶντισθέντες ὑσσώπῳ, διὰ τοῦ Βαπτίσματος τῷ νοητῷ τὰς ψυχὰς, τοῖς οἰκείοις αὐθις, ἐρῶντισθητε αἵμασιν Ὁσίοι· ἐν φορᾷ πυρός δέ, οἷα χρυσὸς δοκιμασθέντες, προσηνέχθητε θῦμα εὐῶδες Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴν παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν με Κύριον, ἐκ
» βυθοῦ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων ἐκ ἐπτηξαν, οἱ Θεράποντες Χριστοῦ· τὸν βίον γὰρ διηνεκῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέστησαν.

Υπονοοῦντες πλουτεῖν τῆς ἀκτήμονας, ἀφειδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον, τοὺς τὰ φθαρτὰ μὲν ῥίψαντας, κτησαμένους δὲ τὰ ἀφθαρτα.

Ρώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι, τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθληταί, ἐτρέψαντο τοῦ νοητοῦ Ἀλάξορος, καὶ Βαρβάρων τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἐπὶ κούφης νεφελῆς ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ βασιλεύων Κύριος, τῆ καθελείν Αἰγύπτια, χειροποίητα Πανάμωμε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββαδων, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Στίχοι.

Διπλοῦς στεφάνους χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,

Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῶν αἱμάτων.

Εικάδι Ἀββάδες ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἤλυθον εὐρύν.

Οἳ οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἐκ διαφορῶν τόπων συναθροισθέντες, καὶ τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα προσκαθε-

ζόμενοι, ἐν ἀσκήσει πολλῇ, καὶ καλῇ πολιτείᾳ τὸν Θεὸν ἐθεράπευον. Ἄλλ' ὁ βασκαίνων καὶ φθονῶν Διάβολος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς, ἐξήγειρεν ἐπ' αὐτοὺς ἀθέους Αἰθίοπας, ἐλπίζοντας πλούτου περιουσίαν λαβεῖν. Ὡς δὲ ἀπελθόντες οὐδὲν εὗρον τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες, τὸς δὲ διχοτομήσαντες, ἄλλους δὲ κατακεντήσαντες, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν ἐκχέαντες, καὶ διαφόρως ἀνελόντες, ἀπέκτειναν. Οἱ δὲ Ὅσιοι εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, ἀπολαβόντες τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν ζωὴν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, δι' ἣν τοὺς τε ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὸ μαρτύριον τῆς ἀθλήσεως προθύμως ὑπέμειναν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.

Ὁ ὅτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ὁμολογητὴς ἐν τῷ καιρῷ τῶν Εἰκονομάχων ὑπῆρχεν Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος, οὐ μόνον πιστὸς καὶ εὐλαβὴς καὶ ὀρθοδοξότατος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς, πολὺς τὴν γνῶσιν, πολὺς τὸν λόγον. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Εἰκόνων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ τῶν ἱερῶν καὶ Δείων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξορίας καταδικάζεται, καὶ πειρασμοῖς ἀνυποπίστοις καθυποβάλλεται· ἐφ' οἷς νοσήσας δεινῶς, παρέθετο τὴν ἀγίαν αὐτῆ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων Γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμινσῷ, Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρῶνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχ. Δηλοῖ Γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων, Ἀριθμὸς ἑπτὰ παρθένος τῶν Παρθένων.

Ἄνται ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς· ὑφ' οὗ, διωγμοῦ κινήθεντος μεγάλου κατὰ τῶν Χριστιανῶν, πᾶσα ἡλικία τῶν τὸν Χριστὸν ὁμολογούντων διαφοροῖς βασάνοις καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξεκόπτετο. Ἐπεὶ δὲ ἐν Ἀμινσῷ τῇ Πόλει τὸ αὐτὸ ἐπετελεῖτο παρὰ τοῦ Ἀρχοντος τῆς Πόλεως, καὶ αὐταὶ αἱ ἑπτὰ πεπαρρησιασμέναι ἕστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ Χριστιανὰς ἑαυτὰς ὁμολογήσασαι, καὶ τὸν Ἀρχοντα ὄμῳν καὶ ἀπάνθρωπον, καὶ ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας ἀποκαλέσασαι, πρῶτον μὲν ἐκδυσθεῖσαι ῥαβδίζονται· ἔπειτα τοὺς μαστοὺς ξίφει ἐκκόπτονται· μετὰ δὲ ταῦτα κρεμασθεῖσαι ξίονται, ἄχρι καὶ τῆς διαφανείας τῶν ἐγκάτων αὐτῶν· καὶ τελευταίου εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥοδιανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Ῥοδιανὸς ὡς ἐρυθρὸν σοι ῥόδον, Χριστέ, προσήχη, τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀκύλας ὁ Ἐπαρχος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἄμωμον ἱερεῖον ὦφθης Ἀκύλα,

Τμηθεὶς ἀμώμῳ Δεσπότη διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Λολλίων πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Λολλίων ἔστηκε τὰς πυγμαῖς φέρων, Καὶ μὴ στεναγμόν, μηδὲ μυγμόν ἐκφέρων.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐμμανουὴλ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει χεθίτω, κἄν κοτύλη φησί μοι, Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ τῆς Χαλδαίας καμίνου, τὴν πανώλεθρον δύναμιν σθέσαντες, μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάντος, τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι ἐκκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπηνεώθησαν ἄμφω, τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη, τῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων, ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορῶντες τοὺς Μάρτυρας, ὑμολογοῦντας· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῷ Χριστῷ νυμφευθέντες, καὶ τῷ ἔρωτί σου τιτρωσκόμενοι, τοῦ μόνου ὄντως ἠγαπημένου, γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἠθέτησαν, οἱ πρόσφυγές σου ὦ Λυτρωτά, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαιφονία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς ἐραστάς σου Χριστέ, τῆς ἐν ἐρήμῳ θεολατρίας· τοὺς γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐκ ἔπτηξαν, τὰς σὰς κατέχοντες ἐντολαῖς, ὡς ἀκράδαντον θεμέλιον.

Ὅλην πρὸς σὲ μεταθέντες, ἐκ τοῦ Κόσμου τὴν ἐπιθυμίαν Χριστέ, θυμὸν δὲ κατὰ τῆς ἀμαρτίας μόνης ἀνθοπλίσαντες, σοὶ εὐρέστησαν πανσόφῳ χρώμενοι λογισμῷ, οἱ θεράποντές σου Κύριε.

Νόμον θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξὶ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, θεόθεν Μάρτυρες δεδεγμένοι, ἕνα ἐν Τριάδι Θεὸν ἐκηρύττετε, αὐτῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν θεῖαν πύλην τοῦ Βασιλείως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν Θεοτόκον ὡς ἀληθῶς, καὶ ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἀ**σθεβείας ὄργανα ἄλιον μέλος· εὐσεβείας δὲ αἱ θεόφθογγοι, ἐκελάδου φόρμιγγες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὀυράνιαι τάξεσιν ἡμιλλημένοι, οἱ Ἰσαγγελοι ὀλονύκτοις, ἐν ἀγρυπνίαις ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ Δεσπότη, ἠκολούθησαν ὀλοψύχως, οἱ Μάρτυρες ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ράβδοις συνθλαπτόμενοι, λίθων νιφάδας, ὑφιστάμενοι οἱ Πανόλθιοι, ἀρετῆς ἀντείχοντο, Ὑμνεῖτε βωῶντες τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολοτρόπως σῶμά τε ψυχὴν καὶ πνεῦμα, καθηράμενοι οἱ Μακάριοι, τῷ Χριστῷ ἀνέμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἰ διττὴν ὑπόστασιν σὲ βλασφημοῦντες, τὸν ἀμέριστον αἰσχυνέσθωσαν, ὡς τετράδα σέβοντες· ἡμεῖς γὰρ σε ἓνα τῆς Θείας, Τριάδος προσκυνοῦμεν.

Ῥῶδη 9'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
 » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
 » τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
 » σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
 » σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία
 » χεῖρα μεγαλύνουσιν.

Ποικίλως γυμνασθέντες οἱ Ἀθληταί, καὶ νικήσαντες τοῦ Κοσμοκράτορος, ταῖς μηχαναῖς, ἠσχυσαν ἀνδρείως καὶ εὐσεβῶς, βαρβαρικήν ἀπόνοιαν, τούτων ὑπομείναντες ταῖς ὀρμαῖς· διό καὶ τοὺς στεφάνους, διπλοῦς ἐκ τοῦ δικαίου, Ἀγωνοθέτου ἐκομίσαντο.

Οπαῖς καὶ ἐν σπηλαιοῖς ἀσκητικῶς, τὴν ζωὴν διελθόντες Μακάριοι, ἀντροῦ στενοῦ, χάσματι καθεύχθητε ἀφεγγεῖ, πεφοινιγμένοι αἵμασι, καύσειτε πυρὸς καὶ τῆ ἐκ καπνοῦ, δεινῶς ἀποσμουχούση, ἀτμίδι ἐκπνιγέντες, τροπαιοφόροι ἀπεφάνθητε.

Υμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερφυῶς, οὓς πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἠθλήσατε, νεανικῶς, ἀντικαθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς στρατιῶται ἐνδοξοὶ· καὶ γὰρ ἐνίκησατε εὐκλεῶς· καὶ νῦν παρεστηκότες, σὺν τάγμασιν Ἀγίων, τῷ πανυψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε.

Σὺν Σάββα τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῇ, ὡς ἀνόθευτα τέκνα Μακάριοι, ἐν οὐρανοῖς, αἰγλης ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμνητῶν, εἰρήνην δωρηθῆναι, κοινῶς ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οφρὶν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ ταῖς

βουλαῖς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ, τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριζον ἀκραδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίσει κραταιώσας· ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Κόσμου, τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν, ἐν ἀταραξία παμμακάρε τὸν νοῦν ἐφύλαξας, μὴ περιπλανώμενον, μηδὲ ῥεμβόμενον, ταῖς τοῦ βίου συγχύσει, καὶ ταῖς τρικυμίαις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον, καὶ ἄνω βλέποντα, πόθῳ πρὸς τὸν ἄνω Δεσπότην, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὄλων, ἀξιομακάριστε Ἰάκωβε.

Εξω τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς, Πάτερ διεξάγων τὸν βίον, παθῶν ἐλεύθερος, γέγονας τῇ χάριτι, περιφρουρούμενος· καὶ δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόνῳ, καὶ Θεαῖς ἀστράψεσι, καταστρεψάμενος, χαίρων σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὧν τὴν πολιτείαν ἐκθήσω, περὶ τὸν Παντάνακτα καὶ Κύριον.

Εξω τῆς ἐξω κόσμου καὶ σαρκὸς, ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα πάντα, ὡς τὴν ἀόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος, καὶ φανταζόμενος, τῆς σκηπῆς τὴν εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου, καὶ τὴν ὠραιότητα τὴν ἀκατάληπτον· ἧς νῦν ἐμφορούμενος σῶσαι, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε Πάτερ, τὸν Χριστὸν δυσώπησον Ἰάκωβε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενῶν ἐπίσκεψις, καταπονημένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τῆ ὑψίστη, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· οἶμοι, Τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν; ὅθεν παν-

αγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει,
ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνθηες.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδη-
» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἴγυ-
» πτίων· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν φωτισμὸν, τοῦ σοῦ Δεσπότης Ἰάκωβε,
ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμον κατέλιπες,
ἀχλωδῆ ἀπάτην, καὶ τῆς ὑπερκοσμίου δόξης
ἐπέτυχες·

Σὺ τὸν σταυρὸν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος,
τῷ σταυρωθέντι Ὅσιε, κατηκολούθησας,
καὶ μονάσας πανσόφως, τὰ πάθη ἐγκρατεία
Πάτερ ἐμείωσας.

Χωρητικὸν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων σου, σκευὸς γεγέ-
νησαι, καὶ τῆς ἀνω πολιτίης, Σιών καὶ κληρο-
νόμος, μάκαρ Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ
χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπε-
κύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυ-
μνοῦντάς σε.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ο' βίος σου τερπνός, ὁ λόγος ἔνθεος, ἀγά-
πης τῷ ἄλατι ἠρτυμένος, ἡ καρδία εὐκα-
τάνυκτος· διὰ τοῦτό σε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς φανέντος σώματι, τὸν
θεῖον σεβόμενος Χαρακτῆρα, διωγμούς
Πάτερ ὑπέμεινας, καὶ κινδύνους καὶ πόνους
παμμακάριστε.

Ω'ς θυμὰ καθαρὸν σαυτὸν προσήγαγες, Κυρίω
νεκρώσει τῆς ἀμαρτίας, καὶ θυσίας ἀναι-
μάκτους αὐτῷ, Ἱεράρχης ὡς ἔννομος προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ στά-
μνον τοῦ θείου μάννα καὶ θρόνον, καὶ
παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε
ὀνομάζομεν.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα τῶν διδαγμάτων σου, καὶ
τὴν λαμπρότητα τῶν νοσημάτων σου, καὶ
οὓς ὑπέστης διωγμούς, σεπτά δι' Ἐκτυπώ-
ματα, Πάτερ ἐκπληττόμενοι, κατὰ χρέος τι-
μῶμέν σε, Ἰάκωβε πανεύφημε, θυπόλε τοῦ
Κτίστου σου· διὸ σὺν ὑμνωδίαις βοῶμέν σοι·
Σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ε"καστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ
προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπυσαι τὰς ψυ-
χαῖς ἡμῶν;

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρ'άβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν
τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβαί-
λομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε
ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνη φι-
» λάνθρωπε.

Τῶν δακρύων τοῖς ρεύμασι, διηνεκῶς λουό-
μενος Παμμακάκαρ, καθαρὸν δοχεῖον ὠφθης
τοῦ Πνεύματος.

Ο'λονύκτοις δεήσεσι, τὰς ἡδοναῖς τοῦ σώ-
ματος κοιμίσας, ἀπαθείας ὠφθης λύχνος
ἀκοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος, καὶ συμπαθῆς ἀ-
κέραιος καὶ σώφρων, Ἱεράρχα Ὅσιε ἐχρη-
μάτισας.

Θεοτοκίον.

Α'πειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντας λύτρωσαι.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**' τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητῆς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Δόξης ἐρών ἀληθοῦς, τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψη-
λὸν Ὅσιε, περιφανῶς Πάτερ ἐβδελύξω,
καὶ γέγονας φωστήρ, ταπεινοφροσύνης ἐμπρέ-
πων φαιδρότητι.

Α'νασηλῶν σεαυτὸν, ταῖς ὀλονύκτοις προσευ-
χαῖς ἴστασο, τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι τὰς
θείας, δεχόμενος αὐγαῖς, Πάτερ Ἱεράρχα, θεό-
φρον Ἰάκωβε.

Ε'ν ἐγκρατεία πολλῇ, ἐν ἀγρυπνίᾳ ἐκτενεῖ
Ὅσιε, ἐν προσευχῇ καὶ κακοπαθείᾳ, ἐ-

ζήτησας Θεόν, τόν σε πρὸς τὰς ἄνω μοναῖς μεταθέμενον.

Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθὴς ἴασαι καρδίαν, ἢ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ πληγωθέντα, ἀρρήτως κηύσασα.

Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἄβυσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐ-
• πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Οὐ κρουνοὶ τῶν δακρῶν σου Ὅσιε, θάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήραναν, καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σε ψυχῇ προεξένησαν.

Ανεξίκακος πρᾶος ἀκέραιος, ὅσιος ἠδὺς ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλευς, παναοίδιμε Πάτερ γεγένησαι.

Τῇ τῶν θείων Ποιμένων ἡ μνήμη σου, Πάτερ συνδεδόξασται, οἷα Ποιμένος καλοῦ, Ποιμὴν σοφὸν Ἰακώβε, ὡς ὁσίως τὴν ποιμνὴν ποιμάναντος.

Θεοτοκίον.

Ο βουλήσει τὸ πᾶν ἐργασάμενος, μήτραν βουληθεῖς ἀπειρογάμον ὦκησε, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἥχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Λύπας ἐνεγκῶν σῆς χάριν σκιαῶς, Λόγε,

Βίου σκιδῶδους Ἰακώβος ἠρπάγη.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδ' Ἰακώβον κατὰ πρῶτην.

Οὗτος, τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπελθὼν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, νηπεία καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ ἑαυτὸν ἐκαθάρισεν· ὅθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ἄγεται τῆς Ἐπισκοπῆς, πολλοὺς διωγμοὺς ὑπομείνας, ὡς τοὺς Εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος. Ἐν τούτοις οὖν καρτερῶν, καὶ λιμῶ καὶ δίψει προσπαλαίων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρομένην,

Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρομένην.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θωμᾶς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλάβειαν, Διάκονος προχειρίζεται τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Σακελλάριος, ὑπὸ τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐν θαύμασι με-

γίσῃ Ἰωάννης τῷ Νησιεῦτι, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῆς αἰοδιμου καὶ μακαρίῃ Μαυρικίῃ. Καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτῷ τε τοῦ Γωάννου, καὶ τῷ μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Κυριακῆ, προχειρίζεται Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἔτη τρία καὶ μῆνας δύο τὸν θρόνον ταύτης διέθυνας· καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Αἰρίσεων ἀγωνισάμενος, καὶ τὰ ὀρθόδοξα δόγματα κρατύννας, καὶ τὸ Ποίμνιον καλῶς καὶ θαρσύντως ποιμάννας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φιλήμονος καὶ Δομνίνου.

Στίχ. Τμηθεῖς Φιλήμον, καὶ Δομνῖνον σὸν φίλον, Φιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειρογάσω.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοδόξου Πόλεως Ῥώμης· ἐπὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ διωγμοῦ ἀπιόντες ἐν Ἰταλίᾳ, κακεῖ κηρύττοντες τὸν λόγον τῷ Θεῷ, καὶ πολλὰς ἐπιστρέφοντας ἐπὶ τὴν τῷ Χριστῷ Πίστιν, ἐβάπτισον. Διὰ τῆτο ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ τῷ τῆς χώρας προσαχθέντες Ἀρχοντι, καὶ μήτε κολακείαις μαλακισθέντες, μήτε δωρεῶν ὑποσχίσεσι, μόνου δὲ τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενοι, καὶ Θεοῦ ἀνακηρύττοντες, γυμνοὶ ταθέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπτονται, εἶτα ρίπτονται ἐν φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα τῆς φυλακῆς ἐκδληθέντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηρίλλου, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχ. Διπλᾶ θανὼν εὗρατο Βηρίλλος στέφην,

Ὡς κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ δαιμόνων.

Οὗτος ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐξ Ἀντιοχείας ἔλκων τὸ γένος· ἐν τῇ Δύσει δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, Ἐπίσκοπος Κατάνης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου προχειρίζεται. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς ποιμάννας τὸ ὑπ' αὐτὸν Ποίμνιον, καὶ θαύματα παντοῖα ἐργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπίστρεψε Πίστιν. Ἐξ ὧν ἐπιμνησθῆναι ἐνός διόν ἐστί. Πηγὴ ἦν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, πικρότατον ἔχουσα ὕδωρ, ἢ τὴν πικρίαν, τῷ Θεῷ προσευξάμενος, μετέβαλεν εἰς γλυκύτητα· ὅπερ ἰδὼν τις Ἑλλήν, ἄκρως Εἰδωλολάτρης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ σὺν ἐκείνῳ ἕτεροι πολλοί. Ἐν τούτοις εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, καὶ τὸν τοῖς Ἀγίοις πρέποντα ὕπνον ἀναπαυσάμενος, κατετίθη ἐν τῇ αὐτῇ Νήσῳ ἐντίμως, ἰάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ μετὰ πίστεως προσιοῦσι μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεραπίων, ὁ ἀπὸ Σιδωνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δοὺς πάντα χερσὶν ἐνδεῶν Σεραπίων,

Τέλος δίδωσι καὶ τὸ Πνεῦμα Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰκόνοσ χρυστῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λατρευο-
• μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
• σαν, ἀθιωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
• πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
• Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πολλοὺς διωγμοὺς, ἀνενδότους πειρασμοὺς Πάτερ ὑπέμεινας, Εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος, ὡς ζηλωτῆς ἐνδικιώτατος, πάντας τοὺς ὀρῶντας φωτίζων, καὶ κραυγαῶν Ἰακώβε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστοῦ τὴν φρικτὴν παρουσίαν ἐννοῶν ἐν
κατανύξει, πάντα τὸν βίον διετέλεσας,
ἕως οὗ εὖρες Μακάριε, καθαρσιν πταισμάτων
τελείαν, καὶ αἰώνιαν παράκλησιν, καὶ φωτι-
σμόν ἀληθινόν, καὶ δόξαν ἀρρήτον.

Ποιμένος Χριστοῦ, ἐν πραότητι ψυχῆς ὠφθης
ἀρνίον· καὶ ὑπὸ τούτου ποιμαινόμενος,
ποιμὴν προβάτων ἐν Πνεύματι, Πάτερ λογικῶν
ἀνεδείχθης, σὺν αὐτοῖς μελπῶν πάντοτε· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρία σεμνή, ἀειπάρθενε Ἀγνή εὐλογημέ-
νη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρ-
τανόντων ἢ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον
σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ο καθαρῶτατός σου νοῦς, καθαραῖς προσ-
ομιλῶν φωτοχυσίαις, τῶν δαιμόνων τὸ
σκότος, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν, ἐμφρόνως
ἐξέκλινεν Ὅσιε, Χριστὸν ἀνυμνεῖτε κραυγάζων
εἰς αἰῶνας.

Πεπυρωμένα τὰ ἐχθροῦ, βέλη ἔσθεςας Σοφῆ
ταῖς ἐπομβρίαις, τῶν ἀπαύστων δα-
κρύων· καὶ πυρωθεὶς τῇ Χριστῷ, ἀγάπη παμ-
μάκαρ κατέφλεξας, ταῖς ὑλομανούσας τῶν ἡδο-
νῶν ἀκάνθας.

Τοῦτο τὸ ποιμνιον Σοφῆ, ὃ συνήγαγες ταῖς
σαῖς διδασκαλίαις, καὶ τοὺς πίστει τε-
λοῦντας τὴν ἱεράν καὶ σεπτὴν, καὶ πλήρη φω-
τὸς Δείαν μνήμην σου, φύλαττε εὐχαῖς σου,
πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς
ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖ-
σαν τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτό-
κε πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον τὸν ἀρρήτω
» σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄ-
» δάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
» ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι
» ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
» λύνωμεν.

Μετὰ πολλοὺς τοὺς καμάτους, μετὰ πό-
νους μυρίους, ἰδρωτὰς τε καὶ θλίψεις
ἀληθεῖς, πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας, τὸν οὐ-
ράνιον φέρων, τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν,
ιερώτατε Πάτερ, Ὅσιων ἰσοστάσιε.

Ημερινὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ Πνεύματος
οἶκον, ὡς ῥόδον εὐωδίας μυστικῆς, Πά-
τερ, ὑπάρχον ἀνάπλεων, ὡς ὑψίκομον δένδρον,
ὡς δόξης αἰωνίου κοινωνόν, ὡς σοφὸν Ἱεράρ-
χην, τιμῶμέν σε Ἰάκωβε.

Αὶ τῶν δακρύων λιθαῖδες, ἐν τῇ γῇ τῆς καρ-
δίας, πεμπόμεναι πλουσίως ἀληθῶς, στά-
χυν ἐξέθρεψαν ὄριμον, ταῖς ψυχαῖς τῶν ἐν πί-
στει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα αἰεὶ, Ἱεράρχα
Δεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλης με
κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ,
μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρ-
θένος, ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέ-
λων τὰ πλήθη, καὶ ὁ κλεινὸς Ἰάκωβος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

*Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

*Μνήμη τῆ Ἁγίας Ἱερομάρτυρος βασιλείης,
Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.*

Περωσύνης στολαῖς ἠγλαϊσμένος, Θεῷ ἐλει-
τούργησας, καθάπερ Ἄγγελος, τῷ δι ἡμᾶς
ὑλῆ σώματος, ἐπιφανέντι, θύων Βασιλείε με-
γαλώνυμε· ἐντεῦθεν ὡς τέλειον πρόβατον τέ-
θυσαι, καὶ καθαρὸν θυμα γέγονας, καὶ προσ-
νηχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον· ὅθεν
φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμονικῶς καὶ βοῶ-
μέν σοι· Ἰκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Αφαιρεθεῖς τὴν δορὰν κρίσει ἀδίκῳ, τοὺς
πόνους ὑπήνεγκας ἀποσκοπούμενος, λῆ-
ξιν τὴν ἄπονον Ἐνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς
ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ στομύμενος,
οἷά περ σίδηρος, ἔρανοχαλκευτον γέγονας, παμ-
μάκαρ ξίφος, πάσας συγκόπτων ἐχθροῦ ταῖς
φαλαγγας· ὅθεν τιμᾶ σε πᾶσα σήμερον, τῶν

εὐσεβῶν γλῶσσα χαίρῃσα, καὶ αἰτεῖ δυσωπεῖν σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποιήμας σου.

Οραϊσμένοις τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, εἰς πόλιν ἐκ πόλεως δέσμιος ἔτρεχες, καταδεσμεύων τὸν Τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ δὴ πρὸς Καισαρείαν πόλιν γενόμενος, ἐν ταύτῃ τέλος μακάριον, καθυπεδέξω· καὶ πρὸς τὴν Πόλιν τὴν ἐπουράνιον, στεφανηφόρος ἀνεληλυθας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ἀθυμίας ὁ δειλῆς, καὶ ἀπορία, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἰλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἰκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δειχθεῖν εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλω κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἀδου Βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Σοῦ τοὺς μεγίστους Μάρτυς εὐφημῶ πόνους.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ς ἐν ἠπεύρω πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κατὰ δόρων ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

» **Σ**οῦ τὴν βασιλείον, δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ κλεινὸς Βασιλεῖος, ἀγαπήσας σταθερῶς, ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε, δι' οὗ, Βασιλείας οὐρανῶν ἡμᾶς ἀξιώσον.

» **Ο** ἀξιέπαινος βίος, ἢ καθαρά, πολιτεία Ἐνδοξε, τῶν ἀγώνων ἢ τριβῆ, κληρονόμον

ἔδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε ἀπειργάσατο.

Υποταγεῖς τῷ Κυρίῳ δι' ἀγαθῆς, πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρόν, καὶ ποσὶ συνέντριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ Μάρτυς Βασιλεῖε.

Τῆ τῶν αἱμάτων πλημμύρα τὸν νοητὸν, Φαραῶ ἐβύθισας, πανστρατὶ ὡς ἀληθῶς, καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες Σοφέ, ἐνθα νέφος Ἀθλητῶν αἰεὶ εὐφραίνεται. *Θεοτοκίον.*

Ο τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενῆς, βουληθεὶς κατώκησε, σοῦ τὴν ἀχραντὸν νηδύν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἀγνή, σῶσαι θέλων τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Υψώθης οἶά περ ἀμνός, ἐπὶ ξύλου Τρισμάκαρ, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων, διανοίᾳ καθαρᾷ, καὶ καταράσσων ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις, σθένει θείου Πνεύματος.

Στιγμάτων Μάρτυς καλλοναῖς, ὠραιότατος ὠφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾷ, χαριστηρίους φωνὰς, ἀναμείλων, τῷ ἀγνωθότη σου.

Μεγίστην εὐκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι γνώμη, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφέ, καὶ τὸν μεγαλῶς αἰεὶ, ἐπηρμένον, Μάρτυς ἐταπείνωσας.

Ενθέων φύλαξ πεφυκῶς, προσαγμαίων Θεόφρον, φυλακαῖς κατεκλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὁδόν, τὴν εἰς πλάτος, γνώσεως εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν Ἡσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετραίνωσεν αὐτήν, βοῶν Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἢ Παρθένος, τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Βασιλεῖος, τὴν Βασιλείαν Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασιάνων πυράν, καὶ θάνατον ἀδικόν· ὅθεν ἀθανασίας ἀληθοῦς ἠξιώθη. Τοῦτον οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. *Θεοτοκίον.*

Εκαίνισας ἀχραντε, τῷ θείῳ τὸ κῶ σου, ἐφθαρεῖσαν τοῖς πάβεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντας ἐκ τοῦ

θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ιδὼν ἀστράπτου σου, τὸ θεῖον πρόσωπον, τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη ὃ δυσσεβῆς, Μάρτυς κατεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργός, ἀναισθητῶς ἐμωραίνετο.

Σοφία κρείττονι, καλλωπιζόμενος, τοὺς σοφούς τῶν Ἑλλήνων θεαρχικῶ, σθένει ἀπεμώρανας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης στέφανον ἀπέληφας.

Ταθέντα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον, ἐκραταίου σε Λόγος ὃ ἐν Σταυρῷ, ταυθθεῖς Βασιλείε, καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Οὐ θύω δαίμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον, οὐ κολάσεως εἶδη ὃ ἱερός, ἔκραζε Βασιλείος· ἵνα Θεὸν ὁμολογῶ, ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σε Δέσποινα, τὴν πολυῦμνητον, εὐλογῶ σε Παρθένε, δι' ἧς βροτοὶ, πάντες εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρτας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θεῷ φέγγει σε ἀγαθὴ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοὶ ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέο-
» μαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Σιδήρου βάρει κατακαμφθεῖς, ὡς τὸν ἐλαφρότατον ζυγόν, Κυρίου φέρειν ἐλόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστη τραχηλιάσαντα, ἐχθρόν τὸν ἀλαζόνα Μάρτυς κατέκαμψας.

Μετ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, Μάρτυς περι-
κείμενος δεσμά, τόπους ἐκ τόπων διέδρα-
μες, τούτοις ὡς ὀρμίσκοις ὠραιζόμενος, Βασι-
λείε, καὶ τέρπων τὸν Ἀθλοθέτην σου.

Αιμάτων ρεύμασι σεαυτῷ, Μάρτυς ἐπιχρώ-
σας ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἔνδοξε,

νίκης τε διάδημα περιθέμενος, Χριστῷ συμβασιλεύεις χαίρων Βασιλείε.

Ρώσθεις τῇ χάριτι τοῦ Σταυροῦ, ἠνυσας μακρὰν καὶ χαλεπὴν, ὁδὸν δεινῶς ἐλαυνόμενος, μέλπων· Ἐν τῇ τρίβῳ τῶν μαρτυριῶν σου, τερπόμενος καὶ χαίρων Λόγε πορεύσομαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ, τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, τῶν σοφῶν Μαρτύρων τὸ περιτειχίσμα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλασσαν, ὑψυμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐ-
» δίῳ λιμένισι προσδραμῶν, βῶ σοι· Ἀνάγα-
» γε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Υψώθης τοῖς ἀθλοῖς σου, καὶ κατέρραξας ἐχθρόν, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, καὶ πρὸς Θεὸν μετέβης νικητικῶ, στεφθεῖς διαδήματι, ἐπὶ τέλει τῶν ἀθλῶν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν ταχύσαντα, τὰς παλάμας διὰ σὲ Μάρτυς σοφὴ μιμούμενος, ἀνηρητήης ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ξεσμούς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάην σου τοῖς τραύμασιν.

Εδέσμευς δεσμούμενος, τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασιλείε· ἀπολυθεῖς δὲ ἔνδοξε τῆς σαρκός, εἰς τέλος διέλυσας, τὰς αὐτῶν κακουργίας θεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σε Πανύμνητε, ἣν ὕμνοισι στρατιαὶ, ἐπουρανίων τάξεων, καὶ δυσωπῶ σε, πάθῃ μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον Ἀχραντε, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐλευθέρωσον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Σώαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν·

Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.

Εἰκάδι δευτερὴν Βασιλείος ἐτρήθη σούθλαις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ ἰ Σατορνίνου Ἡγεμόνος Ἀγκύρας, Πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας. Διαβληθεὶς δὲ, παρίστη τῷ Ἡγεμόνι· καὶ ἐρωτηθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται· καὶ αὐθις τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, εὐτόνως ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ σιδήροις πεδηθεὶς τῇ φρουρᾷ κατακλείεται. Μεθ' ἡμέρας δὲ τινὰς, τῷ Ἀποστάτῃ, διερχομένῳ τῆς Ἀγκυρανῶν, προσά-

γεται δέσμιος ὁ Ἅγιος· καὶ ἐρωτηθεὶς, τῷ Κόμητι Φλαβεντίῳ λωροτομηθῆναι δίδοται, ὁ καὶ θάπτον ἐπληροῦτο· καὶ δὴ πολλῶν λῶρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ἐπισθεν ἐμπροσθεν, καὶ τῶν ἐμπροσθεν ἐπισθεν, κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Μάρτυρος κρεμαμένων, λῶρον ἕνα ἀποσπάσας ὁ ἀδάμας, ἐρρίψι κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος· ὁ δὲ, πυρωθείσας σούβλαις κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ διατρῆσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ νῶτα καὶ πάσας τὰς ἀρμονίας· οὐ γνομένου, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέπιπτο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Καλλινίκη καὶ Βασιλίσσα, ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσσῃ,

Τὰς Καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δροσίδος, θυγατρὸς Τραϊανοῦ τῆ βασιλέως, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πέντε Κανονικῶν.

Στίχ. Δροσις ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς τοῦ μύρου,
Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικὴ πρὸς πόλον.

Ὁ Βασιλεὺς Τραϊανὸς, καθ' ἑκάστην τοῦ ζῆν ὑπεξάγων τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, τὰ τούτων τίμια λείψανα ἐν ἀσέμνοις καὶ βεβήλοις τόποις ἐναπέριπτε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνου ἦσαν γυναῖκες πέντε ἐν Ἀσκητηρίῳ τινί, Κανονικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον ἔχουσαι, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις περιστῆλιν, καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ Ἀσκητηρίῳ. Τοῦτο μεμαθηκυῖα ἢ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ θυγάτηρ Δροσις, οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς Γυναξίν, ἔχουσα μετ' ἑαυτῆς καὶ ἐσθῆτα πολυτίμου, τῶν κουδικουλαρίων (κατακοιμιστῶν) ὑπὸν συσχεθέντων, ἀξιοῦσα συναπελθεῖν αὐταῖς εἰς ἀνάληψιν σώματος Ἁγίου.

Ἀδριανὸς δὲ τις, σύμβουλος τοῦ Βασιλέως, καὶ μνηστὴρ τῆς Δροσίδος, Ἀυτοκράτωρ δέσποτα, λέγει τῷ Βασιλεῖ, κέλευσον στήναι στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοθανῶν, ἵνα γινώμεν τίνας εἰσὶν οἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀποσολοῦντες. Ὁ δὲ ἐπέτρεψε τοῦτο γενέσθαι· καὶ ἐπαγρυπνήσαντες οἱ φύλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε Κανονικὰς Γυναῖκας, ἅμα τῇ θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως Δροσίδι, καὶ κρωτὰς ἀναγαγόντες, παρέστησαν αὐτὰς τῷ Βασιλεῖ. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξίστη· καὶ ταύτην μὲν προσέταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἴπως μετὰ μελὸς γένηται. Ἔνεκα δὲ τῶν πέντε Γυναικῶν Κανονικῶν, ἐκέλευσε κατασκευασθῆναι χῶρον μεγάλην, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῇ τὰς ἱεράς Γυναῖκας, καὶ σὺν αὐταῖς χαλκὸν ἱκανόν, ἐφ' ᾧ, διὰ τῆς ἀναλύσεως ἀμφοτέρων, ἀναμιγθῆναι τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χόρος τῶν Ἁγίων Γυναικῶν· καὶ διὰ τοιοῦτου χαλκοῦ κατασκευασθῆναι πυθμένας τῶν χαλκείων τοῦ ἐκ καινῆς ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀπολλωνίων ὀφείλοντος ἀναφθῆναι, καὶ ἐγκαινισθῆναι εἰς θεραπείαν τῶν ὀμοφρόνων αὐτῷ Εἰδωλολατρῶν.

Τούτων δὲ γνομένων, καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων χωνευθεισῶν, κατεσκευάσθη τὰ χαλκεία· καὶ ἀνάφαντες τὸ λουτρὸν, ἐκήρυξαν πανταχοῦ λέγοντες· Ὅσοι φίλοι τῶν εὐμενῶν Θεῶν ὑπάρχετε, εἰσελθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου λουτροῦ ἐγκαίνια· καὶ εὐθέως συνέτρεχον ἅπαντες. Ὁ πρῶτος οὖν ὀρμήσας εἰσελθεῖν, ἐν χρῶ τῆς πρώτης θύρας τοῦ λουτροῦ γνομένου, χαμαὶ πεσὼν, τὴν ψυχὴν ἀπέριψεν, ὡσαύτως καὶ ὅσοι μετ' ἐκείνου προσήγγισαν· οὐδεὶς γὰρ τὴν πρώτην θύραν εἰσελθεῖν ἠδυνήθη. Τοῦτο δὲ μεμαθηκὼς ὁ Βασιλεὺς, καὶ τοὺς τῶν Θεῶν αὐτοῦ λατρευτὰς προσκαλεσάμενος, εἶπατέ μοι, φησί, μήπου ἄρα παρὰ τῶν

Χριστιανῶν μαγεία τις γέγονεν; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐχὶ Βασιλεῦ, ἀλλὰ τὰ γενόμενα χαλκεία ἐκ τῶν λειψάνων τῶν Κανονικῶν ἐκείνων Γυναικῶν τοῦτο πεποιήκασι· κέλευσον οὖν ἕτερα χαλκεία γενέσθαι, καὶ οὕτως ἔξει τὸ ἐνεργόν. Καὶ τοῦτου γνομένου, λέγει ὁ Ἀδριανὸς τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον Βασιλεῦ, τοὺς προτέρους πυθμένας τῶν χαλκείων ἀναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στήλας γυναικείας γυμνάς τῶν πέντε Κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς βασιλείας σου αὐτὰς στήναι· καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ γεγόνασι. Καὶ μετὰ τὸ στήναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐτὸς καθ' ὕπνου πέντε ἀμνάδας ἀσπίλους, νεμομένας ἐν παραδείσῳ, καὶ ποιμένα φοβερόν ποιμαίνοντα αὐτάς, καὶ λεγόντα τῷ Βασιλεῖ· Παρανομώτατε καὶ ἀσεβέστατε Βασιλεῦ, ἃς σὺ ἐνόμισας ἐξ ἀτιμίας ἰστῶν, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Ποιμὴν ἀπὸ σοῦ ἀποσπάσας, τίθεικεν ἐν τόπῳ, εἰς ὃν μέλλει καὶ ἡ Δροσις, ἢ ἄσπιλος ἀμνάς, καὶ σοῦ θυγάτηρ, ἔλθειν.

Ἐξυπνος δὲ γνομένος, ἐμάνη ὁ δυσσεβῆς, ὅτι μετὰ θάνατον αἱ Ἅγιοι Γυναῖκες κατήσχυναν τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ κέλευε δύο κλιδάνους ἀναφθῆναι ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς Πόλεως, καὶ πυροῦσθαι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας· προστίθει δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιδάνοις, τύπον βασιλικῆς προστάγματος ἐπέχουσαν, καὶ περιέχουσαν οὕτως· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, οἱ τὸν Ἐσταυρωμένον προσκυνῶντες, ῥύσασθε ἑαυτοὺς μὲν πλείστων βασάνων, ἡμᾶς δὲ κόπων· καὶ ἕκαστος ὑμῶν βαλίτω ἑαυτὸν ἐν οἰσθήποτε κλιδάνῳ ἀκωλύτως ἂν αἰρεθῆ. Τοῦ τοιοῦτου οὖν διακωδωνηθέντος προστάγματος, ἀκούσασα ἢ τοῦ Θεοῦ δούλη Δροσις, ὅτι ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν, πόθῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ πίστει, ῥίπτουσι ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλιδάνοις, ἀνατίνασα τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς, εἶπε· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Τίε τοῦ Θεοῦ, εἰ σὸν θῆλημα ἔστι σωθῆναι με, καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μανιώδη θρησκείαν Τραϊανοῦ τοῦ ἐμοῦ πατρός, αὐτὸς μοι συνέργησον κεραιθῆναι τοῦ νυμφῶνος Ἀδριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, ὅπου αἱ πέντε Κανονικαί, αἱ ἐμὲ ὀδηγήσασαι εἰς τὸν φέβρον σου· κοίμισον δὲ καὶ βαθεῖ ὑπὸν τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας, ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν.

Ταῦτα εἰπούσα, καὶ τὸ Βασιλικὸν σχῆμα ἀποθεμένη, ἐξῆλθεν, ἀφορητί, μηδενὸς νοήσαντος. Ἀπερχομένη δὲ, ἐφ' ᾧ ῥίψαι ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν κλιδάνων, διενενοήτο καθ' ἑαυτὴν λέγουσα· Πῶς ἀπέρχομαι εἰς Θεόν, μὴ ἔχουσα ἐνδυμα γάμου, Βάπτισμα μὴ λαβοῦσα; καὶ διὰ τοῦτο ἀκάθαρτος οὖσα; ἀλλὰ Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἰδοὺ κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου διὰ σέ, ἵνα με καταστήσης θυρωρὸν τῆς βασιλείας σου· σὺ οὖν ὁ δὲ ἡμᾶς βαπτισθεὶς, βάπτισόν με ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν, ἐκβαλοῦσα ὄπερ ἐβάσταζε μύρον ἐκ τοῦ χιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἀλείψασα καὶ ῥίψασα ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν καμαροειδῶν λάκκων, ἔδαπτίσαστο, εἰπούσα· Βαπτίζεται ἢ δούλη τοῦ Θεοῦ Δροσις εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἑπτὰ, μετελάμβανε τροφῆς Ἀγγελικῆς. Φιλόχριστοι δὲ τινες εὐρόντες, καὶ παραμείναντες, ἔμαθον τὰ περὶ αὐτῆς, οὕτω πάντα αὐτῆς διηγησαμένης. Τῇ δὲ ἐγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη, ἐφ' ᾧ τί ἄρα διαπράξασθαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
• Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-

» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
 » τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
 » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμῷ τῆς Δείας χάριτος λαμπόμενος,
 τὸ σκότος τῶν κολάσεων διεληλυθας,
 γεγονῶς ἡμέρας κοινωνός, Σοφὴ ἀνεσπέρου,
 καὶ βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Ηδρασμένη ἐπὶ πέτραν Δείας γνώσεως, Δεό-
 φρον ἢ καρδιά σου, οὐ σεσαλεύεται, πει-
 ρασμῶν ἀνέμοις Ἀθλητά, βοῶσα τῷ πάντων
 λυτρωτῇ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
 ρων ἡμῶν.

Μωραινόμενος ὁ Τύραννος προστάττει σε,
 λωροτομεῖσθαι Ἐνδοξε, καὶ ὡς ἄσαρκον,
 ὑπομένοντά σε καθορῶν, συνῆκεν οὐδολῶς ἐκ-
 βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Ως χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ τῶν κολάσεων,
 ἐξέλαμψας πυρούμενος, καὶ ἐκσφράγι-
 σμα, παθημάτων Δείων γεγονῶς, ἐβόας Βασι-
 λειε σοφὴ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἀδιάφθορον, Παρθέ-
 νε διαμένουσαν, κατανοοῦσα, τῷ ἐκ σοῦ
 τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν, ἐβόας Σωτῆρι, καὶ Θεῷ·
 Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγα-
 » σας, καὶ Δικαίᾳ Δυσίαν ὕδατι ἔφλε-
 » ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ
 » βούλεσθαι. Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς
 » αἰῶνας.

Ολικῶς πρὸς τὸ Δεῖον ἀνατεινόμενος, τοὺς
 τοῦ σώματος πόρους ὄναρ λελόγισαι· ὄ-
 θεν πρὸς ζωὴν μακαρίαν καὶ ἀπονον, Μάρτυς
 ἀθλοφόρε, γηθόμενος μετέβης.

Νευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος,
 σπαραγμῆς ὑποφέρεις σαρκὸς σερρότατα,
 καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ συμπνίγεις ἐχθρὸν,
 ρεῖθροις σῶν αἱμάτων, Βασιλειαε τρισμάκαρ.

Οβασίλειος κόσμος τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
 στοῦ, τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος τὸ ἀπει-
 κόνισμα, Μάρτυς ὁ σερρός, τῶν πιστῶν τὸ κρα-
 ταίωμα, ὕμνοις εὐφημείσθω, Βασιλειαε ὁ μέγας.

Υπερκόσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνεσπέρου, οὐ-
 ρανῶν Βασιλείαν, στέφος ἀμάραντον, ἄ-
 λυτον ζωὴν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, Μάρτυς
 μετὰ τέλος, εὐρεῖν κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀνθρώπων γένος ἤξιώται, διὰ σοῦ
 Παναγία Θεοχαρίτωτε· μόνη γὰρ ἡμῖν,
 τὸν Σωτῆρα ἐκύησας· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
 τας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔ τολ-
 » μᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
 » διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
 » σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
 » οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ιδεῖν Ἀγίων τερπνάς λομπρότητας, ἀπολυ-
 Δεῖς σαρκὸς, κατηξιώθης Πανόλβιε, καὶ
 Ἀγγέλων συνήφθης στρατεύμασι, μέλπων αἰεὶ
 σὺν τούτοις Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριάς, ἢ παν-
 τουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ως φῶς Παμμακάρε, ὡς μέγας ἥλιος, ἐν οὐ-
 ρανῷ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὀρώμενος,
 ταῖς τῶν ἄθλων φεγγοβολοῖς λάμπησι, καὶ θαυ-
 ματουργημάτων, Δείαις λαμπρότησι, πάντων
 καταυγαίσεις, ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σαυτὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὠραιότησι, πανευ-
 κλεῶς Δεόθεν Ἀθλοφόρε ὠραῖσας, καὶ
 Χριστῷ τῷ ὠραίῳ παρίστασαι, στέφος δικαιο-
 σύνης, νῦν περικείμενος· ὄθεν σε τιμῶμεν, οἱ
 πιστοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

Ηγῆ τῇ Δείᾳ ταφῇ ἡγίασται, τοῦ ἱεροῦ
 Βασιλειαε καὶ Δείου σου σώματος· τῶν
 Δικαίων ἐσκίρτησαν πνεύματα, μέσον αὐτῶν
 τὸ πνεῦμα, σοῦ μάκαρ ἔχοντα· μεθ' ὧν πάν-
 των μέμησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχειίας σου! Θεὸς
 γὰρ ἦν Παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τικτόμενος·
 ὃν ἰκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς ἀ-
 διστακτῶ πιστεῖ τιμῶντάς σε, Μῆτερ ἀπειρο-
 γαμε, σεμνὴ ἀπολυτρώσασθαι.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπολύσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν
 αὐτοῦ Μαθητῶν ἑκατὸν ἐννενηκοντα ἑννέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
 Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ηδονάς ταῖς τοῦ σώματος, καὶ σαρκὸς τὸ
 δυσήνιον, τῷ κημῷ μακάριε καθυπέτα-

ξας, τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι, νικήσας ὡς ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος ὅθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἐπομένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ Δεῖῳ, Νίκων κηρύγματι πάντοτε,

Αναλάμψας ὡς ἥλιος, ἐξ ἐώας Πανόλβιε, οἰκουμένην ἅπασαν κατεφώτισας, τῇ τῶν Σαυμάτων λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος, ὡς ἀστέρων φαινῶν, ὀπαδῶν· μεθ' ὧν ἤθλησας, καρτερώτατα, διὰ ξίφους τμηθέντες, καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος Δεσπότη, ὑμῶν τὰ πνεύματα Δέμενοι.

Οὐ λιμὸς ἔδὲ κίνδυνος, ἐ γυμνότης ἐ μάστιγες, οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος, ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιάγαστοι· ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ ποιμένι ἐπόμενοι, ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λῆξιν οὐρανόυ, Βασιλείας Ἀθλοφόροι, Σφραγιστοὶ ἐφθάσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἢ Θεὸν κηύσασα τὸν Σωτήρα μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόπον, καὶ Δείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν ἢ ἀμνάς ἢ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητα, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς ποδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἶμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Νίκης σε μέλπῳ τὸν φερώνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
- σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴν
- τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Νικήσας ἀσκητικαῖς παλαιίσμασι, τὸν κακομήχανον, ἀθλητικαῖς ἐστέφθης καλλοναῖς καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ὅσπερ Νίκων τῶν τιμώντων σε.

Ισχυῖ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαντος, δυναμωθείς ἠρίστευσας τὸ πρὶν, ἐν πολλοῖς Μακάριε· καὶ νικητὴς γενόμενος, Χριστῷ προστρέχεις τῷ Βαπτίσματι.

Κοσμεῖται τῷ μαρτυρίῳ ὄμιλος, μακαριώτατος, τῶν μαθητῶν σου πρότερον Σοφέ, λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ ἐν διπλοῖς παλαιίσμασι, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέξατο.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἡλίον καὶ Φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς γεγέννηκε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν Θεάνθρωπον.

Ωδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
- **Χ**ριστέ κρίζουσα· Σύ μου ἰσχυὸς Κύριε,
- καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στρατεῖαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος στρατὸν ἔνθεον, Μάρτυς Χριστοῦ ὦπλισας, πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκᾶμματα.

Σταυρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα Πανένδοξε τὸ πρὶν ἔσπευσας, ἀθλητικαῖς μάστιξι, φάλαγγας Δαιμόνων τροπώσασθαι.

Εώας ὡσπερ ἀστήρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς δυσμαῖς ἐφθασας· ὅθεν θανῶν ἔδυσας, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξανέτειλας.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων δῆμος τὴν σὴν, ἀπεικονίσασα σφαγὴν Δέσποτα, ἐπεγνωκῶς Κόρης σε, ἐξ ἀπειρογάμου βλαστήσαντα.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Φῶς ἐπέλαμψε σοῦ τῇ καρδίᾳ, Δείοις ῥήμασι τῆς σὲ τεκούσης· φωτισθεὶς δὲ τῷ Βαπτίσματι Ὅσπερ, τῶν Μοναστῶν κατελέγης συστήματι, καὶ ποδηγὸς καὶ φωστήρ ἐχηρημάτισας, ἐπομένων σοι· μεθ' ὧν τὸν Χριστὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. *Θεοτοκίον.*

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάνταγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὅ μοι τέκνον μη! πῶς πάσχεις; Δείλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
- » Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
- » στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
- » Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε .

Ε'νηδόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις, τὰ τῶν βασιάνων ρεύματα ἄτρωτος διέβης, Νίκων ἀξιάγαστε, καὶ νίκης τὸν στέφανον, Μάρτυς ἐπαξίως ἀπειλήφας .

Λαμπροτάταις διαπρέπων ἀνδραγαθίαις, ὡς ἀσκητῆς ἠγώνισαι, πάθη θανατώσας, πρότερον τῷ σώματος, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, ταῖς δαιμονικαῖς τρέπων φαλαγγας .

Παρετάξασθε τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας, τῷ δυσμενεῖ Θεόφρονες, καὶ διὰ θανάτου, εὐκλειαν ἀθάνατον, εἰλήφατε ψάλλοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε .

Θεοτοκίον .

Ω'ς ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως ἀνωτέραν, ὁ Ποιητῆς ἠγάπησεν, ὡς Παρθενομητορ, δείξας σε Μητέρα αὐτοῦ, ἣν καὶ λιτανεύουσι, δῆμοι Ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα .

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
- » θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
- » δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε .

Ταῖς θείαις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶν παραινέ- σεσι, τὴν δύναμιν Νίκων ἔσχες, τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις, μυούμενος τὰ κρείττονα .

Ο'βίος σου φωτὶ ἀρετῶν πυρσευόμενος, τὴν ἀθλήσιν ὡσπερ κόσμον, εὐπρεπέστατον ἔχει, Θεόφρον πανσεβάσμιε .

Νόμοις θεαρχικοῖς, εὐπειθοῦντες οἱ Μάρτυρες, ἠρίστευσαν, καὶ ἀνόμους, θεϊκῆ συμ- μαχία, ἀνδρείως ἐτροπώσαντο .

Θεοτοκίον .

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγα- σμα, ἐγέννησας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε .

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
- » κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- » σου ρέυσαντι αἵματι .

Ε'ώας, ὡς πολύφωτος ὤρμησας ἥλιος, ὡσπερ ἀστέρας Θεόφρον, μαθητῶν χορὸν ἐπαγόμενος, καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτίσιν ὑμῶν ἐφωτίσατε .

Ρ'ανίσι, τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς κατέκλυ- σας, πολυθείας θαλάσσας, καὶ βυθῷ ἀγώνων ἀπέπνιξας, τῆς κακίας, τὸν δεινὸν εὐρε- τὴν καὶ παμπόνηρον .

Ω'ς κρίνα, ἀρετῶν ἐν λειμῶνι ἠνθήσατε, καὶ ὡς ἠδύπνοα ρόδα, ταῖς ἡμῶν καρδίας μυρίζετε, Μαρτυρίου, καλλοναῖς Ἀθλοφόροι θεόπνευστοι .

Θεοτοκίον .

Ναόν σε, τῷ Θεῷ καὶ παλάτιον ἔμφυχον, τῶν Ἀθλοφόρων χορεία, ἐπιγνοῦσα Δέσποινα λιτανεύει, σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν ἀραμένην τὸ ὄνειδος .

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου .

Συναξάριον .

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἐννενηκονταενέα Μαρτύρων .

Στίχοι .

Νίκης στέφανον εὐτρεπίζει σοι Νίκων .

Βραβεὺς στεφάνων· θνήσκε λοιπὸν τῷ ξίφει .

Ἐκάδι ἐν τριτάτῃ Νίκων ξίφει κράτα δῶκε .

Εἰς τοὺς αὐτοῦ Μαθηταίς .

Στίχ. Ἐνὸς δέοντος τέσσαρας συμμάρτύρων

Διὰ ξίφους τέμνουσι πενηκοντάδας .

Οὗτος ὁ Ἅγιος Νίκων ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς Κωνσταντινου Ἡγεμόνος, ἐκ τῆς τῶν Νεαπολιτῶν χώρας ὀρμώμενος, ὠραῖος τὸ κάλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρὸς, καὶ φοβερός ἐν πολέμοις, πατὴρ μὲν Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς . Πολέμου δὲ συγκροτηθέντος μεγάλου, καὶ σφοδροῦ ἀγῶνος ἐστάμενος, τῶν τῆς μητρὸς παραινέσεων ὁ μακάριος μνησθεῖς, καὶ βαθύ στεναξας, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ βοήθει μοι, ἐπιπῶν, καὶ τῷ σημειῷ τοῦ τιμίου αὐτὸν τειχισάμενος Σταυροῦ, μίσου τῶν πολεμίων ἐλαύνει· καὶ οὐ μὲν μαχαίρα παίων, οὐδὲ δόρατι βάλλων, οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἕως οὐ πάντας ἐτροπώσατο, καὶ φυγάδας ἐποίησε . Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, ἐπεὶ κατὰ ῥοὴν αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προὔθη, μετὰ πάντων καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον οἶκον καταλαμβάνει· καὶ τῇ μητρὶ τὰ τοῦ σκοποῦ προσαναθεῖς, ἐπὶ τὰ μέρη Κωνσταντινουπόλεως ἔπλει .

Φθάσας δὲ τινα Νῆσον, καλουμένην Χίον, προσβάλλει τῷ ταύτης ὄρει· καὶ ἐπιμείνας ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς σχολάζων, εὐαγγελίζεται ὑπὸ θείου Ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ τῆς ῥάβδου, ἣν παρέσχεν αὐτῷ ὁ φανείς . Καὶ καταλαβὼν τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὐρῶν πλοῖον, ἀνῆλθεν, ἐπ' αὐτῷ, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ Γάνου ὄρος . Καὶ κατὰ συγκυρίαν παρέστη αὐτῷ Ἐπίσκοπος ἐν σχήματι Μοναχοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς, ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατῴκει σπήλαιον· καὶ κατηγήσας αὐτόν, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα, μεταδούς αὐτῷ καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων· καὶ μετὰ χρόνου τρεῖς χειροτονεῖ αὐτὸν Πρεσβύτερον, ἔπειτα Ἐπίσκοπον .

Πάντων δὲ τῶν συνελθόντων Μοναχῶν τὴν προστασίαν ἀναδεξάμενος, ἑκατὸν ἐννενηκοντα ὄντων τὸν ἀριθμὸν, εἰς Μιτυλήνην μετὰ πάντων ἔρχεται· ἐκεῖθεν πρὸς Ἰταλίαν ἀπαίρει· καὶ τὴν μητέρα θρασάμενος, καὶ θανοῦσαν αὐτὴν κηδεύσας, τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ τὸ τοῦ Ταυρομενίου ὄρος οἰκεῖ μετὰ καὶ ἄλλων ἐννέα . Ὁ δὲ

Ἡγεμῶν, τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον μαθῶν, αὐτίκα παρίστηεν ἅπαντας ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ' ἐδάφους τίονται, καὶ πληγαῖς κατακόπτονται, καὶ τελευταῖον τελειῦνται τῷ ξίφει. Ὁ δὲ Ἅγιος Νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων, καὶ λαμπάσιν ὑποκαίεται, καὶ ὑποζυγίοις δεσμεῖται, καὶ κατὰ γῆν σύρεται, καὶ κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖται, καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπτεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτεμνεται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ Μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσορῶν σπαθηφόρος,
Ὅργα κατοῖσαι τὴν σπάθην Δομετίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ Περ-
• σικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλο-
• γί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένος
• εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υπὲρ χρυσίον, δοκιμασθεῖς Θεόφρον τοῖς αἰκισμοῖς, πύργος ἀρετῆς ἐφάνης ταῖς ἐμβολαῖς, τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος, Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Μετὰ τὸ τέλος, ἀπορρίφεν σου σῶμα Μάρτυς κρυφῆ, θείας ἰαμάτων πέμπον μαρμαρυγαῖς, ἀπελαύνει λῶθην δαίμονος, τοῦ σὲ κἀτάδηλον, διὰ θείης ποιήσαντος Πνεύματος (*).

Ολος ταῖς θείαις ἐνηδυνθεῖς Παμμακάρι νεύσει, σῶμα αἰκισμοῖς παρεδωκας καρτερῶς· στεφηφόρος γὰρ παρίστασθαι, τῷ Παντοκράτορι, ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας ἐνδοξε.

Νομεὺς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάνδραν Πάτερ σοφῆ, λύκων νοητῶν ἐτήρησας ἀβλαβῆ, καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον, μονὴν ἐσκήνωσας, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαφθείρας, τὴν παρθενίαν Κόρη ὄλωσ τὴν σὴν, Λόγος τῆ Πατρὸς ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοί, καὶ Μαρτύρων ἐπεσπάσατο, χορὸν αἰοδιμον, Θεοτόκον ἀγνὴν σε κηρύττοντα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
• δύναιμι ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
• Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
• Κύριον.

Ανύστακτον φέρων τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρύων

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι τὸ ἔσχατον τοῦτο κῶλον, διὰ θείαν ποιήσαντος δύναιμι.

νάμασιν Ὅσιε, καὶ ἀθλήσεως, ἐν αἵμασιν, εἰς ἀχειρότευκτον βοῶν, παστάδα νῦν κατοικεῖς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κόσμος Ἀσκητῶν καὶ Ἀθλητῶν, ἐδειχθης Ὅσιε· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ἐπευδοκίμησας τρόπαια, καταπλήττοντα διάνοιαν, κατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς Νίκων στησάμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἵματι κατήρδευσας ψυχὰς, πρὸς ζῆλον ἔνθεον, ἐγείρας Ὅσιε· στιγμάτων ξίφεσιν ἐπληξας, τῶν Δαιμόνων τὴν παράταξιν, ἐπαληθεύουσας ἐν σοὶ τὴν κλῆσιν δεΐξας, βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὸν κλοιὸν μου τὸν βαρὺν, τῶν παρραπτώσεων, ἢ ἀνορθώσασα, Ἀδάμ τὴν ἐκπτώσιν Ἀχραντε, τῇ κυήσει σου πανύμνητε, καὶ φωταγωγῆσον βοᾶν ἐν καθαρῷ λογισμῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• σου Παρθένη, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμη Χριστός, συνάψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιδε σε στιγμάτων τῷ κάλλει, δηνηθισμένον καὶ πορφύραν, ἐκ μαρτυρικῶν σου αἱμάτων, ὁ στεφοδότης περιβαλλόμενον, καὶ σὺν αὐτῷ κατώκισε, Νίκων ἐνθέως ἀγαλλόμενον.

Ως περικαλλῆς σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν Κύριον ἐκτήσω, Νίκων καὶ θερμὸς σου ὁ ζῆλος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος, καὶ θαυμαστή ἢ ἀθλησις, τοῖς οὐρανόις σε συνάψασα.

Σὲ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὕψει, ἥλιον μέγαν κηκτημένοι, δῆμος Ἀθλητῶν ὡς ἀστέρες, φωτὶ τῷ θείῳ περιχεόμενοι, ἀκτινοβολοῖς λάμπησι, τὴν οἰκουμένην καταυγαίξουσιν.

Ηρῆθης πρὸς μοναῖς ἀκηράτους, χορὸν διπλῆς ἑκατοντάδος, Μάρτυς Ἀθλητῶν παραστήσας, τῷ στεφοδότῃ· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὦφθης, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ σου τεχθέντος, ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει, φωταγωγῆσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον πάναγνε, Παρθενομητορ καταγγέλλοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκυμμένον μυσηρίον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ πιεῦεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία τὸ, Χαῖρε· ἐτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγόνων εἰσδέξασθαι.

Δις.

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἠτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἀφθορος τῆς Θεόπαιδος· δεῦρο πρὸς τὸτο κατάβηθι, οἰκτεῖρας τὸ πλάσμα σε, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρατῆμενον τῆ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶην ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη, προσαναμῆνον κατάβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσει σοι· Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεπόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἐμψυχε, τῆ Ἡλίου νεφέλη ὑποδέχου, τὸν ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῆ σὴ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῆ κεχαριτωμένη σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῆ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὅφισ ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαράν, καὶ μενεῖς ἀφθορος, καὶ τέξη τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, τὴν προεόρτιον ἄσαι προτρέπεται· ἰδοὺ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῆ Παρθένω κομίζων τὸ εὐαγγέλιον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσεται· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰ δὲ οὐ τελεῖται Λειτουργία, ψάλλομεν εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, οἶον βούλει· Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἰ γ'· μεγάλαί μετάνοιαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, εἰς ζ'.

Ποίημα Γεωργίου· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο. Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὡσπερ αἰσθόμενος (*), τὴν τοῦ Κυρίου καθοδὸν ἐν σοί· διὰ σπλάγγνα ἐλέους γὰρ, ἐξ οὐρανοῦ κατέρχεται, γαστρὶ Παρθένου σωματούμενος.

Ιδοὺ σοι τῆ Βασιλίδι στέλλεται, θεῖος Ἀρχάγγελος, τοῦ Βασιλέως πάντων καὶ Θεοῦ, προμηνύσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνήσει Χαῖρέ σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

Ηστάμνος ἡ φωταυγῆς καὶ πάγχρυσος, διευτρεπίσθητι, πρὸς εἰσοδογὴν τοῦ μάννα τῆς ζωῆς· ἐπὶ σέ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φωνῆς Ἀγγέλου σοι, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος.

Λαγόνισι σοῦ τῆς Ἀγνῆς οἰκίζεσθαι, μέλλει ὁ Κύριος, ὁ κατοικῶν αἰεὶ τοὺς οὐρανοὺς· οὐρανῶσαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ· καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄγγελος, πλὴν σου φιλόανθρωπε.

Πῆ τὰς ἀκάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἡ βλαστήσασα, σκίρτα χόρευε· ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ὁ ἀθάνατος, κατάρας ἐξαιρῶν σε, νῦν ἐπελεύσεται.

Ο θεῖος πόκος, ἐτοιμάζου Παρθένε ἀμόλυντε· ἐπὶ σέ γὰρ ὁ Θεὸς, ὡς ὑετὸς καταβήσεται, ξηρᾶναι τὰ ρεύματα, τῆς παραβάσεως.

(*) Τὸ ἐνταῦθα, ὡσπερ αἰσθόμενος, καθὼς καὶ ἐμπροσθεν, Ὡδὴ ζ'. Τροπ. β'. ὡσπερ ἐπαισθόμενος Κόρη, εὐρίσκεται σχεδὸν τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Προεόρτιον Κανόνα τῆς Μεταμορφώσεως, Ὡδὴ δ'. Τρο. α'. ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαἰσθόμενος. Ἄλλ' ἐκεῖνος ἐστὶν ἀνόνημος· δύναται τις ἀράγε εἰκάσαι ἐκ δύο μόνων λέξεων, ὅτι κακείνος ποίημά ἐστι τοῦ αὐτοῦ Ἑρμογράφου, οὐτινος καὶ ὁ παρῶν, Γεωργίου δηλαδὴ, ἡ Θεοφάνους;

Τόμος ο θεῖος, εὐτρεπίζε· Πατρός τῷ δακτύλῳ γάρ, ἐγγραφήσεται ἐν σοί, ὁ θεῖος λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύω παραίθασιν.

Χρυσὴ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπον διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον· δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθήσεται.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπασα, κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ Χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ Ἄγγελος· εὐλογημένη σὺ Ἀγνή, τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἄχραντε. Σήμερον τοῦ ὄφους, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλονται, ὁ δεσμός τῆ Προπάτορος. Διόσοι καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ Μυστήριον τὸ παλαιὸν πρὸ τῶν αἰώνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφρανθήτε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν αἰκῶν διάνοιξον ταῖς θείας εἰσοδούς· ἤδη γὰρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κατασκευάσει ἐν μέσῳ σου.

Τῆς Προμήτορος τὸν ὀλισθὸν ἀνορθώσων, ὁ Λυτρωτῆς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρα οἰκιζόμενος. Αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Α'βραχὴμ σε προηγόρευσε παλαιὸν Ὄρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριε με φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ω'ἀσπιλε Ἀμνὰς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεισδύναι, κατεπείγεται αἴρων, ἡμῶν τὰ ἀμαρτήματα.

Ρ'άβδος ἡ μουσική, μετ' ὀλίγον ἀνθήσειεν, ὡς γέγραπται, θεῖον ἄνθος, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

Α'γγέλου τῆ φωνῆ, πιανθεῖσα ὡς ἄμπελος, πρὸς βλάστησιν ἐτοιμάζου, τοῦ πεπεῖρου Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Μέγιστε Προφητῶν Ἡσαΐα εὐφρανθήτι· Παρθένος γὰρ ἦν προέφη, ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Χαῖρέ σοι, Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται· τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρὶ σε, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἢ ἡ Εὐα, παραβάσει Παρθένε ἀπώλεσε.

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσης ὄλωσ, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γὰρ βάτος παλαιὰ σὲ προετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δὲ Πάναγνε.

Τὸ Ὄρος, Δανιὴλ ὁ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐκ σῆ γὰρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποτμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα.

Εἰρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ διὰ σοῦ εἰρηνεῦσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἠττηθέντας, Θεομῆτορ, πονηρᾷ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφους.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'πελεύσει Πνεύματος τῆ παναγίου, τῆ Πατρὸς τὸν σύνθηρον, καὶ ὁμοούσιον φωνῆ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τῆ Εὐαγγελισμῆ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ Μνήμη τῆ Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισσιδείας.

Στίχοι.

Τὴν σάρκα ρίψας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων,
οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ ἐδέξατο Ἀρτέμον Ἐδέμ.

Οὗτος ὁ μακάριος τὴν Σελευκείαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν, ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Τοῦ δὲ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου τὰ ἐκεῖσε καταλαβόντος, οὐκ ἦν τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι, ἀλλάγε τοῦτον Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προεστήσατο. Καλῶς οὖν καὶ θεαρίστως τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐδηγήσας, γέγονε πᾶσι τοῖς χρεῖαν ἔχουσι λιμῆν σωτήριος, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητῆς, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός. Ἐν τέτοις καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Ἀκλατιανῷ βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, ἀποσταλὴ εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικείας Κόμησις, Πατρικίος ὀνόματι, καὶ ἐποίει καθὼς προσετάγη. Σισίνιος δὲ ὁ τοῦ τόπου Ἐπίσκοπος, μετὰ Ἀρτέμιονος Πρεσβυτέρου, καὶ τινων ἄλλων Χριστιανῶν, ἐπέβησαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος νυκτός, καὶ τὰ ἐκεῖσε εἰδῶλα συνέτριψαν καὶ ἐτέφρωσαν πυρὶ. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κόμης, θυμῷ πλησθεὶς, καὶ λαβῶν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ ἵππων ἔξω τῆς Πέλειος πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας, καὶ Σισίνιον καὶ Ἀρτέμιονα μεληδὸν κατατεμῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῷ, φρίκη συνέπεσεν αὐτῷ, καὶ πυρετῷ συνεσχέθη λαύρῳ, καὶ ὑπέστρεψε τεθείς ἐν κλινιδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν τειλακωρίαν, ἐδήλωσε τῷ Ἐπισκόπῳ, λέγων· Εὐχαί τῷ Θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολὴν σου χρυσοῦν. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἀνεδήλωσεν, εἰπὼν· Τὸ χρυσοῖόν σου ἔσται παρὰ σοί· ἵαν δὲ πιστεύσης τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἰαθήσῃ. Ὁ δὲ ἔγραψεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου, μένου ἰαθήσομαι· καὶ εὐθὺς ἀνέστη, μὴ ἔχων λείψανον νόσου.

Ὁδεῦν δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρίων Πόλιν, ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικείας, ὑπήντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτέμιονι, ἀκολουθούντων αὐτῷ ἑλαφῶν δύο, καὶ ὀνάγων ἕξ, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἤγρευσας; Ὁ δὲ, τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησὶν, ἤγρευσα αὐτά. Καὶ ὁ Κόμης· Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἶ σύ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναί, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας Χριστιανὸς εἰμί. Τότε δήσας αὐτὸν δυσὶν ἀλύσει, καὶ παραδούς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέτρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισαρίαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθοῦντα ζῶα στραφεὶς, ἔφη· Πορεύεσθε πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον. Τῶν δὲ πορευθέντων, διεμνησθῆ αὐτῷ διὰ τοῦ Συρωροῦ. Ὁ δὲ ἔφη τῷ Συρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασαι τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάξει Θεοῦ, μία ἑλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἔφη· Ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Ἀρτέμιον, συλληθῆς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμητος, ἀγεται δεσμῶς ἐν τῇ Καισαρίων Πόλει, καὶ ἡμῖν προσετάξεν ἰλθεῖν ἐνθάδε. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκθαμβος γέγονε, καὶ καλέσας Φιλέαν τὸν Διάκονον, ἀπίστευεν εἰς Καισαρίαν, λέγων· Ἀπελθε, καὶ μάθε, εἰ ἀληθὲς ἴστιν ὅπερ ἠέξασαμεν διὰ τῆς ἑλαφῶς. Καὶ ἀπελθὼν, εὗρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, διεστῆσαν δι' ἐπιταγῆς τῶν φυλάκων.

Τῇ δὲ ἐξῆς προκαθίσας ὁ Κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον Ἀρτέμιονα, καὶ φησὶ· Τίμησον τὸ γῆράς σου, ἀνδρῶπι, καὶ ὕσον τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Δέκα καὶ ἕξ χρόνους διεβίβασα, ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ ὀκτῶ πρὸς εἰκοσὶν ἐτέλεσα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ Εὐαγγέλια· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρῶ Πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ Θεοῦ μου βοήθειᾳ· καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναισθητῷ ἐμοίῳ σου δαίμονι ἐπιθῦσαι;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμης ἐταράχθη· καὶ πυρώσας ἐσχάραν, ἠπλώσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν οὐρανόν, ἔφη· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, μὴ συγχωρήσης τῷ μιαιῷ τούτῳ Κόμητι, ἐπιγλάσαι μοι τῷ δούλῳ σου· ἀλλ' εἰδὼς, ὅτι διὰ σὲ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονήν, ἵνα τελείως κατασχηθῆ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἁγίου, ἰδοὺ καὶ ἡ ἑλαφος, ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάξει Θεοῦ εἰς ἑλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ Κόμητι· Τί ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ; Γνωθὶ, ὅτι ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ ταχίως ἐκδικηθήσεται· δύο γὰρ ὄρνεις ἀρπάσουσί σε, καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλαζόντα λίθον, καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται· ὅτι, ὃν ὠμολόγησας Θεὸν καὶ πιστεῦσαι, ἐξηρνήσω. Ὡς οὖν διυλέχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζῴου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἑλαφον·

ἡ δὲ, ἀποκηδήσασα πλησίον τοῦ συγκαθίδρου τοῦ Κόμητος, καὶ διαδράσασα, ἔφυγεν ἔξω· τὸ δὲ ρίψιν κατὰ τῆς ἑλαφῶς βίβλος, ἔβαλε τοῦ συγκαθίδρου καιρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρριψε τὴν ψυχὴν. Λυπηθεὶς οὖν ὁ Κόμης, ἀνεχώρησε, καὶ ἔβαλε τὸν Ἅγιον ἐν τῇ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἐξῆς, προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λίθητα πίσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν Ἅγιον κελεύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν Κόμητα, τὴν ἑκκαυσὶν τοῦ λίθητος ἀπαγγέλλοντες· αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβάς, πλησίον τοῦ λίθητος παρεγένετο. Ἄφνω δὲ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο Ἄγγελοι, ὡς ἐν σχήματι αἰτῶν, καὶ ἀρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λίθητι ἐπέβαλον, καὶ οὕτως ἔχωνεῦθη, ὡς μηδὲ ὅσπου ἀπολειφθῆναι· ὅπερ ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξίστησαν καὶ ἔφυγον. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλειφθεὶς μόνος, ἐδόξασε τὸν Θεόν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ κολύ.

Τοῦτο ἰδὼν Βιτάλιος, ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδῶλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθε φωνὴ πρὸς τὸν Ἅγιον λέγουσα· Πορεύου πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τοῖς παραθαλασσίαις, καὶ ἔση πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν, καὶ Δαίμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Ἅγιος ὀνάγου ἐπιβάς ἐπορεύετο· καὶ ἀρπαγίς ὑπὸ θεοῦ Ἁγγέλου, εὐρίθη ἐν ᾧ ἐχρηματίσθη τόπῳ, πολλὰ ἐκείσε σημεῖα πεποιτηκώς· καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς Θεὸν ἀδηγήσας, ὕστερον κραταβίς ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχύν ἐξομοιωθεὶς Πάτερ,
Υἱῷ Θεοῦ σύγκληρος ἐκσταῖς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτῶ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτῆρος ὀκτάρημος ἐτμήθη φαλαγξ,
Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταήμερου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μαρτίνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῶ τραφεὶς καλλίστα γῆρα Μαρτίνε,
Θανόν θανούσι προστέθεισαι Πατράσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τῆς Ἀβραμιαίης σε
» Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελὼν,
» οἷς ἀδίκως δικαίως ἐνήδρευσαν· ὑπερύμνητε
» Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.
Η κίβωτός ἡ λογικὴ, ἣν ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης,
ἠγαπηκῶς τὴν ἐπὶ σοί, κατασκήνωσιν
μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι· διὰ
σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θεῖος χορὸς, ὡσπερ ἐπαισθόμενος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοί τοῦ Λυτρωτοῦ, εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοί· Χαῖρε πάντων ἡ λύτρωσις· χαῖρε μόνῃ τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσης τὴν φωνὴν, μὴ καταπλαγῆς τὸν λαλοῦντα· Θεοῦ διάκονος ἐστὶ· φανερωσαί σοι ἦκει Μυστήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀπόρρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Οῦραν τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δαλωθεῖσαν Παρθένη· κατελεῖσαι δὲ αὐτήν, διὰ σπλάγγνα ἐλέως βυλόμενον, διὰ σὲ τὸν φιλάγαθον· μὴ ἔν λόγοις τοῦ Ἀγγέλου προσαπισήσης.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηκούφη νεφέλη τῷ φωτός, ἡ ἀπειρόγαμος, διευτρεπίσθητι· ἰδοὺ ὁ Ἥλιος ἄνωθεν, ἐπιλάμψει σοὶ ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων καὶ λύων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Αγγέλων ὁ πρῶτος λειτεργός, προσεπαφίησι, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοὶ Ἀχραντε, τὸν μεγάλης βουλήs Ἀγγελον, σαρκωθῆσόμενον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα· ὧ βρωῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οῦραν ῥόδον κοιλαδῶν καθαρὸν, ὡς κρίνον εὖοσμον, κατανοήσας σε, ὁ πλασουργός ἡμῶν Κύριος, νῦν ἠράσθη σου τῷ κάλλους Ἀγνή, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων βούλεται, τὸ δυσῶδες, ὅπως διώξη τῆς πλάνης χρηστότητι.

Πατρός δεξιόθεν οὐκ ἐκστάς, ἐν σοὶ τὴν οἴκησιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος Ἀχραντε, ὅπως στήσῃ δεξιᾷ αὐτῷ, σὲ τὴν πλησίον καὶ καλὴν, οἷα Βασιλίσσαν, δεξιάν τε, πᾶσι προτεινὴ πεσοῦσι, καὶ σῶσῃ ἡμᾶς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆs νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένη Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνηθης· ἔθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εὐα μὲν ἐτρύγησε καρπὸν, τὸν θάνατον, γεωργοῦντα τὸν ὀλέθριον· σοῦ δὲ ἐν μέσῳ ἐκβλαστήσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος, Χριστὸς, ὁ γλυκασμός ἡμῶν Δέσποινα· ὃν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοῦς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατάβηθι· θρόνος ἦδη ἠτοιμάσθη σοὶ, Λόγε, ἡ μήτρα τῆs Παρθένου· ἐν ᾧ ὡs Βασιλεὺs ὠραιότατος, καθίσσεις ἐξεγεῖραι τοῦ πτώματος, τῆs δεξιᾶs σου τὸ πλαστούργημα.

Ηράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστὸς, Πανάμωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσεται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσεται· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ηχώρα ἡ ἄσπορος Ἀγνή ὑπόδεξαι, διὰ λόγου τὸν οὐράνιον, Λόγον ὡs σῖτον καρποφόρον, βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρματα, ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆs γνώσεως· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἑξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οῦραν δῶρα προεόρτια, προσφερόμεν σοὶ Πάναγνε, φιλοπτωχείας τὸν πλῆτον, ἀγνεῖαν καὶ σωφροσύνην, ὕμνους εὐχαῖs καὶ δαίκρυα, νηστεῖαν καὶ ταπείνωσιν, ἐφ' οἷs συμπράττοις Δέσποινα, καὶ ἅπαντας ἐποπτεύοις, εὐσπλάγχυνος, ὧ Θεομήτορ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆs ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἠκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτήν ὁ Ἀρχάγγελος, τῷ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶs δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν· Διὸ καὶ ἡμεῖs ἀγαλλόμενοι βρωῶμεν σοὶ· Ὁ ἐξ αὐτῆs σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖs ψυχαῖs ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αἱ τρεῖs μεγάλαι μετάνοιαι, κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ δὲ τρίτην Ὥραν τῆs ἡμέρας, συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ'. Ὥραν, καὶ τὴν ε'. καὶ μικρὸν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν δ'. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ Ἑσπερινὸς ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆs Ἀγρυπνίας.

Εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Κατοικτειρήσας τὸ ποίημα ὁ Πλάστηs, σπλάγγνοις τοῖs οἰκείοις τε κατακαμπτόμενος, Κόρης ἐν μήτρα Θεόπαιδος, οἰκῆσαι σπεύδει, πρὸς ἣν ὁ μέγας ἦλθεν Ἀρχάγγελος, Χαῖρε προσφθεγγόμενος, Θεοχαρίτωτε· νῦν μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· μὴ πτοηθῆs με, τοῦ Βασιλέως τὸν Ἀρχιστράτηγον· εὔρες γὰρ χάριν,

ἦν ἀπώλεσεν, Εὐὰ τὸ πρὶν ἢ Προμήτωρ σε, καὶ συλλήψη καὶ τέξη, τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοῖον.

Εένος ἐστὶ σε ὁ λόγος καὶ ἡ θεά, ξένα σου τὰ ῥήματα καὶ τὰ μηνύματα, ἡ Μαριαὴμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· μή με πλανήσης, Κόρη ὑπάρχω γάμου ἀμύητος· λέγεις ὡς συλλήψομαι τὸν ἀπερίληπτον· καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου, ὃν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύνανται; Τοῦ Ἀβραάμ σε διδαξάτω πρὶν, ἡ καλύβη, Θεὸν ἢ χωρήσασα, προτυποῦσα Παρθένη, τὴν Θεόδεκτον γαστέρα σου.

Εἰς Ναζαρέτ νῦν τὴν Πόλιν ἐπιφθάσας, Πόλιν σε τὴν ἔμψυχον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται, βοῶν σοι· Χαῖρε, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· ἔξεις ἐν νηδῦϊ σε Θεὸν σαρκόμενον, καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνακαλούμενον. Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, θεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Τῷ ἔκτω Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεσταλὴ πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἄγνην, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξη Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, Χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σέ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσαστο· δοῦλος Δεσπότη σου, παρουσίαν παρειμι ἀναβοῶν· τέξη οὖν τὸν Κύριον, ἀφθορος μένουσα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριὴλ ἡ σεμνή, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιῶν προσεπαγγέλλη μοι, ἐγὼ δὲ πείραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι· λόγοις δολίοις με, μὴ πλανήσης ἀνδρῶπε, ὡς περ τὸ πρὶν, Εὐὰν τὴν Προμήτορα, ὄφισ ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἤξει ἄγνη ἐπὶ σέ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξη παιδα διατηροῦντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασά-

λευτον· οὗτος Υἱὸς ἐστίν, ἀγενεαλόγητος· οὗτος ὄφθεις, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ἠυδόκησε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Τῷ ἔκτω Μηνί, ἀπεσταλὴ ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἄγνην· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνελάβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

~~~~~

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἦτοι τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἦχου, καὶ προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ, μετὰ τοὺς Κανόνας, τὴν στιχολογίαν τῆς Τιμιωτέρας, τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον, δις. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Κοινωνικόν, Μακάριοι, οὐς ἐξελέξω, κτλ.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρωτῆ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῷ Σταυρῷ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον, καὶ Τρόπαριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλιον, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκειμένον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χῆμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Καθίσματα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν,

τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Θ'. ὠδή τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνας, Ἀναστάσιμα β'. τοῦ Σταυροῦ γ. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἡ τάξις περὶ τῆς Εἰσόδου καὶ Προσκυνήσεως τῷ Σταυρῷ, ὡς συνήθης.

§. 5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπὲ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, κτλ. Σῶσον ἡμᾶς, ... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀντί τοῦ Τρισάγιου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δείπνῃ. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς καὶ καθιεῖται ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 6. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμια τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις· καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Β. Ἐὰν τύχη ἐν ἡμέρᾳ Ε'. τῆς Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ εἰς τὰς Ὄρας λέγομεν Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον Προεόρτιον. Μετὰ δὲ τὴν 6. Ὄραν, γίνεται Ἀπόλυσις, μὴ τελειμένης προηγιασμένης. Τὸ δὲ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ ἅπαντα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἀρχων τῶν ἄνω δυνάμεων· (ὄρα ταῦτα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν.) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Γ. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης, ἢ τετάρτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (*).

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπε-

(*) Πάντη περιττῶς σημειοῦται ἐν τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Τυπικῷ περὶ τῆς Ἑορτῆς ταύτης, Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς α'. ἢ τῆς β'. Ἑβδομάδος, ὅπερ εἶναι ἀδύνατον γενέσθαι, ἐκτός μόνον ἐάν τὸ Πάσχα παραταθῆ μέχρι τῆς 7 Μαΐου. Ἀλλὰ τοῦ Πάσχα τὰ δύο ἑσπασα ὄρα εἰσὶ, τὸ μὲν πρεῖμώτατον, ἢ κβ'. Μαρτίου· τὸ δὲ ὀψιμώτατον, ἢ κδ'. Ἀπριλίου· καὶ ἐπομένως ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἑορτὴ περιστρέφεται μετὰ τῆς Πέμπτης τῆς γ'. Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, καὶ τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου, μηδέποτε ἐκβαίνουσα τῶν ὁρίων τούτων.

ρινὸς τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ, ἅπαντα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχων τῶν ἄνω δυνάμεων· (ὄρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ.) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Νῦν ἀπολύεις· καὶ εὐθὺς, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου. Εἶτα πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωτὶ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς· ὁ Ν'. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρια, καὶ Αἶνοι τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. (ὄρα τῆτο μετὰ τοὺς Αἴνας.) Δοξολογία Μεγάλη. — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικᾶ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ὠδή γ. καὶ ἑκτη, κτλ. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστι. Κοινωνικὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ. Ἐὰν τύχη τῇ Δ'. ἢ τῇ Ε'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ἐν ταύταις ταῖς δυοῖς Κυριακαῖς ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, καὶ ἡ τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ τοῦ Τριωδίου καταλιμπάνονται. Εὐαγγέλιον δὲ τῷ Ὀρθρου λέγεται τῆς Ἑορτῆς — Τῇ δὲ Κυριακῇ ἑσπέρας γίνεται ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ψαλλομένων, ὅσα διετάχθησαν Ἀρθρῷ Α'. §. 6. καὶ ὄρα ἐκεῖ.

Ε. Ἐὰν τύχη τῇ Ε'. τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ μέγας Κανὼν ψάλλεται τῇ τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἑσπέρας.

Σ. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς Πέμπτης Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ἐν τῇ Προηγιασμένῃ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 15'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλφάβητον Στιχηρῶν Προσομοίων, Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν (*) δέκα, κατὰ σειρὰν· εἶτα Προεόρτια γ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ· καὶ καθιεῖται ἡ Δεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρὸν. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, τὸ, Πισεύω, καὶ τὸ, Ἀξιόν ἐστι, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς συνήθης.

§. 3. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ Προηγιασμένη εἰ γίνεται. Τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορ-

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι Τυπικόν, κείμενον ἐν τοῖς ἑνωμένοις Μηναίοις, μετὰ τὸν Ἑσπερινόν τῆς κβ'. τοῦ παρόντος μηνός, ἀναφέρειν τὰ κατὰ Ἀλφάβητον ταῦτα Προσόμοια, λέγει ὅτι εἰσὶ ποιήματα τοῦ Μεταφραστοῦ.

τῆς ὡσαύτως καὶ τῆ Παρασκευῆ πρώτῃ, ἅπανα αὐτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Θεὸς ἀντιλήρω μου εἶ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων. (Ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ.) Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, καὶ εὐθύς, Τὸ προσταχθέν μυστικῶς, ἐκ γ'. καὶ ἀναγινώσκεται ἢ α'. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς ε'. Ἀπὸ γ'. ὡδῆς, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ β'. στάσις. Εἶτα ψάλλεται τοῦ Κανόνος ἢ δ'. ε. καὶ ε'. ὡδῆ· καὶ πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ γ'. στάσις. Μετὰ ταῦτα, ἢ ζ'. ἢ καὶ ε'. ὡδῆ· καὶ μετ' αὐτήν, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἢ δ'. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ σύντομα, καὶ Ἀπολύσις.

§. 5. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρώτῃ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον, Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, δις. Εἰ τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τῷπικῆ, καὶ ἐκ τῶ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ὡδῆ γ'. καὶ ε'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἄπας γηγενής. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίας λήψομαι— Εἶδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

§. 1. Τῆ Παρασκευῆ πρώτῃ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται κατὰ τάξιν ἡ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ νυκτόθεν, ψάλλεται ἡ Λιττὴ τῆς Ἑορτῆς, ὡς συνήθες, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν: Ἐξάψαλμος, Στιχολογία, Πολυέλεος, Καθίσματα, Ἀναβαθμοί, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὐρίσκονται τετυπωμένα. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ σίπτιρμοῖς, εὐθύς τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ α'. Στάσις τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης, πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ β'. στάσις. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ'. ὡδῆν, τὸ Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ γ'. στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτὴ· καὶ μετ' αὐτήν, τὸ Κάθισμα, Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἐπιτετα ψάλλεται ἢ δ'. ε. καὶ ε'. ὡδῆ. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐδόησε προτυπῶν, τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ δ'. στάσις. Συναπτὴ, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς αἱ λοιπαὶ ὡδαὶ τοῦ Κανόνος, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, μέχρι τέλους τῆς Λειτουργίας, ὡς συνήθες.

§. 3. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος

πλ. δ'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἑορτῆς, ἐκ β'. καὶ Ἀπολύσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῆ Κυριακῆ πρώτῃ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ὁσίας, Ἐν σοὶ Μῆτερ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μόνον κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς, Ἀπὸ γ'. ὡδῆς, Κάθισμα τῆς Ὁσίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὁκτωήχου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Ὁ Ν'. Δόξα, Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἡ Τριμωτέρα στιχολογείται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Ἔως ὧδε τὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ παύσει πλέον. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ· καὶ καθεξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Η'. Ἐὰν τύχη τῆ Δευτέρᾳ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. Προοίτια γ'. καὶ ἐκ τοῦ Τριωδίου, τῆς Ὁσίας γ'. Δόξα, Ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Ἦχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, Προοίτιον, καὶ Ἀπολύσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 2. Τῆ Κυριακῆ πρώτῃ, ἢ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προοίτιος. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, καὶ Προοίτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προοίτια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Καὶ καθεξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

§. 3. Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς κατὰ τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρώτῃ, μόνῃ τῆς Ἑορτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῆ αὐτῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τὸ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων (ὄρα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν.) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ ὅσως ἀποδίδεται ἢ Ἑορτή.

Θ'. Ἐὰν τύχη τῆ Παρασκευῆ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῆ Παρασκευῆ πρώτῃ, ψάλλεται ἅπανα ἢ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, μετὰ τὴν ε'. ὄραν, καὶ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον. Τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαυτες· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πλ. κ.

ρῶσαντες Τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανό. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων (ὄρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δόξα. καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις. Ὁ δὲ Κανὼν τῷ Λαζάρου, Ὡδὴν ἐπινίκιον, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Γ'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Ἀξιόν ἐστιν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὡδὴν ἐπινίκιον. Μετὰ τὴν δ'. ὥδην, ὁ Εἰρμός. Τρισάγιον. Κοντάκιον, Ἡ πάντων χαρὰ. Κύριε ἔλεσον μ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ πρωτῆ, μετὰ τὴν ε'. ὦραν, Ἀπόλυσις, ἵπειδὴ Προηγιασμένη εὐ γίνεται.

§. 3. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν δ'. ὦραν, καὶ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τῷ Λαζάρῳ Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανό. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ β'. Καὶ νῦν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ'. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦγου. Προκείμενον, Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν. χύμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ὥδης, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, Συμπαρέστησαν Χριστῷ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ δ'. ὥδῃ. Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δόξα, τοῦ Λαζάρου, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλῃ. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς,.... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίξου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Μετ' αὐτό, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐν τῇ ἑννάτῃ Ὄρα, λέγεμεν Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἕως ἀπεδίδεται.

ΙΑ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωτῆ, εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ', καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσω... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰσοδος, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν, καὶ ψάλλομεν συνήθως τὸν Κανὼνα τοῦ Λαζάρου.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτικίον τοῦ Λαζάρου, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ, καθὼς διατίθεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Κανόνες τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἀπὸ γ'. ὥδης, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προεόρτιον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασίαι, Ὑγρὰν διοδεύσας. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ δ'. ὥδῃ. Ἅγιος Κύριος... Ἐξαποστειλάρια τοῦ Λαζάρου δύο, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Κεκρομμένον μυστήριον. Δόξα, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανό. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ α'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τριωδίου—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 5. Τῇ Κυριακῇ πρωτῆ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς δύο. Καὶ νῦν, Μετὰ κλάδων νοητῶς. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Βαΐων, Αἰνέσατε συμφώνως. Δόξα, Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς ε'. καὶ τῶν Βαΐων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ὥδης, ἡ Ὑπακοὴ τῶν Βαΐων. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῷ Τριωδίῳ. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ δ'. ὥδῃ. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Βαΐων γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Πρὸ

ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τριωδίου. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς, ... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς. Ἀπολυτική, Σήμερον τῆς σωτηρίας... καὶ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῶν Βαΐων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς· καὶ μετ' αὐτό, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, κτλ.

§. 6. Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαΐων ἰσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, ... Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων. Δόξα, Ἦχος Βαρύς. Συναγωγὴ πονηρά. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία· τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανὸνα τῶ Τριωδίου, τὰς γ'. ὠδᾶς. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς Δ'. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐὰν τύχη τῆ Ἁγία καὶ μεγάλη Δευτέρα.

§. 1. Τῆ Κυριακῆ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανοῦ, (ὄρα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Βαΐων, Τροπάριον β'.) Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων, Ἐκ Βαΐων καὶ κλάδων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία. Τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Δευτέρα πρῶτ, ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τάξιν.

§. 3. Τῆ αὐτῆ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ βούλει, τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἀνωδυνάμεων. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἔκτω μνηί. Τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΓ'. Ἐὰν τύχη τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τρίτη, ἢ τῆ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

§. 1. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ Τετάρτῃ ἰσπέρας, γίνεται ἡ Ἀπόδοσις, ψαλλομένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν

Προομοίων τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἀπαρallάκτως, καθὼς διευκρινῆται ἀνωτέρω (Ἄρθρ. ΙΒ'. §. 3.).

ΙΔ'. Ἐὰν τύχη τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη.

§. 1. Τῆ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρῶτ, ποιῶμεν μικρὸν Ἑσπερινόν, ἐν ᾧ ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, Ἦχος β'. Συντρέχει λοιπὸν, καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ τρία· (ὄρα ταῦτα εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γέννημα ἐχιδνῶν (εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης). Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυντήριο, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγουμένων.

§. 2. Τῆ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἰσπέρας, Μίγας Ἑσπερινός. Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, τὸ Δοξαστικόν, τὸ Ἀπολυτικὸν ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρῶτ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτικὸν. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Ὁ λίμνας καὶ πηγᾶς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναιίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Δ'. ὠδή. Ἐξαποστειλάριον, Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, ἄπαξ· καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος πλ. δ'. Μνηεῖς, ὦ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου· (ὄρα τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἶνων·) καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος πλ. α'. Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς... Ἀπολυτικὸν καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῷ Χρυσοστόμῳ. Ἀντὶ τοῦ Χερουθικῆ, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς· καὶ μετ' αὐτό, Μνησθητε Εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§. 4. Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἰσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ἀπαρallάκτως, καθὼς ἀνωτέρω διευκρινῆται (Ἄρθρ. ΙΒ'. §. 3.), καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή. Τὰ δὲ ιβ'. Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ἐν τῷ καιρῷ

αὐτῶν, κατὰ τάξιν, μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων Παθῶν.

ΙΕ. Ἐάν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἢ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ αὕτη, καὶ ψάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Π. Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, πρὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαίων καὶ Ἀρχιερέων, ὡς παρελάβομεν, κατιδούσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχυσιν, τὴν συμβαίνουσαν ἀνά πάσας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κώμαις Ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικωτάτης Ἑορτῆς ἀνελάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῦσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς, τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐννοούντος, διατάξατο τὴν τῆς Ἑορτῆς μεταθεῖσιν, ἐάν τύχη ἐν ταῖς δυσὶν ἡμέραις, ταῖς πενθίμοις ταύταις, εἰς τὴν κυριώνυμον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμωσύναις συναδῶνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν παιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων· καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μετὰ τοῦ, Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, μετὰ τοῦ, Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια· καὶ τοῦ, Δακρυβρότους θρήνου, ἐπὶ σὲ ἡ Ἄγνη, μετὰ τοῦ, Ὁ Γαβριήλ κομίζει τῇ Κόρῃ τὰ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι μόνον καὶ κώμαις Ἐκκλησίας, τῶν Μοναστηρικῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων, καὶ ἀμετακινήτων διαμενόντων, διά τε τὸ πρὸς τὰς ἀρχαίους ἐκείνους Πατέρας σέβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τῆ μοναδικῆ πολιτεύματος, καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς.

ΙΣ. Ἐάν τύχη τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

§. 1. Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

- α. Τοῦ Τριωδίου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός.
- β. Τῆς Ἑορτῆς, Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φριάτος.
- γ. Τοῦ Τριωδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάνν τὸν τοῦ Ἀμαθί.
- δ. Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριωδίου, Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγιγνώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος, ψάλλουσιν ἀμφοτέρω ὁ χορὸς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ. ἕως ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες, οἱ Στίχοι. Εἶτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ μετ' αὐτὴν, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου, Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν.

Μετὰ δὲ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ἀντὶ τοῦ, Ἀλληλεῖα, ψάλλομεν τὸ, Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἄρχεται μὲν τούτου ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆς ὠραίας πύλης πρῶτον, εἶτα καὶ οἱ Χοροὶ· καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁψὲ Σαββάτων· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλομεν, Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ. Κοινωνικόν, Ἐξηγήθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ, Μνήσθητι εὐσπλαγγνε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Περὶ δὲ δ'. ὄραν τῆς νυκτός, τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητόν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματι θαλάσσης. Μετὰ δὲ τὴν δ'. ὠδὴν, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος οἱ τε Διάκονοι καὶ Ἱερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐάν ὑπάρχη, ψάλλοντες πρῶτον τὸ, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὸ, Τὴν Ἀναστάσιν σε, Χριστέ Σωτήρ· καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται, ἕως οὐ φθάσωμεν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον· καὶ εὐθὺς τὸ, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ (*). Εἶτα, Δόξα τῇ Ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τέλους, ἅπαξ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασίαι ὁμοῦ· τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, καὶ Αἰτησις, κατὰ τὸ σύνθησις, εἰς ἐκάστην ὠδὴν. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή, Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον· εἶτα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀναστάσιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Ἐλεῆμον ἐλέησον με ὁ Θεός, λέγομεν, Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς Ἦχον β'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλεεί καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα ψάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ὠδὰς· εἰς δὲ τὴν δ'. καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ἀνά δ'. ἐξ ἐκατέρας Ἑορτῆς. Ἐξαπροτειλάρια, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀγγελικῶν δυνάμεων· καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Εἶτα, Πάσχα ἱερόν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη — Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν — Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ — Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικόν ὁμοῦς τοῦ Πάσχα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Ἀπόλυσις.

(* Σημειῶσαι ὅτι, οἱ τὸ ἀνωτέρω Εὐαγγέλιον ἀναγιγνώσκοντες, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ 10 ἰδαφίου, κακεῖ με ὄψονται, ποιοῦντες ἐνταῦθα διακοπήν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ 16. ἰδαφίον. Οἱ δὲ ἐνδεκα μαθηταὶ ἐπορευθῆσαν, κτλ. Εἰς πολλὰς ὁμοῦς Ἐκκλησίας καὶ πόλεων καὶ Μοναστηρίων ἀναγιγνώσκουσι συνήθως τὸ δεῦτερον Ἑωθινόν, Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, κτλ.

ΙΖ'. Ἐάν τύχη τῆ β'. ἢ γ'. ἢ δ'.
τῆς Διακαινησίμου.

Εν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Συμιάσαι τὸν Ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἔθος· ἐπὶ τέλους δὲ, ἀπαξ καὶ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἡμέρας, καὶ, εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, λέγεται εὐθὺς, κατὰ τὸ ἔθος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ, Οὐσῆς ὀψίας· εἰ δὲ μὴ, ἢ ἐκτενῆς, τὸ, Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπὰ — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, εἶτα τὸ, Πάσχα ἱερόν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, δὶς· καὶ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, ἀπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαρραλλάκτως, καθὼς διευτυπώθη ἀνωτέρω (Ἄρθρῳ ις'. §. 2.).

Τῆ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινῷ, ἄνευ μετανοιωῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βεβλήν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἢ γέφυρα, πρὸς τῆς οὐρανοῦς ἢ μετάγουσα· καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἢ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφησ γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιασματος, τοῦ τοῖς

Χερσὶν ἐπιβαίνοντος; Μῆμε δελεάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνων ἠδονὴν· γάμῳ ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παιῶνα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπραττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σὰρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α'πεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν συλληψὶν· καὶ ἔλθων εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίττεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὦ τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι· ἠδὲ ἠδύνησε. Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀγνή Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μητὴρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιτίας σου.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρᾶν. Καὶ ἀ-^{Κεφ. 40.} κή 10. πῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβε ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίθα, καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ

πάση, οὐ εἴαν πορευθῆς· καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησα σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἐστὶ τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 27. **Ε**"στὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τῆ σωτηρίου ἡμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἐστὶ, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἐστὶ κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 9. **Η**' σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στυλοὺς ἐπτά. Ἐσφαξέ τὰ ἑαυτῆς θυμάτα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὁς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φαγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· (οἱ γὰρ ἐλέγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ) Μὴ ἐλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἐλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε· Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἐστὶ· γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βεβλητὴ Ἁγίων, σύνεσις· (τὸ γὰρ γινῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς). Τούτῳ γὰρ τῷ τρό-

πῶ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά,

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνὴν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σέ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ε'ν τῷ Μηνί τῷ ἔκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν Πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, κομίσει τῇ Κόρῃ χαρᾶς εὐαγγελία· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδὺς σε κεχώρηκεν Εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνὴ τῆ Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τῆ κόσμου, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Α'πεστάλη Ἄγγελος Γαβριήλ, ἐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δὲ ἄσώματος, πρὸς ἔμφυχον Πόλιν καὶ πύλην νοεράν, μηνύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. Ἀπεσάλι στρατιώτης ἑράνιος, πρὸς τὸ ἔμφυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἄληκτον· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν ἐκραύγαζε· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα· χαῖρε καθέδρα Βασιλικῆ ἑράνιε· χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατώκησε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὁ αὐτός. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρῃ καὶ ἀπειρόγαμῃ· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελος εἰμὶ ὄφτις ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἀφθόρος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρει αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὄθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλῶσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτήν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν· ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειῖται, ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαρὰν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν ἕρανός· ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀράς. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνεῖτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ἀνδρὲς Ἱεροσολυμίται.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια· παρθενικὴ πανήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται· ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σικηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θείῳσι τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχηματίειν. Ὁ Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἀγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἀφραστός. Ἀγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συναλλαγμα, κατὰ κοινήν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δι' οὐ σωθέντες, συνῶδα τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον,

Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφαλαίον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέ-

ρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Στρατηγός, τῶν αὐλῶν ταγματῶν, εἰς Πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἀχραντε, τῶν αἰῶνων καὶ Κυρίου, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπαντα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· Εὐλογημένη σὺ Σεμνή, καὶ Ἀχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄψεως ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀράς γὰρ διαλέλυται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν Μαριάμ ἀπεφθέγγετο· Ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακε; Καὶ ἐρμηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἀγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεται σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιασεί σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Α'πεστάλη Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρῆσῃ· τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, Εὐλογημένη τὸ Χαῖρε. Παρθένος τίκτεῖς, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστάσα Μαριαμ ἐπορεύθη.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.

Ζήτηε εἰς τὴν Λιτὴν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
- » Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Σύλληψιν.

Ἄδētω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυΐδ ὁ Προπάτωρ σὺ Ἄκουσον Θύγατερ, τὴν χαρμόσυτον, φωνὴν τὴν τῆ Ἀγγελου· χαρὰν γὰρ μνηύει σοι, τὴν ἀνεκκλάητον.

Ὁ Ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι σύλληψιν ἄσπορον· εὖρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἦν εὖρεν οὐδέ ποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἶρηκας; λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, παρθένος οὖσα κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μητὴρ τῆ Κτίστου μου.

Ὁ Ἄγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζη ὡς εἶοικε· καὶ χαίρω θεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν· δάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ραδίως περαίνεται καὶ τὰ παραδόξα.

Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωσα
- » καὶ ἄφθοнос πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν, σερέωσον· κἂν τῆ σεπτῆ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐξέλιπεν Ἀρχων ἐξ Ἰουδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν Ἐθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ, πῶς τοῦτον τέξομαι, παρθένος οὖσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γινῶναι Παρθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δυνάμει σοι, ἐπισκίασαν ἐργάσεται.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφους, τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται· διό περ καὶ γὰρ δεδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μνηύσων σοι βουλήν· τί με φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον; Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀὐλῶν Ποιμενικῶν.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν· ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῆ Παρθένῳ ἐπέστη· Χαῖρε Εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶση ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῆ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῆ δυνάμει σου.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐράν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτου πάλαι, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τῆ γινῶναι, πῶς Θεότητος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ Ἄγγελος.

Κατεμήνυσεν ἡ βᾶτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα, Κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τῆ κατὰ σὲ Μυσηρίβ τὸ ἀπόρρητον· μετὰ τόκον γὰρ, μενεῖς Ἀγνή ἀειπάρθενος.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἀμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ἀληθείας κήρυξ, λέγε, Γαβριήλ, ἀληθέστατα· πῶς, ἀκηράτου μενούσης τῆς ἀγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον;

Ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῆ Κυρία παρίσταμαι· μετὰ φόβῳ Κόρη, νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦμαι σε· ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον καταθήσεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τῆ Πατρὸς ὡς ηὐδόκησε.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῆ θείᾳ δόξῃ
- » σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας

» ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτη-
» ρίαν βραβεύοντα.

Ἦ Θεοτόκος.

Νοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρί-
βειαν· θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις,
θεῖα δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ
τύποι νομικοὶ, τέτοκε παρθένος δὲ ἀπειράν-
δρως οὐδέποτε.

Ὁ Ἄγγελος.

Ενίζη Πανάμωμε· καὶ ξένον γὰρ τὸ θαυμά-
σου· μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα, δέ-
ξη ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον· καὶ σὲ προτυ-
ποῦσι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ
τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα.

Ἦ Θεοτόκος.

Ο πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος,
πῶς οὗτος δυνήσεται παρθένου, μήτραν
οἰκῆσαι, ἣν αὐτὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλ-
λήψομαι Θεόν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πα-
τρὶ καὶ τῷ Πνεύματι;

Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυὶδ ἐπαγγει-
λάμενος, θήσειν ἐκ καρποῦ τοῦ τῆς κοι-
λίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν
τοῦ Ἰακώβ σὲ καλλονὴν, μόνην ἐξελέξατο, λο-
γικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
» ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων.

Ἦ Θεοτόκος.

Ρῆμάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβριὴλ τὴν χαρ-
μόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πε-
πλήρωμαι· χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν κα-
ταγγέλεις τὴν ἄληκτον.

Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομητορ ἡ ἐνθεος· σοὶ τὸ
Χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγαῖζει Θεόνημφε·
σύ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προω-
ρίσθης Ἄγνη.

Ἦ Θεοτόκος.

Τῆς Εὐσας νῦν, δι' ἐμοῦ καταργείσθω κατά-
κριμα· ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα
σήμερον δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω
πληρέστατον.

Ὁ Ἄγγελος.

Υπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τῷ Προπάτο-
ρι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου
τὰ ἔθνη Ἄγνη· διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχε-
σις δέχεται σήμερον.

Καταβασία. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς
λύτρωθῆσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀ-
ναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἄλλ' ὡς ἔ-
χουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων

με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοὶ· Χαῖ-
ρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη,
εἶπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ
ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύ-
ριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγαῖζων πρὸς αὐ-
τὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ
ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖ-
ρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐσας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογι-
σμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέ-
λων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε,
ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γα-
στήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι'
ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς
Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε καὶ ἀει-
παρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ἦγγειλεν Υἱὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ,
Πατρός μεγίστης Ἄγγελον βουλῆς μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' Ἄγγελος εἰκάδι
πέμπτη.

Ο φιλόνηφος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ πάντοτε φροντίζων
τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς Πατὴρ φιλόστοργος,
θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα καταδουλού-
μενον καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς
τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ εἰδωλολατρείᾳ
ὑποκείμενον, ἡβουλήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν
μονογενῆ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τοῦ λυτρώ-
σασθαι αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἠθέλη-
σε λαθεῖν, οὐ μόνον τὸν Σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς
οὐρανίους Δυνάμεις, ἐνὶ τῶν Ἀρχαγγέλων, Γαβριὴλ τῷ
ἐνδόξῳ, παρῆν τὸ Μυστήριον· προοικονομεῖ δὲ γεννηθῆναι
καὶ τὴν Ἁγίαν Παρθένον καθαρὰν, ὡς ἀξίαν οὖσαν τοιού-
του καλοῦ. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἄγγελος εἰς Πόλιν Ναζαρέτ,
λέγει αὐτῇ· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος με-
τά σου. Ἡ δὲ εἶπε· καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο; Ὁ
δὲ εἶπε· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ
δύναμις ὑψίστη ἐπισκιάσει σοί. Καὶ εἶπεν· Ἰδὲ,
ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σε.
Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαθεν
ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ
Θεοῦ, Σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ δύναμιν οὖσαν, αὐ-
τοῦ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπλεύ-
σει. Ἐκτοτε δὲ ἐτελέσθη τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰ-
κονομικῶς, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν·

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
 Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
 « παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
 « λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
 » λον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
 » καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **Ἡ Θεοτόκος.**

Φῶς τὸ αὐλον, μηνύων ὕλη σώματος, ἐνωθη-
 σόμενον, δι' εὐσπλαγγνίαν πολλήν, φαι-
 δρὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα κηρύγματα, νῦν κραυ-
 γάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς
 τῆς σῆς κοιλίας. **Ὁ Ἄγγελος.**

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε πάναγνε·
 χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός·
 Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις· Εὐὰς ἢ λύτρωσις· ὄρος ἅγιον,
 περιφανὲς ἀγίασμα, καὶ νυμφὼν ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἠγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰρ-
 γάσατο, χωρητικόν με Θεοῦ, σκηνὴν θεο-
 κόσμητον, ἔμψυχον τέμενος, ἢ ἐπέλευσις, τῷ Παν-
 αγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνὴν Μητέρα.

Ὁ Ἄγγελος.

Ως πολύφωτον, λαμπάδα καὶ θεότευκτον,
 πασταῖδα βλέπω σε· νῦν ὡς χρυσῆ κιβω-
 τὸς, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δέχου Πανάμωμε,
 εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ρύσασθαι,
 διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰστέον, ὅτι αὐταὶ αἱ β'. Ῥδαὶ περιέχουσιν Ἀ-
 κροστιχίδα τὴν κατὰ Ἀλφάβητον, ἢ μὲν Η'. ὀρ-
 θῶς, ἢ δὲ Θ'. ἀντιστρόφως.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Ὁ Ἄγγελος.

» **Α**"κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ
 » ὁ Γαβριήλ, Βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν
 » ἀληθινὴν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ·
 » Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστρα-
 » φήσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
 » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ε"ννοια πᾶσα ἠττάται βροτῶν, ἀντέφησεν
 ἢ Παρθένος, Ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγη
 παραδόξα· Ἦσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέ-
 δοικα, Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ὡς Εὐὰν
 πόρρω πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐ-
 λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ἰ"δε σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦ-
 τα ὁ Γαβριήλ· Καλῶς γὰρ ἔφησ τὸ πρᾶγ-
 μα δυστέκμαρτον· Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρ-

χῆσα λοιπὸν, Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς
 πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἢ ἀμεμπτος
 αὐθις φησὶ, ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προέρ-
 χεσθαι· Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἠδονήν.
 Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀ-
 πάτη λαλῆς· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ρήματα ἅπερ μοι φθέγγη σεμνή, ὁ Ἄγγελος
 πάλιν βοᾶ, Συνήθους πέλει λοχείας ἀν-
 θρώπων θνητῶν· Τὸν ὄντως Θεὸν σοι ἐπαγ-
 γέλλομαι, Ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκί-
 μενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῶ·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαίνη μοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέθετο ἢ Παρ-
 θενος· Χαράς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ἄγ-
 γελος· Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθήγνισμαι Πνεύματι,
 Ὡς τὸ ῥῆμά σου γενέσθω μοι· σκηνοῦτώ ἐν ἐ-
 μοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἄκουε Κόρη.

Ῥδὴ θ'. Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως.

Μεγαλυνάριον.

**Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρα-
 νοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.**

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, Φαυέτω μη-
 » δαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
 » τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
 » ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
 » Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Υπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεὸν, Τῆς φύ-
 σεως θεσμοῦς ἔλαθες Κόρη· Σὺ γὰρ ἐν
 τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας, Ῥευστὴ φύσις
 περ καθεστηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκχεῖς· Χαῖρε
 Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγαῖζεις γάλα Παρθένε ἀγνή; Οὐ φέ-
 ρει ἐξείπειν γλώσσα βροτεία· Ἐόνον γὰρ
 φύσεως ἐπιδεικνυσαι πρᾶγμα, Νομίμου γονῆς
 ὄρους ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκχεῖς· Χαῖρε
 Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, Λα-
 λεῖται περὶ σοῦ, Μητερ Ὑψίστου· Κλι-

μακα γὰρ πάλαι Ἰακώβ σε προτυποῦσαν, Ἰδὼν ἔφη· Βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκίεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σὺ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστόν τῷ ἱεροφάντῃ Μωσεῖ, Ἡ βάσις καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, Ἐν Κόρῃ ἀγνή, ἔφη, κατοπτεύσω· ἢ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοσητόν· Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας· Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών· ὁ Δαυὶδ δὲ, Ἀγίασμα φάσκει· πύλην δέ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβάσια· Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶν Δυνάμεων, Στρατηγὸς ἀπεστάλη, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνήν καὶ Παρθένον εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα· ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἄνευ σποράς, ἀναπλάτων βρότειον ἅπαν γένος. Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου. *Ὁμοιον.*

Χαῖρε κατάραις λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μητρόθεε· χαῖρε ἐμψυχε βάτε· χαῖρε λαμπάς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε ναεῖ· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα· χαῖρε Εὐὰς ἢ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν ἑρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπταῖς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρῖαν, βῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ Υἱόν, τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βρωμάτων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Δίς.

Ο Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Ο συναΐδιος Λόγος τῆ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγγνίαν οἴκτον λαβὼν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐφεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται. Εὐφρανέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ῥδὴ γ'· καὶ ε'.

Εἰ δὲ βούλει, λέγε τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταθήσεται ὡς ὑέτος ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ στάγων ἢ σταζύσσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς,...

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτῆ ὁ Ὑψιστος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς...

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος,....

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς....

Ἀπολυτ. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κοντάκ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, ὅταν τυπικῆ διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραίνεσθωσαν οἱ ἕρανοι, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος, καὶ συνἀναρχος καὶ σύνθρονος Υἱὸς, οἶκτον λαβὼν καὶ φιλόανθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ὤκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. ὦ τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἀφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ἔσον! ὁ Θεὸς γὰρ κενουταί, καὶ σαρκῆται, καὶ πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἀγνὴν, τὴν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Συναξίς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.

Εἶτα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγῆς καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγγελίσαστο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰῶνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριήλ καὶ τέτο, τῇ μόνῃ θεοτόκῳ, Ἀγνῇ εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλευς αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θελημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προσταγμάτα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγῆ Ἀγγέλων, Γαβριήλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμώντας περισῶζε, αἰεταίτουμένους, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὧ τὰ ἕξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε! Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρῶν. Τί οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε Ἀγνὴ Παρθένη· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος. Ὡ, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἦς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Κεφ. γ'. 2.
 ρηθ. Ὄφθη δὲ αὐτῷ Ἀγγελος Κυρίου

ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάρτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάρτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάρτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάρτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάρτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ἔδω· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἐστήκας, γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέσρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβεῖτο γὰρ γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἴδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τῆ ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
η. 22.

Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προσελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἐδραστῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἠνίκα ἠτοιμάζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτῆ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῆ θαλάσση ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὑδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ἡ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομην ἐν προσώπῳ αὐτῆ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς τυπικῆς διατάξεως διοριζόμενα, καὶ ὅρα ἐκεῖ, καθ' ἣν ἂν ἡμέραν τύχη ἡ Ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κτλ. κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αὐλοῖς μεθέξει θεῖον καὶ αὐλον, ἰτετεύω σε, Ἀρχάγγελε Κυρίου, φώτισον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἀρρήτον, χαρὰν μεμνηκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφους ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Αἴγνην σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Μεθέξει φωτὸς αὐλοτάτου, ὡς αὐλος ὄντως Γαβριὴλ, αὐλῶς φωτιζόμενος, φῶς καθωράθη δευτέρον, τοὺς ὑλικούς ἐκάστοτε, βροτῆς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Επίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὧ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλαίτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὐσπλαγγνος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριὴλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελῶδημα τῆ Τριαδὶ γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρᾶ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰῶνων ὀρισθὲν φρικτὸν ὄντως, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ Κεχαριτωμένη· χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἰστασο μεθέξει θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἐντιθεῖς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνωσμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τῆ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελού ἡμᾶς πυρός, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριήλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν σολὴν, δόξη ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἡμφιεσμένους, Στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριήλ, περιηγεσμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἀράς ἢ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, ταῦ πρώτου φωτιζόμενος, δευτέρον ὠράθης φῶς κραυγαίων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος Θεὸς ὁ παντουργός, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμασον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον· μέγα τὸ κλέος, Γαβριήλ μέγιστε, θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θείος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῆ ἀγγελία τῆ φρικτῆ, ἣν περ ἐξεφώνησας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῆ Γαβριήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοικας πανάγιον Θεόν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ὡδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλώσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

Ακτῖς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόραις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὕμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων σοῦ παρακλήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, Ἄγνη τοῦ Γαβριήλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον,

Λόγον σαρκὶ ἀπεκύνθας, τῆς ἀλογίας κόσμον ἀπολυτροῦμενον.

Ἐὰν τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τὴν Συναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν παραδεδομένην, ὡς τῷ θείῳ καὶ ὑπερφουεῖ Μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτῳ καθυπουργήσαντος.

Στίχοι.

Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάρκωσιν Νόα,

Τιμῆ πρεπούση πᾶσα σὰρξ τιμᾶ, Λόγε.

Εἰκάδι ἀμφ' ὕμνους Γαβριήλ κτίσιν ἕκτη ἐγείρει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἀγίων κς'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Γοθθία μαρτυρησάντων· ἐξ ὧν εἰσὶ Πρεσβύτεροι δύο, Βαθούσις, καὶ Οὐῖρκας μετὰ δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ Ἀρπύλλας μονάζων· λαϊκοὶ δέ, Ἀθήπας, Ἀγνάς, Ρύαξ, Ἠγάθραξ, Ἡσκός, Σύλας, Σίγητζας, Σουηρίλλας, Σεῖμβλας, Θέρμας, Φίλγας· καὶ ἐκ τῶν Γυναικῶν, Ἄννα, Ἀλλὰς, Βάρις, Μωϊκῶ, Μαμύκα, Οὐῖρκῶ, καὶ Ἀνιμάϊς.

Στίχ. Τόσην πυρὶ φλέγουσι πληθὺν Μαρτύρων, Ὅσας ἄγει Μὴν σήμερον ταῖς ἡμέρας.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἰουγγουρίχου, βασιλέως τῶν Γόθων, καὶ Γρατιανοῦ Βασιλέως Ῥωμαίων· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ Ἰουγγουρίχου διὰ πυρός τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον, ἐμπρήσαντος τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, ἐν ἣ καὶ συγκατεφλέχθησαν οἱ Ἄγιοι Μάρτυρες· ὅτε συνέβη καὶ ἀνθρωπὸν τινα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κομίζοντα προσφορὰν, ὀλοκαυτωθῆναι.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Κοδράτου, Θεοδοσίου, Ἐμμανουὴλ, καὶ ἑτέρων Μ'. τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Στίχ. Κοδράτε, θαυμάζω σε τῆς εὐανδρίας!

Πῶς ὑπτιαίων, ἀνδρικῶς σφάττη μάκαρ.

Θεοδόσιος, τῷ Θεῷ ζῶν καὶ μόνῳ,

Ζωὴν δι' αὐτὸν ἐκ ξίφους καταστρέφει.

Εἴφει χεθῆτω, κἄν κοτύλη φησὶ μοι,

Εμμανουὴλ, πέφυκεν αἵματος μία.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἀνατολικῶν· ὄρωντες δὲ κατ' ἐκάστην τοὺς Χριστιανούς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνέθεντο ἀλλήλοις παρρησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ δὴ ἀπελθόντες, καὶ ἐκουσίως ἑαυτοὺς ἐκδόντες τῷ τῆς χώρας Ἀρχοντι, ἐξετάζοντι τότε πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν, ἔστησαν ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἑαυτοὺς Χριστιανούς ὁμολογήσαντες, καὶ κατακριθέντες, ἐν-

εβλήθησαν εἰς φυλακὴν. Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐκδη-
θέντες, γυμνοὶ ἐξέστησαν τὰς πλευράς· καὶ ἐκ τῶν ξύ-
λων καταβιβασθέντες, καὶ ἐπὶ τριβόλων συρέντες, τέλος
τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ Τριγλίας
Ἡγουμένου.**

**Στίχ. Θεῖο Στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης,
Θεῷ παραστάς, καμάτου μισθὸν λάβη.**

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμε-
νίου, ἐκ βρέφους τὸν ἀσκητικὸν ἐλόμενος βίον. Διὰ
δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἰκεσία καὶ παρακλήσει
τῶν Μοναχῶν, Ἡγούμενος καταστάς τῆς Μονῆς Τρι-
γλίας, καὶ πολλοὺς τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ τελειώσας, ὑ-
στερον ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος δυσσεβοῦς Λέοντος, διωγμὸν κι-
νήσαντος κατὰ τῶν προσκυνούντων τὰς Ἀγίας καὶ σε-
πτὰς Εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκληθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς
ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἀγίων καὶ σεπτῶν Εἰ-
κόνων, καὶ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ὑπογράψαι, καὶ
μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον δυσσεβεὶς ἀποκαλέσας τοὺς εἰς
τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας, πλεῖστα τιμωρηθεὶς, καὶ φυ-
λακαῖς προσομιλήσας, καὶ ἐξορίαῖς ταλαιπωρηθεὶς, πρὸς
Κύριον, δὲ ὄν τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐξεδήμησε.

**Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ὤδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ιωάννης τόκον Ἐνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ
ποτέ, ἔνδον τοῦ θείου Ναῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλ-
λονται τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περιδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, πε-
ριφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιαίνει ψυχὰς, πι-
στῶν, καὶ προτρέπεται μεγαλοφώνως βοᾶν·
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρῶ-
του φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀλη-
θῶς, ὠράθης τοὺς μέλποντας φωτίζων πάν-
τοτε Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Απεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χα-
ράν μηνύων σοι, Παρθενομήτορ ἀγνή· δι'
ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπε-
στείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε, τοῖς πιστοῖς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ιερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερός ὑμνεῖ γηθό-
μενος· σὺ γάρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωμα-
τῆμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν
προφωνεῖς, Παρθένω, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον·
ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀύλως Ἀρ-
χάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου,

μέλπεις τὸ μελωδῆμα, τὸ φοβερόν, ὃ μέλπουσι,
πάντων Ἀγγέλων χοροί· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις
διέρχη τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀπο-
περαιούμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ
πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα,
κλέος τῶν ἐν πίστει, αἰεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρκεὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις
προσομιλήσαι προελόμενος, ἔσχε σε προ-
τρέχοντα, καὶ προετοιμάζοντα, τὸ ἱερόν παλά-
τιον, ὃ ἱερὲ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶν-
τα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον τερπνόν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάν-
των τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν
ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βρο-
τούς θεώσαντα, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως
ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσω-
μεν Παρθένον.

Ὤδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ισασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος δια-
κονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτο-
χυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἱερῶς θεόμενος,
καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τῆς τι-
μῶντάς σε, ἱερὲ Γαβριὴλ μεσιτείας σου.

Ὡσπερ οὐρανός, ὀράσαι κατάστερος θείαις
λαμπρότησιν· ὥσπερ στρατηγέτης δὲ,
χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ
διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν τὸ βῆλημα, τοῦ Δε-
σπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς
πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινόν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπε-
χειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς
Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνη-
ταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν·
Βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ
θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλλῆς, δυὰς καὶ περιδοξος Μιχαὴλ
καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς
θείας δόξης, πᾶσιν αἰτήσασθε, ἁμαρτιῶν συγ-
χώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστά-
ται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶ-
σι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε
καὶ κατεφαιδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον,
καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεο-
γεννητορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀν-

ἄνθρωπων, πάντων τὸ διάσωμα, τῶν ἀπαύστοις
φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Ἐξ-
αποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς καὶ εἰς τοὺς Αἰ-
νους, ἐκ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ
λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ ἡ α΄ Ὦρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρῶνης,
τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά προσόμοια.

Ὦχος δ΄. Ὦς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γουδαίων φρυάγματι, καὶ δρασεῖα ὠμότητι,
λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρείοφρονα, τὴν τῶν
μελλόντων προσβλέψασα, Θεόφρον ἀπόλαυσιν,
διαμένουσιν αἰεὶ, δι' αἰῶνος ἀσάλευτον· ἧς ἐ-
πέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα πρὸς νομφῶνας,
οὐρανίους καὶ χορείαν, καὶ ἀκατάλυτον ἔνδοξε.

Βασιλείας εὐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ὠραιό-
τητα, κατιδεῖν ἠξίωσαι τοῦ Νυμφίου σου,
ὠραισμένη τοῖς στίγμασι, στερόρας σου ἀθλή-
σεως, καὶ πηγῇ τῶν ἀγαθῶν, ἐπαξίως προσή-
γισας, τῆς ἐπέκεινα, Θεϊκῆς εὐφροσύνης μετου-
σίαν, καρπουμένη Μακαρία, καὶ τὴν ἀθάνατον
εὐκλειαν.

Οὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε, οὐ τὸ χαῦνον τῆ
θῆλειος, οὐ λιμὸς οὐ μᾶστιγες ἐνεπόδι-
σαν, τὴν τῶν Μαρτύρων στερότητα, μιμεῖσθαι
Πανένδοξε· προθυμία γὰρ ψυχῆς, ταῖς βασάνους
ὑπέμεινας· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων,
καὶ στεφάνῳ, τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης, παρι-
σταμένη τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριο φάρ-
μακον, ἢ Θεὸν κηύσασα τὸν Σωτῆρά μου,
καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν
ἐννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου
τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι· καὶ φυγεῖν ταῖς
εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρό-
μον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὦς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ
σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττε-
το, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέ-
δωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες

Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην εἴσης ἐν
τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανι-
στῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνθηες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸ τῆς Ματρῶνης ἐνθεον μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

Ὦδὴ α΄. Ὦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις
» ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
» σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ
» τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, περιχο-
ρεύσασα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Θεόν, καὶ
τρανῶς ἀπολαύσασα, θαρραλικῆς ἐλλάμψεως, τῆς
σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυον.

Οὐ δούλη καταξιώσασα δέξασθαι, μορφήν Χρι-
στός ὁ Θεός, ἐλευθερώσασα ταύτην βουλη-
θεῖς, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν, ἀπὸ ζυ-
γῆ δουλείας σε, Μάρτυρα Νύμφην ἐμνησεύσατο.

Τὸ θῆλυ ἀρρένωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμέ-
νην ὄφρυν, καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ
πρὶν, ἐξαλείφειν τὴν θαλάσσαν, δι' ἀσθενείας
σώματος, θεία δύναμις καταβέβηκε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σε Κύριε, συγκατα-
βάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ Φῶς,
μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστρα-
ψε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλόθρωπον.

Ὦδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σε Χρι-
» στέ κρᾶζουσα· Σύ μὲ ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στερότητι λογισμοῦ, τῆς παρανόμου καὶ δει-
νῆς ἠνεγκας, τὴν χαλεπὴν βάσανον, φρου-
ρᾶς ὡς Ματρῶνα πανόλβιε.

Μαζίγων ὀδυνηρῶν, αἰσθανομένη καρτερῶς
ἔφερες· ψηλαφητοῦ σκότους δέ, θείαν
λαμπηδόνα ἀντείληφας.

Αιμάτων σου οἱ κρουνοὶ, τῆς ἀσεβείας τὴν
Απυραὶν ἔσβεσαν· τοὺς δέ πιστοὺς ἠρδευ-
σαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς ναίμασι.

Θεοτοκίον.

Τὴν Πλάκα, τὴν Κιβωτὸν, τὴν δεξαμένην ἐν
γαστρὶ Πάναγνε, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρ-
χον, θαυρατικῶς εὐφημοῦμέν σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'πέστη φιλέορτοι, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος, τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα, λαμπουσα τοῖς ἀκτίσι, τῶν θαυμάτων ἐν κόσμῳ, φέρουσα τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀένναον χάριν. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Σωτῆρ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Θεοδοκίον.

Ε'παίνισας ἄχραντε, τῷ θεῷ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκσιῶς, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σε· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• **Ε**σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
• ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
• Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρ'ώμη τῇ θεῖα Ματρῶνα δυναμουμένη, νῦν τῆς πικρᾶς Δεσποίνης ἐξέφυγες δουλείαν γνώμην ἀταπείνωτον, ψυχῆς γὰρ ἐκέκτησο, μόνῳ τῷ Δεσπότη δουλεύουσα.

Ω'ρουμένη καὶ μέθη βεβακχευμένη, καὶ τῷ θυμῷ, σφαδάζουσα ἡ δυσσεβεστάτη, μάστιξι κατέτεμενεν, Ἑβραίων ὠμότητι Μάρτυς ἀθληφόρε τὸ σῶμα σου.

Νεανικὴν ἐπεδείξω τὴν καρτερίαν, ἐν ἀφεγγέσι τόποις ἐγκατακλειομένη, Μάρτυς καὶ λιμώττουσα· ἀλλ' εὗρες ἀντίδοσιν, τῆς ἀθανασίας τὴν τράπεζαν.

Θεοδοκίον.

Η' χρυσήλατος λυχνία προδιετύπου, τὴν τὸν Θεὸν βαστάσασαν σεσωματωμένον, αἴγλη τῆς Θεότητος, τὰ πάντα φωτίζοντα, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεομήτορα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
• φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας,
• τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

Σέ στέφανον λαμπρόν, ἡ θεόφρων καυχήσεως, ἐκτήσατο ζωοδότα, καὶ ἐκ σκότους πρὸς φέγγος, τὸ θεῖον ἐξεδήμησεν.

Ε'στήριξε Χριστός, ἐπὶ πέτραν τῆς Πίστεως, τὰς πόδας σου Μακαρία, πρὸς αὐτὸν κατευθύνων, σοφῶς σὰ διαβήματα.

Νοῦν θεῖον ἀληθῶς, καὶ σοφὸν καὶ θεόφρονα, σὺ ἔχουσα διαλάμπεις, ἐν χορείᾳ Μαρτύρων· Ματρῶνα παμμακάριστε.

Θεοδοκίον.

Θεότητος μορφήν, καὶ μορφήν ἀνθρωπότητος, ἐγέννησας Θεομήτορ, ἠνωμένας ἀφύρτως, καθ' ἔνωσιν ἀσύγγυτον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρῆς
• κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρέυσαντι αἵματι.

Εὕας νῦν, Ἀθληφόρε τὸν πόθον ἐτρύγησας, ἐπιτηδείως Ματρῶνα, θεουμένη νεύσει τῇ ἀνενδότη, καὶ δικαίως, τῆς αἰδέει δόξης ἠξίωσαι.

Οὐ δῆλος, ἐν Χριστῷ ἐκ ἐλευθέρου κρίνεται, ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφία, εὐσεβείας τρόποις κεκοσμημένη· ἧς ἐδείχθης, πλαστοουργός Ἀθληφόρε ἀήττητε.

Θεοδοκίον.

Ναὸν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκομεν, στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένην, τὸν δι' οἴκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρῶνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι.

Οὐκ ἄξιον λαθεῖν σε, Μάρτυς Ματρῶνα,
Κἄν ἔνδον εἰρκτῆς ἐκπνέης κεκρυμμένη.

Εἰκάδι ἐβδομάτη θάναε Ματρῶνα ἐν εἰρκτῇ.

Αὕτη ὑπῆρχε Θεράπαινα Ἰουδαίας τινὸς γυναικὸς, Παυτίλλης καλουμένης· ἐπακολουθοῦσα δὲ μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, ἔνδον οὐ προσήει, ἀλλ' ὑπέστρεφεν ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίᾳ. Φωραθεῖσα οὖν, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἀπρόιτος διαμείνασα· εἶτα ἐξάγεται, καὶ μάστιξι καταξάινεται· καὶ πάλιν ἐγκλεισθεῖσα, καὶ πολυήμερεύουσα ἐν τῇ εἰρκτῇ, ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ. Ταύτης φασὶ τὸ Ἅγιον Λεῖψανον τὴν Παυτίλλαν ἀπὸ τοῦ τείχους ῥίψασαν κάτω, τὴν ἀξίαν δίκην ἀποτίσαι, καταπεσοῦσαν εἰς τὸ ὑπολήνιον, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἐκβλήβιμον γλεῦκος ἐχέτο· κακῆί τὸν βίον στρέψασαν, ἀποβρῆσαι τὴν ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κήρικος, ὁ ἐν τῷ Ἀπρῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγὼ, Πάτερ Κήρικε, καὶ τεθνηκότα,
 Ἐὰν καρδιά φέρειν σε, ἔαν γλώττη δέλω.
 Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
 Φιλητοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐ-
 τοῦ γυναικὸς, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακεδό-
 νος Θεοπρεπίου, Κρονίδου Κομενταρησίου, καὶ
 Ἀμφιλοχίου Δουκός.

Στίχ. Ὡσπερ Φιλητοῦ καὶ Λυδίας σὰρξ μία,
 Οὕτως ἐν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.

Θνήσκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνι,
 Θεοπρεπῶς ᾄδοντες ὕμνους Κυρίῳ.

Δουξ συντελευτᾷ τῷ Κομενταρησίῳ,
 Ἐξουσιάζων ἐξυπηρετουμένῳ.

Ο Ἅγιος Φιλητός, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Χριστιανοί, ὑπῆρ-
 χον ἐπὶ Ἀνδριανοῦ Βασιλέως, καθ' ἑκάστην τῷ Θεῷ
 λατρευόντες. Συλληφθεὶς οὖν ὁ μακάριος Φιλητός, παρέ-
 στη τῷ Βασιλεῖ· ὁ δὲ Βασιλεὺς, μὴ δυνηθεὶς ἀντιστῆναι
 τῇ τοῦ Μάρτυρος σοφίᾳ, παρέδωκεν αὐτόν, σὺν τοῖς περὶ
 αὐτόν, Ἀμφιλοχίῳ τῷ Δουκί· ὃς αὐτοὺς αὐτίκα ξύλοις
 ἀναρτᾷ, καὶ εὐτόνως σπαθίζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν προ-
 στατῆται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίφῃναι, ἅμα Κρονίδῃ Κο-
 μενταρησίῳ πιστεύσαντι. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ψαλλόντων
 αὐτῶν καὶ εὐχομένων, ἐγένετο αὐτοῖς Ἀγγέλων ἐπιστάσια,
 παραθαρρύνουσα αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀγῶνας.

Τῇ δὲ ἑσπέρῃ, παραστάντων τῶν Ἁγίων, ἔφη ὁ Τύραν-
 νος· Πολλοὶ ὑμῖν ἀπόκεινται βάσανοι καὶ τιμωρία· καὶ
 εὐθίως, ἐν λέβητι ἐκπυρωθέντι σφοδρῶς, ἐλαίῳ καὶ ῥητίνῃ
 μεμειστωμένῳ, βάλλονται, καὶ αὐτίκα ἐψυχράνθη ὁ λέβης.
 Τότε Θαυμάσας, ὁ Δουξ, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ λέβητι,
 λέγων· Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν,
 βοήθει μοι. Καὶ φωνὴ ἐγένετο πρὸς αὐτόν· Εἰση-
 κούσθη ἡ δέησίς σου· ἀνάβαινε ᾧ δε. Ταῦ-
 τα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἀναξεύξας ἀπὸ Ῥώμης, κατέλα-
 βε τὸ Ἰλλυρικόν, ἀπειλῆς γέμων καὶ θυμοῦ· καὶ ἐκέλευ-
 σεν ἑπτὰ ἡμέραις ἐκκαῆναι τὸν λέβητα, μεμειστωμένον ἐ-
 λαίου, καὶ βληθῆναι ἅπαντας ἐν αὐτῷ· οὗ γενομένου, ἀ-
 βλαβῆς οἱ Ἅγιοι ἐφυλάχθησαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς αἰσχυν-
 θεὶς, ὑπέστρεψε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες
 ᾤξάμενοι ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰωάννης
 καὶ Βαρούχιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ θάρσος ἦττον Ἰωάννου πρὸς ξίφος
 Βαρουχίῳ ὑπῆρχεν, ἀλλὰ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Προφήτης Ἀνανὶ ἐν εἰρήνῃ
 τελειοῦται.

Στίχ. Τριάς τρίπους σὸς, Ἀνανὶ Θεοπρόπε,
 Δί ἧς τὸ μέλλον πρόβλεγες πρὸ τῆς τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
 ἡμῶν Παύλου, Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ
 Πέτρου τοῦ Ἀγιοτάτου Ἐπισκόπου Ἄργους,
 τοῦ σημειοφόρου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
 Εὐτυχίου.

Στίχ. Εὐτυχὲς Εὐτύχιος ἦλθεν εἰς πέρας,
 Γῆθεν μεταστᾶς, καὶ κατακήσας πόλον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλή-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ
 » Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ
 » τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐ-
 » λογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετ' εὐμενείας, καὶ παρρησίας προσεχώρη-
 σας, ὄντως πρὸς τὸν σὸν Πανεύφημε ἐ-
 ραστήν, εὐχαρίστως ἀνακράζουσα· Εὐλογημέ-
 νος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν εὐφροσύνῃ καὶ χαρμοσύνῃ μεταθέβηκας,
 πλήρης ἀρετῶν Ματρῶνα παντοδαπῶν,
 ἀπὸ γῆς πρὸς ἐπουράνιον, χορεῖαν ἐνδοξε, κλη-
 ρουχίαν λαχοῦσα ἀθάνατον.

Θεοτοκίον.

Λελαμπρυσμένη, πεποικιλμένη πάσαις ταῖς
 ἀρεταῖς, Λόγον ὑπὲρ λόγον τέτοκας τοῦ
 Πατρὸς, σαρκωθέντα Μητροπάρθενε. Εὐλογη-
 μένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
 » σματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
 » ναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
 » σεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐ-
 » λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλουσίου φωτὸς μαρμαρυγᾶς, κατηξιώθης ἰ-
 δεῖν, ἀπαλλαγεῖσα σαρκός· καὶ ἐπουρά-
 νιον σκήνωμα, κατοικεῖν ἀντὶ σκηνώματος, τῆ
 σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ, οὗ κατεκλείσθης Σε-
 μνή, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν
 Κύριον.

Ροαῖος ὁ στέφανος, ὃν νῦν, ἐστέφθης Ἐνδο-
 ξε, ζωαρχικῆ δεξιᾷ, τοῦ Παντοκράτορος·
 Νύμφην γὰρ, καθορῶν πεφοινιγμένην σε, ταῖς
 τῶν αἱμάτων σου ροαῖς, χαίρων ἐλάμπρυνεν.
 Ὡς βοῶμεν Πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως πάντα γεν-
 νήσασα Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέ-
 ρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, Θεωνυμίαν·
 οἱ πιστοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεο-
 φρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου
 » σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χρι-
 » στός συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
 » παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Λάμπει νηταῖς φωταυγείαις, ἢ φωτοφόρος
 Ἄσθ ἡμέρα, ταῖς φαινοτάταις ἀσραπαῖς,

τῆς τρισηλίου Μάρτυς ἐλλάμψεως· ἐν ἣ νῦν ἐκ-
δυσώπησον, καταυγασθῆναι τῆς ὑμνοῦντάς σε.

Εὔρες ἀμοιβαίς Ἀθληφόρε, τῆς τῶν μασιγίων
ἀλγηδόνος, τὴν τῶν ἑρανῶν κληροχίαν, ἐν
Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων νῦν· ἐν ἣ πανηγυ-
ρίζουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρούρησον.

Οὕτως τῷ Χριστῷ νῦν συνήφθης, τῷ ἀθανά-
τῳ σθ Νυμφίῳ, περινηθισμένη τηλαυγῶς,
τοῖς θείοις τούτου Πάνσεμνε στίγμασι, καὶ τῷ
τιμίῳ αἵματι, τοῦ Μαρτυρίου περιλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Σειράς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λύσον Παρ-
θένε Θεοτόκε, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πη-
γὴν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάρισε· καὶ θυμηδίας
ἐμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

*Τὸ Φωταγωγικόν. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες,
ἢ ἀ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.*

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

*Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος
τοῦ Νέου.*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

*Εἰς τὸ, Ἢριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος δ'. Ἰδωκας σημειώσιν.*

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα,
καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμε-
τρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θεῖαν, πί-
σιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτη-
σάμενος, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς
μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἀνθρω-
πος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύ-
ξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυματίων,
ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κα-
τάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλα-
ρύνων τὰ πρόσωπα, τῶν πιστῶς εὐφημούμενων
σε, Ἰλαρίων μακάριε.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπι-
γνώσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, πα-
θεῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγῆς τῶν κάτω, φέρων
χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον
καλλὸς καὶ γνωριζόμενος, ὅλος θεοειδέστατος,
τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ
ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομητορ παν-
ἀμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶ-

σιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν
τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅ-
πως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ κληρον
τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, δια
σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευραὶν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χρι-
στὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἐκλαίε βοῶσα· Τί τῆτο
Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀν-
δ' ὦν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει
με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι
εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ σύνηθεις Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Ξτὴς ἰλαρῆς αἰνέσω τρόπῃς Πάτερ. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραῶ-
- νίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύ-
- ναμῖς· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
- χθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
- Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συμπαθῆς καὶ πρᾶος γεγονῶς, Πάτερ δι' ἀ-
σκησέως, καὶ ἰλαρὸς ὡς ἀληθῶς τῷ Πνεύ-
ματι, συμπαθείας θείας με μεσιτείαις σου, Ἰ-
λαρίων ἀξίωσον· ὅπως σε ὑμνήσω, νῦν ἐν ἰ-
λαρότητι καρδίας μου.

Οσιωθεὶς Πάτερ ἐκ παιδός, καὶ ἀναλαβό-
μενος, σοῦ τὸν σταυρὸν τῷ Χριστῷ ἠκο-
λούθησας, πάθη τὰ τῆ σώματος, ἐγκρατεία τε
καὶ συντόνοις δεήσεσιν, ἐναπομαραίνων, καὶ τῇ
ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος.

Υπελθὼν Κυρίου τὸν ζυγόν, σὺ τὸν ἐλαφρό-
τατον, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὑπέικων δικαιώμα-
σιν, Ἰλαρίων Ὅσιε, τὸ βαρύτερον ἀμαρτίας
ἀπέρριψας, πάνσοφε φορτίον, τὴν ἀγισσύνην
προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς, Πάνα-
γνε διάρρηξον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἰ-
κετεύουσα, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, Ἀειπάρ-
θενε, ἀμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεραίρω,
πάντοτε Πανάμωμε σωζόμενος.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξήνηθησεν ἢ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κάρτε, ἢ
- τῶν ἔθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
- παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἢ καρδιά μου.

Ο βίος σε ως ἥλιος, ἀναλάμπας Ὅσιε, ταῖς διαυγέσι λάμπει, Μοναζόντων χορούς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.

Υ πῆρξας ἱλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ Ὅσιε, καὶ ταπεινὸς τῷ πνεύματι, καὶ ἀγάπης θείας ἀνάπλεως, εὐπροσήγορον ἦθος ἔχων πάντοτε.

Σ ταγόσιν ἐναπέσβεσας, τῶν δακρῶν ἀνθρώπου, τῆς ἀμαρτίας· βρῦεις δέ, ὡς πρὸ τέλους καὶ μετὰ θάνατον, ἰαμάτων πελάγη ταῖς προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Γ αἵτρευσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, καὶ τοῦ νοός κυβέρνησον, τὰς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Κόρη πάναγνε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θ εῶ καθιέρωσας, τὴν σὴν Παμμακάριον ζωὴν, γενόμενος ἄριστος, ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλούς, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Τ αχὺ δεξιὰ Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πράϊνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σ ταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θελων ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἐσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Α μπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς ἀναβάσεις, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνου Θεοῦ ἐνοπτρίζεσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτίσι καταυγάζεσθαι.

Α νάπτουξιν, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος, τὴν γνῶσιν τὴν ἔνθεον, Πάτερ ἐκείθεν ἐξήντηλθας, πᾶσι τε μετέδωκας, τοῖς εὐσεβῶς ἱλαρίων σοι προστρέχουσι.

Ρ ἡμάτων σου, τὸ ἡδὺ τὰς καρδίας ἱλάρυνε, τῶν προσερχομένων σοι· πράττων γὰρ ἄ-

περ ἐδίδασκες, λόγον εὐαπόδεκτον, ἐν συμπανθεῖ διαθέσει εἰχες Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος, σὲ Κυρίαν ἀπάντων καὶ Δέσποιναν, εἰργάσατο ἄχραντε· σοῦ γὰρ ἐκ μήτρας σεσαρκῶται, κατακυριεύοντος, ἐχθροῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ** εσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Υ φάνας σαυτῷ, σωτηρίου Ὅσιε ἰμάτιον, οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα, τὸν τοῦ σκότους, αἰσχύνην, αἰώνιον ἐνέδυσας.

Σ αρκὸς ἠδοναῖς, ἐγκρατεία Ὅσιε ἐμάρανας, καὶ χάριν οὐράνιον, Πάτερ ὑπεδέξω ἱλαρώτατα, ἱατρεύσας παντοῖα, ἀνθρώπων ἀρρώστηματα.

Α ἰσαί πρὸς Θεὸν, ἀνευδότως θεῖαι ἐπαίρομεναι, χεῖρες, τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ μεθοδείας κατηδάφισαν (*), καὶ παντὶ ἀσθενοῦντι, ὑγείαν ἐχορήγησαν.

Θεοτοκίον.

Ι σχύς τῶν πιστῶν, καὶ Ὁσίων γέγονας κραταίωμα· διὰ σοῦ γὰρ ἄχραντε, ἅπασιν ἐπήγαγε τὰ κρείττονα, καὶ οἱ γῆν κατοικῆντες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ν εκρωθεῖς ἱλαρίων τῷ κόσμῳ παντὶ, νῦν μετανασεύσας ζῆς πρὸς τὰ ἕράνια, καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ἰαμάτων πηγάζεις ἐνέργειαν.

Ε ὑπροσήγορος πρᾶος ἀκέραιος, ἀμεμπτος καὶ ὅσιος καὶ εὐκατάνυκτος, καὶ ἱλαρὸς τῷ πνεύματι, ἐχρημάτισας Πάτερ πανόλβιε.

Σ υπαθείᾳ ἀμέτρῳ κοσμούμενος, καὶ φιλοπτωχείας κάλλει σεμνυνόμενος, Θεοῦ θερράπων γνήσιος, ἱλαρίων ἐδειχθῆς θαυμασίε.

Ω 'ς σεπτὸς σου ὁ βίος καὶ ἀμεμπτος! ὡς φοβερά τὰ θαύματα, ἃ τελεῖς καθ' ἐκάστην θαυμασίε!

(*) Οὕτω διώρθωσαν τινὲς τὸ κῶλον τοῦτο, γραφόμενον πρότερον, Πάτερ ἀσεβείας νῦν κατέβαλον. Τὰ δὲ χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πῶς αὐτό· « Αἰ σαί... ἀνευδότως χεῖρες ἐπαίρομεναι, χεῖρὸς τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ εὐσεβεῖς ἀπελυτρώσαντο, καὶ παντὶ ἀσθεν... »

Θεοτοκίον.

Τὴν παστάδα Θεῆ τὴν ἀμόλυντον, θρόνον τὸν πυρίμορφον τοῦ Παντοκράτορος, τὴν Θεοτόκον ἀπασαι, γενεαὶ γενεῶν μακαρίσωμεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Πελεκητῆς.

Στίχοι.

Δοὺς Ἰλαρίων γῆ τὸ γῆθεν σαρκίον,
Γῆν Μακάρων ὤκησε τὴν μακαρίαν.

Ὁ γδοῆ Ἰλαρίωνα κηγήσατο εἰκάδι πότμος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἀθλησις τοῦ Ἁγίου Ἡρωδίου, ἐνός τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχ. Ῥόδον νοητὸν ὦν σαφῶς Ἡρωδίων,

Εἶφει τρυγηθεῖς, αὖθις ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Οὗτος ἦν εἷς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, καὶ συνεπόμενος τοῖς Ἀποστόλοις, συνεργὸς αὐτοῖς ἐτύγγανε τοῦ κηρύγματος· εἶτα καὶ Ἐπίσκοπος τῶν Νέων ἐχειροτονήθη Πατρῶν. Διδάσκων δὲ πολλοὺς καὶ ἐπιστρέφων πρὸς Κύριον, παρὰ τῶν Ἰουδαίων, συστάντων αὐτοῖς καὶ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνελήθη, καὶ ἐτύθη σφοδρῶς· οἱ μὲν γὰρ ἐτυπτον αὐτὸν, οἱ δὲ λίθοις τὸ στόμα συνέτριβον, ἄλλοι κατὰ κεφαλῆς ἔπαιον. Εἶτα μαχαίρα οἱ θῆρες ἀπέσφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ παραθέμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυραίνου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερόριπτε.
» σε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ρομφαία κατέτρωσας τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν ἄσαρκον δράκοντα, καὶ παντελῶς ἠφάνισας· βραβεῖον τὰ θαύματα, ὅθεν ἀπειλήφας, πάθη χαλεπώτατα, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθαι Ὅσιε.

Ο λόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος, ἐλαύνων τὸν καύσωνα, τῆς ἀθυμίας Ὅσιε, τῶν προσερχομένων σοι πίστει, Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου αἰεὶ, φωτιζομένων τροποῖς μακάριε.

Παθῶν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν ποιήσας, σαφῶς ἐβασίλευσας, ὡς τροπαιοῦχος ἄριστος, καὶ Ἔθνη ἀλλόφυλα κατεπολέμησας, καὶ κατεξωλόθρευσας Σοφὲ, τὰ τῶν δαιμόνων πάθη ὀλέθρια.

Οὐκ ἔσεισαν Ὅσιε τῆς σῆς καρδίας, τὸν πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ ἄνεμοι· τῆ πέτρα γὰρ ἠδραστο τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς, ἤπερ ἐρειδόμενος, πολλοῖς, ἐγένου θεῖον Πάτερ κραταίωμα.

Τριαδικόν.

Τῶν σε τρισάριθμον τοῖς χαρακτήρησι, Τριάς ὑπερούσιε, ἀσύγχυτον ἀμέριστον, Μονάδα ἐν φύσει δὲ ἀπερινόητον, ἓνα Παντοκράτορα Θεὸν, Πατέρα, Λόγον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις σε πόρρωθεν προδιετύπη, ἡ χάρις τῆ Πνεύματος, προφητικοῖς χαρίσμασιν, ὄρος πῖον ἅγιον, πύλην σωτήριον, τόμοντε καινότατον Ἀγνή, καὶ κιβωτόν σε κατονομάζουσα.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πρόσκαιρον λιπῶν, τοῦ βίου Πάτερ δόξαν, καὶ διαρρέευσαν ἀπόλαυσιν, κλέος ἀναφαίρετον, καὶ τρυφήν τὴν ἀδιάρρευστον, ἐν οὐρανοῖς ἀπειλήφας, κρίζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Απαντα πενθῶν, τὸν σὸν διήγες βίον· μακαρισμοῦ ὅθεν ἠξίωσαι, καὶ τῆς παρακλήσεως, ἧς μετέχουσιν οἱ Ὅσιοι, ἐν γῆ πραέων χαίρων, νῦν Ὅσιε ἐνσκηνώσας, ὡς νουνεχῆς τε καὶ φρόνιμος.

Τίμιος ὁ σὸς, Θεῆ ἐναντιώφθη, θάνατος Πάτερ ἱερώτατε· αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν Εἰκόνα, καὶ ὑπήνεγκας τοὺς διωγμὸς, θλιβόμενος Ὅσιε τῶν Τυράννων, Μάρτυς ἐν τούτῳ δεικνύμενος.

Εἴλυσας σαφῶς, τῶν ἀλιέων πάτερ, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἐπλήσας, τούτους τῆ θηράματος, οὐπερ πρώην ἀπετύγγανον, Θεοῦ καθυπακούσαντος, Ὅσιε τῶν εὐχῶν σου, Ἱερούργε ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ρύπου με παθῶν, καὶ σπίλου ἀμαρτίας, Θεοχαρίτωτε ἀπόπλυνον, καὶ πύλας μοι ἀνοιξον, μετανοίας ὀλισθαίνοντι, καὶ συνεχῶς τοῖς πταισίμασιν, Ἀχραντε συναντῶντι, καὶ τὸν Θεὸν παροργίζοντι.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-

• γείν τα ἔσκορπισμένα · διὸ τὴν πανύμνητον,
• Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γάσεις ὁ τάφος σου, τοῦ Πνεύματος τῆ χάρι-
τι, ἀναβλύζων ξηραίνει παθῶν ὄμβρήματα,
πνεύματα τῆς πλάνης διώκει, φωταγωγεῖ πάν-
των ταῖς καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, τῶν πιστῶς
μακαριζόντων σε.

Ως ῥόδον ἐξήνθησας, λειμῶνι τῆς ἀσκήσεως,
ὡς ἠδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὐόσμον,
καὶ κατευωδιάσας πάντων, τῶν εὐσεβῶν ψυ-
χαῖς καὶ καρδίας, Ἰλαρίων ἔνδοξε, πρεσβευτὰ
τῶν εὐφημούντων σε.

Συμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ ταπεινώ-
σιν, καὶ ἐλεημοσύνην καὶ ἠθος ἀπλαστον,
πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα, βίον σεμνόν καὶ
γνώμην εὐθεῖαν, Ἰλαρίων ἔνδοξε, Μοναζόντων
ἐγκαλλώπισμα.

Η μνήμη σου σήμερον, ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν,
εὐσεβῶν ταῖς καρδίας φέγγει τῶν πόνων
σου, καὶ ταῖς τῶν θουμάτων ἀκτίσιν, ὡς ἀλη-
θῶς φωτίζουσα Πάτερ· ἐν ἧ πάντων μνήσθητι,
τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε. **Θεοτοκίον.**

Φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
μενοι, Χαῖρε λέγοντες οἶκος τοῦ Παντο-
κράτορος· χαῖρε τῶν Ὁσίων ἡ δόξα, καὶ τῶν
πιστῶν πάντων σωτηρία, δι' ἧς ἐθεωθήμεν, Θεο-
τόκε ἀειπαρθένε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθεσ, ἢ ἀ. Ὠρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκό-
που Ἀρεθουσίω, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Ἰωανᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ἀ. Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ.

Ενστάσει γενναία Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχ-
θροῦ ταῖς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς
πλάνης τῶν εἰδῶλων ἐρύσω.

Εκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύκας τῆς
συνάθλουσ σου ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον
ἐχθροῦ ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ως Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότου, καὶ
Διδάσκαλος σοφός τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαιστως.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος ἀ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχήσιε πολλῶν, πόνων ἐπιδό-
σεσι, φωτοειδῆς ἐχρημάτισας· πυρὸς νι-
κήσας γὰρ, τὴν φλογώδη φύσιν, τῆ θερμῆ πρὸς
Κύριον, ἀγάπη ἐκρεμάσθης μετέωρος, καὶ πιε-
ζόμενος, τὰ ὅστα πάντα συντέτριψαι· δια τοῦ-
το, πίστει σε γεραίρομεν.

Ιωανᾶ θρασπέσιε δεθεῖς, ῥάβδισμὸς ὑπήνεγκας,
καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρσεις, γλωσσοτο-
μούμενος, καὶ βραζούση πίσση, συγκατακαυό-
μενος, καὶ πρίσι δεηνῶς μεριζόμενος· διὸ ἐκέ-
τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υμνοὶ Βαραχήσιον πιστοὶ, Λάζαρον καὶ
Ἀβιβον, καὶ Ἰωανᾶν εὐφημήσωμεν, Ναρ-
σῆν Ἠλίαν τε, Μάρην Σηβεθήν (*), Μαρουθᾶν
τὸν ἔνδοξον, καὶ Σαίθθαν Ζανιθᾶν τε, αἰτούμε-
νοι, τούτων δεήσεις, τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώ-
ρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν ταῖς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
ἀλιβομένων ξαναγμὸν μὴ παρορώσα, πρέ-
σβευε τῷ ἐξ αἰγῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς
παναγία Παρθένε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σταύρωσιν τὴν ἀδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς νεκρὸς ὄρασαι; πῶς τῷ ξύ-
λω κρίμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν ἐδράσας τοῖς ὕ-
δασι; μὴ οὖν εἰσῆς με, εὐεργέτα μόνην εὐ-
σπλαγγχε, τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες, καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς ἡ.

Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν
τοῖς Θεοτοκίοις.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος ἀ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μω-
• σεῖ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, παν-
• στρατὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν·
• Ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπτήρα
τὸν φαιδρὸν, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ ὡς
τῆς πίστεως φωτὶ, καταυγᾶσαντα λαοὺς, δο-
ξαζόντας τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται Συμεθήνη.

Εν τῷ λειμῶνι νοητῶς, τῷ τῆς Πίστεως Χριστοῦ, ἀνατραφεῖς καὶ αὐξηθεῖς, Ἱεράρχα πρὸς αὐτόν, τῷ τῆς ἀθλήσεως ὕψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος.

Κήρυξ καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, καθαρὸς τε λειτουργὸς, ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ προσήνεγκας αὐτῷ, ὡς δῦματα τοὺς συναθλοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, κληρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἄϊνον προσοίσει τοῖς Θεῷ παρασάταις. Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχυρῷ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Αἴγλη φωτιζόμενοι αἰεὶ, τῆς Τρισηλίου λαμπάδος Μακάριοι, ὄλον με φωτίσατε, καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς ἀγνωσίας λύσατε· ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.

Ιερολογούντες ἱερῶς, τὰ τοῦ Θεοῦ ἱερώτατα λόγια, πᾶσαν τὴν ἀνίερων, τῶν διωκτῶν κακίαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Νόμοις ἀσεβέσιν Ἀθληταί, τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε· τῶν παρανομούντων τε, τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βίασανα, Μάρτυρες νομίμως, παρὰ Κυρίου ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

Ορος σε κατάσκιον ποτέ, ὁ Ἀββακούμ ἐλλαμφθεῖς εθεάσατο, Μήτηρ ἀπειρογάμη, ἐξ ἧς Θεὸς σωματωθεῖς ἐπέφανεν, ἀρετῇ καλύψας, ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωμά με γενοῦ ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν
» ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος
» πλὴν σου Κύριε.

Εξήρανας θολερῆς, χειμάρρους τῆς πλάνης πυρὶ τῶν σῶν λόγων, καὶ νάματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Εχθρῶν τὴν παρεμβολήν, ἐσκεδάσας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει, καὶ ἤθροισας λόγοις σου λαοὺς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ.

Μαρτύρων συνασπισμὸς, ἔχων στρατηγούνητα Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἄσπονδον ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Εν θλίψεσι πλατυσμὸν, ἔχοντες Παρθένη τὴν σὴν μεσιτείαν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δυνάμιν, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Νευρημένοι πόθῳ θεϊκῷ, ἀσκήσει ὑπετάξατε, τὸ τῆς σαρκὸς Μακάριοι φρόνημα· ἀθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον, πόνων ἐπιδόσεις, καὶ νομίμως ἐστέφθητε Ἅγιοι.

Ποθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπήνεγκας στερόρότατα, τοὺς ῥαβδισμοὺς παμμάκαρ τῆ σῶματος, τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατεινόμενος, Ἰωνᾶ πανόλβιε, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ρωννύμενος σθένει θεϊκῷ, πυρούμενος ἐν χάριτι, τοῦ παντουργοῦ πανόλβιε Πνεύματος, ταῖς ἀναρτήσεις, τὸ πῦρ, ταῖς μάλιστα, ἀνδρικῶς ὑπήνεγκας, Μάρτυς Βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ομόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὑπερβολῇ Παρθένη χρηστότης, καὶ σὰρξ ὠράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος· ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευε, πάσης περιστάσεως, Παναγία ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός. Ὁμόνος εἰδῶς.

Κάθισμα, Ἦχος α'.

Αθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ ἐξ οὐρανῆ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἄδξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Μαρτύρων καρτεροὺς, ὑπομείναντες πόνους, πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως· καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντα πόνον κοφίζετε, Μεγαλώνυμοι, ἐκ τῶν πιστῶς προαιόντων, τῇ σορῷ ὑμῶν· ἦν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἡ σὴν προστασίαν κεντημένοι Ἀχραν-
τε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ατενόησα παντοδύναμη τὴν σὴν οἰκο-
» νομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε
» Σωτήρ.

Εξήρανας θολεροὺς χειμάρρους τῆς πλά-
νης, καὶ τὸ ψεῦδος Μάκαρ σὺ κατεπο-
λέμησας.

Εν πελάγει τῆς σοφίας σου τὴν Ἑλλήνων
μωρίαν, Ἱερομάρτυς Μάρκε κατέδυσας.

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν, Ἱεράρ-
χα Κυρίου, στερῶς καθώπλισας τοῖς δι-
δάγμασιν.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπέρμαχος ἔσα Ἀχραντε ἡμῶν τῶν σὲ ὑ-
μνήτων, τῶν πολεμίων θράση κατάβαλε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἄριστος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανόη-
» σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσ-
» ραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν
» ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Συμφώνως Ἠλίαν, Σηβειήθην καὶ Ἀβιβον,
Λάζαρον Μάρην Μαρουθᾶν, Ναρσῆν καὶ
Σάββαν Ζαυθᾶν, καὶ τὸν Βαραχήσιον καὶ Ἰω-
νά, θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπὲρ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἐναθλήσαντας.

Οσίως παμμακάρι Ἰωνᾶ σε γεραίρομεν με-
τά γὰρ πλείστους αἰκισμοὺς, εἰς παγε-
τὸν ἀπορρίφεις, γενναίως ὑπέμεινας, τῇ τοῦ
Θεοῦ καταθαλάπτομενος χάριτι, καὶ τὸν χειμῶ-
να τῆς πλάνης τροπούμενος.

Ισχυῖ παμμακάρι θείκῃ Βαραχήσιε, ταῖς πυ-
ρακτώσεις ἐνεγκῶν, τὰς ἐκ μολύβδου ἀν-
δρικῶς, τὸ ὄμμα ἀνέτεινες, πρὸς τὸν Χριστὸν
ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος, σωτηριῶδῃ διό σε γε-
ραίρομεν.

Σοφίας οἱ Μάρτυρες, πλησθέντες τοῦ Πνεύ-
ματος, πάντα σοφοὺς καὶ δυνατοὺς, πυρ-
σόλατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο,
τὸ τοῦ Θεοῦ ἀνακηρύττοντες ὄνομα· οὓς ἐν
αἰνέσει πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ωραῖοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε,
Μάρτυρες ἐνδοξοὶ Χριστοῦ· ὅθεν τὰ στίγ-
ματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνίατα, ἀνελλιπῶς

ἰᾶσθε καὶ θεραπεύετε, τὰς ἀσθενείας καὶ νό-
σους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος Προφήτης Δανιὴλ ὁ τεθέαται, ἐξ
οὔ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς, ἐτμήθη ἀνευθεν
χειρὸς, συντρίψας τὰ εἰδῶλα, καὶ καθελὼν τὰ
τῶν δαιμόνων φρυάγματα, σὺ εἶ Παρθένε· διό
σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνήμεν σε Χρι-
» στέ ὁ Θεός, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα,
» καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου
» ὑπομείναντα.

Εν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων Χριστοῦ
ὡς μιμητής, μακροθυμίαν Ὅσιε· δι' ἧς ἐ-
ταπεινώσας, τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας.

Ταῖς πυκναῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰκί-
σεων Ὅσιε, τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας·
σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θείᾳ συντητήρησαι.

Ως στερόροι τῆς πίστεως, καὶ ἀήττητοι ὑπέρ-
μαχοι σοφοί, γενναίως ἀντετάξασθε, τοῖς
ἀπειθοῦσιν Ἅγιοι, καὶ πολεμήσι τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν πάθει, τῶν ἀνθρώπων Ἀχραν-
τε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν, ὁ Κτίστης προσ-
λαβόμενος, ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε, καὶ θείᾳ χά-
ριτι ἐθέωσεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» σίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυ-
» ρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς καρδίας
» φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
» θοδόξως ὑμνούντων σε.

Ομίλησας τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, φῶς δεύτε-
ρον, ἐγνωρίστης, ἀμαυροῦν δυσσεβούντων
προστάγματα, Ἰωνᾶ θρασυπέσι· δεθεῖς σχοινίῳ
δὲ, τὴν πλάνην πᾶσαν, διέλυσας χάριτι.

Ιώμενος τὰ ἡμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα,
ἐκρεμάσθη, ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθότητι·
τῆτον δὲ μιμούμενος, ὁ Βαραχήσιος κρεμάται,
πάθει σεπτῶ καλλυνόμενος.

Στρεβλούμενος Ἰωνᾶ, καὶ δακτύλους κοπτό-
μενος, ἀνέμελπε, τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν γη-
θόμενος, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε μετὰ σαρκὸς, ἐ-
χθροὺς ἀσάρκους καταπατεῖν διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Θαυμάζουσα τὸν ἐκ ταύτης ἀρρήτως τικτό-
μενον, ἡ Πάναγνος, κατεπλήττετο καὶ ἐ-
μεγάλυνε, καὶ βοῶσα ἔλεγε· Πῶς ἐν ἀγκαλαῖς
σε κατέχω, τέκνον, τὸν πάντα κατέχοντα;

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
 Φιλάνθρωπε· καί με τῷ βυθοῦ τῶν πται-
 σμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Ἀθείας ἐξήλεγξας, τὴν ἀπάτην Ἀοΐδιμε,
 καὶ θεογνωσίας τῷ φέγγει, ἀνθρώπους
 ἐφώτισας.

Τῶν εἰδώλων κατέσεισας τὰ τεμένη Μακα-
 ρις, καὶ σαλευομένους ἀνθρώπους, εἰς Χρι-
 στὸν ἐστήριξας.

Τοὺς συνάθλους καθώπλισας, καὶ ἐχθροὺς
 ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλλῳ, καὶ
 νίκης, βραβεῖα εἰλήφατε. Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς ἀνυψώθημεν, ὁ ἐχθρὸς τεταπεινώ-
 ται, διὰ τοῦ ἀφράστου καὶ θεοῦ, τόκου
 σου Ἄχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
 ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
 βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
 ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
 ἐπανόρθωσις.

Ἐνεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον· δορᾶν
 γὰρ ἀφαιρούμενος, παναοῖδιμε τῆς κείρας
 Ἰωανᾶ, ἔφερες ἀνδρείως τὴν τοῦ ὄφρατος, κατα-
 πατῶν, δολίαν κείραν καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὀνοῦς σου ἀκλινῆς ἀποτμηθείσης σου, τῆς
 γλώττης μένει Ὅσιε· καὶ ταῖς αἵμασιν
 ἠγίασται ἡ γῆ, τοῖς ἐκκενωθεῖσι δὲ ἀγάπησιν,
 τοῦ ἐν Σταυρῷ, τὸ θεῖον Αἷμα κενώσαντος.

Ἰμνήσωμεν πιστοὶ Ἥλιαν Ἀβιβόν, Ναρσῆν
 καὶ Μάρην Λαζαρον, Σηθεῖθην Μαρου-
 θᾶν καὶ Ζανθᾶν, Σάββαν καὶ τὸν μέγαν Βα-
 ραχήσιον, καὶ Ἰωανᾶν, τοὺς καλλιόκους καὶ
 Μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Παλάτιον Θεοῦ εδείχθης, Δέσποινα, τῷ πάν-
 των βασιλεύοντος· ὃν ἐκέλευε, ληστῶν με-
 πονηρῶν, ἧδη γεγονότα καταγώγιον, ἀποκαθά-
 ραι, καὶ σῶσαί με ἄχραντε.

Ὁ Εἰρμός. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
 Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων,
 Κυρίλλου Διακόνου, καὶ ἐτέρων πολλῶν.

Στίχοι.

Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,
 Ἰπνώσε Μάρκος, θεῖον εἰρήνης ὑπνον.

Γαστήρ Κυρίλλου Λευίτου διὰ ξίφους,
 Ὡσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαυὶδ, ἐρράγη.

Κεῖνται γυναῖκα βρώσεως χοίροις σκάφαι,
 Γαστροὶ παθοῦσαι ῥῆξιν ἐκ χοιροφρόνων.

Ἐκαδέ ἠδ' ἐνάτη Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἴκον.

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου
 τοῦ μεγάλου· ὅς, ζῆλω τρωθείς, πολλοὺς βωμούς τῶν
 εἰδώλων καθείλε, καὶ Ἐκκλησίας εἰδείματο. Ἰουλιανοῦ δὲ
 μετὰ ταῦτα τῆς Βασιλείας κρατήσαντος, καὶ πολλὴν παρ-
 ῥησίαν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμοντας, οὐ μόνον τῷ δε τῷ Ἁ-
 γίῳ κακὰ ἐνεδείξατο, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις πολλοῖς, διὰ τῶν
 τῶν εἰδωλικῶν ναῶν καθαίρειν. Ὁ δὲ Ἅγιος, μικρὸν
 ὑποχωρήσας, ἐπειδὴ τινὰς ἐλκομένους ἐπέβητο δὲ αὐτόν, ἐ-
 πανῆκε, καὶ τοῖς μαιφόνους προὔδωκεν ἑαυτόν. Οἱ δὲ,
 λαβόντες καὶ γυμνώσαντες, καὶ παντὶ τῷ σώματι πληγὰς
 αὐτῷ ἐπιθέντες, εἰς ὑπονόμους ἐμβάλλουσι δυσώδεις.

Μετὰ ταῦτα ἐκβαλόντες αὐτὸν ἐκείθεν, ἐκδιδόασιν τοῖς
 παισὶ ταῖς ῥαφίαις κεντᾶσθαι. Εἶτα, γάρῳ ἅπαν τὸ σῶμα
 διάβροχον ποιήσαντες, καὶ τελευταῖον, ἐπιχρίσαντες μέλιτι,
 ἐν ἀκμῇ θέρους, μετέωρον ἐν κλωδίῳ ἀνήρτησαν, ἵνα
 ὁμοῦ γυμνῆ τῇ κεφαλῇ καὶ ὅλῳ τῷ σώματι, ἐν σταθῆρᾳ
 μισημερῆ, τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας δεχόμενος φλέγοιτο, καὶ
 σφῆξί καὶ μελίτταις, ὡς ἐπικίχριστο, εἴη τροφή. Ταῦτα
 εἰδράτο, καὶ ὁ θεοπίσιος πρεσβύτερος πάσχων ἐνεκαρτέρει,
 ὑπὲρ τοῦ μὴ προῖσθαι τοῖς βασανισταῖς, εἰς ἀνοικοδομητὴν
 αὐθις τῶν καθαιρεινῶν βωμῶν· καὶ μέντοι τῇ ἐνστάσει
 νικήσας, καὶ τῇ πράξει νικᾷ· ὡς γὰρ εἶδον ῥωμαλίως
 καὶ νεανικῶς τὴν βάσανον ὑποστάντα, μεταβαλλόμενοι, με-
 τέμαθον τὴν εὐσίθειαν. Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν
 Φοινίκην τοιοῦτόν τι ὑποτολμᾶται.

Κυρίλλον γὰρ Λευίτην, διὰ καθαίρειν τινῶν εἰδωλι-
 κῶν ξοάνων, παρρησιασάμενον τὴν ἀλήθειαν, τὴν γαστή-
 ρα αὐτοῦ ἀνατιμόντες, καὶ τὰ ἔγκατα ἐξαγαγόντες, δίαμα
 τοῖς ὀρώσιν εἰδείκνουν· οὐ καὶ φασὶ τοὺς μαιφόνους, τῶν
 ἠκάτων ἐμφορηθέντας, τῆς κατ' ἀξίαν δίκης τυχεῖν, ἐπι-
 ναχθέντων αὐτῶν τῶν ὀδόντων, καὶ τῆς γλώττης διαβρῦεί-
 σης, καὶ τῆς ὀπτικῆς διαλυθείσης δυνάμεως. Τὰ δὲ ἐν
 Ἀσκάλωνι καὶ Γάζῃ γυναικῶν Παρθένων καὶ ἱερωμένων
 ἀνδρῶν παθήματα, τῶν γαστέρων αὐτῶν διαρραγέντων,
 τῶν ἐγκάτων δεξαμένων κριθᾶς, καὶ χοίραις ταβέντων βε-
 ραῖν, τίς ἂν ἀξίως ἐκτραγοδήσει;

Ταῦτα τῆς ἀσεβοῦς Βασιλείας, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῇ τιταγ-
 μένων τὰ δράματα· ἀλλὰ τοῖς μὲν περίσθη, ἀντὶ τῶν
 ἐντεῦθεν βασάνων, ἢ μακαριότης ἢ ἀληκτος· τῷ δὲ προα-
 σπιστῇ τῆς κακίας, ἢ δια φλογὸς τιμωρία, καὶ τὸ αἰω-
 νίως κολάζεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
 Ἰωανᾶ, Βαραχήσιου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα
 Μαρτύρων.

Στίχ. Ἐχεις Ἰωανᾶν, καὶ σὺ γῆ, πάντως μέγαν,
 Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.

Διψῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
 Χανδὸν ζεύσεως ἐκπίνει πίσεως σκύφον.

Χριστοῦ ὑπερτηθέντες ἄνδρες ἐννέα.
 Σύνεισιν ἧδη τάξεσι ταῖς ἐννέα.

Ὁ Ἅγιος, Ἰωανᾶς καὶ Βαραχήσιος, ὑπῆρχον ἐκ Περσί-
 δος, κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Περσῶν, καὶ Κων-
 σταντίνου Βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ μεγάλου. Μοναχοὶ δὲ

δντες, και τὸ ἑαυτῶν Μοναστήριον καταλιπόντες, ἦλθον ἐν πόλει, Μαρμιαβῶχ καλουμένη· και ἐν αὐτῇ κατακλείστους εὐρόντες τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Ζανιθᾶν, Λάζαρον, Μαρουθᾶν, Ναρσην, Ἡλίαν, Μάρην, Ἄβιβον, Σηβιθήν, και Σάβθαν, παραβάλλον αὐτούς, και πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλιφον. Κατασθείντες δὲ, ἤγησαν πρὸς τοὺς τρεῖς ἄρχοντας Μασδράθ, Σιρῶ, και Μαρμισσην· ὑφ' ὧν παραινήσεις ἅμα και ἀπειλὰς διεξάμενοι, και μὴ πεισθέντες αὐτοῖς, πρῶτον δεσμοῦνται νόμῳ Περσικῷ.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἰωνᾶς ῥάβδοις τραχείαις τύπτεται· και σχοινοῖς διαληφθεὶς, ἔξω πον ὑπαίθριος τῷ κρυμῷ πρὸς τὸ ταλαιπωρεῖσθαι βάλ्लεται. Ὁ δὲ Βαραχῆσιος, βῶλους χαλκοὺς ἐκπυρωθέντας κατὰ τῶν μασχαλῶν δίχεται· και ἄφνω ἐπὶ τε τοῖς βλεφάροις και τοῖς ὤσι και τοῖς λάρυγγι τῶν Ἁγίων μόλυβδον καταχέουσι. Και ὁ μὲν Βαραχῆσιος, δεθεὶς τοὺς πόδας, κρεμάται ἐν τῇ φυλακῇ· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωνᾶς, τέμνεται τοὺς δακτύλους χειρῶν και ποδῶν, και τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται, και τὴν γλῶτταν τέμνεται, και ἐν χαλκῷ, πίσεως μεστῷ, ἐμβάλλεται, ἔξ αὐτῆς ἀβλαβῆς διεξῆλθε· και μετὰ ταῦτα κατασφίγγουσι αὐτὸν ἐν κοχλίᾳ τεκτονικῷ, και συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ ὀστά· εἰθ' οὕτω πρίζουσι μίσσον, και ἐν λάκκῳ κρύπτουσι βαθυτάτῳ, ἐν ᾧ τὸ τέλος ἰδέξατο.

Ὁ δὲ Ἅγιος Βαραχῆσιος, εἰς ἐξέτασιν ἀχθεὶς, γυμνὸς σύρεται ἐπ' ἀκάνθαις, και περιπείρεται καλάμοις ὀξείσι· και ἐν κοχλίᾳ βληθεὶς, και ὄλον τὸ σῶμα κατακλασθεὶς, και κατὰ τοῦ φάρυγγος πίεσαν ἐπιχειθεὶς βράζουσαν, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν. Συγκατετίθησαν δὲ αὐτῶν τὰ Λείψανα, και ἐτάφησαν ἅμα τοῖς ἐννεία Μάρτυσιν, ἐκείνων μὲν τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἰσδόμην τοῦ Μαρτίου μηνός, τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰωνᾶ και Βαραχησίου κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν και Ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχ. Τὸν πληρὸν ἐκδύς, Εὐστάθιε παμμακάρα,

Χριστῷ παρέστης τῷ δι' ἡμᾶς πληνίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν τῇ βράτῳ ὄφθεις, ἐν πυρὶ τῷ Νομο-
» **Δ**έτη, και τὸν τόκον τῆς Ἀειπαρθένου
» ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητός εἶ Κύριε,
» ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὶ τῶν αἱμάτων κρουνοὶ, τῆς ἀθλήσεώς σου
Μάρκε, ἀπέπνιξαν τοὺς τριστάτας τῆς
ἀπάτης, και δεῖον ἴαμα πᾶσιν ἔβλυσαν, τοῖς
ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν Θεόν.

Αἱ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς
τέλος, αἱ κατὰ σου μηχανώμεναι, ἀή-
τητε Μάρκε· σὺ δὲ θεόθεν δύναμιν, ἀπροσμά-
χητον εἴληφας.

Θῦμα σαυτὸν λογικόν, ἱερβόρησας Κυρίῳ, τῇ
μαχαίρᾳ τῆς ἀθλήσεως τυθεὶς, και ἐνθεοῦ
Κυρίλλε τελειώσεως, πυρὶ δειχθεὶς ολοκαύτωμα

Θεοδοκίον.

Ισχὺν και κράτος ἡμᾶς, ἰκεσίαις σου Παρθέ-
νε, τοὺς ἀπαύστως σε Κυρία, ὡς Θεοτόκον

ὑμνοῦντας, κατὰ παθῶν ἐπένδυσον, και προσ-
βολῶν νοσημένων ἐχθρῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ** ἐ νοπήν Θεοτόκε κάμνον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιζοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσες τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, κόσμον ἀνεκαίνισεν, ἐν τῇ
» γαστρὶ σου ὀλόκληρον, ὁ αἰνετός τῶν πατέ-
» ρων, Θεὸς και ὑπερένδοξος.

Αποσκοπῶν εἰς τὸν μόνον Κύριον, σώζειν
δυναίμενον σοφῆ, οὐκ ἐφλέχθης προσομι-
λῶν, πίσεως πυρακτώσεσι, δρόσον θείας χάρι-
τος, ὃ Ἰωνᾶ κομιζόμενος, ὡσπερ οἱ τρεῖς Νεα-
νίαι ποτέ· ὄθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ρώμη Θεοῦ Ἰωνᾶ ῥωννύμενος, ἤνεγκας βῆ-
σανα πικρά· Ἡσαΐας δὲ ὡς τὸ πρὶν, ἔ-
χαιρες πριζόμενος, τέλος τὸ μακάριον, ἀνα-
βῶν και δεχόμενος· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέ-
ρων, Θεὸς και ὑπερένδοξος.

Αδει τὰ σά, Μάρτυς προτερήματα, ἡ Ἐκ-
κλησία τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μα-
κροὺς, ἀθλοὺς οὗς ὑπήνεγκας, θάνατον τὸν
τίμιον, και προσκυνεῖ τῶν λειψάνων νῦν, τὴν
σορὸν ἐξ ἧς βρῖει ἡμῖν ψυχῶν ἰάματα.

Σὺ ἀνδρικῶς Μάρτυς Βαραχῆσιε, καταπα-
τῶν τοῦ πονηροῦ, ἀκανθῶδεις ἐπιβουλαῖς,
ἔφερες συρόμενος, και κατακεντούμενος, τοῖς
ἀκανθῶδεσι βέλεσι, τὸν αἰνετὸν ἀναμέλπων,
Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοδοκίον.

Τὴν ἐν ἐμοὶ ῥαθυμίαν Δέσποινα, και νυ-
σταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις
σου πρὸς Θεόν, και σεπταῖς δεήσεσιν, Ἄχραν-
τε ἀπέλασον, και μελωδεῦντά με οἴκτειρον· Ὁ
αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός και ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**μνον σοι προσφέρωμεν τῶν Ἀσωμάτων,
» ὡσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, και
» ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
» γα τὸν Κύριον.

Αόγοις κατεκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν, και
αἱμάτων τοῖς ρείθροις, παιδρῶς κατη-
γλαῖσας Ἱεράρχα, Χριστὸν ὑμνοῦσαν τὸν σε
ἐσοχύσαντα.

Αγρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων,
τὴν ποιμένην τοῦ Χριστοῦ, ἀσινῆ φιλάτ-
τεις Ἱεράρχα, τὴν ἀπαύστως ἐν ὑμνοῖς σε δο-
ξαζούσαν.

Μύρα εὐδέςτατα οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῶν αἱ-
μάτων ρείθρα, προσῆξαν τῷ Δεσπότη λέ-
γοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ολίγαθον ἔχοντες σέ προστασίαν, Θεογεν-
νήτορ ἀγαθότητος, διὰ σοῦ τυγχάνομεν
βοηθείας, παρα τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ.
Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστειλον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ακαθέκτοις χρώμενος ὀρμαῖς, ἐχθρὸς ὁ δο-
λιόφρων, καλαίμοις σου περιάπτει Παναοί-
διμε πλευραῖς, δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε, καὶ
ταῖς σάρκας ξαίνων καὶ τέμνων, καὶ Μάρτυρα
δεικνύων, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρὰ, δεσμὰ τῆς
ἀθείας, ταθεῖς καὶ συντριβεῖς σου, τὰ τοῦ
σώματος ὀσᾶ, Μάρτυς Βαραχήσιε, τὴν ἀπάτην
πᾶσαν συντρίβεις, καὶ ὡσεὶ χοῦν λεπτύνεις,
μέλπων· Σὲ δοξάζω, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απορήσας σοῦ τῇ καρτερᾷ, ἐνστάσει ὁ πα-
ράφρων, βραζούσαις σε καταφλέγει, κα-
ταπόσει δερμῶς, Μάρτυς Βαραχήσιε μελω-
δοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ιερεῖα τέλεια Θεῶ, καὶ Δύματα εὐώδη, ὀλό-
κληροι προσφοραὶ τε, προσηνέχθητε ὀμοῦ,
κραυγαῖζοντες Μάρτυρες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν φύσιν τῶν βρωτῶν, τῇ παλαί
παρὰ βάσει, ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν, καὶ
ἐθέωσας Ἄγνη, τῷ τόκῳ σοῦ ψάλλουσαν· Πάν-
τα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ὄραθεισαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιήλ
» τοῦ Προφήτου, ἐν ἣ οὐδεὶς διήλθεν, εἰ
» μὴ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὑμνοῖς
» τιμῶμέν σε.

Σὺ τὰς λογικὰς λατρείας, καὶ θυσίας Πά-
τερ ἀναιμάκτους, προσφέρων Κυρίῳ, καρ-
δίᾳ ἀγνωσάτη, καθαρὸν ἱερεῖον, προσήχθης δι'
ἀθλήσεως.

Σὺ τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου, τοῦ
ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους, Μάρκε

τεμῶν, ἀνθρώποις τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, κηρύξας
ἐμεγαλυνας.

Σοῦ τῶν Ἀθλητῶν πρεσβείαις, καὶ Μυστα-
γωγῶν σου ἱκεσίαις Εὐεργέτα, Μάρκου
τε καὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συναθλοφόρων, καὶ
ἡμᾶς τῶν θείων χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Υπὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων, καὶ φιλάνθρωπίας
ἀπορρήτου, καμφθεὶς ὁ πάντων Κτίστης,
ἐκ σοῦ Ἄγνη ἐτέχθη, καὶ φθαρέντας ἀνθρώ-
πους, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασθέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύωμεν.

Ιδε φωταυγῆς πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύ-
ρων ἔλαμψε σήμερον, νέφη πονηρὰ, τῆς ἀ-
μαρτίας σκεδάζουσα, καὶ φωτίζουσα θείῳ ἐν
Πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας· ταύτην προ-
δύμως ἑορτάσωμεν.

Ὡσπερ δύο ἀνατέλλοντες, φωτοειδεῖς ἀστέ-
ρες πᾶσαν φωτίζετε, τὴν ὑπ' οὐρανόν,
ταῖς τῶν ἀγῶνων λαμπρότησιν, Ἰωνᾶ καὶ σο-
φῆ Βαραχήσιε· διό με τὸν ἐν σκότει, τῆς ἀ-
μαρτίας καταυγάσατε.

Στύλοι Ἐκκλησίας ὠφθητε, ἀπεριτρέπτως
ταύτην διαβασάζοντες, Ἄβιβος ὀμῆ, Ναρ-
σῆς καὶ Μάρης Ἠλίας τε, Ἰωνᾶς Σηθεήθης καὶ
Λάζαρος, καὶ Ζανιθᾶς καὶ Σάββας, καὶ Μα-
ρουθᾶς καὶ Βαραχήσιος.

Ἦδη μετ' Ἀγγέλων Ἅγιοι, παρεσηκότες θρό-
νῳ τῆς δόξης πάντοτε, καὶ ταῖς ἀσραπαῖς,
τῆς Τρισηλίου λαμπρότητος, ἀυγαζόμενοι πάν-
τας φωτίσατε, τοὺς πίσει τὴν φωσφόρον, ὑμῶν
γεραίροντας πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, καὶ ἧς ἐκτήσω
ταύτης κληρονομίας σου, ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν,
τῆς σέ τεκούσης Θεόπαιδος, παρακλήσεσιν ἐ-
πικαμπτόμενος, ἵνα σε ὡς Δεσπότην, καὶ παν-
οικτίρμονα δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
του Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

*Ἦχος πλ. δ'. Ω του παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τῆ Θεῶ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα λόγια πάνσοφε· καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλήθησας, γεγονώς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρῦν πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσει, τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπῃσιν, τὴν τούτου μάκαρ καὶ ὠραιότητα· ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἀληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάδλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ Πίστewος κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτη κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλwσάμενος, τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στεναζουσα, καὶ τῶν δακρῶν πηγαῖς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένw βόησον, καὶ Μητρί τοῦ Θεῶ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἄγνη, τῆς φοβεραῖς με ρῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκηνώσον, ἐνθα ἢ ἀνάπαυσις καὶ ἢ χαρὰ, ἢ διαιωνίζουσα, καὶ ἢ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποτα, ἢ Παρθένος καὶ Μητῆρ σου, Τέκνον, ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγαῖς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν καὶ τῆς φθοραῖς, ἅπαντας ρυσάμενος, τῇ εὐσπλαγγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Κλίμαξ πέφηνας τῶν ἀρετῶν παμμακάκαρ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος (*).

*Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ωδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῶ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον, τὸν ἄνω ἀπειλήσας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὸ διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν, Θεοῦ οἰκειώσιν.

Λιμοῦ προσπαθεία σου λύσας τὴν νόσον, τὸν ἄρχοντα ἔδησας, τῶν παθῶν μακάριε, σειραῖς ἀγῶνων σου, καὶ ἀπαθείας ἔπαθλα, ἐστέφθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Γσάγγελον φρόνημα λαβὼν Θεόφρον, τοῦ κόσμου ἀπερρήξας, σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ γηροῦ καὶ φθαρτοῦ· διὸ αὐλίζη προφανῶς, εἰς τὰς αὐλοῦς μοναῖς.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις, τὸν λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς διδαχαῖς σου αὐτοῦς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς γῆς, ἀναβιβάζεις ζωὴν. Θεοτοκίον.

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἢ Ἐκκλησία, Παρθένη Θεόνυμφε, ὀρθοδόξw στόματι, καὶ δόγμασι θεϊκοῖς· τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκὸς, τοῦ σοῦ Υἱοῦ προσκυνεῖ.

*Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτὸς ἐστὶν ἢ πέτρα, ἐν ἧ ἔστερέωσε τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστὸς, ἢ ἐξ ἔθνων ἐξηγοράσατο.

Εὔρες ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν ἀοργησίαν, ἐκπάσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκβάθης τῆς ψυχῆς σου· διὸ νῦν Θεσπέσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Φλέξας τῷ πυρὶ Μακάριε τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, νοῦν μνησικακίας ἐλαμψας ἀκτίσι, πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ράστην ὑπέδειξας ὁδὸν μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τρανῶν τὸ ἀμνησίκαιον.

Ηρας πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν χάριν, ὅθεν ἀποφράττεις χεῖλη καταλάλων, σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγήμεθα, πρὸς ἀρετῶν πορείαν· ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιοθείημεν.

Θεοτοκίον.

Ησε παρθενία τίκτειν σε ὁ Προφήτης πάλαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπὲρ νοῦν

(* Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, πρὸς τὸ Ἱγρᾶν διοδεύσας, τυπωθέντα καὶ ἐν τῷ Τριωδίῳ, Κυριακῇ Δ'. τῶν Νηστειῶν, ποίημα ὄντα Ἱγνατίου.

καὶ λόγον, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐξιλίεωσαι Ἄγνη, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τὰς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθες, πρὸς Δεωρίας ἀπλετον βυθόνευσεβῶς, πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπεις ἀλωθήτους δέ, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τούτων· ὡς Ἰωάννη, κλέμαξ ἀρετῶν, πάντας ὠσθῆναι ἰκέτευε Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστατο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφυλάξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλης σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ Τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα σε Χριστέ, Οἶμοι ποθεινότητα, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βρωτῶν Υἱέ, θέλων ζαυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βρωῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπὶ γνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀνεδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νηστεία χαλινώσας τῆς γλώττης ταῖς ὀρμαῖς, ἡσυχία ἴθυνας τὸν βίον σου Σοφέ· ὡς ὀσμήν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Ὑψίστου, πολυέπειαν ὡς ἀγλὴν τῆς ἀμαρτίας ἐφυγες, ἀμέμπτῳ λατρεύων Θεῷ.

Αφθόνως ἀληθεῖα γλυκάνας τὴν ψυχὴν, τὴν πικράν ἐξέφυγες τοῦ ψεύδους μετοχήν· διὸ ἀσκήσει ἐνθέῳ καταδουλώσας, δαιμόνων δούλους θεορρήμον Ἰωάννη, ὡφθης Μοναστῶν ὁδηγὸς ἀπλανής.

Στενούμενος τῷ τόνῳ ἀσκήσεως στερρώως, ἀκηδίας λελυκας τὴν πάρεσιν Σοφέ· καὶ προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς ἀθυμίας τὴν ἰσχύν, Θεῷ πρεσβεύεις, πᾶσιν ἰλασμόν δωρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Μακάριον τὸ ἔθνος, πανύμνητε Ἄγνη, ὃ τεμαῶν ἠξίωται τὸν τόκον σου πιστῶς, ὀρθοδοξία καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς ἀληθείας ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ὺξ περιέσχε με Σωτῆρ, ἀμαρτίας καὶ ἀγλῆς· διό μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας
» Κύριε, τὸν ὄρθρον ὡς εὐσπλαγχνος, πρὸ τοῦ
» με φθᾶσαι τὸ πέρας τὸ ἀδύλον, τὸ τῆς ζωῆς
» μου Χριστέ, ἢ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ τρυφῇ, πιαινόμενος τὸν νοῦν, οὐκ ἔδωκας χεῖλη σου, τῆς ἡδονῆς τοῖς βρώμασι· διὸ ἀπνηχόνισας λιμῶ τὰ πάθη, καὶ δαίμονας ἡσχυνας· καὶ γὰρ ὁ θλίβων λαιμὸν θανατοῖ ἡδονάς.

Οφθης ἀγνείας ἐραστής, καὶ λαγνείας μισητής, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς ἐξαγορεύσεως, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· καὶ γὰρ ὁ θέλων καθᾶραι σῶμα καὶ νοῦν, θριαμβεύσει θερμῶς, τὰ τοῦ σκότους κρυπτά.

Νῶ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκὶ, τῇ Τριάδι λειτηργῶν, Εἰδώλων προσκύνησιν, σαφῶς ἀπεσκοραίκισας, ἐλέῳ φιλόπτωχε, καὶ ἀναγκαίων τῇ σπάνει, καὶ γέγονας φιλόθεος ἀληθῶς, ἢ φιλάργυρος.

Αχθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς, ἀπορρίψας ἐπὶ ἀγῆς, ἰπτάθης πρὸς αὐλά, πτεροῖς ἀκτημοσύνης σου· διὸ παριστάμενος, αὐλῶς Πάτερ Χριστῷ σὺν Ἀύλοις πιστῶς, αἴτησαι ἰλασμόν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εχθιστοὶ ὡφθησαν ἡμῖν, καὶ ἐπάρατοι ὁμῶς, τῆς σῆς Δειπάρθενε, οἱ προσκυνεῖν μὴ θέλοντες, μορφῆς τὸ εἰκόνισμα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου· διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἀνωθεν πατρικοῖς θείοις δόγμασι.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάνῃ, ἐκμιμούμενος βρωῶ·
» Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, κράζοντα, Δόξα σοι.

Ρώμη νήψεως ἀγνῆς, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς, τὸ ἀναισθητὸν παθῶν, ἐξεδίωξας στερρώως, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὡφθης, Πάτερ νηφαλιος.

Εν αὐπνῳ προσευχῇ, τὸν φιλοῦπνον ἐχθρόν, ὑποτάξας ἀνδρικῶς, ὡφθης γρήγορος ποιμῆν, Θεόληπτε, Χριστοῦ τῆς ποιμένης, καὶ Διδασκαλῶν Φωστήρ.

Τοῦ νοός τὸν ὀφθαλμὸν, καθαγνίσας εὐσεβῶς, ἀνυστάκτως τῷ Χριστῷ, λειτουργῶν διαπαντός, προέβλεψας, τὰ θεῖα κάλλη, τῆς μακαρίας τρυφῆς.

Θεοτοκίον.

Ναυτιῶσι σάιλῳ νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, καθορῶντες εὐλαβῶς, Ὀρθοδόξων τοὺς

χορούς, οἱ ἄνομοι, ἀσπαζομένους, τὴν σὴν Παρθένη μορφήν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆς Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι.

Ἐπὶ κλίμαξι κλίμακας πυκνῶς Πάτερ,

Τὰς σαῖς ἀρεταῖς θείαις, ἔφθασας πόλιν μέχρι.

Χαῖρεν Ἰωάννης τριακοστῆ ἐξαναλύων.

Οὗτος, ἑκαταεκάδεκα χρόνων ὑπάρχων καὶ ἀγχίνους ὦν τῇ ἐγκυκλίῳ σοφίᾳ, προσενηνοχεν ἑαυτὸν θύμα ἱερωτάτου τῷ Θεῷ, ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ἀνελθὼν, καὶ μονάσας, καὶ ἐν ὑποταγῇ διάγων. Εἶτα, μετὰ χρόνους ἐνεκακαίδεκα (*), ἀναστὰς ἔρχεται πρὸς τὸ τῆς ἡσυχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πάντε τοῦ Κυριακοῦ, τὴν τῆς παλαιστρας θείαν μονὴν κατελιπὼς, Θωλᾶς ὄνομα τῷ χωρῷ καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπεράνας, ἐν διακαεῖ ἔρωτι καὶ πυρὶ θείας ἀγάπης πυρπολούμενος, ἦσθι μὲν ἐκ πάντων, ἂ ἀμίμπτως ἐφεῖται τῷ ἐπαγγέλματι, βραχὺ δὲ λίσαν καὶ οὐκ εἰς κόρον, καὶ ἐν τούτῳ, οἶμαι, τὸ τοῦ τόφου κίρας κλῶν πανσόφως. Ἀλλὰ τὴν τῶν δακρῶν πηγὴν ἐκείνου τίς ἂν λόγος ἐξείποι; Ἵπνου δὲ τοσοῦτου μεταλάμβανεν, ὅσον τὴν τοῦ νοὸς εἰσίαν τῇ ἀγρυπνίᾳ μὴ λυπηνασθαι· ὁ δὲ δρόμος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσευχὰ ἦν ἀένναος, καὶ πρὸς Θεὸν ἔρωσ ἀνεύκαστος.

Οὗτος τοίνυν, πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος καὶ μεγίστων θειῶν γενόμενος ἀνάπλευσ, καὶ τὸν Μαθητὴν, ὑπνοῦντα ἐντινι τόπῳ ὑποκάτω πέτρας μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ' αὐτῆς, πιπτούσης ἦδη, ἀναιρεθῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελίῳ ὦν, καὶ Πνεύματι θείῳ γνοῦς, τοῦ τοιοῦτου θανάτου ἐρρύσατο, ἐπιφανεῖς αὐτῷ καθ' ὑπνοῦς, καὶ διαναστήσας ἔ' ἐμμελεν ὑποστῆναι πτώματος. Ἐν τούτῳ ἐν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ Ἠγούμενος τοῦ Ἁγίου Ὁρους Σινᾶ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκτηρον ζωὴν, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιον μετετέθη ἀνάπαυσιν, πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσοφον Βίβλον τῶν θείων καὶ Πνευματικῶν Ἀναβάσεων, ἧτις καὶ Κλίμαξ ἐπινομάζεται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωαὺ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας (**), ὃν ἐπάταξεν ὁ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἠλέγχε τὸν Ἱεροδοᾶμ ἐπὶ ταῖς θαμάλεσι· προσέταξε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεὸς ἀπελθεῖν μὲν καὶ ἰλέγξει, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μήτε οἶνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπανελθεῖν. Εὐρών δὲ τὸν Ἱεροδοᾶμ θύοντα, ἐκά-

(*) Ἐνεκακαίδεκα ἐτῶν γεγονώς δηλαδῆ.

(**) Οὐχὶ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐξ Ἰούδα ἦν ὁ Προφήτης οὗτος. Καὶ ἰδοὺ (λέγει ἡ θεία Γραφή) ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαβυλῶνα (Γ'. Βασιλ. ιγ', 1). Ἀναμάζεται δὲ Ἰωὺλ, καὶ ἐκτὸς Ἰωαὺ, μνηστεύσας καὶ τούτου τῆς θείας Γραφῆς. Καὶ οἱ καταλοιοποι λόγοι Σαλομών... Ἰδοὺ οὗτοι γεγραμμένοι... ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὺλ τοῦ ὄρατος περὶ Ἱεροδοᾶμ υἱοῦ Ναβάτ (Β'. Περαιευκ. θ', 29). Οὐδὲ τοῦ κατωτέρω ἀνεφερομένου ψευδοπροφήτου τὸ ὄνομα σημειῶται εἰς τὴν θείαν Γραφήν, ἦγουν τὸ Ἐμβέ· ἀλλ' οὐδὲ ψευδοπροφήτης ἦν ἐκεῖνος, κατὰ τοὺς Ἐρμηνευτὰς τῶν ἀνωτέρων χωρίων τῆς θείας Γραφῆς.

λεσε τοῦτον καὶ εἶπε· Τὰδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Ἰούδα, Ἰωαίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς Ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ Ἱεροδοᾶμ, ἐφ' ἧ κατασχεῖν αὐτόν, καὶ γέγονεν αὐτῇ ἔρηρα· παρακαλέσας δὲ, ἀπελιπεί ταύτην ὑγιῆ ὡς τὸ πρότερον. Ἵποστρέφω δὲ ὁ Ἰωαὺ, παρεπίσθια πρὸς τινας ψευδοπροφήτου, Ἐμβέ λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ. Διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς ἀναιρεθῆναι μὲν αὐτόν ὑπὸ λέοντος, μὴ βρωθῆναι δὲ· καὶ ἀποθανῶν, ἐτάφη ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντες αὐτόν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ Ἁγία Εὐβούλη, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν Ἀθλητῇ Τέκνῳ, Ἀθλητομήτωρ καλλιτέκνος Εὐβούλη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἠψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνου καὶ εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελῶν, Πανεύφημε, θράσος νηπιώδους δειλίας, ὠφθης στέρροδς καὶ φοβερός, πνεύμασιν ὄντως ἀκαθάρτοις ἄπασιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ θαυμαστώσας σε.

Νόμῳ Χριστοῦ ἐνθέως πειθαρχῶν, ἐπάτησας δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν, μόνῳ Θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στέρροδς ἀσκήσεως, ὡς ἀποδίδωσιν εἰς φανερόν τοὺς μισθοὺς.

Πρὸς ἀοράτους φάλαγγας παθῶν, ἀράμενος πόλεμον, ἐδείχθης νικητῆς, ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ· τὸν γὰρ ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα ἐχθρόν, τούτοις κατέτρωσας.

Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς Χριστέ σαρκώσεως τιμῶν, τὴν ἐνωσιν ταύτης καὶ τὸ εἶδος προσκυνῶ, θεοπρεπῶς· ὅτι Θεὸς ὢν πρό αἰώνων, ἐκ Παρθένου γέγονας, βροτὸς ἀφύρτως ἀντὸς, κατ' ἄμφω τελειός.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡν φρίττωσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὕμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπλάστοις σου ἠθεσι μειώσας ἀκραιφνῶς, τὸν τρόπον τὸν ὑπουλον, ὡς δύσχρηστον

φυγῶν, πραέων τοῖς τόποις ἐπαυλίζη σαφῶς, ὡς πράως βιώσας, θεόφρον Ἰωάννη.

Μητέρα καὶ φύλακα πασῶν τῶν ἀρετῶν, τὴν θείαν ταπεινώσιν ὑπέγραψας ἡμῖν· καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφός, τῆς θείας ἀνόδου τὴν βάσιν κατεπήξω.

Μετέσχες τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καὶ πάντας ἐπλήρωσας, τοῦ θείου φωτισμοῦ, διάκρισιν ὄντως ἡμῖν εὐδιάκριτον, τῇ πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοκίον.

Οὐ γράφω Θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί· ἀίπλη γὰρ ἀόρατος ἀνείδεος ἐστὶ· σαρκὸς δὲ τὸν τύπον ἱστορῶν προσκυνῶ, καὶ πιστεὶ δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν Παρθένον.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν τὸν ἔμφυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἀχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Αὐλῶ νῶ ἵπταθεις πρὸς τὰ αὐλά, θεωρημάτων βυθὸν σὺ κατείληφας· καὶ τυχῶν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' ἐκτενοῦς προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ προοραῖν τῶν μελλόντων τὴν δηλωσιν.

Καταναλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς προσευχῆς ἢ φλογὶ Ὄσιώτατε, ὅλος πῦρ ἐνέφηνας, Ἰωάννη πάνσοφε θεόφρον· διὸ ἐκσῆς εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἠλλοιώθης ἀλλοίωσιν.

Απονεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσει σου, πρὸς τελειότητα Πάτερ ἀνέδραμες, ἀπαθείας Ὄσιε· διὸ νῦν δεήθητι Θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Ρώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀρετῶν πρὸς κλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βέβηκας, ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν ὀρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τῆς λοχείας Ἄγνη τὸ παραδόξον, καὶ ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα· οὐ τὸ ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀληθές, ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκότως πληρούμεθα.

Τὸ, Φωταγωγικὸν τῆ Ἥχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, ἢ α΄. ᾠρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Θαυματουργοῦ Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἥχος πλ. δ΄. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν ἐγκρατεῖα κελῶς, ἐκτραφεὶς εἰς περιδοξον, ἀρετῶν ἐπνύξησαι, ὑψος ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ κάλλος κατοπτριζόμενος· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, νῦν τε καὶ διάνοιαν καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, τὰς τῶν θαυματῶν αὐγάς.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, ὀρθοδοξίας φωτὶ, ἀπαστραψας κατηύγασας, διανοίας Ὄσιε, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι, καὶ τὰς Ἀρείου κόρας ἡμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· ὅθεν φωστῆρά σε, κεκτημένοι ἅπαντες τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ ἱερὲ Ὑπάτιε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὄν τρανῶς ἀνεκήρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυματῶν ἀκτῖνας ἔλαμψας, φωταγωγήσας πᾶσαν ὑφήλιον· δράκοντα ἐκτεινας, καὶ θερμῶν ἀνάβλυσιν σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰατρίαν παθῶν. *Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.*

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου Ναε΄ χαῖρε Ὄρος κατάσκιον· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσῆ· χαῖρε τὸ κλέος τῶν Ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παραδείσει· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἅπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν στεναγμοῖς, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄.

ᾠδὴ α΄. Ἥχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραη-

» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν.

Φωτὶ τῆς Τριάδος καταυγασθεὶς, ἐκ βρέ-
φους θεόφρον, Ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς
Πίστews γάλακτι ἐτράφη, ταῖς ἀρεταῖς κα-
ταυγαζόμενος.

Συνέσει καὶ χάριτι κοσμηθεὶς, νηστεῖαις καὶ
πόνοις, ἐχαλίνωσας τῆς σαρκός, Θεόφρον
παμμακάρ τὰς ὀρέξεις, καὶ τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς
κατεκόσμησας.

Αστράψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ, ὡς ἥλιος πᾶ-
σαν, Ἱεράρχα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐφαιδρυ-
νας Πάτερ Ἐκκλησίαν, ἐν ταῖς ἀκτίσι τῶν
θαυμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ αἱ προρρήσεις τῶν Προφητῶν, ἐπὶ σοὶ τὸ
πέρας, ἀπειλήφασιν ἀληθῶς· Λόγον γὰρ ἀσπό-
ρως συλλαβοῦσα, Θεογεννητορ ἀγνή ἀπεκύησας.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ σερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Εὔλον ζωῆς πέφυκας, καταρδευόμενος Πάν-
σοφε, ἐκ τῶν Γραφῶν, οὐ περ οὐ προστρέ-
χει, τῷ καρπῷ ὁ τῆς Εὐας ἐχθρός.

Στόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ συσχῶν
ἄσματα, προφητικῶς, ταῖς θεοπειθέσι,
πρὸς Χριστὸν παρακλήσεσι.

Γύναϊα βακχεύοντα, σὺ τῇ πηγῇ σοφῶς ἔ-
δραυσας, σωφρονισμόν, τοῖς ἀγνωμονοῦσι,
παραδόξως ποιούμενος.

Οἶκος Θείου Πνεύματος, καὶ προσευχῆς εἰ-
κὼν γέγονας, Ἱεραρχῶν, καύχημα καὶ
κλέος, τῶν Μαρτύρων Ὑπάτιε.

Θεοτοκίον.

Νόμοις οὐ δουλεύσασα, τοῖς μητρικοῖς Σε-
μνή τέτοκας, τὸν Λυτρωτὴν· φύσεως οἱ
νόμοι, ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς πίστεως δόγματα κρατύνων Ὅσιε, Πα-
τρὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον, τὸν Λόγον
ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ ὀρθοδόξως, τὴν σὴν ποιμνὴν
ποιμάννας, ἡσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κακόφρο-
να γνώμην· διὸ νῦν μεταβαῖς πρὸς τὸν Χριστὸν,
πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εκαίνισας Ἀχραντε τῷ Θεῷ τόκῳ σου,
ἐφθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατα-
χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἠνίκα σταυρῆμενος, ἔβλεψας ἐκουσίως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυ-
σωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων
ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκου Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, Πάτερ ἐπὶ σοὶ
πλουσίως σκηνώσασα, φωτοφόροι δοῦλον
ἔδειξε, δαδουχοῦντα κόσμον θείαις δόγμασι.

Τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, τὸν Εἰδωλικὸν
χειμῶνα ἠμαύρωσας, καὶ τροπαίοις τα-
πεινώσεως, ἀσεβείας θράσος κατεμάρανας.

Ακηλίδωτον ἔσοπτρον, Πάτερ τῆς Τριάδος
ῶφθης Ὑπάτιε· κατοπτεύειν γὰρ ἠγά-
πησας, καθαρῶς τὴν γνῶσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ος φρικτὸν καὶ παράδοξον, τῆς ἀγνῆς λο-
χείας σου τὸ μυστήριον! ὑπὲρ φύσιν γὰρ
Πανάμωμε, τὸν Δημιουργὸν σου ἀπεκύησας.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ὶνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον· ἀλλ' ἐπίσρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Επὶ ὕδωρ τῆς θείας, Πάτερ ἀναβάσεως ἔ-
χων τὴν ἔφεσιν, καὶ τῆ Παραδείσου, τοῦ
αὔλου τὸ κάλλος γλιχόμενος, εὐανθέσι τόποις,
συμβολικῶς ἐπανεπαυου, ταῖς ἐκείθεν μοναῖς
τεκμαιρόμενος.

Ταῖς αὔλοις γυμνάζων, Πάτερ σεαυτὸν θεω-
ρίαις καὶ πράξεσιν, ὑλικαῖς φροντίδας, ὡ-
σπερ βάρος ψυχῆς καταλέλοιπας, καὶ ἐν ταῖς
ἐρήμοις, χοροβατῶν ὡς ἐν λειμῶνι, ἐπλουτίστης
τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Επαυξήσας τὴν ποιμνὴν, Πάτερ, ἐν τῇ πόα
τῶν θείων δογμάτων σε, ὡσπερ μάνδρας
οἴκους, σεβασμίους παμμακάρ καθίδρυσας, ἐν
οἷς εἰσελαύνων, τὰ λογικὰ θρέμματα Πάτερ,
ἐλυτρώσω θηρῶν ἐξ Αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Μὴν τίκτεῖς Παρθένος, μὴν καὶ ἀπείραν-
δος ῶφθης Πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γὰρ
Λόγον, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἀναρχον, γα-
λουχεῖς Παρθένε, θαῦμα φρικτὸν! καὶ παρθε-
νεύεις, καὶ τοὺς ὄρους καινίζεις τῆς φύσεως.

Ὡδή 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λασθητί μοι Σωτήρ, πολλάκι γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» καυσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φλογώδη ρεῖθρα φωτός, Ἱερομάρτυς Ὑπά-
τιε, ἀνάψας ὁ ποταμὸς, νυκτὶ διαβαίνον-
τι, τὴν τρίβον ἐδείκνυεν, ὑποφαίνων πᾶσι, τῆς
ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατουργῶν διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης Χριστὸς
ὁ Θεός, ἰάσεων θησαυρὸν, τὸ ὕδωρ ἀνέ-
δειξεν, εὐχαῖς σου Ὑπάτιε, γλυκασμὸν θαυμα-
των, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυμάτων ὑπερφυῶν, ἐργάτης ὠφθης Ὑπά-
τιε· λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ, χάριν τῶν ἰά-
σεων, πηγὴ ἐχρημάτισας, θαφιλεύων πᾶσι, σω-
τηρίας δεῖα κήματα. Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἀγνή, κινδύνων καὶ
περιστάσεων, ἐξάρπασόν με δεινῶν, καὶ
ῥύσαι με δέομαι· σὺ γὰρ τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ
λιμὴν, καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρθητον ὀχύρωμα.

Συναξάριον.

Τῆ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀθλησις τοῦ
Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου
Γαγγρῶν.

Στίχοι.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθω,
Τὸν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικὶ ἀθλία!

Πρώτη Ὑπατίῳ βιώτῃ πέρας ἐν τριακοσῇ.

Ο ἐν Ἀγίοις Πατέρῃ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλικίων ἀν-
θῆσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ
Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέ-
ρων εἰς γεγονώς, ὅλος πεπληρωμένος ἦν Πνεύματος Ἀ-
γίου. Πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διά-
φορα ἐκτελέσας, γέγονε περιβόητος.

Κωνσταντίου γὰρ βασιλεύοντος, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου, δράκων τις πόθεν τοῖς βασιλικοῖς ταμίαις
προσελάσας, ἐν εἰς ἅπας ὁ χρυσὸς ἐφυλάσαστο, καὶ πρὸς
τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ Βασι-
λεῖ προεξένησε, μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ὅπως οὖν πλησιά-
σαι. Ἐν ἀμνηχανία τοίνυν ὁ Βασιλεὺς ὢν, τὸν μακάριον
τούτου προσκαλεῖται· ἐν παραγευόμενον, μετὰ πολλῆς ὑ-
ποδεξάμενος τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπισφρήσαντος ἀπαγ-
γέλλει θηρός. Ὁ δὲ Ἅγιος, εἰ δυνατὸν μοι, φησὶν, ὦ
Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, εἰ παραιτήσομαι ποιῆσαι
τὸ προσταχθέν· καὶ μὴ ἀθύμει, ὦ Βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρὰ
ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατά.

Ταῦτα τοῦ Ἁγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος πόρ-
ρωθεν ἀποδειχθέντος, ὁ Βασιλεὺς, Μὴ ἀσυντηρήτως, ὦ
Πάτερ, φησὶ, τῷ θηρὶ πλησιάζης, καὶ πείσῃ, ὅπερ καὶ
πολλοὶ πεπόνθασιν, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν. Καὶ ὁ Μακάριος·
Ἡ ἡμετέρα εὐχή, Βασιλεῦ, εὐδὲν ἰσχύει πρὸς ταῦτα,
πρὸς Θεὸν δὲ σου ἡ Πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ
ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύχαστο

ἐφ' ὧραν ἱκανῆν· καὶ ἀναστὰς, λέγει τῷ Βασιλεῖ· Κί-
λευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊάν μίσον τῆς πλατείας
ὁδοῦ, ἐν ᾗ τόπων ἢ στήλη τοῦ σοῦ Πατρὸς ἰδρυταί· καὶ
οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνάπτειν, προσμετέωσαν ἐκεῖ, τὴν
ἐμὴν ἐκδιχόμενοι ἀφίξιν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τούτου προσ-
τάξαντος, ὁ Ἅγιος εἰσιθῶν, τὰς θύρας τῶν Βασιλικῶν
ταμείων ἀνέωξε, καὶ ἅπαντες ἐφυγον· μήκοθεν δὲ τινες
ἰστῶτες καὶ βλέποντες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνέειχοντο. Ὁ
δὲ Ἅγιος, τύπτων τὸ θηρίον δι' ἧς ἐπεφέρετο ράβδου, ἦ-
νυεν εὐδὲν, καὶ ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο, καὶ πάντες ὄν-
τα θανατωθῆναι τὸν Ἅγιον. Ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸς
ἀνατείνας, καὶ τὸν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ράβδον
τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλὼν, εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ
Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ὁ δρά-
κων, ἰνδακὼν τὴν ράβδον, ἠκολούθει τῷ Ἁγίῳ, ὡς ὑπό-
τινος διωκόμενος.

Ὁ γοῦν Μακάριος, ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν Βασιλείων, καὶ
πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν
ράβδον ἔλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ
ἄκρον ἰνδακόντα τῆς ράβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς,
ἐξέπληξεν ἅπαντας. Ἦν γὰρ φοβερός ὁ δράκων τὴν θείαν,
ἐξήκοντα πήχεις ἔχων τὸ μήκος, ὡς ἔλεγον. Καὶ πλη-
σιάσας ὁ Ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα·
Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κη-
ρύσσω, εἰσελθε μίσον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ δὲ φοβερός ἐκεῖ-
νος δράκων, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρτώσας
ἑαυτὸν, καὶ μέγα ἔκταθεις, ἐρρίψεν ἑαυτὸν ἐν μίσῳ τοῦ
πυρός, καὶ παρανάλωμα τούτου γέγονε. Καὶ πάντες, δο-
ξαζόντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, ἐξέπλάγησαν, ὅτι
τοιούτου φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς, τὸν Ἅγιον δια-
φερόντως τιμῆσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτήρα τῆς
ὄψεως αὐτοῦ ἐκέλευσε σανίδι ἐντυπώσασθαι. Καὶ τούτου
γενομένου, ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ τούτου ἀπέθετο εἰς ἀ-
ποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τὸν Ἅγιον οὖν κατασπασάμε-
νος, ἀπέστειλεν οἴκαδε.

Μετὰ δὲ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς Πόλεως, καὶ
πρὸς τὸν οἰκίον ἀφικέσθαι θρόνον, οἱ τῆς Ναβάτου αἰρέ-
σεως, φθόνον πολὺν ὠδινῆσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει
ὁ αἰοίδιμος διερχεσθαι στενωποῖς καὶ κρημνώδεισι τόποις
παρακαθίσαντες, ἐγκικρυμμένοι σὺν ῥοπαλοῖς καὶ ξίφεσι,
τῷ μακαρίῳ ἐκείνῳ διερχομένῳ, αἰφνιδῶν ὡς ἄγριοι θῆρες
ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μὲν, ξύλω, ὁ δὲ, λίθω,
ἕτερος, ξίφει, κατὰ τοῦ κρημοῦ τὸν Ἅγιον ἠκόνηζον.
Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρη-
μνον, ἐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεοντο, ὡς πρὶν οἱ Ἰσδαῖοι
τῷ Πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐν τῷ ποταμῷ
ῥιφίς ἡμιθανής, τὰς χεῖρας μικρὸν ὑφαπλώσας, καὶ τὰς
ὀφθαλμοὺς πρὸς οὐρανὸν διάρας, Κύριε, μὴ στήσης αὐ-
ταῖς, ἔλεγε, τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσ-
ευχομένου, γυνὴ τις ἐναγῆς καὶ ἀκαθάρτος, λίθον ἄρα-
σα μέγαν, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ Ἁγίου κρούσασα, τὸ
λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο ἢ δυστυχῆς καὶ τα-
λαίπωρος· καὶ ἡ μὲν τούτου ἀγία ψυχὴ ἐν χερσίν ἤδη ἦν
τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ ἐναγῆς ἐκείνη γυνὴ, πενητῶ πνεύματι
ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου τὸ ἴδιον ἔτυπτε στήθος.
Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες, οἱ τοῦ φόρου κοινωνήσαντες, ὑ-
πὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τὸ δὲ Λεῖψανον
τοῦ Ἁγίου ἐν ἀχυρῶνι τινὶ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν· ἀλ-
λ' ὁ γεωργός, οὗ ὁ ἀχυρῶν ἦν, εἰσιθῶν ἐπὶ τῷ δοῦναι
τροφὴν τοῖς ἑαυτῷ ζωοῖς, ἀκούσας οὐρανίων ἀσμάτων δο-
ξολογίαν, μηνυτῆς γέγονε τοῦ μακαρίου Πατρὸς.

Τούτου ἀναμαθόντες οἱ οἰκίπτερες τῆς Πόλεως Γαγ-
γρῶν, συνήχθησαν ἐκείσε, καὶ κοινῇ θρηνησάντες, ἔλαβον
τὸ Ἅγιον Λεῖψανον· καὶ ἀνακομίσαντες τῇ ἑαυτῶν πό-

λαι, κατέβητο ἐν ἐπιστάφῳ τόπῳ. Ἡ δὲ γυνή ἄλοῦσα, καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ, δι' οὗ τὸν Ἅγιον ἔκτεινε, τοῦ Θεοῦ Λειψάνου κατατεθέντος, εὐθίως ἰάθη, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἁγίου φονεῖς, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου κηδεῖα τελειθόντων θανάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς, τῆ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ἀκακίῳ θνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλῳ,
Χώραν ἐτοιμάζουσιν Ἄγγελοι πόλου.

Οὗτος, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν διδάσκων, συσχισθεὶς, προσήχθη Μαρκιανῷ Ἐπίτῳ· καὶ περὶ ὧν κηρύττει ἐρωτηθεὶς, διεξῆλθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς τῆ Θεοῦ οἰκονομίαν, καὶ τὰ ληρώδη τῶν Ἑλλήνων διήλεγξεν. Ὅθεν βασάνους δέχεται, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται. Ἀνεγέγκας δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ, καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπομνήματα ἀποστείλας, προστάξαντες τοῦ Δεκίου, ἀφείθη ὁ Ἄγιος τῆς εἰρκῆς· καὶ περιήει, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας, καὶ ἐν θάσμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διακρίψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Ἀυδᾶ Ἐπισκόπου, Βενιαμὴν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχ. Αὐδᾶς, ἐπισχύοντος ὑψίστου Λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τμηθεὶς κάραν.

Ἀθλητικῷ κλυστῆρι, τῷ παλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμὴν ψυχικὸν κenoὶ βάρους.

Ἐν τοῖς ὄνυξι καλάμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς Μάρτυρας γράψουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Ζῶν ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία·
Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαῖ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, Ἰσδιγέρδης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς, κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρόσασιν ἔνθεν λαθῶν. Αὐδᾶς τις Ἐπίσκοπος, πολλοῖς εἰδείοις ἀρετῶν κεκοσμημένος, οὗτος, ζῆλῳ Θεῷ χρησάμενος, τὸ Πυρεῖον, τουτίστι τὸν ναόν, ἐνθα οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ἐλάτρευον, κατέλυσε. Τούτο ὁ Βασιλεὺς παρὰ τῶν Μάγων μαθῶν, μετεστειλάτο τὸν Αὐδᾶν· καὶ πρῶτον μὲν ἠπίως τὸ πραχθῆν ἠτιάσατο, καὶ τὸ Πυρεῖον εἰκεδομῆσαι προσέταξεν. Ἐκείνου δὲ ἀντιλέγοντος, καὶ τοῦτο φράσαι ἀδύνατον εἶναι φάσκοντος, πᾶσας τὰς Ἐκκλησίας καταλύειν ἠπειλήσει, καὶ τέλος ἐπέθηκεν ὡς ἠπειλήσει, πρῶτον τὸν Θεῖον ἄνδρα ἀναιρεθῆναι κελεύσας. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἅγιος, ἐχάρη λίαν· καὶ οὕτω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, τὸ μακαριὸν τέλος εἰδέξατο.

Τριάκοντα δὲ διεθόντων ἐτῶν, πάλιν ἡ ζῆλη τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ τῶν Μάγων, καθάπερ ὑπότινων καταγιγῶν, ῥιπιζομένη, τῶν κολαστηρίων τὰς ἐπηρείας τοῖς εὐσεβέσι προσήνεγκεν· καὶ παντοίαις βασάνοις πολλοὺς ἀναλώσαντες, τῷ θανάτῳ παρέδωκαν· καὶ ὑπερορίας μακρᾶς, καὶ πολλαῖς ἄλλαις βασάνοις πολλοὶ ἐξ αὐτῶν

προσομιλήσαντες, τοῦ ζῆν ἀπὸλλάγησαν ἐν διαφοραῖς θανάτοις. Ἐξ ὧν δύο, ἡ τριῶν ἐπιμνησθήσομαι, ἵνα δια τούτων ὑποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν.

Ὀρμισθῆς τις ἦν, τῶν ἀγαθῶν περιφανῶν παρὰ Πέρσαις Ἀχαιμενιδῶν, Ἐπαρχὸν ἰσχυρῶς κατέρα (*). Τοῦτον μεμαθηκῶς, πρὸς ἑαυτὸν ὁ Βασιλεὺς ἤγαγε, καὶ προσέταξεν ἀρνεῖσθαι τὸν πεποιθηκέτα Θεόν. Ὁ δὲ ἔφη· Μῆ μοι γένοιτο, εἰ καὶ παιδευόμενος, ῥαδίως τὸν τῶν ὄλων Θεὸν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, θάυμασας τὴν τούτου παρρησίαν, ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλοῦτου καὶ τῶν ἀξιομάτων, τὸν δὲ γευναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν διὰ τῆς οδοῦ, σύροντα τῆς στρατιᾶς τὰς καρτῆλους, περιζώματι μόνον χρώμενον. Πολλῶν δὲ διελευσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμείου, εἶδε τὸν ἀριστον ἐκείνου ἄνδρα, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος φλεγόμενον, καὶ κόνεως πολλῆς ἐμπιπλάμενον· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας ἀναμνησθεὶς, μετεκαλέσατο· καὶ χιτωνίσκον, ἐκ λίνου πεποιημένον, ἐκέλευσατο ἐνδύθῆναι, νομίσας ὁ Βασιλεὺς, ὡς ὑπὸ τῆς προτέρας ταιπωρίας, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Βασιλέως γεγεννημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα· εἶτα ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἀππλλάγῃς τῆς ἐριδος ἐκείνης τῆ ἀρνεῖσθαι τὸν Υἱὸν τοῦ τέκτονος; Ὁ δὲ, ζήλου πληθεὶς, διέῤῥηξε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέῤῥιψεν ἐπειπῶν· Διὰ τοῦτο με οἶη τῆς εὐσεβείας ἐκοτήσεσθαι; ἔχει τὸ δῶρόν σου μετὰ τῆς ἀσεβείας. Τούτου τὴν ἀνδρείαν ὁ Βασιλεὺς θαυμάσμενος, γυμνὸν τούτον τῆς Βασιλείας ἐξήλασε, καὶ θανάτῳ παρέδωκε.

Βενιαμὴν δὲ τινα Διάκονον συλλαβῶν, καθείρξεν ἐν φρουρᾷ. Δύο δὲ διεληλυθόντων ἐτῶν, Ῥωμαίων πρεσβευτῆς ἀφίκετο περὶ τινῶν ἄλλων πραγμάτων πρεσβύων. Καὶ τοῦτο μαθῶν, ἤτησε τὸν Βασιλεῖα τὸν Διάκονον ἀφῆθῆναι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὑποσχέσθαι προσέταξε τὸν Βενιαμὴν, μηδενὶ τῶν Μάγων διδασκαλίαν τοιαύτην προοίσειν τὸ σύνολον. Καὶ ὁ μὲν πρεσβευτῆς φυλάξειν ταῦτα τὸν Βενιαμὴν ἐπηγγείλατο· ὁ δὲ Βενιαμὴν, ἀκίσεως τῶν τῆ πρεσβευτοῦ παραινέσεων, Ἀδύνατον, ἔφη, γενέσθαι· ὡς πόσης τιμωρίας ἀξίου ἀποκρῦψαι τὸ ταλάντον. Καὶ τοῦτο οὐ καταγνοὺς ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσε τῶν δεσμῶν ἀφῆθῆναι· ἐκείνος δὲ τὰ συνήθη τελῶν ἦν.

Ἐνταυτοῦ δὲ διελθόντος, ἐμνησθῆ τῷ Βασιλεῖ, ὅς προσαχθῆναι τούτον προσέταξε. Καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτόν, ἔφη πρὸς αὐτόν ὁ Βασιλεὺς, τὸν ὑπ' αὐτοῦ προσκυνούμενον Θεὸν ἀρνήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο· Εἰ καὶ μυρίοις θανάτοις αὐτὸν παραδώσειε, τὸν Βασιλεῖα τῆ παντός καὶ Δημιουργὸν οὐκ ἀρνήσεται. Ἐπὶ τοῦτο χαλεπήνας ὁ Βασιλεὺς, εἴκοσι καλάμους ὀξύννας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐνυξὶ προσέταξεν ἐμπαρῆναι. Ὡς οὖν παίγιον ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενος, ἕτερον καλάμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορίῳ προσέταξεν εἰσῶθῆναι· καὶ τοῦτον συγχῶς εἰσάγων καὶ ἐξάγων, ἀρρήτους καὶ ἀφορήτους ἀλγηδόνας εἰργάζετο. Μετὰ δὲ τῶν τοιαύ-

(* Παλαιὰ καὶ ἐπίσημος φυλὴ τῶν Περσῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιμενίδαι, τοῦ Ἀχαιμέου ἀπόγονοι. Ἦν δὲ ὁ Ἀχαιμῆνης ἀρχαῖος τῆς Περσίας Βασιλεὺς, καταγόμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Περσίου, καὶ κάππος τοῦ Καμδύσου, πατρὸς Κύρου τοῦ Μεγάλου (Ἡρόδ. α. 125. ζ'. 41).

Σημειώτεον δὲ, ὅτι ὁ ἀνωτέρω Ὀρμισθῆς ἐορτάζεται καὶ κατὰ τὴν γ'. Νοεμβρίῳ, Ἀχαιμενίδῆς μόνον καλούμενος ἐκεῖ, τῷ πατρωνυμικῷ ὀνόματι, ὅπου λέγει ὁ Συναξαρτιστής, ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, καὶ οὐχὶ μαρτυρικῶς, ὡς ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν ὀνομάζει αὐτὸν Ὁμολογητὴν τὴν, ἐνταῦθα δὲ συναριθμεῖ μετὰ τῶν Μαρτύρων. Ἄλλὰ καὶ ὁ κατωτέρω Βενιαμὴν Διάκονος ἐορτάζεται ὡσαύτως καὶ κατὰ τὴν γ'. Ὀκτωβρίῳ.

την τιμωρίαν, ράβδον παχείαν, ὄζους πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἑδρας ἐκέλευσε· καὶ τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ Σηριώδης εἰργάσατο, οὐδὲν ἦπτον, ἢ Διοκλητιανός καὶ Μαξιμιανός. Καὶ τοῦτο οὐ χρεὶν θαυμάζειν, πῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τοῦτο ἐγένετο· τοὺς γὰρ πολέμους τούτους, εἰρηκεν ὁ Δεσπότης, ἐμφαίνειν τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀήττητον· καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὠφέλειαν. Ὅθεν καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, δι' ὑπομονῆς καὶ Μαρτυρίας, εἰδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς νίκης.

Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Α'πορρήτων θαυμάτων, αὐτουργὸς Ἱεράρ-
» χα παρὰ Χριστοῦ γεγονώς, ἐφώτισας
τὸν κόσμον, τῇ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδά-
» χας βοᾶν εὐσεβῶς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Α'πογνωσεως βρόχους, ὁ βυθῷ ἀπιστίας ἀ-
» ποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσοῦσιν,
εἰς πάθη ἀτιμίας, τὴν μετάνοιαν ἐσβησεν ἢ περ
» ἀστράφας πιστοῖς, κατέφλεξας Ναβάιτον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν Ἁγνὴν Θεοτό-
» κον καὶ προστασίαν ἡμῶν, δι' ἧς τὰς ἐπη-
» ρείας, ἐχθρῶν καταπατσῦμεν, ἀνυμνοῦμεν καὶ
» λέγομεν· Εὐλογημένη Θεόν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυσοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀναιμάκτους εἰλικρινῶς τῇ Τριάδι, ἀ-
» ναφέρων θυσίας Παμμακάαρ, γεγονόςας Κυ-
» ρίω σφάγιον Μαρτυρίου.

Τὴν ἱεράν σου βάψας στολὴν τῷ οἰκείῳ,
» Θεοφόρε αἵματι προθύμως, στέφανον ἐδέ-
» ξω διπλοῦν Ἱερομάρτυς.

Ὡς Μαθητῆς, οἷα περ Χριστοῦ ἐκμμήσει,
» συμπαθείας θνήσκων ὑπερνήχου, σοῦ
» τοὺς ἀνδροφόνους τεύξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Λόγον συνείληφας ἐν γαστρὶ ὑπὲρ λόγον·
» καὶ τεκοῦσα πάλιν παρθενεύεις· πάντα
» ὑπὲρ φύσιν τὰ σὰ Θεογεννητορ!

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ-
» γίαι μεγαλύνουσι.

Μωσέα εἰκονίζων ταῖς ἀρεταῖς, ὑπερήλα-
» σασ τοῦτον τῷ θαύματι· ράβδῳ τῇ σῆ,
» πλήξας γὰρ τὸν δράκοντα εὐθαρσῶς, ὡς ἐν ἀγ-
» γίστρῳ εἰλκυσας, Πάτερ ἐκ ταμείων Βασιλι-
» κῶν, πυρὶ καταναλώσας, ὡς ὄργανον κακίας,
» ὀρθοδοξία κραταιούμενος.

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστὸν, ὑπὸ
» τῶν μαιφόνων Ὑπάτιε, ρεῖθροις τῶν σῶν,
» ἐπνίξας αἱμάτων τοῦ ἀσεβοῦς, Ναβάτου τὰ
» ἀντίθεα, δόγματα κηρύξας Πάτερ σοφέ, τοῖς
» πταίουςι συγγνώμην, διὰ τῆς μετανοίας, τῶν
» ὀφλημάτων προσπορίζεσθαι.

Μὴ παύση ἱκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, Ἱεράρχα
» καὶ Μάρτυς Ὑπάτιε, τῷ Ποιητῇ, πάν-
» των καὶ Δεσπότη παρεστηκῶς, ἐκ πειρασμῶν
» καὶ θλίψεων, ρύσασθαι τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ,
» τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην, καὶ θείαις μελω-
» δίαις, ἀνευφημοῦντάς σε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ο'φρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ
» τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς
» βουλάς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν
» δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον, ἀκράδαντον
» ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κρα-
» ταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ
» τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ
» Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι συνήθως, καὶ ἡ ἀ. Ὡρα μετὰ
» μετανοῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

W. H. C.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

